

Publicatieblad van de Europese Unie

L 328

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

65e jaargang

22 december 2022

Inhoud

I Wetgevingshandelingen

RICHTLIJNEN

- ★ **Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie** 1

II Niet-wetgevingshandelingen

INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

- ★ **Besluit (EU) 2022/2524 van de Raad van 12 december 2022 betreffende de sluiting, namens de Unie, van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland op grond van artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies voor alle in EU-lijst CLXXV opgenomen tariefcontingenten als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie** 59
- ★ **OVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE UNIE EN NIEUW-ZEELAND UIT HOOFDE VAN ARTIKEL XXVIII VAN DE ALGEMENE OVEREENKOMST INZAKE TARIEVEN EN HANDEL (GATT) 1994 BETREFFENDE DE WIJZIGING VAN DE CONCESSIONS VOOR ALLE IN EU-LIJST CLXXV OPGENOMEN TARIEFCONTINGENTEN ALS GEVOLG VAN DE TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK UIT DE EUROPESE UNIE** 61
- ★ **Kennisgeving betreffende de datum van inwerkingtreding van de wijziging van de bijlagen 10-A en 10-B bij de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Korea** 63

VERORDENINGEN

- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2525 van de Raad van 21 december 2022 tot uitvoering van Verordening (EU) 2016/44 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië** 64

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2526 van de Commissie van 23 september 2022 tot wijziging van Verordening (EU) 2017/852 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de tijdelijke opslag van kwikafval in vloeibare vorm ⁽¹⁾	66
★ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2527 van de Commissie van 17 oktober 2022 tot intrekking van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 807/2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake bijstand voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot invoering van overgangsbepalingen	68
★ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2528 van de Commissie van 17 oktober 2022 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 en tot intrekking van de Gedelegeerde Verordeningen (EU) nr. 611/2014, (EU) 2015/1366 en (EU) 2016/1149, die van toepassing zijn op steunregelingen in bepaalde landbouwsectoren	70
★ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2529 van de Commissie van 17 oktober 2022 tot intrekking van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening	74
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2530 van de Commissie van 1 december 2022 tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 641/2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid	76
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2531 van de Commissie van 1 december 2022 tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo)	78
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2532 van de Commissie van 1 december 2022 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 738/2010 en de Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 615/2014, (EU) 2015/1368 en (EU) 2016/1150, die van toepassing zijn op steunregelingen in bepaalde landbouwsectoren	80
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2533 van de Commissie van 15 december 2022 tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een naam die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen “Miele della Lunigiana” (BOB)	84
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2534 van de Commissie van 21 december 2022 tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van bèta-lactoglobuline (β-lactoglobuline) uit rundermelk als nieuw voedingsmiddel en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 ⁽¹⁾	85
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2535 van de Commissie van 21 december 2022 tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van gevriesdroogd mycelium van <i>Antrodia camphorata</i> in poedervorm als nieuw voedingsmiddel en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 ⁽¹⁾	91

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

BESLUITEN

- ★ Besluit (EU) 2022/2536 van de Raad van 12 december 2022 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten 94

- ★ Besluit (EU) 2022/2537 van de Raad van 12 december 2022 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten 96

- ★ Besluit van het Politiek en Veiligheidscomité (GBVB) 2022/2538 van 13 december 2022 tot benoeming van het hoofd van de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2022) 98

- ★ Besluit van het Politiek en Veiligheidscomité (GBVB) 2022/2539 van 13 december 2022 over de benoeming van de commandant van de EU-strijdkrachten voor de militaire operatie van de Europese Unie in Bosnië en Herzegovina en tot intrekking van Besluit (GBVB) 2022/59 (BiH/34/2022) 99

- ★ Besluit (EU) 2022/2540 van de Raad van 19 december 2022 tot benoeming van een lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité, voorgedragen door het Koninkrijk België 101

- ★ Besluit (EU) 2022/2541 van de Raad van 19 december 2022 tot benoeming van een lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité, voorgedragen door de Bondsrepubliek Duitsland 103

- ★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2542 van de Raad van 19 december 2022 tot wijziging van Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 waarbij Nederland wordt gemachtigd een bijzondere maatregel te treffen die afwijkt van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde 105

- ★ Uitvoeringsbesluit (GBVB) 2022/2543 van de Raad van 21 december 2022 tot uitvoering van Besluit (GBVB) 2015/1333 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië 107

- ★ Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2544 van de Commissie van 19 december 2022 tot vaststelling van de regelingen voor het beheer en de uitvoering van de lenings- en schuldbeheertransacties van de EU in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie en de daarmee verband houdende transacties tot het verstrekken van leningen 109

- ★ Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2545 van de Commissie van 19 december 2022 tot vaststelling van het kader voor de toewijzing van de kosten in verband met de lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie 123
- ★ Besluit (EU) 2022/2546 van de Europese Centrale Bank van 16 december 2022 tot wijziging van Besluit ECB/2010/29 betreffende uitgifte van eurobankbiljetten (ECB/2022/46) 136

AANBEVELINGEN

- ★ Aanbeveling (EU) 2022/2547 van de Raad van 13 december 2022 tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2022/107 betreffende een gecoördineerde aanpak om veilig vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken ⁽¹⁾ 138
- ★ Aanbeveling (EU) 2022/2548 van de Raad van 13 december 2022 betreffende een gecoördineerde aanpak ten aanzien van reizen naar de Unie tijdens de COVID-19-pandemie en ter vervanging van Aanbeveling (EU) 2020/912 146

HANDELINGEN VAN BIJ INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN INGESTELDE ORGANEN

- ★ Besluit Nr. 2/2022 van de Partnerschapsraad die is opgericht bij de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, van 21 december 2022 wat betreft de tweede en laatste verlenging van de overgangperiode waarin het Verenigd Koninkrijk mag afwijken van de verplichting om de persoonsgegevens van passagiers na hun vertrek uit het Verenigd Koninkrijk te wissen [2022/2549] 153
- ★ Besluit Nr. 3/2022 van de Partnerschapsraad die is opgericht bij de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, van 21 december 2022 tot vaststelling van een lijst van personen die bereid en in staat zijn om als lid van een scheidsgerecht in het kader van de handels- en samenwerkingsovereenkomst op te treden [2022/2550] 154
- ★ Besluit Nr. 4 van het EU-Korea-Handelscomité van 30 november 2022 betreffende de wijziging van de bijlagen 10-A en 10-B van de Vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Korea, anderzijds [2022/2551] 157

Rectificaties

- ★ Rectificatie van Verordening (EU) 2022/2400 van het Europees Parlement en de Raad van 23 november 2022 tot wijziging van de bijlagen IV en V bij Verordening (EU) 2019/1021 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (PB L 317 van 9.12.2022) 169
- ★ Rectificatie van Besluit (EU) 2022/2353 van de Raad van 1 december 2022 betreffende een steunmaatregel uit hoofde van de Europese Vredesfaciliteit ter versterking van de capaciteiten van de strijdkrachten van Bosnië en Herzegovina (PB L 311 van 2.12.2022) 170

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

I

(Wetgevingshandelingen)

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN (EU) 2022/2523 VAN DE RAAD

van 14 december 2022

tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 115,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De afgelopen jaren heeft de Unie belangrijke maatregelen genomen om de strijd tegen agressieve fiscale planning op de interne markt op te voeren. In de richtlijnen ter bestrijding van belastingontwijking zijn regels vastgelegd om de uitholling van belastinggrondslagen op de interne markt en de verschuiving van winsten uit de interne markt tegen te gaan. Met die regels zijn de aanbevelingen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) in het kader van het initiatief tegen grondslaguitholling en winstverschuiving (*base erosion and profit shifting* – BEPS), die ervoor moeten zorgen dat winsten van multinationale ondernemingen (MNO's) worden belast waar de winstgenererende economische activiteiten worden verricht en waarde wordt gecreëerd, in Unierecht omgezet.
- (2) In een onafgebroken streven om een einde te maken aan fiscale praktijken die MNO's in staat stellen winsten te verschuiven naar jurisdicties waar zij niet of zeer laag worden belast, heeft de OESO ook een reeks internationale belastingregels opgesteld die moeten waarborgen dat MNO's een billijk deel van de belastingen betalen, ongeacht waar zij actief zijn. Die ingrijpende hervorming wil met een mondiaal minimumniveau van belastingheffing een ondergrens creëren voor de concurrentie met vennootschapsbelastingtarieven. Door de voordelen van winstverschuivingen naar jurisdicties met geen of zeer lage belastingheffing grotendeels weg te nemen, zal de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing het speelveld voor ondernemingen wereldwijd gelijk trekken en jurisdicties in staat stellen hun belastinggrondslag beter te beschermen.

⁽¹⁾ PB C 290 van 29.7.2022, blz. 52.

⁽²⁾ Advies van 19 mei 2022 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

- (3) Dat politieke doel is vertaald in het document “Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (Pijler 2)” (“*Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*”) (de “OESO-modelvoorschriften”), dat op 14 december 2021 is goedgekeurd door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20, en waartoe de lidstaten zich hebben verbonden. De Raad heeft in zijn verslag aan de Europese Raad over belastingaangelegenheden dat hij op 7 december 2021 heeft goedgekeurd, opnieuw zijn krachtige steun voor de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing uitgesproken en zich tot een snelle uitvoering van die hervorming door middel van Unierecht verbonden. In dat verband is het essentieel dat de lidstaten de door hen aangegeane verbintenis voor een mondiaal minimumniveau van belastingheffing daadwerkelijk inlossen.
- (4) In een Unie van sterk geïntegreerde economieën is het van wezenlijk belang dat de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing op een voldoende coherente en gecoördineerde wijze gestalte wordt gegeven. Gelet op de omvang, bijzonderheden en technische kenmerken van de nieuwe internationale belastingregels kan alleen een gemeenschappelijk Uniekader voorkomen dat de uitvoering ervan tot een versnippering van de interne markt leidt. Bovendien biedt een gemeenschappelijk Uniekader, dat is ontwikkeld om verenigbaar te zijn met de door het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gewaarborgde fundamentele vrijheden, belastingplichtigen rechtszekerheid bij de uitvoering van dergelijke regels.
- (5) Er moeten regels worden vastgesteld om op Unieniveau een efficiënt en coherent kader voor de mondiale minimumbelastingheffing op te zetten. Dat kader creëert een systeem van twee onderling verbonden regels, de zogenaamde GloBE-voorschriften, door middel waarvan een aanvullende belasting (een “bijheffing”) moet worden geïnd telkens wanneer het effectieve belastingtarief van een MNO in een bepaalde jurisdictie onder 15 % ligt. In dergelijke gevallen moet de jurisdictie als laagbelast worden beschouwd. Die twee onderling verbonden regels worden de regel inzake inkomeninclusie (*Income Inclusion Rule – IIR*) en de regel inzake onderbelaste winst (*Undertaxed Profit Rule – UTPR*) genoemd. In dat systeem moet de in een lidstaat gevestigde moederentiteit van een MNO verplicht worden de IIR toe te passen op haar aandeel in de bijheffing ter zake van elke laagbelaste entiteit van de groep, ongeacht of die entiteit binnen of buiten de Unie is gevestigd. De UTPR moet fungeren als een vangnet voor de IIR door eventuele restbedragen van de bijheffing te herverdelen in gevallen waarin moederentiteiten met toepassing van de IIR de bijheffing ter zake van laagbelaste entiteiten niet volledig hebben kunnen innen.
- (6) Bij de uitvoering van de door de lidstaten overeengekomen OESO-modelvoorschriften moet zo nauw mogelijk worden aangesloten bij het mondiale akkoord, om ervoor te zorgen dat de door de lidstaten op grond van deze richtlijn toegepaste regels gekwalificeerd zijn in de zin van de OESO-modelvoorschriften. Deze richtlijn volgt nauwgezet de inhoud en de structuur van de OESO-modelvoorschriften. Om de verenigbaarheid met het primaire Unierecht en met name met het beginsel van de vrijheid van vestiging te waarborgen, moeten de regels van deze richtlijn van toepassing zijn zowel op in een lidstaat ingezeten entiteiten als op niet-ingezeten entiteiten van een moederentiteit gevestigd in die lidstaat. Deze richtlijn moet ook van toepassing zijn op omvangrijke louter binnenlandse groepen. Op die manier wordt het wettelijke kader zo opgezet dat elke vorm van discriminatie tussen grensoverschrijdende en binnenlandse situaties wordt vermeden. Alle entiteiten die gevestigd zijn in een lidstaat waar laag belast wordt, met inbegrip van de moederentiteit die de IIR toepast, moeten aan de bijheffing worden onderworpen. Evenzo moeten groepsentiteiten van dezelfde moederentiteit die zijn gevestigd in een andere lidstaat waar laag belast wordt, aan de bijheffing worden onderworpen.
- (7) Er moet worden gegarandeerd dat belastingontwijkingspraktijken worden ontmoedigd, maar er moet evenzeer worden vermeden dat kleinere MNO's op de interne markt negatieve gevolgen ondervinden. Daarom dient deze richtlijn slechts van toepassing te zijn op in de Unie gevestigde entiteiten die deel uitmaken van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met een jaarlijkse geconsolideerde opbrengstendrempel van ten minste 750 000 000 EUR. Die drempel is in overeenstemming met de drempel van bestaande internationale belastingregels zoals de regels inzake verslaglegging per land, die bij Richtlijn (EU) 2016/881 van de Raad ⁽³⁾ zijn opgenomen in Richtlijn 2011/16/EU van de Raad ⁽⁴⁾. Entiteiten die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, worden “groepsentiteiten” genoemd. Bepaalde entiteiten moeten van het toepassingsgebied van deze richtlijn worden uitgesloten op basis van hun specifieke doel en status. Het betreft entiteiten die over het algemeen geen handel drijven en geen bedrijf uitoefenen en die activiteiten verrichten in het algemeen belang, zoals het verstrekken van openbare gezondheidszorg en onderwijs of het aanleggen van openbare infrastructuur, en die derhalve mogelijk niet onderworpen zijn aan belasting in de lidstaat waar zij zijn gevestigd. Daarom is het noodzakelijk om overheidsentiteiten, internationale organisaties, pensioenfondsen en non-profitorganisaties, waaronder organisaties met oogmerken als de volksgezondheid, uit te sluiten van het toepassingsgebied van deze richtlijn. Onder non-profitorganisaties moeten ook zorgverzekeraars kunnen vallen die geen andere winst nastreven of maken dan ten behoeve van de openbare gezondheidszorg. Ook beleggingsfondsen en vastgoedbeleggingsvehikels moeten van het toepassingsgebied van deze richtlijn worden uitgesloten als zij bovenaan de eigendomsketen staan, omdat de door die entiteiten gegenereerde inkomsten worden belast bij de eigenaren ervan.

⁽³⁾ Richtlijn (EU) 2016/881 van de Raad van 25 mei 2016 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 146 van 3.6.2016, blz. 8).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG (PB L 64 van 11.3.2011, blz. 1).

- (8) De uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of de uiteindelijke moederentiteit van een omvangrijke binnenlandse groep indien die moederentiteit direct of indirect een zeggenschapsbelang in alle andere groepsentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep heeft, staat centraal in het systeem. Aangezien de uiteindelijke moederentiteit doorgaans verplicht is de financiële rekeningen van alle entiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep te consolideren of, indien dat niet het geval is, daartoe verplicht zou zijn krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving, beschikt zij over kritieke informatie en is zij de entiteit bij uitstek om ervoor te zorgen dat het niveau van belastingheffing per jurisdictie voor de groep in overeenstemming is met het overeengekomen minimumbelastingtarief. Indien de uiteindelijke moederentiteit in de Unie is gevestigd, moet haar de primaire verplichting uit hoofde van deze richtlijn worden opgelegd om de IIR toe te passen op het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van alle laagbelaste groepsentiteiten van de MNO-groep, ongeacht of die binnen of buiten de Unie zijn gevestigd. De uiteindelijke moederentiteit van een omvangrijke binnenlandse groep moet de IIR toepassen op het volledige bedrag aan bijheffing ter zake van haar laagbelaste groepsentiteiten.
- (9) In bepaalde omstandigheden schuift die verplichting om de IIR toe te passen door naar andere in de Unie gevestigde groepsentiteiten van de MNO-groep. Ten eerste, wanneer de uiteindelijke moederentiteit een uitgesloten entiteit is of in een jurisdictie van een derde land is gevestigd die de OESO-modelvoorschriften noch gelijkwaardige regels ten uitvoer heeft gelegd en dus geen gekwalificeerde IIR heeft, moeten tussenliggende moederentiteiten die in de eigendomsketen onder de uiteindelijke moederentiteit staan en in de Unie zijn gevestigd, krachtens deze richtlijn worden verplicht om de IIR toe te passen tot maximaal het aan hen toerekenbare deel van de bijheffing. Indien een tussenliggende moederentiteit die de IIR moet toepassen, een zeggenschapsbelang heeft in een andere tussenliggende moederentiteit, moet de IIR echter door de eerstgenoemde tussenliggende moederentiteit worden toegepast.
- (10) Ten tweede, ongeacht of de uiteindelijke moederentiteit in een jurisdictie is gevestigd die een gekwalificeerde IIR heeft, moeten partieel gehouden moederentiteiten die in de Unie zijn gevestigd en voor meer dan 20 % eigendom zijn van belanghouders buiten de groep, krachtens deze richtlijn worden verplicht om de IIR toe te passen tot maximaal het aan hen toerekenbare deel van de bijheffing. Dergelijke partieel gehouden moederentiteiten mogen de IIR evenwel niet toepassen wanneer zij in volle eigendom wordt gehouden door een andere partieel gehouden moederentiteit die de IIR moet toepassen. Ten derde, wanneer de uiteindelijke moederentiteit een uitgesloten entiteit is of in een jurisdictie zonder gekwalificeerde IIR is gevestigd, moeten de groepsentiteiten van de groep de UTPR toepassen op alle restbedragen van bijheffing die niet aan de IIR onderworpen zijn geweest, naar rato van een toerekeningsformule op basis van het aantal werknemers dat zij hebben, en hun materiële activa. Ten vierde, wanneer de uiteindelijke moederentiteit in een jurisdictie van een derde land met een gekwalificeerde IIR is gevestigd, moeten de groepsentiteiten van de MNO-groep de UTPR toepassen op de in die jurisdictie van een derde land gevestigde groepsentiteiten, wanneer in die jurisdictie van een derde land laag belast wordt op basis van het effectieve belastingtarief van alle groepsentiteiten in die jurisdictie, inclusief dat van de uiteindelijke moederentiteit.
- (11) Overeenkomstig de beleidsdoelstellingen van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing met betrekking tot eerlijke belastingconcurrentie tussen jurisdicties moet het effectieve belastingtarief worden berekend op jurisdictieniveau. Met het oog op de berekening van het effectieve belastingtarief moet deze richtlijn voorzien in een gemeenschappelijke reeks specifieke regels voor de berekening van de belastinggrondslag, het zogenaamde “kwalificerende inkomen of verlies”, en voor de betaalde belastingen, de zogenaamde “betrokken belastingen”. Het uitgangspunt moet de voor consolidatiedoeleinden gebruikte financiële rekeningen zijn waaraan verschillende aanpassingen moeten worden aangebracht, onder andere om rekening te houden met tijdelijke verschillen, teneinde verstoringen tussen jurisdicties te vermijden. Vervolgens moeten het kwalificerende inkomen of verlies en de betrokken belastingen van bepaalde entiteiten worden toegerekend aan andere relevante entiteiten binnen de MNO-groep om de neutraliteit te garanderen van de fiscale behandeling van kwalificerend inkomen of verlies dat in verschillende jurisdicties aan betrokken belastingen onderworpen kan zijn, vanwege het soort entiteit (bijvoorbeeld doorstroomentiteit, hybride entiteit of vaste inrichting) dan wel vanwege de specifieke fiscale behandeling van het inkomen (bijvoorbeeld dividenduitkering of fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen). Wat betrokken belastingen betreft, moet deze richtlijn worden uitgelegd in het licht van eventuele verdere richtsnoeren van de OESO, waarmee de lidstaten rekening moeten houden om te zorgen voor een uniforme identificatie van de betrokken belastingen van alle lidstaten en jurisdicties van derde landen.
- (12) Het effectieve belastingtarief van een MNO-groep in elke jurisdictie waar hij activiteiten verricht, of van een omvangrijke binnenlandse groep, moet worden vergeleken met het overeengekomen minimumbelastingtarief van 15 % om te bepalen of de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep aan een bijheffing moet worden onderworpen en dus de IIR of UTPR moet toepassen. Het minimumbelastingtarief van 15 % dat is overeengekomen door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20, houdt een evenwicht tussen de verschillende vennootschapsbelastingtarieven die wereldwijd worden toegepast. Wanneer het effectieve belastingtarief van een MNO-groep onder het minimumbelastingtarief in een gegeven jurisdictie daalt, moet de bijheffing worden toegerekend aan de entiteiten in de MNO-groep die die belasting met toepassing van de IIR en de UTPR verschuldigd zijn, teneinde het mondiaal overeengekomen minimale effectieve tarief van 15 % in acht te nemen. Wanneer het effectieve belastingtarief van een omvangrijke binnenlandse groep onder het minimumbelastingtarief daalt, moet de uiteindelijke moederentiteit van de omvangrijke binnenlandse groep de IIR toepassen ter zake van haar laagbelaste groepsentiteiten, teneinde ervoor te zorgen dat de groep belasting verschuldigd is naar een effectief minimumbelastingtarief van 15 %.

- (13) Om de lidstaten de vruchten te laten plukken van de opbrengsten van de bijheffing op de laagbelaste groepsentiteiten op hun grondgebied, moeten zij ervoor kunnen kiezen om een systeem van gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toe te passen. Lidstaten die voor de toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing kiezen, moeten de Commissie daarvan in kennis stellen, om de belastingautoriteiten van andere lidstaten en jurisdicties van derde landen, alsook MNO-groepen, voldoende zekerheid te verschaffen over de toepasbaarheid van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing op laagbelaste groepsentiteiten in die lidstaat. Groepsentiteiten van een MNO-groep in een lidstaat die ervoor heeft gekozen om een dergelijk systeem in zijn binnenlandse belastingstelsel toe te passen, moeten de bijheffing aan die lidstaat betalen. Een dergelijk systeem moet garanderen dat de minimale effectieve belasting van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteiten op dezelfde wijze wordt berekend als de bijheffing die overeenkomstig deze richtlijn wordt berekend.
- (14) Om een evenredige aanpak te waarborgen, moet deze richtlijn rekening houden met bepaalde specifieke situaties van lagere BEPS-risico's. In deze richtlijn moet daarom een op substance gebaseerde inkomensuitzondering worden opgenomen op basis van de kosten in verband met werknemers en de waarde van materiële activa in een gegeven jurisdictie. Die inkomensuitzondering zou - tot op bepaalde hoogte - situaties oplossen waarin een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep economische activiteiten verricht die een materiële aanwezigheid in een laagbelaste jurisdictie vereisen, omdat in een dergelijk geval BEPS-praktijken maar weinig voordeel zouden opleveren. Voorts moet rekening worden gehouden met het specifieke geval van MNO-groepen die zich in het beginstadium van hun internationale activiteiten bevinden, om geen obstakels op te werpen voor het ontplooiën van grensoverschrijdende activiteiten door MNO-groepen die in hun binnenlandse jurisdictie waar zij hoofdzakelijk actief zijn, laag worden belast. De laagbelaste binnenlandse activiteiten van dergelijke MNO-groepen moeten daarom gedurende een overgangperiode van vijf jaar van de toepassing van de regels worden uitgesloten, op voorwaarde dat de MNO-groep in niet meer dan zes jurisdicties groepsentiteiten heeft. Om een gelijke behandeling van omvangrijke binnenlandse groepen te waarborgen, moet ook het inkomen uit de activiteiten van dergelijke groepen gedurende een overgangperiode van vijf jaar worden uitgesloten.
- (15) Om in te spelen op de bijzondere situatie van lidstaten waar zeer weinig groepen hun hoofdzetel hebben en waarin zo weinig groepsentiteiten zijn gevestigd dat het onevenredig zou zijn om onmiddellijk te verlangen dat de belastingdiensten van die lidstaten de IIR en UTPR toepassen, en gezien de status van een gemeenschappelijke aanpak van de GloBE-voorschriften, zou het bovendien passend zijn die lidstaten ervoor te laten kiezen de IIR en de UTPR gedurende een beperkte periode niet toe te passen. De lidstaten die een dergelijke keuze maken, moeten de Commissie daarvan uiterlijk op de uiterste datum waarop deze richtlijn omgezet moet zijn, in kennis stellen.
- (16) De lidstaten die ervoor kiezen de IIR en de UTPR tijdelijk niet toe te passen, moeten deze richtlijn omzetten om de goede werking van het stelsel van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie te waarborgen. Dat betreft met name de verplichting voor de groepsentiteiten van die lidstaten om de groepsentiteiten van andere lidstaten en derde landen daarvan in kennis te stellen, zodat andere lidstaten en derde landen de UTPR kunnen toepassen. De administratieve lasten voor de belastingdiensten van de lidstaten die van die keuzemogelijkheid gebruik hebben gemaakt, moeten zoveel mogelijk worden beperkt, zonder de doeltreffende toepassing van deze richtlijn in de gehele Unie in het gedrang te brengen. Daarom moeten die lidstaten ook de mogelijkheid hebben om met de Commissie te overleggen en haar advies en bijstand in te winnen met het oog op een gemeenschappelijke interpretatie van de praktische regelingen voor de omzetting van deze richtlijn in nationaal recht.
- (17) Door het sterk volatiele karakter en de lange economische cyclus van de scheepvaartsector is die sector traditioneel onderworpen aan alternatieve of aanvullende belastingregelingen in de lidstaten. Om de desbetreffende beleidslogica niet te ondermijnen en om de lidstaten in staat te stellen de scheepvaartsector een eigen fiscale behandeling te blijven geven in overeenstemming met de internationale praktijk en de staatssteunregels, moet het inkomen uit scheepvaartactiviteiten van het systeem worden uitgesloten.
- (18) Om een evenwicht te bereiken tussen de doelstellingen van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing en de administratieve lasten voor de belastingdiensten en belastingplichtigen, moet deze richtlijn voorzien in een *de minimis*-uitzondering voor MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen met een gemiddelde opbrengst van minder dan 10 000 000 EUR en een gemiddeld kwalificerend inkomen of verlies van minder dan 1 000 000 EUR in een jurisdictie. Aan dergelijke MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen mag geen bijheffing worden opgelegd, ook niet als hun effectieve belastingtarief onder het minimumbelastingtarief in die jurisdictie ligt.

- (19) De toepassing van de regels van deze richtlijn op MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen die voor het eerst onder het toepassingsgebied ervan vallen, kan tot verstoringen leiden door de aanwezigheid van fiscale attributen, inclusief verliezen uit voorgaande verslagjaren, of als gevolg van tijdelijke verschillen, en daarom moeten overgangsregels worden vastgesteld. Er moet ook worden voorzien in een geleidelijke verlaging van de tarieven voor de uitzonderingen met betrekking tot de loonkosten en de materiële activa over een periode van tien jaar om de overgang naar het nieuwe belastingstelsel vlot te laten verlopen.
- (20) Aangezien MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen in een bepaalde jurisdictie en voor een bepaald verslagjaar belasting op een minimumniveau moeten betalen, mag een bijheffing uitsluitend tot doel hebben dat op de winst van dergelijke groepen in een bepaald verslagjaar een minimaal effectief belastingtarief wordt toegepast. Daarom mogen de regels inzake een bijheffing niet fungeren als een belasting die direct op de inkomsten van een entiteit wordt geheven, maar moeten zij in plaats daarvan van toepassing zijn op de overwinst overeenkomstig een gestandaardiseerde grondslag en specifieke belastingberekeningsmechanismen om de laagbelaste inkomsten binnen de betrokken groepen vast te stellen en een bijheffing toe te passen die het effectieve belastingtarief van een groep op die inkomsten op het overeengekomen minimumbelastingniveau zou brengen. De opzet van de IIR en de UTPR als bijheffingen belet evenwel niet dat een jurisdictie die regels toepast in het kader van een vennootschapsbelastingstelsel in haar intern recht.
- (21) Ten gevolge van het politieke akkoord dat op internationaal niveau is bereikt, moeten de GloBE-voorschriften rekening houden met de uitkeringsbelastingstelsels die van kracht zijn op of vóór 1 juli 2021, de datum van de eerste verklaring van het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20, getiteld "Verklaring over een tweepijleroplossing voor het aanpakken van de belastingproblematiek als gevolg van de digitalisering van de economie" (*"Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising From the Digitalisation of the Economy"*), waarin de speciale behandeling van in aanmerking komende uitkeringsbelastingstelsels werd goedgekeurd. Dat mag niet beletten dat wijzigingen in het uitkeringsbelastingstelsel van een jurisdictie worden aangebracht die in overeenstemming zijn met de bestaande opzet van dat stelsel.
- (22) Voor een efficiënte toepassing van het systeem is het van wezenlijk belang dat procedures op groepsniveau worden gecoördineerd. Er zal een systeem moeten worden opgezet dat een ongehinderde informatiestroom garandeert binnen de MNO-groep en naar de belastingdiensten waar de groepsentiteiten zijn gevestigd. De primaire verantwoordelijkheid voor het indienen van de aangifte met informatie betreffende de bijheffing moet bij de groepsentiteit zelf liggen. Zij moet evenwel van die verantwoordelijkheid worden ontheven wanneer de MNO-groep een andere entiteit heeft aangewezen om de aangifte met informatie betreffende de bijheffing in te dienen. Dat kan een lokale entiteit zijn of een entiteit uit een andere jurisdictie waarvoor een overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten bestaat met de lidstaat van de groepsentiteit. De informatie die in het kader van de aangifte betreffende de bijheffing wordt ingediend, moet de belastingdiensten waar de groepsentiteiten zijn gevestigd, in staat stellen de correctheid te beoordelen van de door een groepsentiteit verschuldigde bijheffing of de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing, naargelang het geval, door toepassing van binnenlandse procedures, onder meer voor het indienen van binnenlandse belastingaangiften. Verdere in het *GloBE Implementation Framework* te ontwikkelen richtsnoeren zullen in dat opzicht een nuttige bron van illustratie en interpretatie zijn, en de lidstaten kunnen ervoor kiezen dergelijke richtsnoeren in hun nationale recht op te nemen. Gelet op de nalevingsaanpassingen die de uitvoering van deze richtlijn vereist, moeten groepen die voor het eerst onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, een periode van 18 maanden krijgen om aan de informatievereisten te voldoen.
- (23) Gelet op de voordelen van transparantie op het gebied van de belastingen is het bemoedigend dat een aanzienlijke hoeveelheid informatie zal worden verstrekt aan de belastingautoriteiten in alle deelnemende jurisdicties. MNO-groepen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, moeten verplicht worden om uitgebreide en gedetailleerde informatie te verstrekken over hun winsten en effectieve belastingtarief in elke jurisdictie waar zij groepsentiteiten hebben. Er kan worden verwacht dat een dergelijke uitgebreide rapportage de transparantie ten goede zal komen.
- (24) Bij de uitvoering van deze richtlijn moeten de lidstaten de OESO-modelvoorschriften en de toelichtingen en voorbeelden in het document "Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie – Commentaar bij de modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitdaging (pijler 2)" (*"Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)"*), dat is uitgebracht door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20, alsook het *GloBE Implementation Framework* met inbegrip van de regels ervan inzake veilige havens, gebruiken als bron van illustratie of interpretatie om te zorgen voor consistentie in de toepassing in alle lidstaten, voor zover die bronnen consistent zijn met deze richtlijn en met het Unierecht. Dergelijke regels inzake veilige havens moeten relevant zijn voor MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen.

- (25) De doeltreffendheid en de billijkheid van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing hangen sterk af van de uitvoering die er wereldwijd wordt aan gegeven. Met het oog op een degelijke handhaving van de regels van deze richtlijn moeten de lidstaten passende sancties opleggen, met name ten aanzien van entiteiten die niet voldoen aan hun verplichtingen om een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in te dienen en hun deel van de bijheffing te betalen. Bij het bepalen van die sancties moeten de lidstaten in het bijzonder rekening houden met de noodzaak om het risico aan te pakken dat een MNO-groep geen aangifte doet van de informatie die nodig is voor de toepassing van de UTPR. Om dat risico aan te pakken, moeten de lidstaten afschrikkende sancties vaststellen.
- (26) Het zal ook van vitaal belang zijn dat alle belangrijke handelspartners van de Unie een gekwalificeerde IIR dan wel een gelijkwaardige reeks regels inzake minimumbelasting toepassen. Wat betreft de vraag of een IIR die wordt uitgevoerd door een jurisdictie van een derde land die het mondiale akkoord naleeft, een gekwalificeerde IIR is in de zin van het mondiale akkoord, moet worden verwezen naar de beoordeling die op OESO-niveau moet worden gemaakt. Voorts, en ter ondersteuning van de rechtszekerheid en de efficiëntie van de regels voor een mondiale minimumbelasting, is het belangrijk nader te omschrijven onder welke voorwaarden de in een jurisdictie van een derde land ten uitvoer gelegde regels die geen omzetting van de regels van het mondiale akkoord inhouden, als gelijkwaardig met een gekwalificeerde IIR kunnen worden aangemerkt. De beoordeling van de gelijkwaardigheid heeft voornamelijk ten doel de toepassing van deze richtlijn, met name wat betreft de UTPR, te verduidelijken en af te bakenen. Daartoe moet deze richtlijn erin voorzien dat de Commissie na die OESO-beoordeling de gelijkwaardigheidscriteria beoordeelt op basis van bepaalde specifieke parameters. De bepaling van de jurisdicties van derde landen die een wettelijk kader toepassen dat als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR wordt beschouwd, moet rechtstreeks voortvloeien uit de in deze richtlijn vastgelegde objectieve criteria en moet strikt aansluiten bij die OESO-beoordeling. Het is daarom passend om in een dergelijke specifieke context te voorzien in een gedelegeerde handeling. Gezien het specifieke besluitvormingsproces voor belastingzaken mag met name het gebruik van een gedelegeerde handeling in een dergelijke specifieke context niet worden beschouwd als een precedent voor andere wetgevingsinstrumenten die volgens de bijzondere wetgevingsprocedure worden vastgesteld.
- (27) Het is van essentieel belang te zorgen voor een consistente toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde regels ten aanzien van alle jurisdicties van derde landen die de regels van het mondiale akkoord niet omzetten en waarvan de binnenlandse regels niet als gelijkwaardig met een gekwalificeerde IIR zijn aangemerkt. In dat verband is het noodzakelijk een gemeenschappelijke methode te ontwikkelen voor het toerekenen van bedragen die volgens de regels van het mondiale akkoord als betrokken belastingen zouden worden behandeld, aan entiteiten in een MNO-groep die overeenkomstig de voorschriften van deze richtlijn aan een bijheffing onderworpen zouden zijn. Daartoe moeten de lidstaten de richtsnoeren van het *GloBE Implementation Framework* als referentie gebruiken voor de toerekening van die betrokken belastingen.
- (28) Ter aanvulling van bepaalde niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van het bepalen, na een beoordeling door de Commissie, van de jurisdicties waarvan het binnenlandse wettelijke kader kan worden aangemerkt als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven ⁽⁵⁾.
- (29) Aangezien deze richtlijn in 2022 in werking treedt en de termijn voor de omzetting ervan door de lidstaten is vastgesteld op uiterlijk 31 december 2023, zal de Unie handelen in overeenstemming met het tijdschema in de verklaring over een tweepijleroplossing voor het aanpakken van de belastingproblematiek als gevolg van de digitalisering van de economie (*Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy*), die op 8 oktober 2021 is overeengekomen door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20 (de "verklaring van oktober 2021 van het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20"), volgens welke pijler 2 in 2022 in het recht moet worden omgezet en in 2023 in werking moet treden, waarbij de UTPR in 2024 van kracht zou worden.
- (30) De regels van deze richtlijn met betrekking tot de toepassing van de UTPR moeten toepassing vinden vanaf 2024 om jurisdicties van derde landen in staat te stellen de IIR toe te passen in de eerste fase van de uitvoering van de OESO-modelvoorschriften.

⁽⁵⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

- (31) De verklaring van oktober 2021 van het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20 voorziet in een tweepijleroplossing. In het gedetailleerde uitvoeringsplan in de bijlage daarbij worden de termijnen voor de uitvoering van elke pijler vastgelegd. Aangezien deze richtlijn tot doel heeft pijler 2 ten uitvoer te leggen terwijl de werkzaamheden in het kader van pijler 1 nog niet zijn afgerond, moet er ook op worden toegezien dat pijler 1 wordt uitgevoerd. Daartoe voorziet deze richtlijn in een bepaling die de Commissie ertoe verplicht een verslag op te stellen waarin de vorderingen van het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20 worden geëvalueerd. Erkend wordt dat de Commissie, indien zij dat passend acht, een wetgevingsvoorstel kan indienen om de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie aan te pakken, dat ter beoordeling aan de lidstaten wordt voorgelegd.
- (32) De Raad moet vóór het einde van elk semester, te beginnen op 1 juli 2022, de situatie beoordelen met betrekking tot de uitvoering van pijler 1 van de verklaring van oktober 2021 van het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20.
- (33) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het creëren van een gemeenschappelijk kader voor een mondiaal minimumniveau van belastingheffing in de Unie op basis van de gemeenschappelijke aanpak van de OESO-modelvoorschriften, niet voldoende door elke lidstaat afzonderlijk kan worden verwezenlijkt, omdat autonoom optreden van de lidstaten het risico van een versnippering van de interne markt zou verhogen en omdat het van wezenlijk belang is om oplossingen vast te stellen die werken voor de interne markt als geheel, maar vanwege de omvang van de hervorming voor mondiale minimumbelastingheffing beter op het niveau van de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (34) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming werd geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ en heeft op 10 februari 2022 formele opmerkingen verstrekt. Het recht op bescherming van persoonsgegevens op grond van artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de EU en Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾ is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze richtlijn worden gemeenschappelijke maatregelen voor de minimale effectieve belastingheffing van groepen van multinationale ondernemingen ("MNO-groepen") en omvangrijke binnenlandse groepen vastgesteld in de vorm van:
- a) een regel inzake inkomeninclusie (*Income Inclusion Rule* of IIR), in overeenstemming waarmee een moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten berekent en betaalt, en
 - b) een regel inzake onderbelaste winst (*Undertaxed Profit Rule* of UTPR), in overeenstemming waarmee een groepsentiteit van een MNO-groep een extra contante belastinglast heeft die gelijk is aan haar deel van de bijheffing dat krachtens de IIR niet in rekening is gebracht ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten.

⁽⁶⁾ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

⁽⁷⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

2. De lidstaten kunnen ervoor kiezen een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toe te passen in overeenstemming waarmee de bijheffing wordt berekend en betaald op de overwinst van alle in hun jurisdictie gevestigde laagbelaste groepsentiteiten op grond van deze richtlijn.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op in een lidstaat gevestigde groepsentiteiten die deel uitmaken van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep met een jaaropbrengst van 750 000 000 EUR of hoger, daaronder begrepen de opbrengsten van de in lid 3 bedoelde uitgesloten entiteiten, in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit in ten minste twee van de vier verslagjaren die onmiddellijk voorafgaan aan het geteste verslagjaar.

2. Wanneer een of meer van de in lid 1 bedoelde vier verslagjaren langer of korter is dan twaalf maanden, wordt de in dat lid bedoelde opbrengstendrempel voor elk van die verslagjaren pro rata aangepast.

3. Deze richtlijn is niet van toepassing op de volgende entiteiten (hierna “uitgesloten entiteiten” genoemd):

- a) overheidsentiteiten, internationale organisaties, non-profitorganisaties, pensioenfondsen en beleggingsfondsen die een uiteindelijke moederentiteit zijn, of vastgoedbeleggingsvehikels die een uiteindelijke moederentiteit zijn;
- b) entiteiten waarvan ten minste 95 % van de waarde in eigendom wordt gehouden door een of meer van de in punt a) bedoelde entiteiten, direct dan wel via een of meer uitgesloten entiteiten, met uitzondering van entiteiten die pensioendiensten verlenen, en die:
 - i) uitsluitend, of nagenoeg uitsluitend, worden gedreven om activa aan te houden of middelen te beleggen ten behoeve van de in punt a) bedoelde entiteit of entiteiten, of
 - ii) uitsluitend activiteiten verrichten die ondergeschikt zijn aan de door de in punt a) bedoelde entiteit of entiteiten verrichte activiteiten;
- c) entiteiten waarvan ten minste 85 % van de waarde in eigendom wordt gehouden door een of meer van de in punt a) bedoelde entiteiten, direct dan wel via een of meer uitgesloten entiteiten, met uitzondering van entiteiten die pensioendiensten verlenen, op voorwaarde dat nagenoeg al hun inkomen afkomstig is van dividenden of vermogenswinsten of -verliezen die van de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies zijn uitgesloten overeenkomstig artikel 16, lid 2, punten b) en c).

In afwijking van de eerste alinea van dit lid kan de indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 45, lid 1, ervoor kiezen een in de punten b) en c) van de eerste alinea van dit lid bedoelde entiteit niet als uitgesloten entiteit te behandelen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- 1) “entiteit”: een rechtsfiguur die een afzonderlijke financiële rekening opstelt, of een rechtspersoon;
- 2) “groepsentiteit”:
 - a) een entiteit die deel uitmaakt van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep, en
 - b) een vaste inrichting van een hoofdentiteit die deel uitmaakt van een MNO-groep als bedoeld in punt a);
- 3) “groep”:
 - a) een geheel van entiteiten die met elkaar verbonden zijn door eigendom of zeggenschap zoals omschreven in de aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging voor de opstelling van een geconsolideerde jaarrekening door de uiteindelijke moederentiteit, inclusief iedere entiteit die mogelijk anderszins van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit is uitgesloten op de enkele grond van haar kleine omvang, van haar materieel belang of van het feit dat zij voor de verkoop wordt aangehouden, of

- b) een entiteit die een of meer vaste inrichtingen heeft, op voorwaarde dat zij geen deel uitmaakt van een andere groep zoals omschreven in punt a);
- 4) "MNO-groep": een groep die ten minste één entiteit of vaste inrichting omvat die niet in de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd;
- 5) "omvangrijke binnenlandse groep": een groep waarvan alle groepsentiteiten in dezelfde lidstaat zijn gevestigd;
- 6) "geconsolideerde jaarrekening":
 - a) de jaarrekening, opgesteld door een entiteit overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving, waarin de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van die entiteit en alle entiteiten waarin zij een zeggenschapsbelang heeft, zijn weergegeven als die van één enkele economische entiteit;
 - b) voor groepen als omschreven in punt 3), b), de jaarrekening opgesteld door een entiteit overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving;
 - c) de jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit die niet is opgesteld overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving en die vervolgens is aangepast om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen, en
 - d) wanneer de uiteindelijke moederentiteit geen jaarrekening zoals omschreven in punt a), b) of c), opstelt, de jaarrekening die zou zijn opgesteld als de uiteindelijke moederentiteit verplicht was geweest om een dergelijke jaarrekening op te stellen overeenkomstig:
 - i) een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving, of
 - ii) een andere standaard voor financiële verslaggeving en op voorwaarde dat de desbetreffende jaarrekening is aangepast om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen;
- 7) "verslagjaar": de verslagleggingsperiode waarover de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep haar geconsolideerde jaarrekening opstelt of, indien de uiteindelijke moederentiteit geen geconsolideerde jaarrekening opstelt, het kalenderjaar;
- 8) "indienende groepsentiteit": een entiteit die een aangifte met informatie betreffende de bijheffing indient overeenkomstig artikel 44;
- 9) "overheidsentiteit": een entiteit die aan alle volgende criteria voldoet:
 - a) zij maakt deel uit van of wordt geheel gehouden door een overheid, daaronder begrepen een regionaal lichaam of een lokaal bestuur;
 - b) zij drijft geen handel en oefent geen bedrijf uit en heeft als voornaamste doel:
 - i) het vervullen van een overheidsfunctie, of
 - ii) het beheren of beleggen van de activa van die overheid of jurisdictie door het plaatsen en aanhouden van beleggingen, alsook door vermogensbeheer en daarmee verband houdende beleggingsactiviteiten betreffende die activa;
 - c) zij legt aan een overheid verantwoording af over de algemene prestaties en brengt jaarlijks aan die overheid verslag uit, en
 - d) bij ontbinding berusten haar activa bij een overheid en voor zover zij netto-inkomsten uitkeert, worden die uitsluitend aan die overheid uitgekeerd zonder dat een deel ervan ten goede komt aan een privaat persoon;
- 10) "internationale organisatie": elke intergouvernementele organisatie, met inbegrip van een supranationale organisatie, of een volledig gehouden agentschap of instantie daarvan, die aan alle volgende criteria voldoet:
 - a) ze bestaat voornamelijk uit overheden;
 - b) ze heeft met de jurisdictie waarin zij is gevestigd daadwerkelijk een overeenkomst inzake de vestiging van het hoofdkantoor of een in wezen soortgelijke overeenkomst, bijvoorbeeld een regeling die de kantoren of instellingen van de organisatie in die jurisdictie voorrechten en immuniteiten verleent, en
 - c) het recht of de statuten verhinderen dat de inkomsten ervan ten goede komen aan private personen;

- 11) “non-profitorganisatie”: een entiteit die aan alle volgende criteria voldoet:
- a) zij is opgericht in de jurisdictie waarvan zij ingezetene is en wordt aldaar gedreven:
 - i) voor louter religieuze, charitatieve, wetenschappelijke, artistieke, culturele, sportieve, educatieve of andere soortgelijke doeleinden, of
 - ii) als een professionele organisatie, bedrijfsvereniging, kamer van koophandel, arbeidsorganisatie, land- of tuinbouworganisatie, burgerorganisatie of als een organisatie uitsluitend ter bevordering van het sociale welzijn;
 - b) nagenoeg alle inkomsten uit de in punt a) genoemde activiteiten zijn in de jurisdictie waarvan zij ingezetene is, vrijgesteld van inkomstenbelasting;
 - c) zij heeft geen aandeelhouders of leden die een eigendomsrecht of een recht van vruchtgebruik hebben op haar inkomsten of activa;
 - d) de inkomsten of activa van de entiteit mogen niet worden uitgekeerd aan of aangewend ten behoeve van een privaats persoon of een niet-charitatieve entiteit, tenzij:
 - i) op grond van de charitatieve activiteiten van de entiteit;
 - ii) ter betaling van een redelijke vergoeding voor verleende diensten of voor het gebruik van eigendom of kapitaal, of
 - iii) als betaling, tegen marktwaarde, voor activa die de entiteit heeft verworven, en
 - e) bij beëindiging, liquidatie of ontbinding van de entiteit dienen al haar activa te worden uitgekeerd of teruggegeven aan een non-profitorganisatie of aan de overheid, daaronder begrepen een overheidsinstantie, van de jurisdictie waar de entiteit ingezetene is of aan een regionaal lichaam daarvan;
 - f) zij drijft geen handel en oefent geen bedrijf uit die/dat niet rechtstreeks verband houdt met de doeleinden waarvoor zij is opgericht;

- 12) “doorstroomentiteit”: een entiteit voor zover zij fiscaal transparant is met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen in de jurisdictie waarin zij is opgericht, tenzij zij haar fiscale woonplaats in een andere jurisdictie heeft en aldaar onderworpen is aan een betrokken belasting op haar inkomsten of winsten;

een doorstroomentiteit wordt geacht het volgende te zijn:

- a) een fiscaal transparante entiteit met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen voor zover zij fiscaal transparant is in de jurisdictie waar de eigenaar is gevestigd;
- b) een omgekeerd hybride entiteit met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen voor zover zij niet fiscaal transparant is in de jurisdictie waar de eigenaar is gevestigd;

voor de toepassing van deze definitie wordt onder “fiscaal transparante entiteit” verstaan een entiteit waarvan de inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen krachtens de wetten van een jurisdictie worden behandeld alsof zij door de directe eigenaar van die entiteit in verhouding tot zijn belang in die entiteit zijn verworven of gemaakt;

een eigendomsbelang in een entiteit of een vaste inrichting die een groepsentiteit is, wordt behandeld alsof het via een fiscaal transparante structuur wordt gehouden indien dat eigendomsbelang indirect wordt gehouden via een keten van fiscaal transparante entiteiten;

een groepsentiteit die geen fiscale woonplaats heeft en niet onderworpen is aan een betrokken belasting of een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing op basis van haar plaats van leiding, plaats van oprichting of soortgelijke criteria, wordt als een doorstroomentiteit en een fiscaal transparante entiteit behandeld met betrekking tot haar inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen, voor zover:

- a) de eigenaren ervan zijn gevestigd in een jurisdictie die de entiteit als fiscaal transparant aanmerkt;
- b) zij geen bedrijfsinrichting heeft in de jurisdictie waar zij is opgericht, en
- c) de inkomsten, uitgaven, winsten of verliezen niet zijn toe te rekenen aan een vaste inrichting;

- 13) “vaste inrichting”:
- a) een bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting in een jurisdictie waar die wordt aangemerkt als een vaste inrichting overeenkomstig een toepasselijk belastingverdrag, op voorwaarde dat die jurisdictie het aan die inrichting toerekenbare inkomen in de heffing betreft overeenkomstig een bepaling die vergelijkbaar is met artikel 7 van het OESO-modelverdrag inzake belasting naar inkomen en vermogen, zoals gewijzigd;
 - b) als er geen toepasselijk belastingverdrag bestaat, een bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting in een jurisdictie die het aan die bedrijfsinrichting toerekenbare inkomen op nettobasis in de heffing betreft op soortgelijke wijze als waarop zij haar eigen fiscale inwoners in de heffing betreft;
 - c) als een jurisdictie geen vennootschapsbelastingstelsel heeft, een in een dergelijke jurisdictie gevestigde bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting die overeenkomstig het OESO-modelverdrag inzake belasting naar inkomen en vermogen, zoals gewijzigd, als een vaste inrichting zou zijn aangemerkt, op voorwaarde dat die jurisdictie het recht zou hebben gehad om het overeenkomstig artikel 7 van dat OESO-modelverdrag aan die bedrijfsinrichting toerekenbare inkomen in de heffing te betrekken, of
 - d) een niet in de punten a), b) en c) omschreven bedrijfsinrichting of daarmee gelijkgestelde inrichting met behulp waarvan werkzaamheden worden uitgeoefend buiten de jurisdictie waar de entiteit is gevestigd, op voorwaarde dat die jurisdictie het aan die werkzaamheden toerekenbare inkomen vrijstelt;
- 14) “uiteindelijke moederentiteit”:
- a) een entiteit die direct of indirect een zeggenschapsbelang in een andere entiteit houdt en die zelf niet, direct of indirect, eigendom is van een andere entiteit die een zeggenschapsbelang in haar houdt, of
 - b) de hoofdentiteit van een groep als omschreven in punt 3), b);
- 15) “minimumbelastingtarief”: vijftien procent (15 %);
- 16) “bijheffing”: de op grond van artikel 27 berekende extra belasting voor een jurisdictie of een groepsentiteit;
- 17) “fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen”: een reeks fiscale regels, andere dan een gekwalificeerde IIR, krachtens welke een directe of indirecte aandeelhouder van een buitenlandse entiteit, of de hoofdentiteit van een vaste inrichting, onderworpen is aan belasting over zijn aandeel in het volledige inkomen, of een deel daarvan, dat door die buitenlandse groepsentiteit is verdiend, ongeacht of dat inkomen aan de aandeelhouder is uitgekeerd;
- 18) “gekwalficeerde IIR”: een reeks regels die in het interne recht van een jurisdictie ten uitvoer is gelegd, op voorwaarde dat die jurisdictie niet toestaat voordelen met betrekking tot die regels te verlenen, en die:
- a) gelijkwaardig is aan de in deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, in het document “Fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie - Modelvoorschriften ter bestrijding van mondiale grondslaguitholling (pijler 2)” (“OESO-modelvoorschriften”) vastgelegde regels, in overeenstemming waarmee de moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van die laagbelaste groepsentiteiten berekent en betaalt;
 - b) wordt toegepast op een wijze die consistent is met de in deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, in de OESO-modelvoorschriften vastgelegde regels;
- 19) “laagbelaste groepsentiteit”:
- a) een groepsentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep in een laagbelastende jurisdictie, of
 - b) een staatloze groepsentiteit die, met betrekking tot een verslagjaar, een kwalificerend inkomen en een effectief belastingtarief heeft dat lager is dan het minimumbelastingtarief;
- 20) “tussenliggende moederentiteit”: een groepsentiteit die, direct of indirect, een eigendomsbelang in een andere groepsentiteit in dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep heeft en niet kwalificeert als uiteindelijke moederentiteit, partieel gehouden moederentiteit, vaste inrichting of beleggingsentiteit;

- 21) “zeggenschapsbelang”: eigendomsbelang in een entiteit waarbij de houder van het belang verplicht is de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van de entiteit post voor post te consolideren, of daartoe verplicht zou zijn geweest, overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging; een hoofdentiteit wordt geacht het zeggenschapsbelang in haar vaste inrichtingen te houden;
- 22) “partieel gehouden moederentiteit”: een groepsentiteit die, direct of indirect, een eigendomsbelang in een andere groepsentiteit van dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep houdt, en waarvan meer dan 20 % van het eigendomsbelang in de winst, direct of indirect, wordt gehouden door een of meer personen die geen groepsentiteit van die MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep zijn, en die niet kwalificeert als uiteindelijke moederentiteit, vaste inrichting of beleggingsentiteit;
- 23) “eigendomsbelang”: een aandelenbelang dat recht geeft op de winsten, het kapitaal of de reserves van een entiteit of van een vaste inrichting;
- 24) “moederentiteit”: een uiteindelijke moederentiteit die geen uitgesloten entiteit is, een tussenliggende moederentiteit of een partieel gehouden moederentiteit;
- 25) “aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging”: internationale standaarden voor financiële verslaglegging (IFRS of IFRS zoals goedgekeurd door de Unie op grond van Verordening (EG) nr. 1606/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾) en de algemeen aanvaarde verslagleggingsbeginselen van Australië, Brazilië, Canada, de lidstaten van de Europese Unie, de lidstaten van de Europese Economische Ruimte, Hongkong (China), Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland, de Volksrepubliek China, de Republiek India, de Republiek Korea, Rusland, Singapore, Zwitserland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika;
- 26) “goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging”: met betrekking tot een entiteit, een reeks algemeen aanvaardbare verslagleggingsbeginselen die zijn toegestaan door een erkend verslagleggingsorgaan in de jurisdictie waar die entiteit is gevestigd; voor de toepassing van deze definitie wordt onder erkend verslagleggingsorgaan verstaan het orgaan dat de wettelijke bevoegdheid in een jurisdictie heeft om standaarden voor financiële verslaglegging voor te schrijven, vast te stellen of te aanvaarden;
- 27) “materiële concurrentievervalsing”: met betrekking tot de toepassing van een bepaalde grondslag of procedure volgens een reeks algemeen aanvaardbare verslagleggingsbeginselen, een toepassing die in een gegeven verslagjaar leidt tot een totale variatie van baten of lasten van meer dan 75 000 000 EUR in vergelijking met het bedrag dat door toepassing van de overeenkomstige grondslag of procedure op grond van de internationale standaarden voor financiële verslaglegging (IFRS of IFRS zoals goedgekeurd door de Unie op grond van Verordening (EG) nr. 1606/2002) zou zijn bepaald;
- 28) “gekwalficeerde binnenlandse bijheffing”: een bijheffing die in het interne recht van een jurisdictie ten uitvoer is gelegd, op voorwaarde dat die jurisdictie niet toestaat voordelen met betrekking tot die regels te verlenen, en die:
 - a) voorziet in de vaststelling van de overwinsten van de in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten overeenkomstig de in deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, in de OESO-modelvoorschriften vastgelegde regels en in de toepassing van het minimumbelastingtarief op die overwinsten voor die jurisdictie en de groepsentiteiten overeenkomstig de in deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, in de OESO-modelvoorschriften vastgelegde regels, en
 - b) wordt toegepast op een wijze die consistent is met de in deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, in de OESO-modelvoorschriften vastgelegde regels;
- 29) “nettoboekwaarde van de materiële activa”: het gemiddelde van de begin- en eindwaarde van de materiële activa, rekening houdend met de geaccumuleerde afschrijvingen en geleidelijke en bijzondere waardeverminderingen, zoals vastgelegd in de jaarrekening;

⁽⁸⁾ Verordening (EG) nr. 1606/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 2002 betreffende de toepassing van internationale standaarden voor jaarrekeningen (PB L 243 van 11.9.2002, blz. 1).

- 30) “beleggingsentiteit”:
- a) een beleggingsfonds of vastgoedbeleggingsvehikel;
 - b) een entiteit die voor ten minste 95 %, direct of via een keten van zulke entiteiten, eigendom is van een in punt a) bedoelde entiteit, en die uitsluitend, of nagenoeg uitsluitend, wordt gedreven om activa aan te houden of middelen te beleggen ten behoeve van die entiteit of entiteiten, of
 - c) een entiteit waarvan ten minste 85 % van de waarde eigendom is van een in punt a) bedoelde entiteit, op voorwaarde dat nagenoeg al haar inkomen afkomstig is van dividenden of vermogenswinsten of -verliezen die zijn uitgesloten van de berekening van het kwalificerend inkomen of verlies voor de toepassing van deze richtlijn;
- 31) “beleggingsfonds”: een entiteit of constructie die aan alle volgende voorwaarden voldoet:
- a) zij is opgezet om financiële of niet-financiële activa van een aantal beleggers, waarvan sommige niet-verbonden zijn, samen te brengen;
 - b) zij belegt volgens een welomschreven beleggingsbeleid;
 - c) zij stelt beleggers in staat de transactie-, onderzoeks- en analysekosten te verlagen of het risico collectief te spreiden;
 - d) zij is in de eerste plaats opgezet om beleggingsinkomsten of -winsten te genereren, of bescherming te bieden tegen een specifieke of algemene gebeurtenis of uitkomst;
 - e) haar beleggers hebben een recht op de opbrengsten uit de activa van het fonds of de door die activa gegenereerde inkomsten, op basis van hun bijdrage;
 - f) zij, of haar leiding, is in de jurisdictie waar ze is opgericht of wordt beheerd, onderworpen aan de regelgeving voor beleggingsfondsen, waaronder passende regelgeving tegen witwassen en voor beleggersbescherming, en
 - g) zij wordt voor rekening van de beleggers beheerd door deskundigen op het gebied van het beheer van beleggingsfondsen;
- 32) “vastgoedbeleggingsvehikel”: een breed gehouden entiteit die overwegend onroerend goed bezit en die is onderworpen aan één enkel belastingniveau, ofwel ten aanzien van het vehikel zelf ofwel ten aanzien van de belanghouders, met maximaal één jaar uitstel;
- 33) “pensioenfonds”:
- a) een entiteit die in een jurisdictie is opgericht en wordt gedreven uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten behoeve van het beheer of de verstrekking van pensioenuitkeringen en aanvullende of incidentele uitkeringen aan natuurlijke personen, en waarbij:
 - i) die entiteit als zodanig wordt gereguleerd door die jurisdictie of een van zijn regionale lichamen of lokale overheden, of
 - ii) die uitkeringen worden gedekt of anderszins beschermd door nationale regelgeving en worden gefinancierd door een pool van activa die worden gehouden via een fiduciaire overeenkomst of een insteller van een trust om de nakoming van de betreffende pensioenverplichtingen te waarborgen in geval van insolventie van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep;
 - b) een entiteit die pensioendiensten verleent;
- 34) “entiteit die pensioendiensten verleent”: een entiteit die is opgericht en wordt gedreven uitsluitend of nagenoeg uitsluitend om middelen te beleggen ten behoeve van de in punt 33), a), bedoelde entiteiten of werkzaamheden uit te oefenen die een aanvulling vormen op de in punt 33), a), bedoelde gereguleerde werkzaamheden, op voorwaarde dat de entiteit die pensioendiensten verleent, deel uitmaakt van dezelfde groep als de entiteiten die die gereguleerde werkzaamheden verrichten;
- 35) “laagbelastende jurisdictie”: met betrekking tot een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep in ongeacht welk verslagjaar, een lidstaat of jurisdictie van een derde land waarin de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep een kwalificerend inkomen heeft en onderhevig is aan een effectief belastingtarief dat lager is dan het minimumbelastingtarief;
- 36) “kwalificerend inkomen of verlies”: het nettoinkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit, aangepast overeenkomstig de in de hoofdstukken III, VI en VII vastgestelde regels;

37) “niet-gekwalificeerde terugbetaalbare imputatiebelasting”: elke belasting, met uitzondering van een gekwalificeerde imputatiebelasting, die is opgebouwd of betaald door een groepsentiteit en die:

- a) aan de uiteindelijk gerechtigde van een door een dergelijke groepsentiteit uitgekeerd dividend terugbetaalbaar is met betrekking tot dat dividend, dan wel door de uiteindelijk gerechtigde verrekenbaar is met een andere belastingverplichting dan een belastingverplichting met betrekking tot een dergelijk dividend, of
- b) terugbetaalbaar is aan de uitkerende vennootschap bij uitkering van een dividend aan een aandeelhouder;

voor de toepassing van deze definitie wordt onder gekwalificeerde imputatiebelasting verstaan een betrokken belasting die is opgebouwd of betaald door een groepsentiteit, daaronder begrepen een vaste inrichting, en die terugbetaalbaar of verrekenbaar is aan de gerechtigde van het door de groepsentiteit uitgekeerde dividend of, in het geval van een betrokken belasting die is opgebouwd of betaald door een vaste inrichting, een door de hoofdentiteit uitgekeerd dividend, voor zover de terugbetaling betaalbaar is dan wel de verrekening wordt verleend:

- a) door een andere jurisdictie dan de jurisdictie die de betrokken belastingen heeft geheven;
- b) aan een uiteindelijk gerechtigde van het dividend die aan belasting is onderworpen tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger is dan het minimumbelastingtarief op het ontvangen dividend krachtens het interne recht van de jurisdictie die de betrokken belastingen heeft geheven van de groepsentiteit;
- c) aan de natuurlijke persoon die de uiteindelijk gerechtigde is van het dividend, die fiscaal inwoner is van de jurisdictie die de betrokken belastingen heeft geheven van de groepsentiteit, en die aan belasting is onderworpen tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger is dan het normale belastingtarief dat van toepassing is op gewone inkomsten, of
- d) aan een overheidsentiteit, een internationale organisatie, een ingezeten non-profitorganisatie, een ingezeten pensioenfonds, een ingezeten beleggingsentiteit die geen deel uitmaakt van de MNO-groep of van de omvangrijke binnenlandse groep, of een ingezeten levensverzekeringsonderneming voor zover het dividend wordt ontvangen in verband met werkzaamheden van een ingezeten pensioenfonds en op vergelijkbare wijze aan belasting onderworpen is als een dividend dat wordt ontvangen door een pensioenfonds;

voor de toepassing van punt d):

- i) zijn een non-profitorganisatie en een pensioenfonds ingezetene van een jurisdictie indien zij in die jurisdictie zijn opgericht en worden beheerd;
- ii) is een beleggingsentiteit ingezetene van een jurisdictie indien zij in die jurisdictie is opgericht en wordt gereguleerd;
- iii) is een levensverzekeringsonderneming ingezetene van de jurisdictie waarin zij is gevestigd;

38) “gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed“:

- a) een terugbetaalbaar belastingtegoed dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen dient te worden betaald aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het terugbetaalbare belastingtegoed krachtens de wetgeving van de jurisdictie die het tegoed verleent, of
- b) indien het belastingtegoed gedeeltelijk terugbetaalbaar is, het deel van het terugbetaalbare belastingtegoed dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen betaalbaar is aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het gedeeltelijk terugbetaalbare belastingtegoed;

een gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed omvat geen bedragen aan belasting die op grond van een gekwalificeerde imputatiebelasting of een niet-gekwalificeerde terugbetaalbare imputatiebelasting verrekenbaar of terugbetaalbaar is;

39) “niet-gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed“: een belastingtegoed dat geen gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed is, maar wel geheel of gedeeltelijk terugbetaalbaar is;

- 40) “hoofdentiteit”: een entiteit die het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een vaste inrichting in haar jaarrekening opneemt;
- 41) “groepsentiteit-eigenaar”: een groepsentiteit die, direct of indirect, een eigendomsbelang houdt in een andere groepsentiteit van dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep;
- 42) “in aanmerking komend uitkeringsbelastingstelsel”: een vennootschapsbelastingstelsel dat:
 - a) alleen winstbelasting heft wanneer de winsten worden uitgekeerd of worden geacht te worden uitgekeerd aan aandeelhouders, of wanneer de vennootschap geconfronteerd wordt met bepaalde niet-zakelijke lasten;
 - b) belasting heft tegen een tarief dat gelijk is aan of hoger is dan het minimumbelastingtarief, en
 - c) van kracht was op of vóór 1 juli 2021;
- 43) “gekwalficeerde UTPR”: een reeks regels die in het interne recht van een jurisdictie ten uitvoer is gelegd, op voorwaarde dat die jurisdictie niet toestaat voordelen met betrekking tot die regels te verlenen, en die:
 - a) gelijkwaardig is aan de in deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, in de OESO-modelvoorschriften vastgelegde regels in overeenstemming waarmee een jurisdictie het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing van een MNO-groep int dat krachtens de IIR niet in rekening is gebracht ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten van die MNO-groep;
 - b) wordt toegepast op een wijze die consistent is met de in deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, in de OESO-modelvoorschriften vastgelegde regels;
- 44) “aangewezen indienende entiteit”: de groepsentiteit, niet zijnde de uiteindelijke moederentiteit, die door de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is aangewezen om namens de MNO-groep of de omvangrijke binnenlandse groep de in artikel 44 vastgelegde aangifteverplichtingen na te komen.

Artikel 4

Locatie van een groepsentiteit

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt bepaald dat een entiteit, met uitzondering van een doorstroomentiteit, gevestigd is in de jurisdictie waar zij op basis van haar plaats van leiding, haar plaats van oprichting of soortgelijke criteria wordt aangemerkt als fiscaal inwoner.

Indien het niet mogelijk is om de locatie van een entiteit, met uitzondering van een doorstroomentiteit, te bepalen aan de hand van de eerste alinea, wordt zij geacht gevestigd te zijn in de jurisdictie waar ze is opgericht.

2. Een doorstroomentiteit wordt als staatloos aangemerkt, tenzij zij de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep is of zij verplicht is om een IIR toe te passen overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7 en 8, in welk geval de doorstroomentiteit wordt geacht gevestigd te zijn in de jurisdictie waar ze is opgericht.

3. Er wordt bepaald dat een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 13), a), gevestigd is in de jurisdictie waar zij als vaste inrichting wordt aangemerkt en belastingplichtig is krachtens het toepasselijke belastingverdrag.

Er wordt bepaald dat een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 13), b), gevestigd is in de jurisdictie waar zij onderworpen is aan belasting op nettobasis op grond van haar zakelijke aanwezigheid.

Er wordt bepaald dat een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 13), c), gevestigd is in de jurisdictie waar zij zich bevindt.

Een vaste inrichting als omschreven in artikel 3, punt 13), d), wordt als staatloos aangemerkt.

4. Wanneer een groepsentiteit in twee jurisdicties is gevestigd en die jurisdicties een toepasselijk belastingverdrag hebben, wordt de groepsentiteit geacht gevestigd te zijn in de jurisdictie waar zij krachtens dat belastingverdrag als fiscaal inwoner wordt aangemerkt.

Wanneer het toepasselijke belastingverdrag vereist dat de bevoegde autoriteiten de fiscale woonplaats van de groepsentiteit in onderlinge overeenkomst bepalen en er geen overeenkomst wordt bereikt, is lid 5 van toepassing.

Wanneer er geen voorkoming van dubbele belasting wordt geboden krachtens het toepasselijke belastingverdrag doordat een groepsentiteit fiscaal inwoner is van beide partijen bij dat verdrag, is lid 5 van toepassing.

5. Wanneer een groepsentiteit in twee jurisdicties gevestigd is en die jurisdicties geen toepasselijk belastingverdrag hebben, wordt de groepsentiteit geacht gevestigd te zijn in de jurisdictie die het hoogste bedrag aan betrokken belastingen voor het verslagjaar heeft geheven.

Bij de berekening van het in de eerste alinea bedoelde bedrag aan betrokken belastingen blijft het bedrag aan belastingen dat overeenkomstig een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen is betaald, buiten beschouwing.

Als het bedrag aan betrokken belastingen dat in de twee jurisdicties verschuldigd is, even hoog is of gelijk is aan nul, wordt de groepsentiteit geacht gevestigd te zijn in de jurisdictie met het hoogste bedrag aan op basis van substance uitgesloten inkomen, berekend op entiteitsbasis overeenkomstig artikel 28.

Als het bedrag aan op basis van substance uitgesloten inkomen in de twee jurisdicties even hoog is of gelijk is aan nul, wordt de groepsentiteit als staatloos aangemerkt, tenzij zij een uiteindelijke moederentiteit is, in welk geval ze wordt geacht gevestigd te zijn in de jurisdictie waar ze is opgericht.

6. Wanneer als gevolg van de toepassing van de leden 4 en 5 een moederentiteit gevestigd is in een jurisdictie waar zij niet is onderworpen aan een gekwalificeerde IIR, wordt zij geacht onderworpen te zijn aan de gekwalificeerde IIR van de andere jurisdictie, tenzij een toepasselijk belastingverdrag de toepassing van een dergelijke regel verbiedt.

7. Wanneer een groepsentiteit haar locatie in de loop van een verslagjaar wijzigt, wordt zij geacht gevestigd te zijn in de jurisdictie waar ze krachtens dit artikel geacht was gevestigd te zijn bij het begin van dat verslagjaar.

HOOFDSTUK II

IIR EN UTPR

Artikel 5

Uiteindelijke moederentiteit in de Unie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een uiteindelijke moederentiteit die een in een lidstaat gevestigde groepsentiteit is, voor het verslagjaar onderworpen is aan de bijheffing (de "IIR-bijheffing") ter zake van haar in een andere lidstaat gevestigde dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een groepsentiteit die de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is en die gevestigd is een lidstaat welke een laagbelastende jurisdictie vormt, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van alle in dezelfde lidstaat gevestigde laagbelaste groepsentiteiten.

Artikel 6

Tussenliggende moederentiteit in de Unie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een in een lidstaat gevestigde tussenliggende moederentiteit die wordt gehouden door een in een jurisdictie van een derde land gevestigde uiteindelijke moederentiteit, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van haar in een andere jurisdictie gevestigde dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een tussenliggende moederentiteit die gevestigd is in een lidstaat die een laagbelastende jurisdictie vormt en die wordt gehouden door een in een jurisdictie van een derde land gevestigde uiteindelijke moederentiteit, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van haar in dezelfde lidstaat gevestigde laagbelaste groepsentiteiten.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing wanneer:

- a) de uiteindelijke moederentiteit voor het verslagjaar onderworpen is aan een gekwalificeerde IIR, of
- b) een andere tussenliggende moederentiteit gevestigd is in een jurisdictie waar zij onderworpen is aan een gekwalificeerde IIR voor dat verslagjaar en zij direct of indirect een zeggenschapsbelang in de tussenliggende moederentiteit houdt.

Artikel 7

In de Unie gevestigde en door een uitgesloten uiteindelijke moederentiteit gehouden tussenliggende moederentiteit

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een in een lidstaat gevestigde tussenliggende moederentiteit die wordt gehouden door een uiteindelijke moederentiteit welke een uitgesloten entiteit is, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van haar in een andere jurisdictie gevestigde dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een tussenliggende moederentiteit die is gevestigd in een lidstaat die een laagbelastende jurisdictie vormt en die wordt gehouden door een uiteindelijke moederentiteit welke een uitgesloten entiteit is, voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van haar in dezelfde lidstaat gevestigde laagbelaste groepsentiteiten.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing indien een andere tussenliggende moederentiteit is gevestigd in een jurisdictie waar zij voor dat verslagjaar onderworpen is aan een gekwalificeerde IIR en zij direct of indirect een zeggenschapsbelang in de in de leden 1 en 2 bedoelde tussenliggende moederentiteit houdt.

Artikel 8

Partieel gehouden moederentiteit in de Unie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een in een lidstaat gevestigde partieel gehouden moederentiteit voor het verslagjaar is onderworpen aan de IIR-bijheffing ter zake van haar in een andere jurisdictie gevestigde dan wel staatloze laagbelaste groepsentiteiten.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat ingeval een partieel gehouden moederentiteit gevestigd is in een lidstaat die een laagbelastende jurisdictie vormt, die voor het verslagjaar onderworpen is aan de IIR-bijheffing ter zake van zichzelf en van haar in dezelfde lidstaat gevestigde laagbelaste groepsentiteiten.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing wanneer de eigendomsbelangen van de partieel gehouden moederentiteit volledig worden gehouden, direct of indirect, door een andere partieel gehouden moederentiteit die voor het verslagjaar aan een gekwalificeerde IIR is onderworpen.

Artikel 9

Toerekening van de bijheffing krachtens de IIR

1. De door een moederentiteit verschuldigde IIR-bijheffing ter zake van een laagbelaste groepsentiteit op grond van artikel 5, lid 1, artikel 6, lid 1, artikel 7, lid 1, en artikel 8, lid 1, is gelijk aan de bijheffing van de laagbelaste groepsentiteit, zoals berekend overeenkomstig artikel 27, vermenigvuldigd met het aan de moederentiteit toerekenbare deel van die bijheffing voor het verslagjaar.

2. Het aan een moederentiteit toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van een laagbelaste groepsentiteit is evenredig aan het eigendomsbelang van de moederentiteit in het kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit. Dat eigendomsbelang is voor het verslagjaar gelijk aan het kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit, onder aftrek van het deel van dat inkomen dat is toe te rekenen aan eigendomsbelangen van andere eigenaren, gedeeld door het kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit voor het verslagjaar.

Het bedrag aan kwalificerend inkomen dat is toe te rekenen aan door andere eigenaren aangehouden eigendomsbelangen in een laagbelaste groepsentiteit, is gelijk aan het bedrag dat aan die eigenaren toegerekend zou worden op grond van de aanvaardbare standaarden voor financiële verslaglegging die gebruikt worden voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit ingeval het netto-inkomen van de laagbelaste groepsentiteit gelijk is aan haar kwalificerend inkomen en:

- a) de moederentiteit een geconsolideerde jaarrekening overeenkomstig die standaarden heeft opgesteld (de "hypothetische geconsolideerde jaarrekening");
- b) de moederentiteit een zeggenschapsbelang in de laagbelaste groepsentiteit bezit en derhalve alle baten en lasten van de laagbelaste groepsentiteit post voor post in de hypothetische geconsolideerde jaarrekening geconsolideerd zijn met die van de moederentiteit;
- c) het volledige kwalificerende inkomen van de laagbelaste groepsentiteit toe te rekenen is aan transacties met personen die geen groepsentiteit zijn, en
- d) alle eigendomsbelangen die niet direct of indirect door de moederentiteit worden gehouden, door andere personen dan groepsentiteiten worden gehouden.

3. Bovenop het overeenkomstig lid 1 van dit artikel aan een moederentiteit toegerekende bedrag omvat de IIR-bijheffing die op grond van artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 2, en artikel 8, lid 2, door een moederentiteit is verschuldigd, voor het verslagjaar het volgende, overeenkomstig artikel 27:

- a) het volledige bedrag van de voor die moederentiteit berekende bijheffing, en
- b) het bedrag van de voor haar in dezelfde lidstaat gevestigde laagbelaste groepsentiteiten berekende bijheffing, vermenigvuldigd met het aan de moederentiteit toerekenbare aandeel van die bijheffing voor het verslagjaar.

Artikel 10

IIR-verrekeningsmechanisme

Wanneer een in een lidstaat gevestigde moederentiteit een indirect eigendomsbelang in een laagbelaste groepsentiteit houdt via een tussenliggende of partieel gehouden moederentiteit die is onderworpen aan een gekwalificeerde IRR voor het verslagjaar, wordt de op grond van de artikelen 5 tot en met 8 verschuldigde bijheffing verminderd met een bedrag dat gelijk is aan het aan eerstgenoemde moederentiteit toerekenbare deel van de bijheffing die verschuldigd is door de tussenliggende moederentiteit of de partieel gehouden moederentiteit.

Artikel 11

Keuze voor toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing

1. De lidstaten kunnen ervoor kiezen een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toe te passen.

Als een lidstaat waarin groepsentiteiten van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep zijn gevestigd, ervoor kiest een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toe te passen, worden alle laagbelaste groepsentiteiten van de MNO-groep of van de omvangrijke binnenlandse groep in die lidstaat onderworpen aan die binnenlandse bijheffing voor het verslagjaar.

In het kader van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing kunnen de binnenlandse overwinsten van de laagbelaste groepsentiteiten worden berekend op basis van een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging die is toegestaan door het erkende verslagleggingsorgaan en aangepast om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen, in plaats van de in de geconsolideerde jaarrekening gebruikte standaard voor financiële verslaglegging.

2. Wanneer een moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep in een lidstaat is gevestigd en haar direct of indirect gehouden groepsentiteiten die in die lidstaat of in een andere jurisdictie zijn gevestigd, daar onderworpen zijn aan een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing voor het verslagjaar, wordt het bedrag van een overeenkomstig artikel 27 berekende bijheffing die op grond van de artikelen 5 tot en met 8 door de moederentiteit verschuldigd is, verminderd met het bedrag van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing dat door haar of die groepsentiteiten verschuldigd is, tot maximaal nul.

Niettegenstaande de eerste alinea wordt er, indien de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing voor een verslagjaar is berekend overeenkomstig de aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging van de uiteindelijke moederentiteit of de internationale standaarden voor financiële verslaglegging (IFRS of IFRS zoals goedgekeurd door de Unie op grond van Verordening (EG) nr. 1606/2002), ter zake van de in die lidstaat gevestigde groepsentiteiten van die MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, voor dat verslagjaar geen bijheffing berekend overeenkomstig artikel 27. Deze alinea doet geen afbreuk aan de berekening van aanvullende bijheffingen op grond van artikel 29 in het geval waarin een lidstaat geen gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toepast om een aanvullende bijheffing uit hoofde van artikel 29 te innen.

3. Wanneer het bedrag van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing voor een verslagjaar niet is betaald in de loop van de vier verslagjaren volgend op het verslagjaar waarin het verschuldigd was, wordt het niet-betaalde bedrag van de gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toegevoegd aan de juridictionele bijheffing die is berekend overeenkomstig artikel 27, lid 3, en wordt het niet geïnd door de lidstaat die de keuze op grond van lid 1 van dit artikel heeft gemaakt.

4. De lidstaten die voor de toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing kiezen, stellen de Commissie daarvan in kennis binnen vier maanden na de vaststelling van de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter invoering van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing. Die keuze geldt voor een periode van drie jaar, tijdens welke zij niet kan worden herroepen. Aan het einde van elke periode van drie jaar wordt de keuze automatisch verlengd, tenzij de lidstaat haar herroept. De herroeping wordt uiterlijk vier maanden vóór het einde van de periode van drie jaar ter kennis van de Commissie gebracht.

Artikel 12

Toepassing van een UTPR op de volledige MNO-groep

1. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep in een jurisdictie van een derde land is gevestigd die geen gekwalificeerde IIR toepast, of wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep een uitgesloten entiteit is, zorgen de lidstaten ervoor dat haar in de Unie gevestigde groepsentiteiten onderworpen zijn, in de lidstaat waar zij zijn gevestigd, aan een aanpassing ten belope van de overeenkomstig artikel 14 voor het verslagjaar aan die lidstaat toegewezen UTPR-bijheffing.

Die aanpassing kan daartoe gebeuren in de vorm van een door die groepsentiteiten verschuldigde bijheffing of van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen van die groepsentiteiten, resulterend in een bedrag aan verschuldigde belasting dat nodig is om de aan die lidstaat toegerekende UTPR-bijheffing te innen.

2. Wanneer een lidstaat de aanpassing op grond van lid 1 van dit artikel toepast in de vorm van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen, heeft de aanpassing, voor zover mogelijk, betrekking op het belastingjaar waarin het verslagjaar waarvoor de UTPR-bijheffing overeenkomstig artikel 14 is berekend en aan een lidstaat toegerekend, tot een einde komt.

Een UTPR-bijheffing die als gevolg van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen voor een verslagjaar verschuldigd blijft met betrekking tot dat verslagjaar, wordt voor zover nodig overgedragen en wordt voor elk volgend verslagjaar onderworpen aan de aanpassing op grond van lid 1, totdat de volledige aan die lidstaat voor dat verslagjaar toegerekende UTPR-bijheffing voldaan is.

3. Groepsentiteiten die beleggingsentiteiten zijn, zijn niet onderworpen aan dit artikel.

Artikel 13

Toepassing van de UTPR in de jurisdictie van een uiteindelijke moederentiteit

1. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep in een laagbelastende derde lands jurisdictie is gevestigd, zorgen de lidstaten ervoor dat haar in de Unie gevestigde groepsentiteiten onderworpen zijn, in de lidstaat waar zij zijn gevestigd, aan een aanpassing ten belope van de overeenkomstig artikel 14 voor het verslagjaar aan die lidstaat toegewezen UTPR-bijheffing.

Die aanpassing kan daartoe gebeuren in de vorm van een door die groepsentiteiten verschuldigde bijheffing of van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen van die groepsentiteiten, resulterend in een bedrag aan verschuldigde belasting dat nodig is om de aan die lidstaat toegerekende UTPR-bijheffing te innen.

De eerste alinea is niet van toepassing indien de uiteindelijke moederentiteit in een laagbelastende jurisdictie van een derde land onderworpen is aan een gekwalificeerde IIR ter zake van zichzelf en van haar in die jurisdictie gevestigde laagbelaste groepsentiteiten.

2. Wanneer een lidstaat de aanpassing op grond van lid 1 van dit artikel toepast in de vorm van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen, heeft de aanpassing, voor zover mogelijk, betrekking op het belastingjaar waarin het verslagjaar waarvoor de UTPR-bijheffing overeenkomstig artikel 14 is berekend en aan een lidstaat toegerekend, tot een einde komt.

Een UTPR-bijheffing die als gevolg van een weigering tot inhouding op het belastbare inkomen voor een verslagjaar verschuldigd blijft met betrekking tot dat verslagjaar, wordt voor zover nodig overgedragen en wordt voor elk volgend verslagjaar onderworpen aan de aanpassing op grond van lid 1 totdat de volledige aan die lidstaat voor dat verslagjaar toegerekende UTPR-bijheffing voldaan is.

3. Groepsentiteiten die beleggingsentiteiten zijn, zijn niet onderworpen aan dit artikel.

Artikel 14

Berekening en toerekening van het bedrag aan UTPR-bijheffing

1. De aan een lidstaat toegerekende UTPR-bijheffing wordt berekend door de totale UTPR-bijheffing, zoals bepaald overeenkomstig lid 2, te vermenigvuldigen met het UTPR-percentages van de lidstaat, zoals bepaald overeenkomstig lid 5.

2. De totale UTPR-bijheffing voor een verslagjaar is gelijk aan de som van de voor elke laagbelaste groepsentiteit van de MNO-groep voor dat verslagjaar overeenkomstig artikel 27 berekende bijheffing, met inachtneming van de in de leden 3 en 4 van dit artikel vastgelegde aanpassingen.

3. De UTPR-bijheffing voor een laagbelaste groepsentiteit is gelijk aan nul indien, voor het verslagjaar, alle eigendomsbelangen van de uiteindelijke moederentiteit in die laagbelaste groepsentiteit direct of indirect gehouden worden door een of meerdere moederentiteiten die voor dat verslagjaar ter zake van die laagbelaste groepsentiteit een gekwalificeerde IIR moeten toepassen.

4. Ingeval lid 3 niet van toepassing is, wordt de UTPR-bijheffing voor een laagbelaste groepsentiteit verminderd met het aan de moederentiteit toe te rekenen aandeel van de bijheffing voor die laagbelaste groepsentiteit uit hoofde van de gekwalificeerde IIR.

5. Het UTPR-percentages van een lidstaat wordt voor ieder verslagjaar en voor iedere MNO-groep berekend volgens de volgende formule:

$$50\% \times \frac{\text{aantal werknemers in de lidstaat}}{\text{aantal werknemers in alle UTPR-jurisdicties}} + 50\% \times \frac{\text{de totale waarde van de materiële activa in de lidstaat}}{\text{de totale waarde van de materiële activa in alle UTPR-jurisdicties}}$$

waarbij:

a) het aantal werknemers in de lidstaat het totale aantal werknemers omvat van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gevestigd in die lidstaat;

- b) het aantal werknemers in alle UTPR-jurisdicties het totale aantal werknemers omvat van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gevestigd in een jurisdictie die een van kracht zijnde gekwalificeerde UTPR heeft voor het verslagjaar;
- c) de totale waarde van de materiële activa in de lidstaat de som is van de nettoboekwaarde van de materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gevestigd in die lidstaat;
- d) de totale waarde van de materiële activa in alle UTPR-jurisdicties de som is van de nettoboekwaarde van de materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep gevestigd in een jurisdictie die een van kracht zijnde gekwalificeerde UTPR heeft voor het verslagjaar.

6. Het aantal werknemers is het aantal werknemers, uitgedrukt in voltijdse equivalenten, van alle in de betreffende jurisdictie gevestigde groepsentiteiten, inclusief zelfstandige contractanten mits zij deelnemen aan de reguliere bedrijfsactiviteiten van de groepsentiteit.

De materiële activa omvatten de materiële activa van alle in de betreffende jurisdictie gevestigde groepsentiteiten maar geen liquide of daarmee gelijkgestelde middelen, immateriële of financiële activa.

7. De werknemers van wie de loonkosten zijn opgenomen in de afzonderlijke financiële rekeningen van een vaste inrichting, zoals bepaald bij artikel 18, lid 1, en aangepast overeenkomstig artikel 18, lid 2, worden toegewezen aan de jurisdictie waar de vaste inrichting gevestigd is.

Materiële activa die zijn opgenomen in de afzonderlijke financiële rekeningen van een vaste inrichting zoals bepaald bij artikel 18, lid 1, en aangepast overeenkomstig artikel 18, lid 2, worden toegewezen aan de jurisdictie waar de vaste inrichting gevestigd is.

Het aantal werknemers en de materiële activa die worden toegewezen aan een vaste inrichting worden niet in aanmerking genomen voor het aantal werknemers en de materiële activa van de jurisdictie van de hoofdentiteit.

Het aantal werknemers en de nettoboekwaarde van de materiële activa van een beleggingsentiteit zijn geen factor in de formule van lid 5.

Het aantal werknemers en de nettoboekwaarde van de materiële activa van een doorstroomentiteit zijn geen factor in de formule van lid 5, tenzij zij zijn toegerekend aan een vaste inrichting of, bij gebreke van een vaste inrichting, aan de groepsentiteiten die zijn gevestigd in de jurisdictie waar de doorstroomentiteit is opgericht.

8. In afwijking van lid 5 wordt het UTPR-percentage van een jurisdictie voor een MNO-groep voor een verslagjaar geacht nul te zijn zolang het in een voorafgaand verslagjaar aan die jurisdictie toegewezen bedrag aan UTPR-bijheffing er niet toe heeft geleid dat de in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten van die MNO-groep een extra contante belastinglast dragen die in totaal gelijk is aan het aan die jurisdictie toegewezen bedrag aan UTPR-bijheffing voor dat voorafgaande verslagjaar.

Het aantal werknemers en de nettoboekwaarde van de materiële activa van de groepsentiteiten van een MNO-groep die is gevestigd in een jurisdictie met een UTPR-percentage van nul voor een verslagjaar, zijn geen factor in de formule voor de toerekening van de totale UTPR-bijheffing aan de MNO-groep voor dat verslagjaar.

9. Lid 8 is op een gegeven verslagjaar niet van toepassing indien alle jurisdicties met een gekwalificeerde UTPR die van kracht is voor dat verslagjaar, voor de MNO-groep een UTPR-percentage van nul hebben.

HOOFDSTUK III

BEREKENING VAN HET KWALIFICERENDE INKOMEN OF VERLIES

Artikel 15

Bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies

1. Het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit wordt berekend door de in de artikelen 16 tot en met 19 beschreven aanpassingen aan te brengen aan het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit voor het verslagjaar vóór consolidatieaanpassingen ter uitsluiting van transacties binnen de groep, zoals bepaald volgens de verslagleggingsstandaard die is gebruikt voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

2. Wanneer het redelijkerwijs niet doenbaar is om het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit te bepalen op basis van de aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging die is gebruikt voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit, kan het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit voor het verslagjaar worden bepaald aan de hand van een andere aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging, mits:

- a) de financiële rekeningen van de groepsentiteit worden gevoerd op basis van die verslagleggingsstandaard;
- b) de informatie in de financiële rekeningen betrouwbaar is, en
- c) permanente verschillen van meer dan 1 000 000 EUR die voortvloeien uit de toepassing van een bepaalde grondslag of standaard op baten- of lastenposten of transacties, indien die grondslag of standaard afwijkt van de verslagleggingsstandaard die voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit is gebruikt, worden aangepast om overeenstemming te bereiken met de voor die post vereiste behandeling op grond van de verslagleggingsstandaard die voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening is gebruikt.

3. Wanneer een uiteindelijke moederentiteit haar geconsolideerde jaarrekening niet heeft opgesteld overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging als bedoeld in artikel 3, punt 6), c), wordt de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit aangepast om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen.

4. Wanneer een uiteindelijke moederentiteit geen geconsolideerde jaarrekening als bedoeld in artikel 3, punt 6), a), b) en c), opstelt, is de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit als bedoeld in artikel 3, punt 6), d), die welke zou zijn opgesteld als de uiteindelijke moederentiteit verplicht was geweest om een dergelijke geconsolideerde jaarrekening op te stellen overeenkomstig:

- a) een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging, of
- b) een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging, op voorwaarde dat de desbetreffende geconsolideerde jaarrekening is aangepast om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen.

5. Wanneer een lidstaat of een jurisdictie van een derde land een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing toepast, kan het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de in die lidstaat of jurisdictie van een derde land gevestigde groepsentiteiten worden bepaald overeenkomstig een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging die verschilt van de standaard voor financiële verslaglegging die voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit is gebruikt, mits het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging wordt aangepast om materiële concurrentievervalsingen te voorkomen.

6. Wanneer de toepassing van een bepaalde grondslag of procedure volgens een reeks algemeen aanvaarde verslagleggingsbeginselen tot een materiële concurrentievervalsing leidt, wordt de financieel administratieve verwerking van een post of transactie die aan die grondslag of procedure onderworpen is, aangepast om overeenstemming te bereiken met de voor die post of transactie vereiste verwerking krachtens de internationale standaarden voor financiële verslaglegging (IFRS of IFRS zoals goedgekeurd door de Unie op grond van Verordening (EG) nr. 1606/2002).

Artikel 16

Aanpassingen voor de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) “nettobelastinglast”: het nettobedrag van de volgende posten:
 - i) als last opgebouwde betrokken belastingen en alle lopende en uitgestelde betrokken belastingen die zijn opgenomen in de lasten uit hoofde van winstbelastingen, met inbegrip van betrokken belastingen op baten die zijn uitgesloten van de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies;
 - ii) uitgestelde belastingvorderingen die toerekenbaar zijn aan een verlies voor het verslagjaar;
 - iii) als een last opgebouwde gekwalificeerde binnenlandse bijheffingen;
 - iv) belastingen die ontstaan op grond van deze richtlijn of, wat jurisdicties van derde landen betreft, de OESO-modelvoorschriften, die als last worden opgebouwd, en
 - v) als een last opgebouwde niet-gekwalificeerde terugbetaalbare imputatiebelastingen;
 - b) “uitgesloten dividend”: een ter zake van een eigendomsbelang ontvangen of opgebouwd dividend of andere uitkering, met uitzondering van een ontvangen of opgebouwd dividend of andere uitkering ter zake van:
 - i) een eigendomsbelang:
 - van een groep in een entiteit waaraan rechten verbonden zijn op minder dan 10 % van de winst, het kapitaal of de reserves, of stemrechten van die entiteit op de datum van de uitdeling of vervreemding (een “portefeuilledeelneming”), en
 - dat op de datum van uitdeling minder dan één jaar economisch eigendom is van de groepsentiteit die het dividend of de andere uitkering ontvangt of opbouwt;
 - ii) een eigendomsbelang in een beleggingsentiteit ter zake waarvan een keuze op grond van artikel 43 is gemaakt;
 - c) “uitgesloten vermogenswinst of -verlies”: een in het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit inbegrepen nettowinst of -verlies naar aanleiding van:
 - i) winsten of verliezen die voortvloeien uit veranderingen in de reële waarde van een eigendomsbelang, met uitzondering van een portefeuilledeelneming;
 - ii) winsten of verliezen ter zake van een eigendomsbelang dat is opgenomen volgens de vermogensmutatiemethode, en
 - iii) winsten of verliezen uit de vervreemding van een eigendomsbelang, met uitzondering van de vervreemding van een portefeuilledeelneming;
 - d) “inbegrepen winst of verlies op basis van de herwaarderingsmethode”: een nettowinst of -verlies, vermeerderd of verminderd met alle daarmee samenhangende betrokken belastingen voor het verslagjaar, voortvloeiende uit de toepassing van een verslagleggingsmethode of -praktijk die, ter zake van materiële vaste activa:
 - i) de boekwaarde van materiële vaste activa regelmatig aanpast aan de reële waarde ervan;
 - ii) de waardeveranderingen in de gerealiseerde en niet-gerealiseerde resultaten verwerkt, en
 - iii) de winst die of het verlies dat is opgebouwd in de gerealiseerde en niet-gerealiseerde resultaten, vervolgens niet onder winst of verlies rapporteert;
 - e) “asymmetrische winst of verlies uit wisselkoersverschillen”: een winst of verlies uit wisselkoersverschillen van een entiteit waarvan de functionele valuta voor de verslaglegging en de functionele valuta voor belastingen verschillend zijn, en die:
 - i) meegenomen is in de berekening van het belastbare inkomen of verlies van een groepsentiteit en toerekenbaar is aan schommelingen in de wisselkoers tussen de functionele valuta voor de verslaglegging en de functionele valuta voor belastingen van de groepsentiteit;
 - ii) meegenomen is in de berekening van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit en toerekenbaar is aan schommelingen in de wisselkoers tussen de functionele valuta voor de verslaglegging en de functionele valuta voor belastingen van de groepsentiteit;

- iii) meegenomen is in de berekening van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit en toerekenbaar is aan schommelingen in de wisselkoers tussen een derde vreemde valuta en de functionele valuta voor de verslaglegging van de groepsentiteit, en
- iv) toerekenbaar is aan schommelingen in de wisselkoers tussen een derde vreemde valuta en de functionele valuta voor belastingen van de groepsentiteit, ongeacht of die winsten of verliezen inzake de derde vreemde valuta al dan niet opgenomen zijn in het belastbare inkomen;

de functionele valuta voor belastingen is de functionele valuta die gebruikt wordt ter bepaling van het belastbare inkomen of het belastbare verlies van de groepsentiteit in de jurisdictie waar zij gevestigd is; de functionele valuta voor de verslaglegging is de functionele valuta die gebruikt wordt ter bepaling van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit; een derde vreemde valuta is een valuta die niet de functionele valuta voor belastingen of de functionele valuta voor de verslaglegging van de groepsentiteit is;

- f) “beleidshalve niet-toegestane last”:
 - i) een door de groepsentiteit opgebouwde last voor illegale betalingen, inclusief steekpenningen en smeergeld, en
 - ii) een door de groepsentiteit opgebouwde last voor boeten en sancties ten belope van een bedrag dat gelijk is aan of groter is dan 50 000 EUR of een gelijkwaardig bedrag in de functionele valuta waarin het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit is berekend;
- g) “fouten en wijzigingen in de verslagleggingsbeginselen in een voorgaande periode”: een wijziging in het beginsaldo van het eigen vermogen van een groepsentiteit bij de aanvang van een verslagjaar, die toe te schrijven is aan:
 - i) een correctie van een fout bij de bepaling van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging in een voorgaand verslagjaar die gevolgen had voor de baten of lasten die opneembaar zijn in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies in dat voorgaande verslagjaar, behalve voor zover die correctie van een fout heeft geleid tot een materiële vermindering van een verplichting voor betrokken belastingen, met inachtneming van artikel 25, en
 - ii) een wijziging in de verslagleggingsbeginselen of -grondslagen die gevolgen had voor de baten of lasten die zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies;
- h) “last voor opgebouwd pensioen”: het verschil tussen het bedrag van de pensioenverplichtingen die in het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging zijn opgenomen, en het bedrag dat aan een pensioenfonds is bijgedragen voor het verslagjaar.

2. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit wordt met het bedrag van de volgende posten aangepast om haar kwalificerende inkomen of verlies te bepalen:

- a) nettobelastinglasten;
- b) uitgesloten dividenden;
- c) uitgesloten vermogenswinsten of -verliezen;
- d) inbegrepen winsten of verliezen op basis van de herwaarderingsmethode;
- e) op grond van artikel 35 uitgesloten winsten of verliezen uit de vervreemding van activa en verplichtingen;
- f) asymmetrische winsten of verliezen uit wisselkoersverschillen;
- g) beleidshalve niet-toegestane lasten;
- h) fouten en wijzigingen in de verslagleggingsbeginselen in een voorgaande periode, en
- i) lasten voor opgebouwd pensioen.

3. De indienende groepsentiteit kan ervoor kiezen om het bedrag dat in de financiële rekeningen van een groepsentiteit als kosten of lasten in aanmerking is genomen ten aanzien van een aandelengerelateerde vergoeding te vervangen door het bedrag dat in aftrek is toegestaan bij de berekening van de belastbare inkomsten in de locatie van de groepsentiteit.

Wanneer niet is gekozen om gebruik te maken van aandelenopties, wordt het bedrag van de kosten of lasten voor een aandelengerelateerde vergoeding dat is afgetrokken van het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de groepsentiteit om haar kwalificerende netto-inkomen of -verlies voor alle voorgaande verslagjaren te berekenen, toegevoegd in het verslagjaar waarin die keuze is vervallen.

Wanneer een deel van het bedrag van de kosten of lasten voor een aandelengerelateerde vergoeding is vastgelegd in de financiële rekeningen van de groepsentiteit in verslagjaren die voorafgaan aan het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt, wordt een bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het totale bedrag van de kosten of lasten voor een aandelengerelateerde vergoeding dat is afgetrokken om het kwalificerende inkomen of verlies in die voorgaande verslagjaren te berekenen, en het totale bedrag van de kosten of lasten voor een aandelengerelateerde vergoeding dat zou zijn afgetrokken om het kwalificerende inkomen of verlies in die voorgaande verslagjaren te berekenen indien de keuze in die verslagjaren was gemaakt, meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteit voor dat verslagjaar.

De keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 45, lid 1, en is consequent van toepassing op alle in dezelfde jurisdictie gevestigde groepsentiteiten voor het jaar waarin de keuze wordt gemaakt en alle daaropvolgende verslagjaren.

In het verslagjaar waarin de keuze wordt herroepen, wordt het bedrag van de niet-betaalde kosten of lasten voor een op grond van de gemaakte keuze afgetrokken aandelengerelateerde vergoeding dat hoger is dan de in de financiële verslaglegging opgebouwde last, meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteit.

4. Transacties tussen in verschillende jurisdicties gevestigde groepsentiteiten die niet voor hetzelfde bedrag zijn vastgelegd in de financiële rekeningen van beide groepsentiteiten of niet in overeenstemming zijn met het zakelijkheidsbeginsel (*arm's length principle*), worden zodanig aangepast dat zij dat wel zijn.

Een verlies uit een verkoop of andere overdracht van activa tussen twee in dezelfde jurisdictie gevestigde groepsentiteiten dat niet wordt vastgelegd in overeenstemming met het zakelijkheidsbeginsel, wordt op basis van dat beginsel aangepast indien het verlies is meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder "het zakelijkheidsbeginsel" verstaan het beginsel dat transacties tussen groepsentiteiten dienen te worden vastgelegd onder verwijzing naar de voorwaarden die in vergelijkbare transacties en onder vergelijkbare omstandigheden verkregen zouden zijn tussen onafhankelijke ondernemingen.

5. Gekwalificeerde terugbetaalbare belastingtegoeden als bedoeld in artikel 3, punt 38), worden aangemerkt als baten voor de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit. Niet-gekwalificeerde terugbetaalbare belastingtegoeden worden niet aangemerkt als baten voor de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit.

6. Bij de keuze van de indienende groepsentiteit kunnen winsten en verliezen met betrekking tot activa en verplichtingen die in de geconsolideerde jaarrekening voor een verslagjaar op basis van reële waarde of bijzondere waardevermindering worden opgenomen, worden bepaald op basis van het realisatiebeginsel om het kwalificerende inkomen of verlies te berekenen.

Winsten of verliezen die voortvloeien uit verslaglegging op basis van reële waarde of bijzondere waardevermindering van een actief of een verplichting, worden niet meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit krachtens de eerste alinea.

De boekwaarde van een actief of een verplichting met het oog op de bepaling van een winst of verlies krachtens de eerste alinea is de boekwaarde op het tijdstip waarop het actief is verworven of de verplichting is aangegaan, dan wel de eerste dag van het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt, naargelang welke datum het laatst valt.

De keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 45, lid 1, en is van toepassing op alle in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten waarvoor de keuze gemaakt wordt, tenzij de indienende groepsentiteit ervoor kiest om de keuze te beperken tot de materiële activa van de groepsentiteiten of tot beleggingsentiteiten.

In het verslagjaar waarin de keuze wordt herroepen, wordt bij het berekenen van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteiten een bedrag dat op de eerste dag van het verslagjaar waarin de herroeping op grond van de keuze is bepaald, gelijk is aan het verschil tussen de reële waarde van het actief of de verplichting en de boekwaarde van het actief of de verplichting, hetzij opgeteld, indien de reële waarde hoger is dan de boekwaarde, hetzij afgetrokken, indien de boekwaarde hoger is dan de reële waarde.

7. Bij de keuze van de indienende groepsentiteit kan het kwalificerende inkomen of verlies van een in een jurisdictie gevestigde groepsentiteit dat voortvloeit uit de vervreemding van in die jurisdictie gelegen lokale materiële activa door die groepsentiteit aan derden die geen lid van de groep zijn voor een verslagjaar, op de in dit lid beschreven wijze worden aangepast. Voor de toepassing van dit lid zijn lokale materiële activa onroerende goederen die in dezelfde jurisdictie zijn gelegen als de groepsentiteit.

De nettowinst uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt, wordt verrekend met elk nettoverlies van een in die jurisdictie gevestigde groepsentiteit uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt en in de vier verslagjaren die aan dat verslagjaar voorafgaan (de "vijfjaarsperiode"). De nettowinst wordt eerst verrekend met het nettoverlies dat, in voorkomend geval, is ontstaan in het vroegste verslagjaar van de vijfjaarsperiode. Restbedragen van nettowinst worden overgedragen en verrekend met eventuele nettoverliezen die zijn ontstaan in daaropvolgende verslagjaren van de vijfjaarsperiode.

Restbedragen van nettowinst die na toepassing van de tweede alinea resteren, worden gelijkmatig over de vijfjaarsperiode verdeeld om het kwalificerende inkomen of verlies te berekenen van elke in die jurisdictie gevestigde groepsentiteit die een nettowinst heeft behaald uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt. Het aan een groepsentiteit toegerekende restbedrag van nettowinst is evenredig aan de nettowinst van die groepsentiteit gedeeld door de nettowinst van alle groepsentiteiten.

Wanneer geen groepsentiteit in een jurisdictie een nettowinst heeft behaald uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in de eerste alinea in het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt, wordt het restbedrag van nettowinst als bedoeld in de derde alinea gelijkelijk aan elke groepsentiteit in die jurisdictie toegerekend en gelijkmatig over de vijfjaarsperiode verdeeld om het kwalificerende inkomen of verlies van elk van die groepsentiteiten te berekenen.

Aanpassingen krachtens dit lid voor de verslagjaren voorafgaand aan het verslagjaar waarin de keuze werd gemaakt, zijn onderworpen aan aanpassingen overeenkomstig artikel 29, lid 1. De keuze wordt jaarlijks gemaakt overeenkomstig artikel 45, lid 2.

8. Een last die samenhangt met een financieringsregeling waarbij een of meer groepsentiteiten krediet verlenen aan, of op een andere manier een investering doet in, een of meer andere groepsentiteiten (de "intra-groep-financieringsregeling"), wordt niet meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit als de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- a) de groepsentiteit is gevestigd in een laagbelastende jurisdictie of in een jurisdictie waarin ook laag zou zijn belast indien de last niet was opgebouwd door de groepsentiteit;
- b) het valt redelijkerwijze te voorzien dat de intra-groep-financieringsregeling gedurende haar verwachte looptijd het bedrag aan in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van die groepsentiteit meegenomen lasten zal doen stijgen, zonder dat daar een evenredige stijging van het belastbare inkomen van de groepsentiteit die het krediet verstrekt (de "tegenpartij") tegenover staat;
- c) de tegenpartij is gevestigd in een niet-laagbelastende jurisdictie of in een jurisdictie waarin niet laag zou zijn belast indien het met de last samenhangende inkomen niet was opgebouwd door de tegenpartij.

9. Een uiteindelijke moederentiteit kan ervoor kiezen om via haar geconsolideerde financieel administratieve verwerking de baten, lasten, winsten en verliezen van transacties tussen groepsentiteiten die in dezelfde jurisdictie zijn gevestigd en deel uitmaken van een fiscaal geconsolideerde groep te elimineren, om het kwalificerende netto-inkomen of -verlies van die groepsentiteiten te berekenen.

De keuze wordt gemaakt overeenkomstig artikel 45, lid 1.

Aan het verslagjaar waarin de keuze is gemaakt of herroepen, worden passende aanpassingen aangebracht zodat kwalificerende inkomens- of verliesbestanddelen niet meer dan één keer in aanmerking worden genomen of buiten beschouwing blijven als gevolg van die keuze of herroeping.

10. Een verzekeringsonderneming sluit bij de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies elk bedrag uit dat aan polishouders is aangerekend voor door haar betaalde belastingen ter zake van opbrengsten voor de polishouders. Een verzekeringsonderneming neemt in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies alle opbrengsten voor de polishouders mee die niet zijn opgenomen in haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging voor zover de overeenkomstige toename of afname van de verplichting ten opzichte van haar polishouders is opgenomen in haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging.

11. Elk bedrag dat is opgenomen als een afname van het eigen vermogen van een groepsentiteit en dat voortvloeit uit gedane of verschuldigde uitkeringen ter zake van een door die groepsentiteit uitgegeven instrument op grond van prudentiële regelgevingsvereisten (het "aanvullend tier 1-kapitaal"), wordt bij de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies als een last aangemerkt.

Elk bedrag dat is opgenomen als een toename van het eigen vermogen van een groepsentiteit en dat voortvloeit uit ontvangen of te ontvangen uitkeringen ter zake van door de groepsentiteit gehouden aanvullend tier 1-kapitaal, wordt meegenomen in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies.

Artikel 17

Uitsluiting van inkomen uit internationale scheepvaart

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) "inkomen uit internationale scheepvaart": netto-inkomen dat een groepsentiteit verkrijgt uit de volgende activiteiten, op voorwaarde dat het vervoer niet plaatsvindt over binnenwateren binnen dezelfde jurisdictie:
 - i) vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationale verkeer, ongeacht of het schip eigendom is van, geleased wordt door of anderszins ter beschikking staat van de groepsentiteit;
 - ii) vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationaal verkeer in het kader van slotcharterovereenkomsten;
 - iii) leasing, op basis van charter met volledige uitrusting, bemanning en bevoorrading, van een schip voor het vervoer van passagiers of vracht in het internationale verkeer;
 - iv) leasing, op basis van rompbevrachting, van een schip dat wordt gebruikt voor het vervoer van passagiers of vracht in het internationale verkeer aan een andere groepsentiteit;
 - v) participatie in een poolovereenkomst, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap voor het vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationale verkeer, en
 - vi) verkoop van een schip dat gebruikt wordt voor het vervoer van passagiers of vracht in het internationale verkeer, mits het schip gedurende ten minste één jaar door de groepsentiteit voor gebruik is aangehouden;
 - b) "inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart": het door een groepsentiteit behaalde netto-inkomen uit de volgende activiteiten, mits die activiteiten hoofdzakelijk worden verricht in verband met het vervoer van passagiers of vracht per schip in het internationale verkeer:
 - i) leasing, op basis van rompbevrachting, van een schip aan een andere scheepvaartonderneming die geen groepsentiteit is, mits de looptijd van de charterovereenkomst niet langer dan drie jaar duurt;
 - ii) verkoop van door andere scheepvaartondernemingen uitgegeven vervoersbewijzen voor het binnenlandse deel van een internationale reis;
 - iii) leasing en kortdurende opslag van containers of overligkosten voor laattijdige retour van containers;
 - iv) dienstverlening aan andere scheepvaartondernemingen door ingenieurs, onderhoudspersoneel, vrachtbehandelaars, cateringpersoneel en personeel voor klantenservice, en
 - v) inkomen uit investeringen, waarbij de investeringen die het inkomen genereren, integraal zijn verricht in het kader van de exploitatie van schepen in het internationale verkeer.

2. Het door een groepsentiteit behaalde inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart en uit de gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart wordt niet meegenomen in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies, op voorwaarde dat de groepsentiteit aantoont dat het strategische of commerciële beheer van alle betrokken schepen feitelijk wordt verricht vanuit de jurisdictie waar zij is gevestigd.

3. Wanneer de berekening van het door een groepsentiteit behaalde inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart en uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart in een verlies resulteert, wordt dat verlies niet meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van die groepsentiteit.

4. Het totale inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart van alle in een jurisdictie gevestigde groepsentiteiten mag niet meer bedragen dan 50 % van hun inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart.

5. De door een groepsentiteit gemaakte kosten die rechtstreeks toe te rekenen zijn aan haar in lid 1, punt a), genoemde activiteiten in de internationale scheepvaart en haar in lid 1, punt b), genoemde gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart, worden aan die activiteiten toegerekend voor de berekening van het door die groepsentiteit behaalde netto-inkomen uit activiteiten in de internationale scheepvaart en netto-inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart.

De door een groepsentiteit gemaakte kosten die onrechtstreeks voortvloeien uit haar activiteiten in de internationale scheepvaart en haar gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart, worden afgetrokken van de inkomsten van de groepsentiteit uit die activiteiten voor de berekening van de door die groepsentiteit behaalde opbrengsten uit activiteiten in de internationale scheepvaart en gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart op basis van haar opbrengsten uit die activiteiten in verhouding tot haar totale opbrengsten.

6. Alle directe en indirecte kosten die worden toegerekend aan het inkomen van een groepsentiteit uit activiteiten in de internationale scheepvaart en uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart overeenkomstig lid 5, worden uitgesloten van de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies.

Artikel 18

Toerekening van het kwalificerende inkomen of verlies tussen een hoofdentiteit en een vaste inrichting

1. Wanneer een groepsentiteit een vaste inrichting is zoals omschreven in artikel 3, punt 13), a), b) of c), is haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging het netto-inkomen of -verlies zoals weergegeven in haar afzonderlijke financiële rekeningen.

Wanneer een vaste inrichting geen afzonderlijke financiële rekeningen heeft, is haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging het bedrag dat in haar afzonderlijke financiële rekeningen zou zijn weergegeven indien die op zichzelf waren opgesteld en in overeenstemming met de verslagleggingsstandaard die is gebruikt bij de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

2. Wanneer een groepsentiteit aan de definitie van vaste inrichting in artikel 3, punt 13), a) of b), voldoet, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging aangepast zodat dat alleen de bedragen aan baten en lasten omvat die aan haar zijn toe te rekenen overeenkomstig het toepasselijke belastingverdrag of de binnenlandse wetgeving van de jurisdictie waar zij is gevestigd, ongeacht het bedrag aan baten dat aan belasting is onderworpen en het bedrag aan lasten dat kan worden afgetrokken in die jurisdictie.

Wanneer een groepsentiteit aan de definitie van vaste inrichting in artikel 3, punt 13), c), voldoet, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging aangepast zodat dat alleen de bedragen aan baten en lasten omvat die aan haar waren toe te rekenen geweest overeenkomstig artikel 7 van het OESO-modelbelastingverdrag inzake belasting naar inkomen en vermogen, als gewijzigd.

3. Wanneer een groepsentiteit aan de definitie van vaste inrichting in artikel 3, punt 13), d), voldoet, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging berekend op basis van de bedragen aan baten die zijn vrijgesteld in de jurisdictie waar de hoofdentiteit is gevestigd en die zijn toe te rekenen aan de buiten die jurisdictie verrichte werkzaamheden, en van de bedragen aan lasten die fiscaal niet worden afgetrokken in de jurisdictie waar de hoofdentiteit is gevestigd en die zijn toe te rekenen aan die werkzaamheden.

4. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een vaste inrichting wordt niet in aanmerking genomen bij de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies van de hoofdentiteit, met uitzondering van de bepalingen van lid 5.

5. Een kwalificerend verlies van een vaste inrichting wordt voor de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de hoofdentiteit behandeld als een last van die hoofdentiteit voor zover bij de berekening van het binnenlandse belastbare inkomen van de hoofdentiteit het verlies van de vaste inrichting behandeld wordt als een last en niet verrekend wordt met een post van het binnenlandse belastbare inkomen dat onderworpen is aan belasting krachtens de wetgeving van zowel de jurisdictie van de hoofdentiteit als de jurisdictie van de vaste inrichting.

Kwalificerend inkomen dat nadien door de vaste inrichting wordt behaald, wordt behandeld als kwalificerend inkomen van de hoofdentiteit tot het bedrag van het kwalificerende verlies dat voordien krachtens de eerste alinea als een last van de hoofdentiteit was behandeld.

Artikel 19

Toerekening van het kwalificerende inkomen of verlies van een doorstroomentiteit

1. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit die een doorstroomentiteit is, wordt verminderd met het bedrag dat is toe te rekenen aan de eigenaren ervan die geen groepsentiteiten zijn en die hun eigendomsbelang in de doorstroomentiteit direct dan wel via een keten van fiscaal transparante entiteiten houden, tenzij:

- a) de doorstroomentiteit een uiteindelijke moederentiteit is, of
- b) de doorstroomentiteit, direct dan wel via een keten van fiscaal transparante entiteiten, door de in punt a) bedoelde uiteindelijke moederentiteit wordt gehouden.

2. Het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van een groepsentiteit die een doorstroomentiteit is, wordt verminderd met het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging dat wordt toegerekend aan een andere groepsentiteit.

3. Wanneer een doorstroomentiteit haar bedrijf geheel of gedeeltelijk uitoefent via een vaste inrichting, wordt haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging dat na toepassing van lid 1 van dit artikel resteert, toegerekend aan die vaste inrichting overeenkomstig artikel 18.

4. Wanneer een fiscaal transparante entiteit niet de uiteindelijke moederentiteit is, wordt het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de doorstroomentiteit dat na toepassing van de leden 1 en 3 resteert, toegerekend aan haar groepsentiteit-eigenaren overeenkomstig hun eigendomsbelang in de doorstroomentiteit.

5. Wanneer een doorstroomentiteit een fiscaal transparante entiteit is die de uiteindelijke moederentiteit of een omgekeerd hybride entiteit is, wordt elk netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging van de doorstroomentiteit dat na toepassing van de leden 1 en 3 resteert, toegerekend aan de uiteindelijke moederentiteit of de omgekeerd hybride entiteit.

6. De leden 3, 4 en 5 worden afzonderlijk toegepast met betrekking tot elk eigendomsbelang in de doorstroomentiteit.

HOOFDSTUK IV

BEREKENING VAN AANGEPASTE BETROKKEN BELASTINGEN

Artikel 20

Betrokken belastingen

1. De betrokken belastingen van een groepsentiteit omvatten:

- a) belastingen die in de financiële rekeningen van een groepsentiteit zijn geregistreerd ter zake van door haar gegenereerde opbrengsten of winsten, of haar aandeel in de opbrengsten of winsten van een groepsentiteit waarin zij een eigendomsbelang houdt;

- b) belastingen op uitgekeerde winsten, met winst gelijkgestelde uitkeringen en niet-zakelijke lasten die in een in aanmerking komend uitkeringsbelastingstelsel worden geheven;
 - c) belastingen die worden geheven in plaats van een algemeen toepasselijke vennootschapsbelasting, en
 - d) belastingen die worden geheven op basis van ingehouden winsten en eigen vermogen, inclusief belastingen op diverse bestanddelen op basis van opbrengsten en eigen vermogen.
2. De betrokken belastingen van een groepsentiteit omvatten niet:
- a) de door een moederentiteit opgebouwde bijheffing uit hoofde van een gekwalificeerde IIR;
 - b) de door een groepsentiteit opgebouwde bijheffing uit hoofde van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing;
 - c) belastingen die zijn toe te rekenen aan een door een groepsentiteit verrichte aanpassing naar aanleiding van de toepassing van een gekwalificeerde UTPR;
 - d) niet-gekwalificeerde terugbetaalbare imputatiebelasting, en
 - e) door een verzekeringsonderneming betaalde belastingen ter zake van opbrengsten voor polishouders.
3. Betrokken belastingen ter zake van nettowinsten of -verliezen die voortvloeien uit de vervreemding van lokale materiële activa als bedoeld in artikel 16, lid 7, eerste alinea, in het verslagjaar waarin de in die alinea bedoelde keuze is gemaakt, worden niet meegenomen in de berekening van de betrokken belastingen.

Artikel 21

Aangepaste betrokken belastingen

1. De aangepaste betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar worden bepaald door de som van de belastinglasten van het lopende jaar die in haar netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging ter zake van betrokken belastingen voor het verslagjaar zijn opgebouwd, aan te passen voor:
- a) het nettobedrag van vermeerderingen en verminderingen van betrokken belastingen voor het verslagjaar zoals bepaald in de leden 2 en 3;
 - b) het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen zoals bepaald in artikel 22, en
 - c) verhogingen of verlagingen van betrokken belastingen die zijn geregistreerd in het eigen vermogen of de gerealiseerde en niet-gerealiseerde resultaten met betrekking tot bedragen die zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies dat aan belasting uit hoofde van lokale belastingregels onderworpen zal zijn.
2. De vermeerderingen van de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor het verslagjaar omvatten:
- a) elk bedrag van betrokken belastingen dat in de financiële rekeningen is opgebouwd als een last in de winst vóór belastingen;
 - b) elk bedrag van uitgestelde belastingvorderingen voor een kwalificerend verlies dat is gebruikt op grond van artikel 23, lid 2;
 - c) elk bedrag van betrokken belastingen met betrekking tot een onzekere belastingssituatie dat voordien krachtens lid 3, punt d), was uitgesloten en dat in het verslagjaar is betaald, en
 - d) elk bedrag van het tegoed of de terugbetaling ter zake van een gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed dat als een vermindering op de belastinglasten van het lopende jaar was opgebouwd.
3. De verminderingen van de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor het verslagjaar omvatten:
- a) het bedrag van belastinglasten van het lopende jaar ter zake van baten die niet zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies krachtens hoofdstuk III;
 - b) elk bedrag van het tegoed of de terugbetaling ter zake van een niet-gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed dat niet was geregistreerd als een vermindering op de belastinglasten van het lopende jaar;
 - c) elk bedrag van aan een groepsentiteit terugbetaalde of verrekenende betrokken belastingen dat in de financiële rekeningen niet als een aanpassing van belastinglasten van het lopende jaar was aangemerkt, tenzij het betrekking heeft op een gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed;

- d) het bedrag van belastinglasten van het lopende jaar ter zake van een onzekere belastingssituatie, en
 - e) elk bedrag van belastinglasten van het lopende jaar dat naar verwachting niet binnen drie jaar na afloop van het verslagjaar zal worden betaald.
4. Voor de berekening van de aangepaste betrokken belastingen wordt een bedrag van een betrokken belasting, wanneer dat in meer dan één punt in de leden 1, 2 en 3 wordt omschreven, slechts eenmaal in aanmerking genomen.
5. Wanneer er voor een verslagjaar geen netto kwalificerend inkomen bestaat in een jurisdictie en het bedrag van de aangepaste betrokken belastingen voor die jurisdictie negatief is en lager dan een bedrag dat gelijk is aan het netto kwalificerende verlies vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief (de "verwachte aangepaste betrokken belastingen"), wordt het bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het bedrag van de aangepaste betrokken belastingen en het bedrag van de verwachte aangepaste betrokken belastingen, als aanvullende bijheffing voor dat verslagjaar aangemerkt. Het bedrag van de aanvullende bijheffing wordt aan elke groepsentiteit in de jurisdictie toegerekend overeenkomstig artikel 29, lid 3.

Artikel 22

Totaal bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
- a) "niet-toegestane belastingopbouw":
 - i) elke mutatie in de uitgestelde belastinglast die is opgebouwd in de financiële rekeningen van een groepsentiteit ter zake van een onzekere belastingssituatie, en
 - ii) elke mutatie in de uitgestelde belastinglast die is opgebouwd in de financiële rekeningen van een groepsentiteit ter zake van uitkeringen van een groepsentiteit;
 - b) "niet-gebruikte belastingopbouw": elke toename in een uitgestelde belastingverplichting die in de financiële rekeningen van een groepsentiteit voor een verslagjaar is geregistreerd en naar verwachting niet zal worden betaald binnen de in lid 7 van dit artikel bepaalde termijn, en waarvoor de indienende groepsentiteit er, overeenkomstig artikel 45, lid 2, jaarlijks voor kiest om die niet in het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen voor dat verslagjaar op te nemen.
2. Wanneer het voor de berekening van de uitgestelde belastinglast toegepaste belastingtarief gelijk is aan of lager is dan het minimumbelastingtarief, is het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen waarmee de aangepaste betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar moet worden vermeerderd op grond van artikel 21, lid 1, punt b), de uitgestelde belastinglast die in haar financiële rekeningen is opgebouwd ter zake van betrokken belastingen, met inachtneming van de aanpassingen uit hoofde van de leden 3 tot en met 6 van dit artikel.
- Wanneer het voor de berekening van de uitgestelde belastinglast toegepaste belastingtarief hoger is dan het minimumbelastingtarief, is het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen waarmee de aangepaste betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar moet worden vermeerderd op grond van artikel 21, lid 1, punt b), de uitgestelde belastinglast die in haar financiële rekeningen is opgebouwd ter zake van betrokken belastingen, herberekend tegen het minimumbelastingtarief, met inachtneming van de aanpassingen uit hoofde van de leden 3 tot en met 6 van dit artikel.
3. Het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen wordt verhoogd met:
- a) elk in de loop van het verslagjaar betaalde bedrag aan niet-toegestane belastingopbouw of niet-gebruikte belastingopbouw, en
 - b) elk in de loop van het verslagjaar betaalde bedrag aan teruggenomen uitgestelde belastingverplichtingen die in een voorgaand verslagjaar zijn vastgesteld.
4. Wanneer voor een verslagjaar een uitgestelde belastingvordering voor een verlies niet in de financiële rekeningen is opgenomen omdat niet aan de opnamecriteria is voldaan, wordt het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen verminderd met het bedrag dat het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen zou hebben verlaagd als er een uitgestelde belastingvordering voor een verlies voor het verslagjaar was opgebouwd.
5. Het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen omvat niet:
- a) het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van bestanddelen die niet zijn meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies krachtens hoofdstuk III;

- b) het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van niet-toegestane belastingopbouw en niet-gebruikte belastingopbouw;
- c) het effect van een waarderingsaanpassing of een aanpassing van de financieel administratieve verwerking ter zake van een uitgestelde belastingvordering;
- d) het bedrag van uitgestelde belastinglasten die voortvloeien uit een herwaardering ter zake van een wijziging in het toepasselijke binnenlandse belastingtarief, en
- e) het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van het ontstaan en het gebruik van belastingtegoeden.

6. Wanneer een uitgestelde belastingvordering die is toe te rekenen aan een kwalificerend verlies van een groepsentiteit, voor een verslagjaar is geregistreerd tegen een lager tarief dan het minimumbelastingtarief, kan zij worden herberekend tegen het minimumbelastingtarief in hetzelfde verslagjaar, op voorwaarde dat de belastingplichtige kan aantonen dat de uitgestelde belastingvordering aan een kwalificerend verlies valt toe te rekenen.

Wanneer een uitgestelde belastingvordering op grond van de eerste alinea wordt verhoogd, wordt het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen dienovereenkomstig verlaagd.

7. Een uitgestelde belastingverplichting die niet is teruggedraaid en waarvan het bedrag niet is betaald binnen de vijf daaropvolgende verslagjaren, wordt teruggenomen voor zover zij in aanmerking was genomen in het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen van een groepsentiteit.

Het bedrag van de teruggenomen uitgestelde belastingverplichtingen dat voor het lopende verslagjaar is bepaald, wordt aangemerkt als een vermindering van de betrokken belastingen in het vijfde verslagjaar vóór het lopende verslagjaar, en het effectieve belastingtarief en de bijheffing van dat verslagjaar worden herberekend overeenkomstig artikel 29, lid 1. De teruggenomen uitgestelde belastingverplichting voor het lopende verslagjaar is het bedrag van de stijging in de categorie uitgestelde belastingverplichtingen, dat was opgenomen in het totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen in het vijfde verslagjaar vóór het lopende verslagjaar en dat niet is teruggedraaid uiterlijk op de laatste dag van het lopende verslagjaar.

8. Wanneer voor een opgebouwde uitgestelde belastingverplichting een uitzondering op terugname bestaat, wordt die verplichting in afwijking van lid 7 niet teruggenomen, zelfs wanneer zij niet wordt teruggedraaid of betaald binnen de vijf daaropvolgende jaren. Een belastingopbouw waarvoor een uitzondering op terugname bestaat, is het bedrag van opgebouwde belastinglasten dat toerekenbaar is aan wijzigingen in de daarmee samenhangende uitgestelde belastingverplichtingen, ter zake van de volgende bestanddelen:

- a) kostenaftrekken met betrekking tot materiële activa;
- b) kosten van een licentie- of soortgelijke overeenkomst van een overheid voor het gebruik van onroerend goed of de exploitatie van natuurlijke hulpbronnen waar een aanzienlijke investering in materiële activa mee gemeoid is;
- c) onderzoeks- en ontwikkelingslasten;
- d) ontmantelings- en saneringslasten;
- e) waarderings tegen reële waarde van niet-gerealiseerde nettowinsten;
- f) nettowinsten uit wisselkoersverschillen;
- g) verzekeringsreserves en geactiveerde acquisitiekosten voor verzekeringscontracten;
- h) winsten uit de verkoop van materiële goederen die in dezelfde jurisdictie als de groepsentiteit zijn gevestigd, en die worden geherinverteerd in materiële goederen in dezelfde jurisdictie, en
- i) extra opgebouwde bedragen die voortvloeien uit wijzigingen in de verslagleggingsbeginselen met betrekking tot de in de punten a) tot en met h) vermelde bestanddelen.

Artikel 23

Keuze met betrekking tot kwalificerend verlies

1. In afwijking van artikel 22 kan een indienende groepsentiteit een keuze met betrekking tot kwalificerend verlies voor een jurisdictie maken, in overeenstemming waarmee er een uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies wordt bepaald voor elk verslagjaar waarin er sprake is van een netto kwalificerend verlies in die jurisdictie. Daartoe is de uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies gelijk aan het netto kwalificerend verlies voor een verslagjaar voor de jurisdictie, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

Er wordt geen keuze met betrekking tot kwalificerend verlies gemaakt voor een jurisdictie met een in aanmerking komend uitkeringsbelastingstelsel uit hoofde van artikel 40.

2. De op grond van lid 1 bepaalde uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies wordt gebruikt in een daaropvolgend verslagjaar waarin er sprake is van een netto kwalificerend inkomen voor de jurisdictie ten belope van een bedrag dat gelijk is aan het netto kwalificerend inkomen vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief of, indien dat lager is, het beschikbare bedrag van de uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies.

3. De op grond van lid 1 bepaalde uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies wordt verminderd met het bedrag dat voor een verslagjaar wordt gebruikt en het saldo wordt overgedragen naar de daaropvolgende verslagjaren.

4. Wanneer een keuze met betrekking tot kwalificerend verlies wordt herroepen, worden de resterende op grond van lid 1 bepaalde uitgestelde belastingvorderingen voor kwalificerend verlies tot nul verlaagd vanaf de eerste dag van het eerste verslagjaar waarin de keuze met betrekking tot kwalificerend verlies niet langer van toepassing is.

5. De keuze met betrekking tot kwalificerend verlies wordt gemaakt bij de indiening van de in artikel 44 bedoelde eerste aangifte met informatie betreffende de bijheffing van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, waarbij wordt vermeld voor welke jurisdictie de keuze geldt.

6. Wanneer een doorstroomentiteit die de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep is, krachtens dit artikel een keuze met betrekking tot kwalificerend verlies maakt, wordt de uitgestelde belastingvordering voor een kwalificerend verlies berekend op basis van het kwalificerende verlies van de doorstroomentiteit nadat dat is verlaagd op grond van artikel 38, lid 3.

Artikel 24

Specifieke toerekening van betrokken belastingen die op bepaalde soorten groepsentiteiten drukken

1. Aan een vaste inrichting wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van een groepsentiteit en die betrekking hebben op kwalificerend inkomen of verlies van die vaste inrichting.

2. Aan een groepsentiteit-eigenaar wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van een fiscaal transparante entiteit en die betrekking hebben op kwalificerend inkomen of verlies van die groepsentiteit-eigenaar overeenkomstig artikel 19, lid 4.

3. Aan een groepsentiteit wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van haar directe of indirecte groepsentiteit-eigenaren in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen, volgens hun aandeel in het inkomen van de gecontroleerde buitenlandse vennootschap.

4. Aan een groepsentiteit die een hybride entiteit is, wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgenomen in de financiële rekeningen van haar groepsentiteit-eigenaar en die betrekking hebben op kwalificerend inkomen van de hybride entiteit.

Onder "hybride entiteit" wordt verstaan een entiteit die voor de inkomstenbelasting als afzonderlijke persoon wordt aangemerkt in de jurisdictie waar zij is gevestigd, maar als fiscaal transparant in de jurisdictie waar haar eigenaar is gevestigd.

5. Aan een groepsentiteit die in de loop van het verslagjaar een uitkering heeft gedaan, wordt het bedrag van de betrokken belastingen toegerekend die zijn opgebouwd in de financiële rekeningen van haar directe groepsentiteit-eigenaren voor een dergelijke uitkering.

6. Een groepsentiteit waaraan op grond van de leden 3 en 4 betrokken belastingen zijn toegerekend ter zake van passief inkomen, neemt die betrokken belastingen op in haar aangepaste betrokken belastingen ten belope van een bedrag dat gelijk is aan de betrokken belastingen die zijn toegerekend ter zake van dat passief inkomen.

In afwijking van de eerste alinea neemt de in de eerste alinea bedoelde groepsentiteit in haar aangepaste betrokken belastingen het bedrag op dat voortvloeit uit de vermenigvuldiging van het bijheffingspercentage voor de jurisdictie met het bedrag van het passief inkomen van de groepsentiteit dat is opgenomen in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen of een regel betreffende fiscale transparantie wanneer het resultaat lager is dan het krachtens de eerste alinea bepaalde bedrag. Voor de toepassing van deze alinea wordt voor de bepaling van het bijheffingspercentage voor de jurisdictie geen rekening gehouden met betrokken belastingen ter zake van dat passief inkomen bij de groepsentiteit-eigenaar.

Betrokken belastingen bij de groepsentiteit-eigenaar ter zake van zulk passief inkomen die na de toepassing van dit lid resteren, worden niet toegerekend krachtens de leden 3 en 4.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder “passief inkomen” verstaan de volgende, in het kwalificerend inkomen opgenomen inkomensbestanddelen, voor zover een groepsentiteit-eigenaar aan belasting onderworpen is geweest in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen of als gevolg van een eigendomsbelang in een hybride entiteit:

- a) een dividend of daarmee gelijkgestelde betaling;
- b) rente of daarmee gelijkgestelde betaling;
- c) huur;
- d) royalty
- e) lijfrente, of
- f) nettowinsten uit een actief van het soort dat inkomen als omschreven onder de punten a) tot en met e) voortbrengt.

7. Wanneer het kwalificerend inkomen van een vaste inrichting wordt aangemerkt als kwalificerend inkomen van de hoofdentiteit overeenkomstig artikel 18, lid 5, worden de betrokken belastingen met betrekking tot dat inkomen in de jurisdictie waar de vaste inrichting is gevestigd, aangemerkt als betrokken belastingen van de hoofdentiteit ten belope van een bedrag dat niet hoger is dan dat inkomen vermenigvuldigd met het hoogste belastingtarief voor regulier inkomen in de jurisdictie waar de hoofdentiteit is gevestigd.

Artikel 25

Aanpassingen en belastingtariefwijzigingen na indiening

1. Wanneer een groepsentiteit een aanpassing van haar betrokken belastingen voor een voorgaand verslagjaar in haar financiële rekeningen verwerkt, wordt die aanpassing aangemerkt als een aanpassing van betrokken belastingen in het verslagjaar waarin de aanpassing is verricht, tenzij de aanpassing betrekking heeft op een verslagjaar waarin er een daling is van de betrokken belastingen voor de jurisdictie.

Wanneer er een daling is van de betrokken belastingen die waren opgenomen in de aangepaste betrokken belastingen van de groepsentiteit voor een voorgaand verslagjaar, worden het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor dat verslagjaar herberekend overeenkomstig artikel 29, lid 1, door de aangepaste betrokken belastingen te verminderen met het bedrag van de daling van de betrokken belastingen. Het kwalificerende inkomen voor het verslagjaar en voorgaande verslagjaren wordt dienovereenkomstig aangepast.

Overeenkomstig de jaarlijkse keuze van de indienende groepsentiteit die overeenkomstig artikel 45, lid 2, wordt gemaakt, kan een daling van de betrokken belastingen die van geen materieel belang is, worden aangemerkt als een aanpassing van de betrokken belastingen in het verslagjaar waarin de aanpassing wordt verricht. Een daling van de betrokken belastingen die van geen materieel belang is, is een geaggregeerde daling van minder dan 1 000 000 EUR in de aangepaste betrokken belastingen die zijn vastgesteld voor de jurisdictie voor het verslagjaar.

2. Wanneer het toepasselijke binnenlandse belastingtarief wordt verlaagd tot onder het minimumbelastingtarief en die verlaging tot een uitgestelde belastinglast leidt, wordt het bedrag van de daaruit voortvloeiende uitgestelde belastinglast aangemerkt als een aanpassing van de verplichting van de groepsentiteit ter zake van betrokken belastingen die op grond van artikel 21 in aanmerking zijn genomen voor een voorgaand verslagjaar.

3. Wanneer een uitgestelde belastinglast in aanmerking was genomen tegen een lager tarief dan het minimumbelastingtarief en het toepasselijke belastingtarief later is verhoogd, wordt het bedrag van de uitgestelde belastinglast naar aanleiding van die verhoging bij de betaling ervan aangemerkt als een aanpassing van de verplichting van een groepsentiteit ter zake van betrokken belastingen die voor een voorgaand verslagjaar overeenkomstig artikel 21 zijn opgelegd.

De aanpassing krachtens de eerste alinea mag niet hoger zijn dan een bedrag dat gelijk is aan de uitgestelde belastinglast, herberekend tegen het minimumbelastingtarief.

4. Wanneer meer dan 1 000 000 EUR van het als belastinglasten van het lopende jaar door een groepsentiteit opgebouwde bedrag dat is opgenomen in de aangepaste betrokken belastingen voor een verslagjaar, niet is betaald binnen drie jaar na afloop van dat verslagjaar, worden het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor het verslagjaar waarin het onbetaalde bedrag was gevorderd als een betrokken belasting, herberekend overeenkomstig artikel 29, lid 1, door dat onbetaalde bedrag uit te sluiten van de aangepaste betrokken belastingen.

HOOFDSTUK V

BEREKENING VAN HET EFFECTIEVE BELASTINGTARIEF EN DE BIJHEFFING

Artikel 26

Bepaling van het effectieve belastingtarief

1. Het effectieve belastingtarief van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep wordt berekend voor elk verslagjaar en voor elke jurisdictie mits er een netto kwalificerend inkomen in de jurisdictie is, volgens de volgende formule:

$$\text{Effectief belastingtarief} = \frac{\text{aangepaste betrokken belastingen van de groepsentiteiten in de jurisdictie}}{\text{netto kwalificerend inkomen van de groepsentiteiten in de jurisdictie}}$$

waarbij de aangepaste betrokken belastingen van de groepsentiteiten de som zijn van de aangepaste betrokken belastingen van alle in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten, bepaald overeenkomstig hoofdstuk IV.

2. Het netto kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteiten in de jurisdictie voor een verslagjaar wordt bepaald volgens de volgende formule:

$$\text{Netto kwalificerend inkomen of verlies} = \text{kwalificerend inkomen van de groepsentiteiten} - \text{kwalificerende verliezen van de groepsentiteiten}$$

waarbij:

- a) het kwalificerende inkomen van de groepsentiteiten de in voorkomend geval positieve som is van het kwalificerende inkomen van alle in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten, bepaald overeenkomstig hoofdstuk III;
- b) de kwalificerende verliezen van de groepsentiteiten de som zijn van de kwalificerende verliezen van alle in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten, bepaald overeenkomstig hoofdstuk III.

3. Aangepaste betrokken belastingen en het kwalificerende inkomen of verlies van groepsentiteiten die beleggingsentiteiten zijn, worden niet meegenomen in de berekening van het effectieve belastingtarief overeenkomstig lid 1 en in de berekening van het netto kwalificerende inkomen overeenkomstig lid 2.

4. Het effectieve belastingtarief van elke staatloze groepsentiteit wordt berekend, voor ieder verslagjaar, los van het effectieve belastingtarief van alle andere groepsentiteiten.

Artikel 27

Berekening van de bijheffing

1. Wanneer het effectieve belastingtarief van een jurisdictie waarin groepsentiteiten zijn gevestigd, lager is dan het minimumbelastingtarief voor een verslagjaar, berekent de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep afzonderlijk de bijheffing voor elk van zijn groepsentiteiten die een kwalificerend inkomen hebben dat is meegenomen in de berekening van het netto kwalificerend inkomen van die jurisdictie. De bijheffing wordt berekend op jurisdictionele grondslag.

2. Het bijheffingspercentage voor een jurisdictie voor een verslagjaar is het in voorkomend geval positieve verschil in procentpunten, berekend volgens de volgende formule:

$$\text{Bijheffingspercentage} = \text{minimumbelastingtarief} - \text{effectief belastingtarief}$$

waarbij het effectieve belastingtarief het overeenkomstig artikel 26 berekende tarief is.

3. De jurisdictionele bijheffing voor een verslagjaar is de in voorkomend geval positieve som, berekend volgens de volgende formule:

$$\text{Jurisdictionele bijheffing} = (\text{bijheffingspercentagesoverwinst}) + \text{aanvullende bijheffing} - \text{binnenlandse bijheffing}$$

waarbij:

- a) de aanvullende bijheffing het overeenkomstig artikel 29 bepaalde bedrag aan belasting voor het verslagjaar is;
- b) de binnenlandse bijheffing het bedrag aan belasting voor het verslagjaar is, zoals bepaald overeenkomstig artikel 11 of uit hoofde van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing van een jurisdictie van een derde land.

4. De in lid 3 bedoelde overwinst voor de jurisdictie voor het verslagjaar is de in voorkomend geval positieve som, berekend volgens de volgende formule:

$$\text{Overwinst} = \text{netto kwalificerend inkomen} - \text{op basis van substance uitgesloten inkomen}$$

waarbij:

- a) het netto kwalificerende inkomen het overeenkomstig artikel 26, lid 2, bepaalde inkomen voor de jurisdictie is;
- b) het op basis van substance uitgesloten inkomen het overeenkomstig artikel 28 bepaalde bedrag voor de jurisdictie is.

5. De bijheffing van een groepsentiteit voor het lopende verslagjaar wordt berekend volgens de volgende formule:

$$\text{Bijheffing van een groepsentiteit} = \text{jurisdictionele bijheffing}$$

$$\times \frac{\text{kwalificerend inkomen van de groepsentiteit}}{\text{totaal kwalificerend inkomen van alle groepsentiteiten}}$$

waarbij:

- a) het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit voor een jurisdictie voor een verslagjaar het overeenkomstig hoofdstuk III bepaalde inkomen is;
- b) het totale kwalificerende inkomen van alle groepsentiteiten voor een jurisdictie voor een verslagjaar de som is van het kwalificerende inkomen van alle in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten voor het verslagjaar.

6. Als de jurisdictionele bijheffing voortvloeit uit een herberekening op grond van artikel 29, lid 1, en er geen netto kwalificerend inkomen is in de jurisdictie voor het verslagjaar, wordt de bijheffing toegerekend aan elke groepsentiteit aan de hand van de formule in lid 5 van dit artikel, op basis van het kwalificerende inkomen van de groepsentiteiten in de verslagjaren waarvoor de herberekeningen op grond van artikel 29, lid 1, zijn verricht.

7. De bijheffing van elke staatloze groepsentiteit wordt, voor ieder verslagjaar, berekend los van de bijheffing van alle andere groepsentiteiten.

Artikel 28

Op substance gebaseerde inkomensuitzondering

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- a) "in aanmerking komende werknemers": voltijd- of deeltijdwerknemers van een groepsentiteit en zelfstandige contractanten die deelnemen aan de reguliere bedrijfsactiviteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep onder leiding en controle van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep;

- b) "in aanmerking komende loonkosten": uitgaven voor werknemersbeloningen, inclusief salarissen, lonen en andere kosten die de werknemer een rechtstreeks en apart persoonlijk voordeel opleveren, zoals ziektekosten- en pensioenbijdragen, loon- en arbeidsbelastingen, en socialezekerheidsbijdragen van de werkgever;
- c) "in aanmerking komende materiële activa":
 - i) in de jurisdictie gelegen materiële vaste activa;
 - ii) in de jurisdictie gelegen natuurlijke hulpbronnen;
 - iii) het gebruiksrecht van een lessee op in de jurisdictie gelegen materiële activa, en
 - iv) een licentie- of soortgelijke overeenkomst van de overheid voor het gebruik van onroerend goed of de exploitatie van natuurlijke hulpbronnen waar een aanzienlijke investering in materiële activa mee gemoeid is.

2. Tenzij een indienende groepsentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep er overeenkomstig artikel 45, lid 2, voor kiest de op substance gebaseerde inkomensuitzondering voor het verslagjaar niet toe te passen, wordt het netto kwalificerende inkomen voor een jurisdictie, met het oog op de berekening van de bijheffing, verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de in lid 3 van dit artikel bedoelde som van de uitzondering voor de loonkosten en de in lid 4 van dit artikel bedoelde uitzondering voor materiële activa voor elke in de jurisdictie gevestigde groepsentiteit.

3. De uitzondering voor de loonkosten van een in een jurisdictie gevestigde groepsentiteit is gelijk aan 5 % van haar in aanmerking komende loonkosten van in aanmerking komende werknemers die in die jurisdictie werkzaamheden voor de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep uitoefenen, met uitzondering van in aanmerking komende loonkosten die:

- a) gekapitaliseerd en opgenomen zijn in de boekwaarde van de in aanmerking komende materiële activa;
- b) toerekenbaar zijn aan inkomen dat overeenkomstig artikel 17 is uitgesloten.

4. De uitzondering voor materiële activa van een in een jurisdictie gevestigde groepsentiteit is gelijk aan 5 % van de boekwaarde van de in aanmerking komende materiële activa die in de jurisdictie zijn gelegen, met uitzondering van:

- a) de boekwaarde van vastgoed, inclusief terreinen en gebouwen, dat wordt aangehouden voor verkoop, leasing of investeringen;
- b) de boekwaarde van materiële activa die worden gebruikt om inkomen te genereren dat overeenkomstig artikel 17 is uitgesloten.

5. Voor de toepassing van lid 4 is de boekwaarde van in aanmerking komende materiële activa het gemiddelde van de boekwaarde van in aanmerking komende materiële activa aan het begin en het einde van het verslagjaar, zoals geregistreerd met het oog op de voorbereiding van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit, verminderd met geaccumuleerde afschrijvingen en waardeverminderingen en vermeerderd met aan de kapitalisatie van loonlasten toerekenbare bedragen.

6. Voor de toepassing van de leden 3 en 4 zijn de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van een groepsentiteit die een vaste inrichting is, die welke zijn opgenomen in haar afzonderlijke financiële rekeningen overeenkomstig artikel 18, leden 1 en 2, op voorwaarde dat de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa in dezelfde jurisdictie als de vaste inrichting zijn gelegen.

De in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van een vaste inrichting worden buiten beschouwing gelaten voor de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van de hoofdentiteit.

Wanneer het inkomen van een vaste inrichting op grond van artikel 19, lid 1, en artikel 38, lid 5, geheel of gedeeltelijk is uitgesloten, worden de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa van die vaste inrichting in dezelfde mate niet meegenomen in de berekening voor de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep krachtens dit artikel.

7. In aanmerking komende loonkosten van in aanmerking komende werknemers die zijn betaald door, en in aanmerking komende materiële activa die eigendom zijn van, een doorstroomentiteit die niet zijn toegerekend krachtens lid 6, worden toegerekend aan:

- a) de groepsentiteit-eigenaren van de doorstroomentiteit, naar rato van het bedrag dat hun op grond van artikel 19, lid 4, is toegerekend, mits de in aanmerking komende werknemers en de in aanmerking komende materiële activa in de jurisdictie van de groepsentiteit-eigenaren gelegen zijn, en
- b) de doorstroomentiteit, indien zij de uiteindelijke moederentiteit is, verminderd naar rato van het inkomen dat niet is meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen van de doorstroomentiteit op grond van artikel 38, leden 1 en 2, mits de in aanmerking komende werknemers en de in aanmerking komende materiële activa in de jurisdictie van de doorstroomentiteit gelegen zijn.

Alle andere in aanmerking komende loonkosten en in aanmerking komende materiële activa van de doorstroomentiteit worden niet meegenomen in de berekeningen van het op basis van substance uitgesloten inkomen van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep.

8. Het op basis van substance uitgesloten inkomen van elke staatloze groepsentiteit wordt, voor ieder verslagjaar, berekend los van het op basis van substance uitgesloten inkomen van alle andere groepsentiteiten.

9. Het op basis van substance uitgesloten inkomen dat krachtens dit artikel is berekend, omvat niet de uitgezonderde loonkosten en de uitgezonderde materiële activa van groepsentiteiten die in die jurisdictie beleggingsentiteiten zijn.

Artikel 29

Aanvullende bijheffing

1. Wanneer op grond van artikel 11, lid 3, artikel 16, lid 7, artikel 22, lid 6, artikel 25, leden 1 en 4, en artikel 40, lid 5, een aanpassing van betrokken belastingen of kwalificerend inkomen of verlies tot herberekening van het effectieve belastingtarief en de bijheffing van de MNO-groep of de omvangrijke binnenlandse groep voor een voorgaand verslagjaar leidt, worden het effectieve belastingtarief en de bijheffing herberekend volgens de regels in de artikelen 26, 27 en 28. Als het bedrag aan bijheffing voor een periode stijgt naar aanleiding van die herberekening, wordt dat aangemerkt als een aanvullende bijheffing voor de toepassing van artikel 27, lid 3, voor het verslagjaar waarin de herberekening is verricht.

2. Wanneer er een aanvullende bijheffing is en geen netto kwalificerend inkomen voor de jurisdictie voor het verslagjaar, is het kwalificerende inkomen van elke in die jurisdictie gevestigde groepsentiteit een bedrag dat gelijk is aan de aan die groepsentiteiten toegerekende bijheffing op grond van artikel 27, leden 5 en 6, gedeeld door het minimumbelastingtarief.

3. Wanneer er op grond van artikel 21, lid 5, een aanvullende bijheffing verschuldigd is, is het kwalificerende inkomen van elke in de jurisdictie gevestigde groepsentiteit een bedrag dat gelijk is aan de aan die groepsentiteiten toegerekende aanvullende bijheffing, gedeeld door het minimumbelastingtarief. De toerekening geschiedt pro rata aan elke groepsentiteit op basis van de volgende formule:

$$(Kwalificerend inkomen \text{ of } \text{verlies} \times \text{minimumbelastingtarief}) - \text{gecorrigeerde betrokken belastingen}$$

De aanvullende bijheffing wordt uitsluitend toegerekend aan groepsentiteiten die een bedrag van aangepaste betrokken belastingen registreren dat lager is dan nul en lager dan het kwalificerende inkomen of verlies van die groepsentiteiten, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

4. Wanneer aan een groepsentiteit een aanvullende bijheffing wordt toegerekend overeenkomstig dit artikel en artikel 27, leden 5 en 6, wordt die groepsentiteit voor de toepassing van hoofdstuk II aangemerkt als een laagbelaste groepsentiteit.

Artikel 30

De minimis-uitzondering

1. Bij de keuze van de indienende groepsentiteit is, in afwijking van de artikelen 26 tot en met 29 en artikel 31, de verschuldigde bijheffing voor de in een jurisdictie gevestigde groepsentiteiten gelijk aan nul voor een verslagjaar indien, voor dat verslagjaar:

- a) de gemiddelde kwalificerende opbrengsten van alle in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten lager zijn dan 10 000 000 EUR, en

- b) het gemiddelde kwalificerende inkomen of verlies van alle in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten een verlies is of minder bedraagt dan 1 000 000 EUR.

De keuze wordt jaarlijks gemaakt overeenkomstig artikel 45, lid 2.

2. De gemiddelde kwalificerende opbrengsten of het gemiddelde kwalificerende inkomen of verlies bedoeld in lid 1 is het gemiddelde van de kwalificerende opbrengsten of het kwalificerende inkomen of verlies van de in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten voor het verslagjaar en de twee voorgaande verslagjaren.

Als er geen in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten met kwalificerende opbrengsten of een kwalificerend verlies in het eerste of tweede voorgaande verslagjaar, of in beide, zijn, wordt dat verslagjaar of worden die verslagjaren uitgesloten van de berekening van de gemiddelde kwalificerende opbrengsten of het gemiddelde kwalificerende inkomen of verlies van die jurisdictie.

3. De kwalificerende opbrengsten van de in een jurisdictie gevestigde groepsentiteiten voor een verslagjaar zijn de som van alle opbrengsten van de in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten, verminderd of vermeerderd met overeenkomstig hoofdstuk III verrichte aanpassingen.

4. Het kwalificerende inkomen of verlies van de in een jurisdictie gevestigde groepsentiteiten voor een verslagjaar is het netto kwalificerende inkomen of verlies van die jurisdictie zoals berekend overeenkomstig artikel 26, lid 2.

5. De *de minimis*-uitzondering van de leden 1 tot en met 4 is niet van toepassing op staatloze groepsentiteiten en beleggingsentiteiten. De opbrengsten en het kwalificerende inkomen of verlies van die entiteiten worden niet meegenomen in de berekening van de *de minimis*-uitzondering.

Artikel 31

In minderheidseigendom gehouden groepsentiteiten

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- a) "in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit": een groepsentiteit waarin de uiteindelijke moederentiteit een direct of indirect eigendomsbelang van 30 % of minder houdt;
- b) "in minderheidseigendom gehouden moederentiteit": een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit die direct of indirect het zeggenschapsbelang houdt in een andere in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit, behalve wanneer het zeggenschapsbelang van de eerstgenoemde entiteit direct of indirect wordt gehouden door een andere in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit;
- c) "in minderheidseigendom gehouden subgroep": een in minderheidseigendom gehouden moederentiteit en haar in minderheidseigendom gehouden dochterondernemingen, en
- d) "in minderheidseigendom gehouden dochteronderneming": een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit waarin het zeggenschapsbelang direct of indirect wordt gehouden door een in minderheidseigendom gehouden moederentiteit.

2. De berekening van het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor een jurisdictie overeenkomstig de hoofdstukken III tot en met VII ter zake van leden van een in minderheidseigendom gehouden subgroep wordt verricht alsof elke in minderheidseigendom gehouden subgroep een afzonderlijke MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is.

De aangepaste betrokken belastingen en het kwalificerende inkomen of verlies van leden van een in minderheidseigendom gehouden subgroep worden niet meegenomen in de bepaling van het restbedrag van het effectieve belastingtarief van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, berekend overeenkomstig artikel 26, lid 1, en van het netto kwalificerende inkomen, berekend overeenkomstig artikel 26, lid 2.

3. Het effectieve belastingtarief en de bijheffing van een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit die geen lid is van een in minderheidseigendom gehouden subgroep, wordt berekend op entiteitsbasis overeenkomstig de hoofdstukken III tot en met VII.

De aangepaste betrokken belastingen en het kwalificerende inkomen of verlies van de in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit worden niet meegenomen in de bepaling van het restbedrag van het effectieve belastingtarief van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, berekend overeenkomstig artikel 26, lid 1, en van het netto kwalificerende inkomen, berekend overeenkomstig artikel 26, lid 2.

Dit lid is niet van toepassing op een in minderheidseigendom gehouden groepsentiteit die een beleggingsentiteit is.

Artikel 32

Veilige havens

In afwijking van de artikelen 26 tot en met 31 zorgen de lidstaten ervoor dat, bij de keuze van de indienende groepsentiteit, de door een groep in een jurisdictie verschuldigde bijheffing voor een belastingjaar wordt geacht nul te zijn, indien het effectieve niveau van belastingheffing van de in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten voldoet aan de voorwaarden van een kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens.

Voor de toepassing van de eerste alinea wordt onder “kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens” een internationaal geheel van regels en voorwaarden verstaan waarmee alle lidstaten hebben ingestemd en op grond waarvan groepen die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, ervoor kunnen kiezen om gebruik te maken van een of meer veilige havens voor een jurisdictie.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE REGELS VOOR VENNOOTSCHAPPELIJKE HERSTRUCTURERING EN HOLDINGSTRUCTUREN

Artikel 33

Toepassing van de geconsolideerde opbrengstendrempel op fusies en splitsingen van groepen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) “fusie”: regelingen waarbij:
 - i) alle of nagenoeg alle groepsentiteiten van twee of meer afzonderlijke groepen op zodanige wijze onder gezamenlijke zeggenschap worden gebracht dat zij entiteiten van een samengevoegde groep vormen, of
 - ii) een entiteit die geen lid is van een groep, op zodanige wijze onder gezamenlijke zeggenschap van een andere entiteit of groep wordt gebracht dat zij entiteiten van een samengevoegde groep vormen;
 - b) “splitsing”: regelingen waarbij de groepsentiteiten van één groep worden gesplitst in twee of meer verschillende groepen die niet langer door dezelfde uiteindelijke moederentiteit worden geconsolideerd.
2. Wanneer twee of meer groepen in een van de laatste vier opeenvolgende verslagjaren die onmiddellijk voorafgaan aan het geteste verslagjaar, tot één groep fuseren, wordt de geconsolideerde opbrengstendrempel van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep als bedoeld in artikel 2 geacht voor elk verslagjaar voorafgaand aan de fusie te zijn bereikt indien de som van de in elk van hun geconsolideerde jaarrekening opgenomen opbrengsten voor dat verslagjaar 750 000 000 EUR of meer bedraagt.
3. Wanneer een entiteit die geen lid is van een groep (de “doelentiteit”), in het geteste verslagjaar met een entiteit of een groep (de “overnemende entiteit”) fuseert, en de doelentiteit noch de overnemende entiteit geconsolideerde jaarrekening heeft voor een van de laatste vier opeenvolgende verslagjaren die onmiddellijk voorafgaan aan het geteste verslagjaar, wordt de geconsolideerde opbrengstendrempel van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep geacht voor dat jaar te zijn bereikt indien de som van de in elk van hun jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening opgenomen opbrengsten voor dat verslagjaar 750 000 000 EUR of meer bedraagt.

4. Wanneer een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die onder de toepassing van deze richtlijn valt, wordt gesplitst in twee of meer groepen (elk een "gesplitste groep"), wordt de geconsolideerde opbrengstendrempel geacht bereikt te zijn door een afgesplitste groep waarbij:

- a) wat betreft het eerste geteste verslagjaar dat eindigt na de splitsing, de gesplitste groep in dat verslagjaar een jaaropbrengst heeft van 750 000 000 EUR of meer;
- b) wat betreft het tweede, het derde en het vierde geteste verslagjaar dat eindigt na de splitsing, de gesplitste groep in ten minste twee van die verslagjaren een jaaropbrengst heeft van 750 000 000 EUR of meer.

Artikel 34

Groepsentiteiten die aansluiten bij een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep of die verlaten

1. Wanneer een entiteit (de "doelentiteit") een groepsentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep wordt of dat niet langer is als gevolg van de overdracht van directe of indirecte eigendomsbelangen in de doelentiteit, of wanneer de doelentiteit de uiteindelijke moederentiteit wordt van een nieuwe groep in een verslagjaar (het "overnamejaar"), wordt de doelentiteit voor de toepassing van deze richtlijn als een lid van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep behandeld op voorwaarde dat een deel van haar activa, passiva, baten, lasten en kasstromen in het overnamejaar post voor post worden opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

Het effectieve belastingtarief en de bijheffing van de doelentiteit worden berekend overeenkomstig de leden 2 tot en met 8.

2. In het overnamejaar houdt een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep alleen rekening met het netto-inkomen of -verlies uit de financiële verslaglegging en de aangepaste betrokken belastingen van de doelentiteit die voor de toepassing van deze richtlijn zijn opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

3. In het overnamejaar, en in elk daaropvolgend verslagjaar, zijn het kwalificerende inkomen of verlies en de aangepaste betrokken belastingen van de doelentiteit gebaseerd op de historische boekwaarde van haar activa en passiva.

4. In het overnamejaar wordt in de berekening van de op grond van artikel 28, lid 3, in aanmerking komende loonkosten van de doelentiteit alleen rekening gehouden met de kosten die tot uiting komen in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

5. De berekening van de boekwaarde van de op grond van artikel 28, lid 4, in aanmerking komende materiële activa wordt, in voorkomend geval, aangepast naar rato van de periode dat de doelentiteit in het overnamejaar lid was van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep.

6. Met uitzondering van de kwalificerende uitgestelde belastingvordering voor verlies als bedoeld in artikel 23 worden de uitgestelde belastingvorderingen en de uitgestelde belastingverplichtingen van een doelentiteit die tussen MNO-groepen of omvangrijke binnenlandse groepen worden overgedragen, door de overnemende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep op dezelfde wijze en in dezelfde mate in aanmerking genomen als controleerde de overnemende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep de doelentiteit toen die vorderingen en verplichtingen ontstonden.

7. Uitgestelde belastingverplichtingen van de doelentiteit die voordien waren opgenomen in haar totale bedrag van de aanpassing voor uitgestelde belastingen, worden in het overnamejaar door de vervreemdende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep behandeld als teruggedraaid voor de toepassing van artikel 22, lid 7, en als voortkomend uit de overnemende MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, met dien verstande dat in dat geval latere verminderingen van de betrokken belastingen op grond van artikel 22, lid 7, effect hebben in het jaar waarin het bedrag wordt teruggenomen.

8. Wanneer de doelentiteit tijdens het overnamejaar een moederentiteit is en een groepsentiteit in twee of meer MNO-groepen of omvangrijke binnenlandse groepen is, past zij de IIR afzonderlijk toe op de haar toerekenbare delen in de voor elke MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep bepaalde bijheffing van laagbelaste groepsentiteiten.

9. In afwijking van de leden 1 tot en met 8 wordt de verkrijging of vervreemding van een zeggenschapsbelang in een doelentiteit als een verkrijging of vervreemding van activa en passiva behandeld indien de jurisdictie waar de doelentiteit is gevestigd of, in het geval van een fiscaal transparante entiteit, de jurisdictie waar de activa zijn gelegen, de verkrijging of vervreemding van dat zeggenschapsbelang op dezelfde, of op een vergelijkbare wijze, behandelt als een verkrijging of vervreemding van activa en passiva, en een betrokken belasting van de verkoper heft op basis van het verschil tussen de heffingsgrondslag en de in ruil voor het zeggenschapsbelang betaalde vergoeding of de reële waarde van de activa en passiva.

Artikel 35

Overdracht van activa en passiva

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) “reorganisatie”: een omzetting of overdracht van activa en passiva zoals bij een fusie, een splitsing, een liquidatie of een soortgelijke transactie:
 - i) wanneer de vergoeding voor de overdracht geheel of gedeeltelijk bestaat in aandelenbelangen die zijn uitgegeven door de overnemende groepsentiteit of door een met de overnemende groepsentiteit verbonden persoon, of, in het geval van liquidatie, aandelenbelangen van de doelentiteit of, indien niet in een vergoeding is voorzien, waarbij de uitgifte van een aandelenbelang geen economische betekenis zou hebben;
 - ii) wanneer de winsten of verliezen van de vervreemdende groepsentiteit op die activa geheel of gedeeltelijk niet aan belasting zijn onderworpen, en
 - iii) wanneer de overnemende groepsentiteit krachtens de belastingwetgeving van de jurisdictie waar zij is gevestigd, het belastbare inkomen na de vervreemding of verkrijging moet berekenen met gebruikmaking van de belastinggrondslag van de vervreemdende groepsentiteit in de activa, aangepast voor niet-kwalificerende winsten of verliezen op de vervreemding of verkrijging.
 - b) “niet-kwalificerende winsten of verliezen”: het kleinste van de volgende bedragen: de winsten of verliezen van de vervreemdende groepsentiteit in verband met een reorganisatie die in de plaats waar de vervreemdende groepsentiteit is gevestigd, aan belasting is onderworpen of de winsten of verliezen uit de financiële verslaglegging in verband met de reorganisatie.
2. Een groepsentiteit die activa en passiva vervreemdt (de “vervreemdende groepsentiteit”), neemt de winsten of verliezen uit die vervreemding op in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies.

Een groepsentiteit die activa en passiva overneemt (de “overnemende groepsentiteit”), bepaalt haar kwalificerende inkomen of verlies op basis van de boekwaarde van de overgenomen activa en passiva zoals die is bepaald uit hoofde van de standaard voor financiële verslaglegging die is gebruikt bij de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit.

3. In afwijking van lid 2, wanneer een vervreemding of verkrijging van activa en passiva in het kader van een reorganisatie plaatsvindt:
 - a) sluit de vervreemdende groepsentiteit bij de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies winsten of verliezen uit die vervreemding uit, en
 - b) bepaalt de overnemende groepsentiteit haar kwalificerende inkomen of verlies op basis van de boekwaarde van de verkregen activa en passiva van de vervreemdende groepsentiteit op het tijdstip van vervreemding.
4. In afwijking van de leden 2 en 3, wanneer de vervreemding van activa en passiva plaatsvindt in het kader van een reorganisatie die voor de vervreemdende groepsentiteit in niet-kwalificerende winsten of verliezen resulteert:
 - a) neemt de vervreemdende groepsentiteit de winsten of verliezen uit de vervreemding op in de berekening van haar kwalificerend inkomen of verlies tot het bedrag van de niet-kwalificerende winsten of verliezen, en

- b) bepaalt de overnemende groepsentiteit haar kwalificerende inkomen of verlies na de verkrijging aan de hand van de boekwaarde van de overgenomen activa en passiva van de vervreemdende groepsentiteit op het tijdstip van vervreemding, zoals aangepast conform de plaatselijke belastingregels van de overnemende groepsentiteit om de niet kwalificerende winsten of verliezen te verantwoorden.
5. Bij de keuze van de indienende groepsentiteit mag een groepsentiteit, wanneer die in de jurisdictie waar zij is gevestigd, de grondslag van haar activa en het bedrag van haar passiva voor fiscale doeleinden moet of mag aanpassen aan de reële waarde:
- a) in de berekening van haar kwalificerende inkomen of verlies voor elk van haar activa en passiva een winst- of verliesbedrag opnemen dat:
- i) gelijk is aan het verschil tussen de boekwaarde ten behoeve van de financiële verslaglegging van het actief of passief vlak vóór de datum van de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de fiscale aanpassing (het “triggering event”), en de reële waarde van het actief of passief vlak na het triggering event, en
- ii) is verminderd (of vermeerderd) met de eventuele door het triggering event ontstane niet-kwalificerende winsten of verliezen;
- b) de reële waarde ten behoeve van de financiële verslaglegging van het actief of passief vlak na het triggering event gebruiken voor de berekening van het kwalificerend inkomen of verlies in de verslagjaren die na het triggering event eindigen, en
- c) het nettototaal van de in punt a) bepaalde bedragen opnemen in het kwalificerend inkomen of verlies van de groepsentiteit op een van de volgende manieren:
- i) het nettototaal van die bedragen wordt opgenomen in het verslagjaar waarin het triggering event zich voordoet, of
- ii) een bedrag gelijk aan het nettototaal van die bedragen gedeeld door vijf wordt opgenomen in het verslagjaar waarin het triggering event zich voordoet en in elk van de vier onmiddellijk daaropvolgende verslagjaren, tenzij de groepsentiteit de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep verlaat in een verslagjaar binnen die periode, in welk geval het resterende bedrag volledig in dat verslagjaar wordt opgenomen.

Artikel 36

Joint ventures

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
- a) “joint venture”: een entiteit waarvan de financiële resultaten volgens de vermogensmutatiemethode worden gerapporteerd in de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit, op voorwaarde dat die uiteindelijke moederentiteit – direct of indirect – ten minste 50 % van haar eigendomsbelang houdt.
- Een joint venture omvat niet:
- i) een uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep die de IIR moet toepassen;
- ii) een uitgesloten entiteit in de zin van artikel 2, lid 3;
- iii) een entiteit waarvan de door de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep gehouden eigendomsbelangen direct worden gehouden via een uitgesloten entiteit als bedoeld in artikel 2, lid 3, en die aan één van de volgende voorwaarden voldoet:
- zij wordt uitsluitend of nagenoeg uitsluitend gedreven om activa aan te houden of middelen te beleggen ten behoeve van haar beleggers;
 - zij verricht werkzaamheden die een aanvulling vormen op de werkzaamheden van de uitgesloten entiteit, of
 - nagenoeg al het inkomen ervan is uitgesloten van de berekening van het kwalificerend inkomen of verlies overeenkomstig artikel 16, lid 2, punten b) en c);

- iv) een entiteit die wordt gehouden door een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die uitsluitend uit uitgesloten entiteiten bestaat, of
 - v) een met een joint venture gelieerde partij.
- b) “met een joint venture gelieerde partij”:
- i) een entiteit waarvan de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving door een joint venture worden geconsolideerd of geconsolideerd waren geweest indien de joint venture die activa, passiva, baten, lasten en kasstromen krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving had moeten consolideren, of
 - ii) een vaste inrichting waarvan de hoofdentiteit een joint venture is of een in punt i) bedoelde entiteit. In dergelijke gevallen wordt de vaste inrichting behandeld als een afzonderlijke met een joint venture gelieerde partij.
2. Een moederentiteit die, direct of indirect, een eigendomsbelang houdt in een joint venture of een met een joint venture gelieerde partij, past de IIR overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 toe op het haar toerekenbare deel van de bijheffing van die joint venture of die met een joint venture gelieerde partij.
3. De berekening van de bijheffing van de joint venture en de met de joint venture gelieerde partijen (tezamen een “joint venture groep”) vindt overeenkomstig de hoofdstukken III tot en met VII plaats als waren zij groepsentiteiten van een afzonderlijke MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep en als was de joint venture de uiteindelijke moederentiteit van die groep.
4. De door de joint venture-groep verschuldigde bijheffing wordt verminderd met het krachtens lid 2 aan elke moederentiteit toerekenbare deel van de bijheffing van elk lid van de joint venture-groep die onder de toepassing van lid 3 valt. Resterende bedragen aan bijheffing worden bijgeteld bij het totale bedrag aan UTPR-bijheffing op grond van artikel 14, lid 2.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder “door de joint venture-groep verschuldigde bijheffing” verstaan het aan de moederentiteit toerekenbare deel van de bijheffing van de joint venture-groep.

Artikel 37

MNO-groepen met verschillende moedermaatschappijen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
- a) “MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen”: twee of meer groepen waarbij de uiteindelijke moederentiteiten een regeling aangaan die een stapelstructuur of een regeling met een dubbele notering behelst die ten minste één entiteit of vaste inrichting van de samengevoegde groep omvat die gevestigd is in een andere jurisdictie dan die waar de andere entiteiten van de samengevoegde groep gevestigd zijn;
 - b) “stapelstructuur”: een regeling aangegaan door twee of meer uiteindelijke moederentiteiten van afzonderlijke groepen uit hoofde waarvan:
 - i) 50 % of meer van de eigendomsbelangen in de uiteindelijke moederentiteiten van afzonderlijke groepen die, indien zij aan een effectenbeurs worden genoteerd, tegen één koers noteren en die door hun rechtsvorm, beperkingen inzake overdracht, of andere voorwaarden, onderling zijn gecombineerd en niet onafhankelijk van elkaar kunnen worden overgedragen of verhandeld, en
 - ii) een van de uiteindelijke moederentiteiten een geconsolideerde jaarrekening opstelt waarin de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van alle entiteiten van de betrokken groepen samen worden gepresenteerd als die van één enkele economische eenheid en die op grond van een regelgevingsstelsel extern moeten worden gecontroleerd;
 - c) “regeling met een dubbele notering”: een regeling aangegaan door twee of meer uiteindelijke moederentiteiten van afzonderlijke groepen uit hoofde waarvan:
 - i) de uiteindelijke moederentiteiten ermee instemmen hun activiteiten uitsluitend op basis van een contract samen te voegen;
 - ii) de uiteindelijke moederentiteiten op grond van contractuele overeenkomsten uitkeringen, in verband met dividenden en bij liquidatie, aan hun aandeelhouders zullen verrichten op basis van een vaste ratio;
 - iii) de activiteiten van de uiteindelijke moederentiteiten uit hoofde van contractuele overeenkomsten als één enkele economische eenheid worden beheerd, terwijl elke uiteindelijke moederentiteit haar afzonderlijke wettelijke identiteit behoudt;

- iv) de eigendomsbelangen van de uiteindelijke moederentiteiten die de overeenkomst omvatten, op verschillende kapitaalmarkten afzonderlijk worden genoteerd, verhandeld of overgedragen, en
- v) de uiteindelijke moederentiteiten een geconsolideerde jaarrekening opstellen waarin de activa, passiva, baten, lasten en kasstromen van de entiteiten in alle groepen samen worden gepresenteerd als die van één enkele economische eenheid en zij op grond van een regelgevingsstelsel extern moeten worden gecontroleerd.

2. Wanneer entiteiten en groepsentiteiten van twee of meer groepen deel uitmaken van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen, worden de entiteiten en groepsentiteiten van elke groep als leden van één MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen behandeld.

Een entiteit die geen in artikel 2, lid 3, bedoelde uitgesloten entiteit is, wordt als groepsentiteit behandeld indien zij post voor post wordt geconsolideerd door de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen of indien haar zeggenschapsbelangen worden gehouden door entiteiten binnen de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen.

3. De geconsolideerde jaarrekening van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen is de gezamenlijke geconsolideerde jaarrekening als bedoeld in de definitie van een stapelstructuur of van een regeling met dubbele notering in lid 1, opgesteld krachtens een aanvaardbare standaard voor financiële verslaggeving, die geacht wordt de standaard voor financiële verslaggeving van de uiteindelijke moederentiteit te zijn.

4. De uiteindelijke moederentiteiten van de afzonderlijke groepen die de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen vormen, zijn de uiteindelijke moederentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen.

Wanneer deze richtlijn ten aanzien van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen wordt toegepast, gelden verwijzingen naar een uiteindelijke moederentiteit, in voorkomend geval, als verwijzingen naar meerdere uiteindelijke moederentiteiten.

5. De moederentiteiten van de in een lidstaat gevestigde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen, daaronder begrepen iedere uiteindelijke moederentiteit, passen de IIR overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 toe op het hun toerekenbare deel van de bijheffing van de laagbelaste groepsentiteiten.

6. De groepsentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen die in een lidstaat gevestigd zijn, passen de UTPR overeenkomstig de artikelen 12, 13 en 14 toe, rekening houdende met de bijheffing van elke laagbelaste groepsentiteit die een lid van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen is.

7. De uiteindelijke moederentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen worden verplicht de aangifte met informatie betreffende de bijheffing overeenkomstig artikel 44 in te dienen, tenzij zij één aangewezen indienende entiteit in de zin van artikel 44, lid 3, punt b), aanwijzen. Die aangifte bevat informatie over elk van de groepen waaruit de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met verschillende moedermaatschappijen bestaat.

HOOFDSTUK VII

REGELINGEN INZAKE FISCALE NEUTRALITEIT EN UITKERINGSREGELINGEN

Artikel 38

Uiteindelijke moederentiteit die een doorstroomentiteit is

1. Het kwalificerende inkomen van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, wordt – voor het verslagjaar – verminderd met het bedrag aan kwalificerend inkomen dat toerekenbaar is aan de houder van een eigendomsbelang (de “eigendomshouder”) in de doorstroomentiteit, op voorwaarde dat:

- a) de eigendomshouder aan belasting op dergelijk inkomen onderworpen is voor een belastingtijdvak dat afloopt binnen twaalf maanden na het einde van dat verslagjaar, tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger dan het minimumbelastingtarief, of

b) redelijkerwijs mag worden verwacht dat het geaggregeerde bedrag van de aangepaste betrokken belastingen van de uiteindelijke moederentiteit en de door de houder van een eigendomsbelang over dat inkomen binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar voldane belastingen gelijk is aan of hoger dan een bedrag dat gelijk is aan dat inkomen vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

2. Het kwalificerende inkomen van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, wordt – voor het verslagjaar – ook verminderd met het bedrag aan kwalificerend inkomen dat wordt toegerekend aan de houder van een eigendomsbelang in de doorstroomentiteit, op voorwaarde dat de houder van een eigendomsbelang:

a) een natuurlijk persoon is die een fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd en die eigendomsbelangen houdt die een recht op 5 % of minder van de winst en activa van de uiteindelijke moederentiteit vertegenwoordigen, of

b) een overheidsentiteit, internationale organisatie, non-profitorganisatie of pensioenfonds die/dat fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd en die/dat eigendomsbelangen houdt die een recht op 5 % of minder van de winst en activa van de uiteindelijke moederentiteit vertegenwoordigen.

3. Het kwalificerende verlies van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, wordt – voor het verslagjaar – verminderd met het bedrag aan kwalificerend verlies dat toerekenbaar is aan de houder van een eigendomsbelang in de doorstroomentiteit.

De eerste alinea is niet van toepassing voor zover de houder van een eigendomsbelang dat verlies niet mag gebruiken bij het berekenen van zijn belastbaar inkomen.

4. De betrokken belastingen van een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, worden verminderd naar rato van het overeenkomstig de leden 1 en 2 verminderde bedrag aan kwalificerend inkomen.

5. De leden 1 tot en met 4 zijn van toepassing op een vaste inrichting via welke een doorstroomentiteit die een uiteindelijke moederentiteit is, geheel of gedeeltelijk haar bedrijf uitoefent, of via welke het bedrijf van een fiscaal transparante entiteit geheel of gedeeltelijk wordt uitgeoefend, op voorwaarde dat het eigendomsbelang van de uiteindelijke moederentiteit in die fiscaal transparante entiteit direct of via een keten van fiscaal transparante entiteiten wordt gehouden.

Artikel 39

Uiteindelijke moederentiteit onderworpen aan een aftrekbaardividendregime

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

a) “aftrekbaardividendregime”: een belastingregeling die één belastingniveau op het inkomen van de eigenaren van een entiteit toepast door van het inkomen van de entiteit de winst af te trekken of uit te sluiten die aan de eigenaren wordt uitgekeerd, dan wel door een coöperatie van belasting vrij te stellen;

b) “aftrekbaar dividend” met betrekking tot een groepsentiteit die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen:

i) een winstuitkering aan de houder van een eigendomsbelang in de groepsentiteit die krachtens de wetgeving van de jurisdictie waar die is gevestigd, van het belastbare inkomen van de groepsentiteit aftrekbaar is, of

ii) een ledendividend uitgekeerd aan een lid van een coöperatie, en

c) “coöperatie”: een entiteit die namens haar leden gezamenlijk goederen of diensten afzet of aankoopt en die in de jurisdictie waarin zij is gevestigd, onderworpen is aan een belastingregeling die de fiscale neutraliteit garandeert ten aanzien van goederen of diensten die door haar leden via de coöperatie worden verkocht of aangekocht.

2. Een uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen, vermindert voor het verslagjaar – tot maximaal nul – haar kwalificerende inkomen met het bedrag dat als aftrekbaar wordt uitgekeerd binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar, op voorwaarde dat:

- a) het dividend bij de ontvanger aan belasting onderworpen is voor een belastingtijdvak dat afloopt binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar, tegen een nominaal tarief dat gelijk is aan of hoger dan het minimumbelastingtarief, of
- b) redelijkerwijs mag worden verwacht dat het geaggregeerde bedrag van de aangepaste betrokken belastingen en de door de ontvanger over dat dividend voldane belastingen van de uiteindelijke moederentiteit gelijk is aan of hoger dan dat inkomen vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

3. Een uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen, vermindert ook voor het verslagjaar – tot maximaal nul – haar kwalificerende inkomen met het bedrag dat zij als aftrekbaar dividend uitkeert binnen twaalf maanden na het einde van het verslagjaar, op voorwaarde dat de ontvanger:

- a) een natuurlijke persoon is en het dividend als een ledendividend wordt ontvangen van een inkoopcoöperatie;
- b) een natuurlijk persoon is die een fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd en eigendomsbelangen houdt die een recht op 5 % of minder van de winst en activa van de uiteindelijke moederentiteit vertegenwoordigen, of
- c) een overheidsentiteit, een internationale organisatie, een non-profitorganisatie of een pensioenfonds niet zijnde een pensioendiensten verlenende entiteit is, die fiscaal inwoner is van de jurisdictie waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd.

4. De betrokken belastingen van een uiteindelijke moederentiteit niet zijnde de belasting waarvoor het dividend aftrekbaar was, worden verminderd naar rato van het overeenkomstig de leden 2 en 3 verminderde bedrag aan kwalificerend inkomen.

5. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit een eigendomsbelang houdt in een andere groepsentiteit die aan een aftrekbaardividendregime is onderworpen – direct of via een keten van zulke groepsentiteiten – zijn de leden 2, 3 en 4 van toepassing op andere groepsentiteiten die gevestigd zijn in de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit die aan het aftrekbaardividendregime is onderworpen, voor zover haar kwalificerende inkomen verder door de uiteindelijke moederentiteit wordt uitgekeerd aan ontvangers die aan de vereisten van de leden 2 en 3 voldoen.

6. Voor de toepassing van lid 2 wordt een ledendividend dat wordt uitgekeerd door een inkoopcoöperatie, als belastbaar bij de ontvanger behandeld voor zover dat dividend aftrekbare lasten of kosten in de berekening van het belastbare inkomen of verlies van de ontvanger vermindert.

Artikel 40

In aanmerking komende uitkeringsbelastingstelsels

1. Een indienende groepsentiteit kan er voor zichzelf of ten aanzien van een andere groepsentiteit die aan een in aanmerking komend uitkeringsbelastingstelsel is onderworpen, voor kiezen om het overeenkomstig lid 2 als een fictieve inhouding bepaalde bedrag mee te nemen in de berekening van de aangepaste betrokken belastingen van de groepsentiteit voor het verslagjaar.

De keuze wordt jaarlijks overeenkomstig artikel 45, lid 2, gemaakt en geldt voor alle groepsentiteiten die in een jurisdictie zijn gevestigd.

2. Het bedrag van de fictieve inhouding is het laagste van de volgende bedragen:

- a) het bedrag aan aangepaste betrokken belastingen dat nodig is om het overeenkomstig artikel 27, lid 2, voor de jurisdictie voor het verslagjaar berekende effectieve belastingtarief te verhogen tot het minimumbelastingtarief, of
- b) het bedrag aan belastingen dat verschuldigd zou zijn geweest indien de in de jurisdictie gevestigde groepsentiteiten al hun inkomen dat aan het in aanmerking komende uitkeringsbelastingstelsel is onderworpen, tijdens dat verslagjaar hadden uitgekeerd.

3. Wanneer uit hoofde van lid 1 een keuze wordt gemaakt, wordt voor ieder verslagjaar waarin die keuzemogelijkheid van toepassing is, een terugneemrekening voor fictieve inhoudingen aangelegd. Het bedrag van de overeenkomstig lid 2 voor de jurisdictie bepaalde fictief ingehouden belasting wordt bijgeteld bij de terugneemrekening voor fictieve inhoudingen voor het verslagjaar waarin die was aangelegd.

Aan het eind van elk daaropvolgend verslagjaar worden de uitstaande saldi van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen die voor voorafgaande verslagjaren zijn aangelegd, in chronologische volgorde verminderd – tot maximaal nul – met de belastingen die de groepsentiteiten in het verslagjaar ten aanzien van daadwerkelijke of fictieve uitkeringen hebben voldaan.

Bedragen die op de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen na de toepassing van de tweede alinea overblijven, worden – tot maximaal nul – verminderd met een bedrag gelijk aan het netto kwalificerende verlies van een jurisdictie vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

4. Bedragen van het netto kwalificerende verlies, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief, die na de toepassing van lid 3, derde alinea, voor de jurisdictie overblijven, worden overgedragen naar de volgende verslagjaren, en verminderen het resterende bedrag op de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen dat na de toepassing van lid 3 overblijft.

5. Het eventueel uitstaande saldo van de terugneemrekening voor fictieve inhoudingen op de laatste dag van het vierde verslagjaar na het verslagjaar waarvoor die rekening was aangelegd, wordt behandeld als een vermindering van de voordien voor dat verslagjaar bepaalde aangepaste betrokken belastingen. Het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor dat verslagjaar worden derhalve opnieuw berekend overeenkomstig artikel 29, lid 1.

6. Belastingen die in het verslagjaar over daadwerkelijke of fictieve uitkeringen worden voldaan, worden niet in de aangepaste betrokken belastingen opgenomen voor zover zij een terugneemrekening voor fictieve inhoudingen verminderen overeenkomstig de leden 3 en 4.

7. Wanneer een groepsentiteit die onder een keuzemogelijkheid uit hoofde van lid 1 valt, de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep verlaat of nagenoeg al haar activa worden overgedragen aan een persoon niet zijnde een groepsentiteit van dezelfde MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep die in dezelfde jurisdictie is gevestigd, wordt het eventuele uitstaande saldo van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen uit de voorafgaande verslagjaren waarin die rekeningen zijn aangelegd, behandeld als een vermindering van de aangepaste betrokken belastingen voor elk van die verslagjaren overeenkomstig artikel 29, lid 1.

Aan aanvullende bijheffing verschuldigde bedragen worden vermenigvuldigd met de volgende ratio om de voor de jurisdictie verschuldigde aanvullende bijheffing te bepalen:

$$\frac{\textit{kwalificerend inkomen van de groepsentiteit}}{\textit{netto kwalificerend inkomen van de jurisdictie}}$$

waarbij:

- a) het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit overeenkomstig hoofdstuk III wordt bepaald voor elk verslagjaar waarin er voor de jurisdictie een uitstaand saldo van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen is, en
- b) het netto kwalificerende inkomen van de jurisdictie wordt overeenkomstig artikel 26, lid 2, bepaald voor elk verslagjaar waarin er voor de jurisdictie een uitstaand saldo van de terugneemrekeningen voor fictieve inhoudingen is.

Artikel 41

Bepaling van het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor een beleggingsentiteit

1. Wanneer een groepsentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep een beleggingsentiteit is die geen transparante entiteit is en die niet de keuzes overeenkomstig de artikelen 42 en 43 heeft gemaakt, wordt het effectieve belastingtarief van die beleggingsentiteit afzonderlijk berekend van het effectieve belastingtarief van de jurisdictie waar die is gevestigd.

2. Het in lid 1 bedoelde effectieve belastingtarief van de beleggingsentiteit is gelijk aan haar aangepaste betrokken belastingen gedeeld door een bedrag dat gelijk is aan het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel van het kwalificerende inkomen of verlies van die beleggingsentiteit.

Wanneer meer dan één beleggingsentiteit in een jurisdictie is gevestigd, wordt hun effectieve belastingtarief berekend door samenvoeging van hun aangepaste betrokken belastingen en het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel van hun kwalificerende inkomen of verlies.

3. De aangepaste betrokken belastingen van een in lid 1 bedoelde beleggingsentiteit zijn de aangepaste betrokken belastingen die overeenkomstig artikel 24 zijn toe te rekenen aan het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel van het kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit en de aan de beleggingsentiteit toegerekende betrokken belastingen. De aangepaste betrokken belastingen van de beleggingsentiteit omvatten geen door de beleggingsentiteit opgebouwde betrokken belastingen die toe te rekenen zijn aan inkomen dat geen deel uitmaakt van het toerekenbare aandeel van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep in het inkomen van de beleggingsentiteit.

4. De bijheffing van een in lid 1 bedoelde beleggingsentiteit is een bedrag dat gelijk is aan het percentage van de bijheffing van de beleggingsentiteit vermenigvuldigd met een bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel van het kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit en het op basis van substance uitgesloten inkomen zoals berekend voor de beleggingsentiteit.

Het percentage van de bijheffing van een beleggingsentiteit is een positief bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen het minimumbelastingtarief en het effectieve belastingtarief van die beleggingsentiteit.

Wanneer meer dan één beleggingsentiteit in een jurisdictie zijn gevestigd, wordt hun effectieve belastingtarief berekend door samenvoeging van de bedragen van hun op basis van substance uitgesloten inkomen en het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel van hun kwalificerende inkomen of verlies.

Het op basis van substance uitgesloten inkomen wordt voor een beleggingsentiteit bepaald overeenkomstig artikel 28, leden 1 tot en met 7. De in aanmerking komende loonkosten van in aanmerking komende werknemers en de in aanmerking komende materiële activa die voor dat soort beleggingsentiteit in aanmerking worden genomen, worden verminderd naar rato van het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel van het kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit gedeeld door het totale kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt het aan de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep toerekenbare deel van het kwalificerende inkomen of verlies van een beleggingsentiteit bepaald overeenkomstig artikel 9, waarbij alleen rekening wordt gehouden met belangen waarvoor geen keuze is gemaakt overeenkomstig artikel 42 of 43.

Artikel 42

Keuze om een beleggingsentiteit als een fiscaal transparante entiteit te behandelen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder “verzekeringsbeleggingsentiteit” een entiteit verstaan die voldoet aan de definitie van beleggingsfonds in artikel 3, punt 31), of van vastgoedbeleggingsvehikel in artikel 3, punt 32), indien zij niet was opgericht met betrekking tot verplichtingen uit hoofde van een verzekerings- of annuïteitencontract en indien zij niet volledig eigendom was van een entiteit die gereguleerd is in de jurisdictie waarin zij als verzekeringsonderneming is gevestigd.

2. Bij de keuze van de indienende groepsentiteit mag een groepsentiteit die een beleggingsentiteit of een verzekeringsbeleggingsentiteit is, als een fiscaal transparante entiteit worden behandeld indien de groepsentiteit-eigenaar in de jurisdictie waar die is gevestigd, aan belasting onderworpen is tegen reële marktwaarde of volgens een daarmee vergelijkbare regeling op basis van de jaarlijkse veranderingen in de reële waarde van haar eigendomsbelangen in die entiteit, en het op de groepsentiteit-eigenaar van toepassing zijnde belastingtarief voor dat inkomen gelijk is aan of groter dan het minimumbelastingtarief.

3. Een groepsentiteit die indirect een eigendomsbelang in een beleggingsentiteit of in een verzekeringsbeleggingsentiteit houdt via een direct eigendomsbelang in een andere beleggingsentiteit of een verzekeringsbeleggingsentiteit, wordt geacht tegen reële marktwaarde of volgens een daarmee vergelijkbare regeling ten aanzien van haar indirect eigendomsbelang in eerstgenoemde entiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit aan belasting onderworpen te zijn indien zij tegen reële marktwaarde of volgens een daarmee vergelijkbare regeling ten aanzien van haar direct eigendomsbelang in laatstgenoemde entiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit aan belasting onderworpen is.

4. De keuze uit hoofde van lid 2 van dit artikel wordt gemaakt overeenkomstig artikel 45, lid 1.

Indien de keuze wordt herroepen, wordt winst of verlies uit de vervreemding van een door een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit gehouden actief of passief bepaald op basis van de reële marktwaarde van het actief of passief op de eerste dag van het jaar waarin de herroeping plaatsvindt.

Artikel 43

Keuze om een methode van belastbare uitkering toe te passen

1. Bij de keuze van de indienende groepsentiteit mag een groepsentiteit-eigenaar van een beleggingsentiteit een methode van belastbare uitkering toepassen ten aanzien van zijn eigendomsbelang in de beleggingsentiteit, op voorwaarde dat de groepsentiteit-eigenaar geen beleggingsentiteit is en redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij aan belasting over uitkeringen van de beleggingsentiteit onderworpen is tegen een belastingtarief dat gelijk is aan of groter dan het minimumbelastingtarief.

2. Volgens de methode van belastbare uitkering worden uitkeringen en fictieve uitkeringen van het kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit opgenomen in het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit-eigenaar die de uitkering heeft ontvangen, mits die geen beleggingsentiteit is.

Het bedrag aan door de beleggingsentiteit voldane betrokken belastingen dat de groepsentiteit-eigenaar kan verrekenen met de uitkering van de beleggingsentiteit voortvloeiende belastingverplichting, wordt opgenomen in het kwalificerende inkomen en de aangepaste betrokken belastingen van de groepsentiteit-eigenaar die de uitkering heeft ontvangen.

Het aandeel van de groepsentiteit-eigenaar in het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van de in lid 3 bedoelde beleggingsentiteit in het derde jaar voorafgaand aan het verslagjaar (het "geteste jaar") wordt als kwalificerend inkomen van die beleggingsentiteit voor het verslagjaar behandeld. Het bedrag dat overeenstemt met het kwalificerende inkomen wordt, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief, voor de toepassing van hoofdstuk II voor het verslagjaar behandeld als bijheffing van een laagbelaste groepsentiteit.

Het kwalificerende inkomen of verlies van een beleggingsentiteit voor het verslagjaar en de aan dat inkomen toe te rekenen aangepaste betrokken belastingen voor het verslagjaar worden uitgesloten van de berekening van het effectieve belastingtarief overeenkomstig hoofdstuk V en artikel 41, leden 1 tot en met 4, met uitzondering van het in de tweede alinea van dit lid bedoelde bedrag aan betrokken belastingen.

3. Het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit voor het geteste jaar is het bedrag aan kwalificerend inkomen van die beleggingsentiteit voor het geteste jaar, verminderd – tot maximaal nul – met:

- a) de betrokken belastingen van de beleggingsentiteit;
- b) uitkeringen en fictieve uitkeringen aan aandeelhouders, niet zijnde beleggingsentiteiten, in de periode die begint op de eerste dag van het derde jaar voorafgaand aan het verslagjaar en eindigt op de laatste dag van het verslagjaar waarin het eigendomsbelang werd gehouden (de "testperiode");
- c) kwalificerende verliezen ontstaan tijdens de testperiode, en
- d) resterende bedragen aan kwalificerende verliezen die het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van die beleggingsentiteit voor een vorig getest jaar nog niet hebben verminderd, namelijk de voorwaartse verrekening van beleggingsverlies.

Het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit wordt niet verminderd met uitkeringen of fictieve uitkeringen waarmee het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van die beleggingsentiteit voor een vorig getest jaar reeds is verminderd met toepassing van punt b) van de eerste alinea.

Het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van een beleggingsentiteit wordt niet verminderd met het bedrag aan kwalificerende verliezen waarmee het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van die beleggingsentiteit voor een vorig getest jaar reeds is verminderd met toepassing van punt c) van de eerste alinea.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt een fictieve uitkering geacht plaats te vinden wanneer een direct of indirect eigendomsbelang in de beleggingsentiteit wordt overgedragen aan een entiteit die geen deel uitmaakt van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep en gelijk is aan het deel van het aan dat eigendomsbelang toe te rekenen niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen op de datum van die overdracht, bepaald zonder de fictieve uitkering in aanmerking te nemen.

5. De keuze uit hoofde van lid 1 van dit artikel wordt gemaakt overeenkomstig artikel 45, lid 1.

Indien de keuze wordt herroepen, wordt het aandeel van de groepsentiteit-eigenaar in het niet-uitgekeerde netto kwalificerende inkomen van de beleggingsentiteit voor het geteste jaar aan het einde van het verslagjaar voorafgaand aan het verslagjaar waarin de herroeping wordt gedaan, als kwalificerend inkomen van de beleggingsentiteit voor het verslagjaar behandeld. Het bedrag dat overeenstemt met het kwalificerende inkomen wordt, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief, voor de toepassing van hoofdstuk II voor het verslagjaar behandeld als bijheffing van een laagbelaste groepsentiteit.

HOOFDSTUK VIII

ADMINISTRATIEVE BEPALINGEN

Artikel 44

Aangifteverplichtingen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- a) "aangewezen lokale entiteit": de groepsentiteit van een MNO-groep of van een omvangrijke binnenlandse groep die in een lidstaat is gevestigd en die door de in dezelfde lidstaat gevestigde overige groepsentiteiten van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep is aangewezen om, namens hen, overeenkomstig dit artikel de aangifte met informatie betreffende de bijheffing in te dienen of de kennisgevingen te doen;
- b) "kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten": een bilaterale of multilaterale overeenkomst of regeling tussen twee of meer bevoegde autoriteiten die in de automatische uitwisseling van jaarlijkse informatieverstrekingen over bijheffingen voorziet.

2. Een in een lidstaat gevestigde groepsentiteit dient overeenkomstig lid 5 een aangifte met informatie betreffende de bijheffing bij haar belastingdienst in.

Die aangifte kan namens de groepsentiteit worden ingediend door een aangewezen lokale entiteit.

3. In afwijking van lid 2 is een groepsentiteit niet verplicht bij haar belastingdienst een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in te dienen indien die aangifte, overeenkomstig de vereisten van lid 5, wordt ingediend door:

- a) de uiteindelijke moederentiteit die in een jurisdictie is gevestigd die, voor het verslagjaar, een van kracht zijnde kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten heeft met de lidstaat waar de groepsentiteit is gevestigd, of
- b) de aangewezen indienende entiteit die in een jurisdictie is gevestigd die, voor het verslagjaar, een van kracht zijnde kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten heeft met de lidstaat waar de groepsentiteit is gevestigd.

4. Wanneer lid 3 van toepassing is, stelt de groepsentiteit die in een lidstaat is gevestigd, of de aangewezen lokale entiteit namens haar, haar belastingdienst in kennis van de identiteit van de entiteit die de aangifte met informatie betreffende de bijheffing indient, en van de jurisdictie waar zij is gevestigd.

5. De aangifte met informatie betreffende de bijheffing volgt een standaardmodel en omvat de volgende informatie over de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep:

- a) identificatie van de groepsentiteiten, met inbegrip van hun (eventuele) fiscale identificatienummers, de jurisdictie waar zij zijn gevestigd, en hun status uit hoofde van de voorschriften van deze richtlijn;

- b) informatie over de algemene vennootschapsstructuur van de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, met inbegrip van de zeggenschapsbelangen in de groepsentiteiten die door andere groepsentiteiten worden gehouden;
- c) de informatie die nodig is voor het berekenen van:
 - i) het effectieve belastingtarief voor elke jurisdictie en de bijheffing van elke groepsentiteit;
 - ii) de bijheffing van een lid van een joint venture-groep;
 - iii) de toerekening aan elke jurisdictie van de bijheffing uit hoofde van de IIR en het bedrag aan UTPR-bijheffing, en
- d) een overzicht van de keuzes die overeenkomstig deze richtlijn zijn gemaakt.

6. In afwijking van lid 5 dient de groepsentiteit of de aangewezen lokale entiteit, wanneer een groepsentiteit is gevestigd in een lidstaat en haar uiteindelijke moederentiteit in een jurisdictie van een derde land die voorschriften toepast die op grond van artikel 52 als gelijkwaardig aan de voorschriften van deze richtlijn zijn beoordeeld, een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in die de volgende informatie bevat:

- a) alle informatie die nodig is voor de toepassing van artikel 8, daaronder begrepen:
 - i) identificatie van alle groepsentiteiten waarin een in een lidstaat gevestigde partiel gehouden moederentiteit, direct of indirect, op enig tijdstip tijdens het verslagjaar een eigendomsbelang houdt en de structuur van die eigendomsbelangen;
 - ii) alle informatie die nodig is om het effectieve belastingtarief te berekenen van de jurisdicties waar een krachtens punt i) geïdentificeerde, in een lidstaat gevestigde partiel gehouden moederentiteit eigendomsbelangen in groepsentiteiten houdt, en de verschuldigde bijheffing, en
 - iii) alle informatie die overeenkomstig artikel 9, 10 of 11 in dat verband van belang is;
- b) alle informatie die nodig is voor de toepassing van artikel 13, daaronder begrepen:
 - i) identificatie van alle in de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit gevestigde groepsentiteiten en de structuur van de eigendomsbelangen;
 - ii) alle informatie die nodig is om het effectieve belastingtarief van de jurisdictie van de uiteindelijke moederentiteit en de door haar verschuldigde bijheffing te berekenen, en
 - iii) alle informatie die nodig is om die bijheffing toe te rekenen op basis van de UTPR-toerekeningsformule van artikel 14;
- c) alle informatie die nodig is voor de toepassing van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing door een lidstaat die ervoor heeft gekozen een dergelijke bijheffing overeenkomstig artikel 11 toe te passen.

7. De in de leden 5 en 6 bedoelde aangifte met informatie betreffende de bijheffing en alle desbetreffende kennisgevingen wordt uiterlijk 15 maanden na de laatste dag van het verslagjaar ingediend bij de belastingdienst van de lidstaat waar de groepsentiteit is gevestigd.

Artikel 45

Keuzemogelijkheden

1. De in artikel 2, lid 3, tweede alinea, artikel 16, leden 3, 6 en 9, en de artikelen 42 en 43 bedoelde keuzes gelden voor een periode van vijf jaar, met ingang van het jaar waarin de keuze wordt gemaakt. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van de periode van vijf jaar herroept. Een herroeping van de keuze geldt voor een periode van vijf jaar, met ingang van het einde van het jaar waarin de herroeping plaatsvindt.
2. De in artikel 16, lid 7, artikel 22, lid 1, punt b), artikel 25, lid 1, artikel 28, lid 2, artikel 30, lid 1, en artikel 40, lid 1, bedoelde keuzes gelden voor een periode van één jaar. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van het jaar herroept.

3. De in artikel 2, lid 3, tweede alinea, artikel 16, leden 3, 6 en 9, artikel 22, lid 1, punt b), artikel 25, lid 1, artikel 28, lid 2, artikel 30, lid 1, artikel 40, lid 1, en de artikelen 42 en 43 bedoelde keuzes worden ter kennis gebracht van de belastingdienst van de lidstaat waar de indienende groepsentiteit is gevestigd.

Artikel 46

Sancties

De lidstaten stellen de voorschriften vast ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van nationale bepalingen die zijn vastgesteld op grond van deze richtlijn, met inbegrip van die welke verband houden met de verplichting van een groepsentiteit om haar deel van de bijheffing aan te geven en te betalen of om een extra contante belastinglast te dragen, en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die sancties worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

HOOFDSTUK IX

OVERGANGSREGELS

Artikel 47

Fiscale behandeling van uitgestelde belastingvorderingen, uitgestelde belastingverplichtingen en overgedragen activa bij overgang

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "overgangsjaar" voor een jurisdictie het eerste verslagjaar verstaan waarin een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met betrekking tot die jurisdictie onder de toepassing van deze richtlijn valt.

2. Bij de bepaling van het effectieve belastingtarief voor een jurisdictie in een overgangsjaar, en voor elk volgende verslagjaar, houdt de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep rekening met alle uitgestelde belastingvorderingen en uitgestelde belastingverplichtingen die voor het overgangsjaar in de jaarrekening van alle groepsentiteiten in een jurisdictie zijn weergegeven of openbaar gemaakt.

Uitgestelde belastingvorderingen en uitgestelde belastingverplichtingen worden in aanmerking genomen tegen het laagste van de volgende tarieven: het minimumbelastingtarief of het toepasselijke binnenlandse belastingtarief. Een uitgestelde belastingvordering die tegen een lager tarief dan het minimumbelastingtarief is geregistreerd, mag tegen het minimumbelastingtarief in aanmerking worden genomen indien de belastingplichtige kan aantonen dat de uitgestelde belastingvordering aan een kwalificerend verlies valt toe te rekenen.

Het effect van waarderingsaanpassingen of aanpassingen van de boekhoudkundige verwerking ter zake van een uitgestelde belastingvordering wordt buiten beschouwing gelaten.

3. Uitgestelde belastingvorderingen voortvloeiend uit posten die van de berekening van kwalificerend inkomen of verlies overeenkomstig hoofdstuk III worden uitgesloten, worden van de in lid 2 bedoelde berekening uitgesloten wanneer die uitgestelde belastingvorderingen zijn ontstaan door een transactie die na 30 november 2021 plaatsvindt.

4. In het geval van een overdracht van activa tussen groepsentiteiten na 30 november 2021 en vóór de aanvang van een overgangsjaar, wordt de grondslag voor de verworven activa, met uitzondering van voorraden, gebaseerd op de boekwaarde bij de vervreemdende groepsentiteit van de overgedragen activa op het tijdstip van vervreemding met uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen die op die grondslag zijn bepaald.

*Artikel 48***Tijdelijke versoepeling voor de op substance gebaseerde inkomensuitzondering**

1. Voor de toepassing van artikel 28, lid 3, wordt de waarde van 5 %, voor elk verslagjaar dat op 31 december van de volgende kalenderjaren begint, vervangen door de waarden uit de onderstaande tabel:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

2. Voor de toepassing van artikel 28, lid 4, wordt de waarde van 5 %, voor elk verslagjaar dat op 31 december van de volgende kalenderjaren begint, vervangen door de waarden uit de onderstaande tabel:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

*Artikel 49***Beginstadium van de vrijstelling van MNO-groepen en omvangrijke binnenlandse groepen van de IIR en de UTPR**

1. De bijheffing die verschuldigd is door een in een lidstaat gevestigde uiteindelijke moederentiteit overeenkomstig artikel 5, lid 2, of door een in een lidstaat gevestigde tussenliggende moederentiteit overeenkomstig artikel 7, lid 2, indien de uiteindelijke moederentiteit een uitgesloten entiteit is, wordt tot nul verminderd:

- a) in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk V;
- b) in de eerste vijf jaar, met ingang van de eerste dag van het verslagjaar waarin de omvangrijke binnenlandse groep voor het eerst onder de toepassing van deze richtlijn valt.

2. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep in een jurisdictie van een derde land is gevestigd, wordt de overeenkomstig artikel 14, lid 2, door een in een lidstaat gevestigde groepsentiteit verschuldigde bijheffing tot nul verminderd in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk V.

3. Een MNO-groep wordt geacht in het beginstadium van zijn internationale activiteit te verkeren indien, voor een verslagjaar:

- a) zij in niet meer dan zes jurisdicties groepsentiteiten heeft, en
- b) de som van de nettoboekwaarde van de materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep die gevestigd zijn in alle jurisdicties behalve de referentiejurisdictie, niet meer dan 50 000 000 EUR bedraagt.

Voor de toepassing van punt b) van de eerste alinea wordt onder referentiejurisdictie de jurisdictie verstaan waar de groepsentiteiten van de MNO-groep de hoogste totale waarde van materiële activa hebben in het verslagjaar waarin de MNO-groep aanvankelijk onder de toepassing van deze richtlijn valt. De totale waarde van de materiële activa in een jurisdictie is de som van de nettoboekwaarden van alle materiële activa van alle groepsentiteiten van de MNO-groep die in die jurisdictie zijn gevestigd.

4. De in lid 1, punt a), en lid 2 bedoelde periode van vijf jaar vangt aan bij het begin van het verslagjaar waarin de MNO-groep aanvankelijk onder de toepassing van deze richtlijn valt.

Voor MNO-groepen die onder de toepassing van deze richtlijn vallen op het ogenblik dat deze in werking treedt, vangt de in lid 1, punt a), bedoelde periode van vijf jaar aan op 31 december 2023.

Voor MNO-groepen die onder de toepassing van deze richtlijn vallen op het ogenblik dat deze in werking treedt, vangt de in lid 2 bedoelde periode van vijf jaar aan op 31 december 2024.

Voor omvangrijke binnenlandse groepen die onder de toepassing van deze richtlijn vallen op het ogenblik dat deze in werking treedt, vangt de in lid 1, punt b), bedoelde periode van vijf jaar aan op 31 december 2023.

5. De in artikel 44 bedoelde aangewezen indienende entiteit stelt de belastingdienst van de lidstaat waarin zij is gevestigd, in kennis van de aanvang van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep.

Artikel 50

Keuze voor uitgestelde toepassing van de IIR en de UTPR

1. In afwijking van de artikelen 5 tot en met 14 kunnen lidstaten waar niet meer dan twaalf uiteindelijke moederentiteiten van onder de toepassing van deze richtlijn vallende groepen gevestigd zijn, ervoor kiezen de IIR en de UTPR niet toe te passen voor zes opeenvolgende verslagjaren vanaf 31 december 2023. De lidstaten die daarvoor kiezen, stellen de Commissie uiterlijk op 31 december 2023 daarvan in kennis.

2. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep is gevestigd in een lidstaat die een keuze op grond van lid 1 van dit artikel heeft gemaakt, zorgen de andere lidstaten dan de lidstaat waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd, ervoor dat de groepsentiteiten van die MNO-groep in de lidstaat waar zij zijn gevestigd, worden onderworpen aan de UTPR-bijheffing die overeenkomstig artikel 14 aan die lidstaat is toegewezen voor het verslagjaar dat begint op 31 december 2023.

De in de eerste alinea bedoelde uiteindelijke moederentiteit wijst een indienende entiteit aan die is aangewezen in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd of, indien de MNO-groep geen groepsentiteit in een andere lidstaat heeft, in een jurisdictie van een derde land die voor het verslagjaar van aangifte een van kracht zijnde kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten heeft met de lidstaat waar de uiteindelijke moederentiteit is gevestigd.

In dat geval dient de aangewezen indienende entiteit een aangifte met informatie betreffende de bijheffing in overeenkomstig de vereisten van artikel 44, lid 5. De groepsentiteiten die gevestigd zijn in de lidstaat die op grond van lid 1 van dit artikel gebruik heeft gemaakt van de keuzemogelijkheid, verstrekken de aangewezen indienende entiteit de informatie die nodig is om te voldoen aan artikel 44, lid 5, en worden zij vrijgesteld van het in artikel 44, lid 2, bedoelde aangifteverplichting.

3. Het UTPR-percentage dat wordt bepaald voor een lidstaat die een keuze op grond van lid 1 heeft gemaakt, wordt geacht nul te zijn voor het verslagjaar.

Artikel 51

Tijdelijke versoepeling van de aangifteverplichtingen

Niettegenstaande artikel 44, lid 7, worden de in artikel 44 bedoelde aangifte met informatie betreffende de bijheffing en kennisgevingen bij de belastingdienst van de lidstaten ingediend uiterlijk 18 maanden na de laatste dag van het verslagjaar dat het in artikel 47 bedoelde overgangsjaar is.

HOOFDSTUK X

SLOTBEPALINGEN

Artikel 52

Beoordeling van gelijkwaardigheid

1. Het in het interne recht van een jurisdictie van een derde land ten uitvoer gelegde wettelijke kader wordt aangemerkt als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR zoals vastgelegd in hoofdstuk II, en wordt niet beschouwd als een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen, indien het aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - a) het legt een reeks regels op in overeenstemming waarmee de moederentiteit van een MNO-groep het aan haar toerekenbare deel van de bijheffing ter zake van de laagbelaste groepsentiteiten van de MNO-groep berekent en betaalt;
 - b) het stelt een minimaal effectief belastingtarief van ten minste 15 % vast, onder welke drempel een groepsentiteit als laagbelast wordt aangemerkt;
 - c) voor de berekening van het minimale effectieve belastingtarief is alleen een samenvoeging van het inkomen van in dezelfde jurisdictie gevestigde entiteiten toegestaan, en
 - d) voor de berekening van een bijheffing uit hoofde van de gelijkwaardige gekwalificeerde IIR, wordt vermindering verleend voor elke in een lidstaat met toepassing van de gekwalificeerde IIR betaalde bijheffing en voor elke gekwalificeerde binnenlandse bijheffing als bedoeld in deze richtlijn.
2. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 53 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de lijst te bepalen van jurisdicties van derde landen die in hun interne recht een wettelijk kader ten uitvoer hebben gelegd dat wordt aangemerkt als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR conform de voorwaarden die zijn vastgelegd in lid 1 van dit artikel, en om die lijst bij te werken na een beoordeling van het wettelijke kader dat door een jurisdictie van een derde land in haar interne recht ten uitvoer is gelegd.

Artikel 53

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel vastgelegde voorwaarden.
2. De in artikel 52 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 23 december 2022.

3. De Raad kan de in artikel 52 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.

5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij de Raad daarvan in kennis.

6. Een op grond van artikel 52 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan de Raad geen bezwaar heeft gemaakt, of indien de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie heeft medegedeeld daartegen geen bezwaar te zullen maken. Die termijn kan op initiatief van de Raad met twee maanden worden verlengd.

Artikel 54

Informatieverstrekking aan het Europees Parlement

Het Europees Parlement wordt door de Commissie in kennis gesteld van de vastgestelde gedelegeerde handelingen, van de bezwaren daartegen en van de intrekking van de bevoegdheidsdelegatie door de Raad.

Artikel 55

Bilaterale overeenkomst over vereenvoudigde rapportageverplichtingen

De Unie kan met jurisdicties van derde landen waarvan het wettelijk kader overeenkomstig artikel 52 als gelijkwaardig aan een gekwalificeerde IIR is aangemerkt, een overeenkomst sluiten om een kader voor de vereenvoudiging van de in artikel 44, lid 6, vastgelegde rapportageprocedures vast te stellen.

Artikel 56

Omzetting

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2023 aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onmiddellijk mee.

Zij passen die bepalingen toe voor de verslagjaren vanaf 31 december 2023.

Met uitzondering van de regeling van artikel 50, lid 2, passen zij de bepalingen om aan de artikelen 12, 13 en 14 van deze richtlijn te voldoen, evenwel toe voor de verslagjaren vanaf 31 december 2024.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 57

Evaluatie door de Commissie van de uitvoering van pijler 1

De Commissie dient uiterlijk op 30 juni 2023 een verslag in bij de Raad waarin de situatie wordt beoordeeld met betrekking tot de uitvoering van pijler 1 van de verklaring over een tweepijleroplossing om de fiscale uitdagingen van de digitalisering van de economie aan te pakken, die op 8 oktober 2021 werd overeengekomen door het inclusief kader inzake BEPS van de OESO/G20 en dient, indien passend, een wetgevingsvoorstel in om die fiscale uitdagingen aan te pakken indien pijler 1 niet is uitgevoerd.

*Artikel 58***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

*Artikel 59***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 14 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
M. BEK

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

BESLUIT (EU) 2022/2524 VAN DE RAAD

van 12 december 2022

betreffende de sluiting, namens de Unie, van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland op grond van artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies voor alle in EU-lijst CLXXV opgenomen tariefcontingenten als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 207, lid 4, eerste alinea, in samenhang met artikel 218, lid 6, tweede alinea, punt a), v),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien de goedkeuring van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 15 juni 2018 heeft de Raad de Commissie gemachtigd om op grond van artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel (GATT) 1994 onderhandelingen te openen over de verdeling van de in EU-lijst CLXXV opgenomen tariefcontingenten als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie.
- (2) De onderhandelingen met Nieuw-Zeeland zijn afgerond en op 20 december 2021 vond de parafering plaats van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland op grond van artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies voor alle in EU-lijst CLXXV opgenomen tariefcontingenten als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie ("de overeenkomst").
- (3) De overeenkomst is namens de Unie ondertekend op 20 juli 2022, onder voorbehoud van de sluiting ervan op een latere datum, overeenkomstig Besluit (EU) 2022/781 van de Raad ⁽²⁾.
- (4) De overeenkomst moet worden goedgekeurd,

⁽¹⁾ Goedkeuring verleend op 22 november 2022 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Besluit (EU) 2022/781 van de Raad van 16 mei 2022 betreffende de ondertekening, namens de Unie, van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland op grond van artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies voor alle in EU-lijst CLXXV opgenomen tariefcontingenten als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie (PB L 140 van 19.5.2022, blz. 1).

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland uit hoofde van artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) 1994 betreffende de wijziging van de concessies voor alle in EU-lijst CLXXV opgenomen tariefcontingenten als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie wordt namens de Unie goedgekeurd ⁽³⁾.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad verricht namens de Unie de in artikel 5, lid 1, van de overeenkomst bedoelde kennisgeving ⁽⁴⁾.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de datum van de vaststelling ervan.

Gedaan te Brussel, 12 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
Z. NEKULA

⁽³⁾ Zie bladzijde 61 van dit Publicatieblad.

⁽⁴⁾ De datum van inwerkingtreding van de overeenkomst zal door het secretariaat-generaal van de Raad in het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden bekendgemaakt.

OVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE UNIE EN NIEUW-ZEELAND UIT HOOFDE VAN ARTIKEL XXVIII VAN DE ALGEMENE OVEREENKOMST INZAKE TARIEVEN EN HANDEL (GATT) 1994 BETREFFENDE DE WIJZIGING VAN DE CONCESSIONS VOOR ALLE IN EU-LIJST CLXXV OPGENOMEN TARIEFCONTINGENTEN ALS GEVOLG VAN DE TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK UIT DE EUROPESE UNIE

DE EUROPESE UNIE,

hierna "de Unie" genoemd,

en

NIEUW-ZEELAND,

hierna gezamenlijk "de partijen" genoemd,

GEZIEN de onderhandelingen die uit hoofde van artikel XXVIII van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) 1994 zijn gevoerd over de voorgestelde wijziging van de concessies voor de in tarieflijst CLXXV van de Europese Unie opgenomen tariefcontingenten als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie, zoals meegedeeld aan de WTO-leden in document G/SECRET/42/Add.2,

ER NOTA VAN NEMEND dat de hier gevolgde aanpak de unieke omstandigheden weerspiegelt die het gevolg zijn van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

Doelstellingen

Onverminderd toekomstige onderhandelingen uit hoofde van artikel XXVIII van de GATT 1994 en uitsluitend in de context van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie heeft deze overeenkomst tot doel om ten aanzien van de tariefcontingenten waarvoor Nieuw-Zeeland uit hoofde van artikel XXVIII van de GATT 1994 onderhandelings- of raadplegingsrechten heeft, overeenstemming te bereiken over de wijziging van de concessies voor die tariefcontingenten en de daaruit voortvloeiende kwantitatieve verbintenissen van de Unie, die niet langer het Verenigd Koninkrijk omvat.

Artikel 2

Aanpak ten aanzien van de volumes van de tariefcontingenten

De Unie en Nieuw-Zeeland zijn het erover eens dat, in de unieke omstandigheden van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie, ten aanzien van deze volumes van de WTO-tariefcontingenten een aanpak moet worden gevolgd waarbij de in de lijst opgenomen kwantitatieve verbintenissen in de vorm van deze door de Unie overgenomen WTO-tariefcontingenten, samen met de overeenkomstige WTO-tariefcontingenten die het Verenigd Koninkrijk na zijn vertrek uit de Unie overneemt, niet hoger uitkomen dan de volumes die voor deze contingenten in de tarieflijst van de Unie (EU-28) zijn vastgesteld.

Artikel 3

Tariefcontingenten van de Unie, die niet langer het Verenigd Koninkrijk omvat

1. Met betrekking tot de onderstaande tariefcontingenten komen Nieuw-Zeeland en de Unie de volgende wijzigingen van de in de lijst opgenomen verbintenissen overeen:
 - a) tariefcontingent 006 (vlees van hoge kwaliteit van runderen, vers, gekoeld of bevroren): het EU-volume van dit landspecifieke contingent van Nieuw-Zeeland wordt aangepast naar 1 102 ton;
 - b) tariefcontingent 020 (vlees van schapen): het EU-volume van dit landspecifieke contingent van Nieuw-Zeeland wordt aangepast naar 125 769 ton;

- c) tariefcontingent 030 (mageremelkpoeder): het EU-volume van dit contingent *erga omnes* wordt aangepast naar 62 917 ton.
2. Met betrekking tot de onderstaande tariefcontingenten komen Nieuw-Zeeland en de Unie de volgende wijzigingen van de in de lijst opgenomen verbintenissen overeen om het gebruik van sommige tariefcontingenten te vergemakkelijken:
- a) tariefcontingent 011 (vlees van runderen, bevroren; eetbaar slachtafval van runderen, bevroren): de Unie verlaagt het ad-valoremgedeelte van het contingentrecht van 20 % naar 15 %;
- b) tariefcontingent 032 (boter): de Unie schrapt de specifieke productspecificaties die in het kader van dit tariefcontingent van toepassing waren, brengt de productspecificaties in overeenstemming met de definitie van de gecombineerde nomenclatuur voor boter en breidt de mogelijkheid om voor dit tariefcontingent in aanmerking te komen uit tot de volledige GS-code 0405 10; de Unie trekt ook de in artikel 51 van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/761 van de Commissie vastgestelde monitoringverplichting in die momenteel geldt voor het gewicht en het vetgehalte van de in het kader van dit tariefcontingent ingevoerde producten;
- c) tariefcontingent 040 (cheddar in hele vorm): de Unie schrapt de specifieke productspecificaties die in het kader van dit tariefcontingent van toepassing waren en breidt de mogelijkheid om voor dit tariefcontingent in aanmerking te komen uit tot de volledige GN-code 0406 90 21.
3. Met betrekking tot de andere tariefcontingenten waarvoor Nieuw-Zeeland uit hoofde van artikel XXVIII van de GATT 1994 onderhandelings- of raadplegingsrechten heeft, stemt Nieuw-Zeeland in met de voorgestelde verbintenissen inzake tariefcontingenten die de Unie na de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk heeft aangegaan, zoals uiteengezet in document G/SECRET/42/Add.2, met inachtneming van eventuele aanpassingen op grond van onderstaand artikel 4.

Artikel 4

Lopende onderhandelingen van de Unie uit hoofde van artikel XXVIII van de GATT 1994

1. De partijen erkennen dat de Unie, zoals meegedeeld aan de WTO-leden, als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie onderhandelingen en overleg blijft voeren met andere WTO-leden die onderhandelings- of raadplegingsrechten hebben uit hoofde van artikel XXVIII van de GATT 1994.
2. Naar aanleiding van die onderhandelingen en dat overleg kan de Unie overwegen een wijziging aan te brengen in de aandelen en hoeveelheden of andere voorwaarden als vastgesteld in artikel 3 of in document G/SECRET/42/Add.2. In geval van een dergelijke wijziging met betrekking tot een eerdere in artikel 3 bedoelde verbintenis van de Unie inzake tariefcontingenten waarvoor Nieuw-Zeeland een onderhandelings- of raadplegingsrecht heeft, pleegt de Unie, alvorens die wijziging aan te brengen, overleg met Nieuw-Zeeland om tot een wederzijds bevredigend resultaat te komen, onverminderd de rechten van elke partij uit hoofde van artikel XXVIII van de GATT 1994.

Artikel 5

Slotbepalingen

1. Deze overeenkomst treedt in werking op de dag na de datum waarop de partijen elkaar ervan in kennis hebben gesteld dat hun daartoe vereiste interne juridische procedures zijn afgerond.
2. Deze regeling vormt een internationale overeenkomst tussen de Unie en Nieuw-Zeeland, ook voor de toepassing van artikel XXVIII, lid 3, punten a) en b), van de GATT 1994.
3. Deze overeenkomst wordt opgesteld in tweevoud in de Bulgaarse, de Deense, de Duitse, de Engelse, de Estse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Hongaarse, de Ierse, de Italiaanse, de Kroatische, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Nederlandse, de Poolse, de Portugese, de Roemeense, de Sloveense, de Slowaakse, de Spaanse, de Tsjechische en de Zweedse taal, waarbij alle teksten gelijkelijk authentiek zijn.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden, daartoe naar behoren gemachtigd, deze overeenkomst hebben ondertekend.

Kennisgeving betreffende de datum van inwerkingtreding van de wijziging van de bijlagen 10-A en 10-B bij de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Korea

De wijziging van de bijlagen 10-A en 10-B bij de op 6 oktober 2010 in Brussel ondertekende vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Korea ⁽¹⁾ treedt op 1 januari 2023 in werking.

⁽¹⁾ PBL 127 van 14.5.2011, blz. 6.

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2022/2525 VAN DE RAAD

van 21 december 2022

tot uitvoering van Verordening (EU) 2016/44 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/44 van de Raad van 18 januari 2016 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 204/2011 ⁽¹⁾, en met name artikel 21, lid 6,

Gezien het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft op 18 januari 2016 Verordening (EU) 2016/44 vastgesteld.
- (2) Naar aanleiding van het arrest van het Gerecht in zaak T-627/20 ⁽²⁾ moet een entiteit van de lijst worden geschrapt.
- (3) Bijlage III bij Verordening (EU) 2016/44 moet bijgevolg dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage III bij Verordening (EU) 2016/44 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
M. BEK

⁽¹⁾ PB L 12 van 19.1.2016, blz. 1.

⁽²⁾ Arrest van het Gerecht van 28 september 2022, Libyan African Investment Company (Laico) tegen Raad, T-627/20.

BIJLAGE

In bijlage III bij Verordening (EU) 2016/44 (Lijst van natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten en lichamen als bedoeld in artikel 6, lid 2, deel B (Entiteiten), wordt de volgende vermelding geschrapt:

“1. Libyan Arab African Investment Company — LAAICO (ook bekend als LAICO)”.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2022/2526 VAN DE COMMISSIE**van 23 september 2022****tot wijziging van Verordening (EU) 2017/852 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de tijdelijke opslag van kwikafval in vloeibare vorm****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2017/852 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 betreffende kwik, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1102/2008 ⁽¹⁾, en met name artikel 13, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 11 van Verordening (EU) 2017/852 is bepaald dat kwik en kwikverbindingen, in pure vorm of in mengsels en afkomstig uit vier grote bronnen die in dat artikel worden genoemd, moeten worden beschouwd als voor definitieve verwijdering bestemd afval in de zin van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (2) In artikel 13, lid 3, van Verordening (EU) 2017/852 is bepaald dat kwikafval, met inbegrip van door de vier betrokken grote bronnen geproduceerd afval, vóór de definitieve verwijdering bepaalde behandelingen moet ondergaan, namelijk omzetting of, indien bedoeld om te worden verwijderd in bovengrondse inrichtingen, omzetting en verharding.
- (3) Artikel 13, lid 1, van Verordening (EU) 2017/852 staat, in afwijking van artikel 5, lid 3, punt a), van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad ⁽³⁾, toe dat kwikafval in vloeibare vorm in afwachting van omzetting en verharding tijdelijk wordt opgeslagen op daartoe bestemde en uitgeruste stortplaatsen tot en met 31 december 2022, overeenkomstig de voorschriften inzake de bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid van Richtlijn 1999/31/EG.
- (4) Uit de informatie die de lidstaten in mei 2022 hebben verstrekt, blijkt dat meer dan 2 000 ton vloeibaar kwikafval nog tijdelijk in de Unie is opgeslagen en dat de omzetting en verharding van dat afval meer tijd vergen. De verlenging van de termijn voor een dergelijke opslag tot en met 31 december 2025 wordt noodzakelijk geacht om ervoor te zorgen dat de tijdelijke opslag op stortplaatsen blijft plaatsvinden overeenkomstig de toepasselijke voorschriften van Richtlijn 1999/31/EG.
- (5) Verordening (EU) 2017/852 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 13, lid 1, van Verordening (EU) 2017/852 wordt de tweede alinea vervangen door:

“De in de eerste alinea bedoelde afwijking is niet langer van toepassing met ingang van 1 januari 2026.”.

⁽¹⁾ PB L 137 van 24.5.2017, blz. 1.⁽²⁾ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).⁽³⁾ Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 september 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2022/2527 VAN DE COMMISSIE**van 17 oktober 2022****tot intrekking van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 807/2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake bijstand voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot invoering van overgangsbepalingen**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake bijstand voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 2, lid 3, artikel 14, lid 5, artikel 16, lid 5, artikel 19, lid 8, artikel 22, lid 3, artikel 28, leden 10 en 11, artikel 29, lid 6, artikel 30, lid 8, artikel 33, lid 4, artikel 34, lid 5, artikel 35, lid 10, artikel 36, lid 5, artikel 45, lid 6, artikel 47, lid 6, en artikel 89,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ bevat een nieuw rechtskader voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) dat ervoor moet zorgen dat het GLB beter presteert ten aanzien van de doelstellingen van de Unie die zijn vastgelegd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. In die verordening zijn deze met het GLB te bereiken doelstellingen van de Unie verder uitgewerkt en worden de interventietypen en de voor de lidstaten geldende gemeenschappelijke vereisten van de Unie omschreven, maar wordt de lidstaten ruimte gelaten bij het ontwerpen van de interventies die zij moeten opnemen in hun strategische GLB-plannen voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2027.
- (2) Verordening (EU) 2021/2115 omvat interventietypes voor plattelandontwikkeling. Bijgevolg voorziet die verordening in de intrekking van Verordening (EU) nr. 1305/2013 met ingang van 1 januari 2023.
- (3) In die context heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) 2021/2115 aanvullende vereisten vastgesteld voor het ontwerp van de interventies die in de strategische GLB-plannen moeten worden uitgewerkt, namelijk bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie ⁽³⁾. Die gedelegeerde verordening vervangt de regels die momenteel zijn vastgesteld in Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 807/2014 van de Commissie ⁽⁴⁾.
- (4) Met het oog op de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 807/2014 met ingang van 1 januari 2023 worden ingetrokken. Overeenkomstig artikel 154, lid 1, van Verordening (EU) 2021/2115 moet zij echter tot en met 31 december 2025 van toepassing blijven op de uitvoering van plattelandontwikkelingsprogramma's uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1305/2013 en op uitgaven die door de begunstigden zijn gedaan en door het betaalorgaan in het kader van die plattelandontwikkelingsprogramma's zijn betaald tot en met 31 december 2025,

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 487.

⁽²⁾ Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 1).

⁽³⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC) (PB L 20 van 31.1.2022, blz. 52).

⁽⁴⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 807/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake bijstand voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot invoering van overgangsbepalingen (PB L 227 van 31.7.2014, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Intrekking en overgangsbepalingen

Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 807/2014 wordt met ingang van 1 januari 2023 ingetrokken.

Zij blijft echter tot en met 31 december 2025 van toepassing op de uitvoering van plattelandsontwikkelingsprogramma's uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1305/2013 en op uitgaven die door de begunstigden zijn gedaan en door het betaalorgaan in het kader van die plattelandsontwikkelingsprogramma's zijn betaald tot en met 31 december 2025.

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 oktober 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2022/2528 VAN DE COMMISSIE**van 17 oktober 2022****tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 en tot intrekking van de Gedelegeerde Verordeningen (EU) nr. 611/2014, (EU) 2015/1366 en (EU) 2016/1149, die van toepassing zijn op steunregelingen in bepaalde landbouwsectoren**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 30, artikel 37, punt a), i), ii), iii) en vi), de punten b), c) en d) en punt e), i), artikel 53, artikel 56, lid 1, artikel 223, lid 2, en artikel 231, lid 1,

Gezien Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad ⁽²⁾, en met name artikel 62, lid 1, artikel 63, lid 4, artikel 64, lid 6, en artikel 106, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ bevat een nieuw rechtskader voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) dat ervoor moet zorgen dat dat beleid beter presteert ten aanzien van de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgelegde doelstellingen van de Unie. In die verordening zijn deze met het GLB te bereiken doelstellingen van de Unie verder uitgewerkt en zijn de interventietypes en de voor de lidstaten geldende gemeenschappelijke vereisten van de Unie omschreven, maar wordt de lidstaten ruimte gelaten bij het ontwerpen van de in hun strategisch GLB-plan op te nemen interventies voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2027.
- (2) Verordening (EU) 2021/2115 bevat alle interventietypes in bepaalde landbouwsectoren als genoemd in Verordening (EU) nr. 1308/2013. Bijgevolg worden de in Verordening (EU) nr. 1308/2013 vastgelegde bepalingen inzake steun in de sector olijfolie en tafelolijven, in de sector groenten en fruit, in de wijnsector, in de bijenteeltsector en in de hopsector op grond van Verordening (EU) 2021/2117 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ geschrapt met ingang van 1 januari 2023.

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549.

⁽³⁾ Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2021/2117 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1308/2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten, (EU) nr. 1151/2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen, (EU) nr. 251/2014 inzake de definitie, de aanduiding, de aanbestedingsvorm, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gearomatiseerde wijnbouwproducten en (EU) nr. 228/2013 houdende specifieke maatregelen op landbouwgebied ten behoeve van de ultraperifere gebieden van de Unie (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 262).

- (3) In die context heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) 2021/2115 aanvullende eisen vastgesteld voor het ontwerp van de in de strategische GLB-plannen op te nemen interventies, namelijk bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie ⁽⁵⁾. Die gedelegeerde verordening vervangt de Gedelegeerde Verordeningen (EU) nr. 611/2014 ⁽⁶⁾, (EU) 2015/1366 ⁽⁷⁾, (EU) 2016/1149 ⁽⁸⁾ en (EU) 2017/891 ⁽⁹⁾ van de Commissie.
- (4) De Gedelegeerde Verordeningen (EU) 2015/1366, (EU) 2016/1149 en (EU) 2017/891 bevatten een aantal op Verordening (EU) nr. 1306/2013 gebaseerde bepalingen betreffende controles, sancties of het ontstaansfeit met betrekking tot steun in de sector groenten en fruit, in de wijnsector en in de bijenteeltsector.
- (5) Verordening (EU) 2021/2116 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰⁾ voorziet in voorschriften inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en trekt Verordening (EU) nr. 1306/2013 in. Overeenkomstig de bij Verordening (EU) 2021/2115 ingevoerde aanpak voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie laat die verordening de lidstaten ook meer ruimte, met name wet betreft de uit te voeren controles en de op te leggen sancties.
- (6) Bijgevolg moeten de desbetreffende artikelen van en bijlagen bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 met ingang van 1 januari 2023 worden geschrapt. Overeenkomstig artikel 5, lid 4 en lid 6, punt c), van Verordening (EU) 2021/2117 en artikel 104, lid 1, punt a), ii) en iii), van Verordening (EU) 2021/2116 moeten zij echter van toepassing blijven voor wat betreft de uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de steunregeling in de sector groenten en fruit, en voor wat betreft operationele programma's die tot het einde ervan doorlopen, met inbegrip van de operationele programma's die de lidstaten in 2022 overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1308/2013 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 vóór 1 januari 2023 hebben goedgekeurd.
- (7) De Gedelegeerde Verordeningen (EU) nr. 611/2014 en (EU) 2015/1366 moeten met ingang van 1 januari 2023 worden ingetrokken. Overeenkomstig artikel 5, lid 4, van Verordening (EU) 2021/2117 moeten zij echter van toepassing blijven voor wat betreft de uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de steunregelingen in de sector olijfolie en tafelolijven, respectievelijk de bijenteeltsector.
- (8) Overeenkomstig artikel 5, lid 7, van Verordening (EU) 2021/2117 moet Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1149 met ingang van 16 oktober 2023 worden ingetrokken, maar van toepassing blijven voor wat betreft de uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2023 worden uitgevoerd in het kader van de steunregeling in de wijnsector, en voor wat betreft uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2025 op grond van de artikelen 46 en 50 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 worden uitgevoerd, mits de voorwaarden van artikel 5, lid 7, van Verordening (EU) 2021/2117 zijn vervuld,

⁽⁵⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC) (PB L 20 van 31.1.2022, blz. 52).

⁽⁶⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 611/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de programma's ter ondersteuning van de sector olijfolie en tafelolijven (PB L 168 van 7.6.2014, blz. 55).

⁽⁷⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/1366 van de Commissie van 11 mei 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft steun in de bijenteeltsector (PB L 211 van 8.8.2015, blz. 3).

⁽⁸⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1149 van de Commissie van 15 april 2016 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat de nationale steunprogramma's in de wijnsector betreft, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 555/2008 (PB L 190 van 15.7.2016, blz. 1).

⁽⁹⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 van de Commissie van 13 maart 2017 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit en tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de in deze sectoren toe te passen sancties en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie (PB L 138 van 25.5.2017, blz. 4).

⁽¹⁰⁾ Verordening (EU) 2021/2116 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1306/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 187).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 en overgangsbepalingen

Artikel 2, punten f) tot en met m), de artikelen 22 tot en met 54, de artikelen 56, 57 en 58, artikel 59, leden 7 en 8, de artikelen 60 tot en met 67, artikel 76, artikel 77, punt a), en de artikelen 78, 79 en 80 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 en de bijlagen I, II, III, IV en V bij die verordening worden met ingang van 1 januari 2023 geschrapt.

Deze geschrapte artikelen en bijlagen blijven evenwel van toepassing:

- a) op uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 32 tot en met 38 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde steunregeling;
- b) op operationele programma's die overeenkomstig artikel 5, lid 6, punt c), van Verordening (EU) 2021/2117 tot het einde ervan doorlopen volgens de voorwaarden die van toepassing zijn uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1308/2013, of operationele programma's die de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1308/2013 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 vóór 1 januari 2023 hebben goedgekeurd.

Artikel 2

Intrekking van de Gedelegeerde Verordeningen (EU) nr. 611/2014, (EU) 2015/1366 en (EU) 2016/1149 en overgangsbepalingen

1. Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 611/2014 wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2023.

Zij blijft evenwel van toepassing op uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 29, 30 en 31 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde steunregeling.

2. Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/1366 wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2023.

Zij blijft evenwel van toepassing op uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 55, 56 en 57 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde steunregeling.

3. Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1149 wordt ingetrokken met ingang van 16 oktober 2023.

Zij blijft evenwel van toepassing op:

- a) uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2023 op grond van Verordening (EU) nr. 1308/2013 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 39 tot en met 52 van die verordening bedoelde steunregeling;
- b) uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2025 op grond van de artikelen 46 en 50 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 worden uitgevoerd, mits die acties uiterlijk op 15 oktober 2023 gedeeltelijk zijn uitgevoerd en de gedane uitgaven ten minste 30 % van de totale geplande uitgaven bedragen en die acties uiterlijk op 15 oktober 2025 volledig zijn uitgevoerd.

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 oktober 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2022/2529 VAN DE COMMISSIE**van 17 oktober 2022****tot intrekking van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 4, lid 3, artikel 8, lid 3, artikel 9, lid 5, artikel 35, leden 1, 2 en 3, artikel 36, lid 6, artikel 39, lid 3, artikel 43, lid 12, artikel 44, lid 5, artikel 45, leden 5 en 6, artikel 46, lid 9, artikel 50, lid 11, artikel 52, lid 9, artikel 57, lid 3, artikel 58, lid 5, artikel 59, lid 3, en artikel 67, leden 1 en 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ bevat een nieuw rechtskader voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) dat ervoor moet zorgen dat dat beleid beter presteert ten aanzien van de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgelegde doelstellingen van de Unie. In die verordening zijn deze met het GLB te bereiken doelstellingen van de Unie verder uitgewerkt en zijn de interventietypes en de voor de lidstaten geldende gemeenschappelijke vereisten van de Unie omschreven, maar wordt de lidstaten ruimte gelaten bij het ontwerpen van de in hun strategisch GLB-plan op te nemen interventies voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2027.
- (2) Bij Verordening (EU) 2021/2115 is voorzien in interventietypes voor rechtstreekse betalingen. Bijgevolg wordt Verordening (EU) nr. 1307/2013 met ingang van 1 januari 2023 ingetrokken.
- (3) In die context heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) 2021/2115 aanvullende eisen vastgesteld voor het ontwerp van de in de strategische GLB-plannen uit te werken interventies, namelijk bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie ⁽³⁾. Die gedelegeerde verordening vervangt Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie ⁽⁴⁾.
- (4) Omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 met ingang van 1 januari 2023 worden ingetrokken. Overeenkomstig artikel 154, lid 2, van Verordening (EU) 2021/2115 moet zij evenwel van toepassing blijven op steunaanvragen die betrekking hebben op claimjaren die vóór 1 januari 2023 ingaan,

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 608.

⁽²⁾ Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 1).

⁽³⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC) (PB L 20 van 31.1.2022, blz. 52).

⁽⁴⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die Verordening (PB L 181 van 20.6.2014, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Intrekking en overgangsbepalingen

Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 wordt met ingang van 1 januari 2023 ingetrokken.

Zij blijft evenwel van toepassing op steunaanvragen die betrekking hebben op claimjaren die vóór 1 januari 2023 ingaan.

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 oktober 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2022/2530 VAN DE COMMISSIE**van 1 december 2022****tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 641/2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 24, lid 11, artikel 31, lid 2, artikel 34, lid 5, artikel 36, lid 4, artikel 39, lid 4, artikel 43, lid 13, artikel 45, lid 7, artikel 55, lid 2, artikel 57, lid 4, en artikel 67, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ stelt een nieuw rechtskader voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) vast dat moet zorgen voor betere prestaties ten aanzien van de doelstellingen van de Unie die zijn vastgelegd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. In die verordening zijn deze met het GLB te bereiken doelstellingen van de Unie verder uitgewerkt en worden de interventietypes en de voor de lidstaten geldende gemeenschappelijke vereisten van de Unie omschreven, maar wordt de lidstaten ruimte gelaten bij het ontwerpen van de interventies die zij moeten opnemen in hun strategische GLB-plannen voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2027.
- (2) Bij Verordening (EU) 2021/2115 is voorzien in interventietypes in de vorm van rechtstreekse betalingen. Bijgevolg wordt Verordening (EU) nr. 1307/2013 met ingang van 1 januari 2023 ingetrokken.
- (3) In die context heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) 2021/2115 aanvullende vereisten vastgesteld voor het ontwerp van de interventies die in de strategische GLB-plannen moeten worden uitgewerkt, onder meer voor rechtstreekse betalingen, namelijk bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie ⁽³⁾. Die gedelegeerde verordening vervangt de regels die momenteel zijn vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 641/2014 van de Commissie ⁽⁴⁾.
- (4) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 641/2014 moet worden ingetrokken met ingang van 1 januari 2023. Overeenkomstig artikel 154, lid 2, van Verordening (EU) 2021/2115 moet zij evenwel van toepassing blijven op steunaanvragen die betrekking hebben op claimjaren die vóór 1 januari 2023 ingaan.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor rechtstreekse betalingen,

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 608.

⁽²⁾ Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 1).

⁽³⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC) (PB L 20 van 31.1.2022, blz. 52).

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 641/2014 van de Commissie van 16 juni 2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 181 van 20.6.2014, blz. 74).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 641/2014 en overgangsbepaling

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 641/2014 wordt ingetrokken.

Zij blijft evenwel van toepassing op steunaanvragen die betrekking hebben op claimjaren die vóór 1 januari 2023 ingaan.

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 december 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2022/2531 VAN DE COMMISSIE

van 1 december 2022

tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 8, lid 3, artikel 12, artikel 14, lid 6, artikel 41, artikel 54, lid 4, artikel 66, lid 5, artikel 67, artikel 75, lid 5, en artikel 76, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ stelt een nieuw rechtskader voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) vast dat moet zorgen voor betere prestaties ten aanzien van de doelstellingen van de Unie die zijn vastgelegd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. In die verordening zijn deze met het GLB te bereiken doelstellingen van de Unie verder uitgewerkt en worden de interventietypes en de voor de lidstaten geldende gemeenschappelijke vereisten van de Unie omschreven, maar wordt de lidstaten ruimte gelaten bij het ontwerpen van de interventies die zij moeten opnemen in hun strategische GLB-plannen voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2027.
- (2) Verordening (EU) 2021/2115 omvat interventietypes voor plattelandontwikkeling. Bijgevolg wordt Verordening (EU) nr. 1305/2013 ⁽³⁾ met ingang van 1 januari 2023 ingetrokken.
- (3) In die context heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) 2021/2115 aanvullende vereisten vastgesteld voor het ontwerp van de interventies die in de strategische GLB-plannen moeten worden uitgewerkt, onder meer voor plattelandontwikkeling, namelijk bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie ⁽⁴⁾. Die gedelegeerde verordening vervangt de regels die momenteel zijn vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (4) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 moet worden ingetrokken met ingang van 1 januari 2023. Overeenkomstig artikel 154, lid 1, van Verordening (EU) 2021/2115 moet zij echter tot en met 31 december 2025 van toepassing blijven op de uitvoering van plattelandontwikkelingsprogramma's uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1305/2013 en op uitgaven die door de begunstigden zijn gedaan en door het betaalorgaan in het kader van die plattelandontwikkelingsprogramma's zijn betaald tot en met 31 december 2025.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor plattelandontwikkeling,

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 487.

⁽²⁾ Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (ELFPO) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 487).

⁽⁴⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC) (PB L 20 van 31.1.2022, blz. 52).

⁽⁵⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 van de Commissie van 17 juli 2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) (PB L 227 van 31.7.2014, blz. 18).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 en overgangsbepaling

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 808/2014 wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2023.

Zij blijft echter tot en met 31 december 2025 van toepassing op de uitvoering van plattelandsontwikkelingsprogramma's uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1305/2013 en op uitgaven die door de begunstigden zijn gedaan en door het betaalorgaan in het kader van die plattelandsontwikkelingsprogramma's zijn betaald tot en met 31 december 2025.

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 december 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2022/2532 VAN DE COMMISSIE**van 1 december 2022****tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 738/2010 en de Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 615/2014, (EU) 2015/1368 en (EU) 2016/1150, die van toepassing zijn op steunregelingen in bepaalde landbouwsectoren**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾, en met name de artikelen 31, 38 en 54, artikel 57, eerste alinea, punten a) en c), artikel 60, artikel 174, lid 1, punt d), en artikel 223, lid 3,

Gezien Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad ⁽²⁾, en met name artikel 58, lid 4, punten a) en b), artikel 62, lid 2, punten a) tot en met d) en punt h), artikel 63, lid 5, artikel 64, lid 7, artikel 66, lid 4, en artikel 106, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ bevat een nieuw rechtskader voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) dat ervoor moet zorgen dat dat beleid beter presteert ten aanzien van de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgelegde doelstellingen van de Unie. In die verordening zijn deze met het GLB te bereiken doelstellingen van de Unie verder uitgewerkt en zijn de interventietypes en de voor de lidstaten geldende gemeenschappelijke vereisten van de Unie omschreven, maar wordt de lidstaten ruimte gelaten bij het ontwerpen van de in hun strategisch GLB-plan op te nemen interventies voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2027.
- (2) Verordening (EU) 2021/2115 bevat alle interventietypes in bepaalde landbouwsectoren als genoemd in Verordening (EU) nr. 1308/2013. Bijgevolg worden de in Verordening (EU) nr. 1308/2013 vastgelegde bepalingen inzake steun in de sector olijfolie en tafelolijven, in de sector groenten en fruit, in de wijnsector, in de bijenteeltsector en in de hopsector op grond van Verordening (EU) 2021/2117 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ geschrapt met ingang van 1 januari 2023.

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549.

⁽³⁾ Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2021/2117 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1308/2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten, (EU) nr. 1151/2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen, (EU) nr. 251/2014 inzake de definitie, de aanduiding, de aanbestedingsvorm, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gearomatiseerde wijnbouwproducten en (EU) nr. 228/2013 houdende specifieke maatregelen op landbouwgebied ten behoeve van de ultraperifere gebieden van de Unie (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 262).

- (3) In die context heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) 2021/2115 aanvullende eisen vastgesteld voor het ontwerp van de in de strategische GLB-plannen op te nemen interventies, namelijk bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie ⁽⁵⁾. Die gedelegeerde verordening vervangt Verordening (EU) nr. 738/2010 van de Commissie ⁽⁶⁾ en de Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 615/2014 ⁽⁷⁾, (EU) 2015/1368 ⁽⁸⁾, (EU) 2016/1150 ⁽⁹⁾ en (EU) 2017/892 ⁽¹⁰⁾ van de Commissie.
- (4) Die verordeningen bevatten een aantal op Verordening (EU) nr. 1306/2013 gebaseerde bepalingen betreffende controles, sancties en zekerheden met betrekking tot steun in de sector olijfolie en tafelolijven, de sector groenten en fruit, de bijenteeltsector, de wijnsector en de hopsector.
- (5) Verordening (EU) 2021/2116 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹¹⁾ voorziet in voorschriften inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en trekt Verordening (EU) nr. 1306/2013 in. Overeenkomstig de bij Verordening (EU) 2021/2115 ingevoerde aanpak voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie laat die verordening de lidstaten ook meer ruimte, met name wet betreft de uit te voeren controles en de op te leggen sancties.
- (6) Bijgevolg moeten de desbetreffende artikelen van en bijlagen bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 met ingang van 1 januari 2023 worden geschrapt. Overeenkomstig artikel 5, lid 4, en artikel 5, lid 6, punt c), van Verordening (EU) 2021/2117 en artikel 104, lid 1, punt a), ii) en iii), van Verordening (EU) 2021/2116 moeten zij echter van toepassing blijven voor wat betreft de uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de steunregeling in de sector groenten en fruit, en voor wat betreft operationele programma's die tot het einde ervan doorlopen, met inbegrip van de operationele programma's die de lidstaten in 2022 overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1308/2013 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 van de Commissie ⁽¹²⁾ vóór 1 januari 2023 hebben goedgekeurd.
- (7) De Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 615/2014 en (EU) 2015/1368 moeten met ingang van 1 januari 2023 worden ingetrokken. Overeenkomstig artikel 5, lid 4, van Verordening (EU) 2021/2117 moeten zij echter van toepassing blijven voor wat betreft de uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de steunregelingen in de sector olijfolie en tafelolijven, respectievelijk de bijenteeltsector.

⁽⁵⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC) (PB L 20 van 31.1.2022, blz. 52).

⁽⁶⁾ Verordening (EU) nr. 738/2010 van de Commissie van 16 augustus 2010 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen inzake de betalingen aan Duitse producentenorganisaties in de hopsector (PB L 216 van 17.8.2010, blz. 11).

⁽⁷⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 615/2014 van de Commissie van 6 juni 2014 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de activiteitenprogramma's ter ondersteuning van de sector olijfolie en tafelolijven (PB L 168 van 7.6.2014, blz. 95).

⁽⁸⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/1368 van de Commissie van 6 augustus 2015 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft steun in de bijenteeltsector (PB L 211 van 8.8.2015, blz. 9).

⁽⁹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1150 van de Commissie van 15 april 2016 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad, wat de nationale steunprogramma's in de wijnsector betreft (PB L 190 van 15.7.2016, blz. 23).

⁽¹⁰⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 van de Commissie van 13 maart 2017 tot vaststelling van voorschriften voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit (PB L 138 van 25.5.2017, blz. 57).

⁽¹¹⁾ Verordening (EU) 2021/2116 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1306/2013 (PB L 435 van 6.12.2021, blz. 187).

⁽¹²⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 van de Commissie van 13 maart 2017 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit en tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de in deze sectoren toe te passen sancties en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie (PB L 138 van 25.5.2017, blz. 4).

- (8) Overeenkomstig artikel 5, lid 7, van Verordening (EU) 2021/2117 moet Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1150 met ingang van 16 oktober 2023 worden ingetrokken, maar van toepassing blijven voor wat betreft de uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2023 worden uitgevoerd in het kader van de steunprogramma's in de wijnsector, en voor wat betreft uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2025 op grond van de artikelen 46 en 50 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 worden uitgevoerd, mits de voorwaarden van artikel 5, lid 7, van Verordening (EU) 2021/2117 zijn vervuld.
- (9) Verordening (EU) nr. 738/2010 moet met ingang van 1 januari 2023 worden ingetrokken. Overeenkomstig artikel 5, lid 5, van Verordening (EU) 2021/2117 moet zij echter van toepassing blijven voor wat betreft de uitgaven en betalingen die zijn gedaan vóór 1 januari 2023 in het kader van de steunregeling in de hopsector.
- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 en overgangsbepalingen

De artikelen 2 tot en met 21 en de artikelen 25 tot en met 35 van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 en de bijlagen I tot en met VI bij die verordening worden met ingang van 1 januari 2023 geschrapt.

Deze geschrapte artikelen en bijlagen blijven evenwel van toepassing:

- a) op uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 32 tot en met 38 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde steunregeling;
- b) op operationele programma's die overeenkomstig artikel 5, lid 6, punt c), van Verordening (EU) 2021/2117 tot het einde ervan doorlopen volgens de voorwaarden die van toepassing zijn uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1308/2013, of operationele programma's die de lidstaten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1308/2013 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 vóór 1 januari 2023 hebben goedgekeurd.

Artikel 2

Intrekking van de Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 615/2014, (EU) 2015/1368 en (EU) 2016/1150 en van Verordening (EU) nr. 738/2010 en overgangsbepalingen

1. Uitvoeringsverordening (EU) nr. 615/2014 wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2023.

Zij blijft evenwel van toepassing op uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 29, 30 en 31 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde steunregeling.

2. Uitvoeringsverordening (EU) 2015/1368 wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2023.

Zij blijft evenwel van toepassing op uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 1 januari 2023 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 55, 56 en 57 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde steunregeling.

3. Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1150 wordt ingetrokken met ingang van 16 oktober 2023.

Zij blijft evenwel van toepassing op:

- a) uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2023 op grond van Verordening (EU) nr. 1308/2013 worden uitgevoerd in het kader van de in de artikelen 39 tot en met 52 van die verordening bedoelde steunregeling;

b) uitgaven en betalingen die zijn gedaan voor acties die vóór 16 oktober 2025 op grond van de artikelen 46 en 50 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 worden uitgevoerd, mits die acties uiterlijk op 15 oktober 2023 gedeeltelijk zijn uitgevoerd en de gedane uitgaven ten minste 30 % van de totale geplande uitgaven bedragen en die acties uiterlijk op 15 oktober 2025 volledig zijn uitgevoerd.

4. Verordening (EU) nr. 738/2010 wordt met ingang van 1 januari 2023 ingetrokken.

Zij blijft evenwel van toepassing op uitgaven en betalingen die vóór 1 januari 2023 zijn gedaan in het kader van de in de artikelen 58, 59 en 60 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde steunregeling.

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 december 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2022/2533 VAN DE COMMISSIE

van 15 december 2022

tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een naam die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen “Miele della Lunigiana” (BOB)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, en met name artikel 52, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 53, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft de Commissie zich gebogen over de aanvraag van Italië tot goedkeuring van een wijziging van het productdossier van de beschermde oorsprongsbenaming “Miele della Lunigiana”, die is geregistreerd bij Verordening (EG) nr. 1845/2004 van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) Aangezien de betrokken wijziging niet minimaal is in de zin van artikel 53, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012, heeft de Commissie de wijzigingsaanvraag overeenkomstig artikel 50, lid 2, punt a), van die verordening bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾.
- (3) Aangezien de Commissie geen enkel bezwaar overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft ontvangen, moet de wijziging van het productdossier worden goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte wijziging van het productdossier voor de naam “Miele della Lunigiana” (BOB) wordt goedgekeurd.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 december 2022.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1845/2004 van de Commissie van 22 oktober 2004 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Tergeste, Lucca, Miele della Lunigiana en Άγιος Ματθαίος Κέρκυρας (Agios Mathaios Kerkyras)) (PB L 322 van 23.10.2004, blz. 14).

⁽³⁾ PB C 327 van 30.8.2022, blz. 20.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2022/2534 VAN DE COMMISSIE

van 21 december 2022

tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van bèta-lactoglobuline (β -lactoglobuline) uit rundermelk als nieuw voedingsmiddel en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2015/2283 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende nieuwe voedingsmiddelen, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie ⁽¹⁾, en met name artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) 2015/2283 is vastgesteld dat alleen nieuwe voedingsmiddelen die zijn toegelaten en in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen zijn opgenomen, in de Unie in de handel mogen worden gebracht.
- (2) Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) 2015/2283 is bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 van de Commissie ⁽²⁾ een Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen vastgesteld.
- (3) Op 22 juli 2020 heeft de onderneming Arla Foods Ingredients Group P/S (“de aanvrager”) overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening (EU) 2015/2283 bij de Commissie een aanvraag ingediend om bèta-lactoglobuline (β -lactoglobuline) uit rundermelk, die onder zure of neutrale omstandigheden wordt geïsoleerd uit wei van runderen, als nieuw voedingsmiddel in de Unie in de handel te brengen. De aanvraag betrof het gebruik van bèta-lactoglobuline uit rundermelk in frisdranken die voor gebruik bij lichamelijke inspanning in de handel worden gebracht, weipoeder, dranken op basis van melk en soortgelijke producten alsmede in voedingsmiddelen voor medisch gebruik als omschreven in Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, bestemd voor de algemene bevolking vanaf drie jaar, met uitzondering van zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven.
- (4) Op 22 juli 2020 heeft de aanvrager de Commissie ook verzocht om bescherming van de door eigendomsrechten beschermde wetenschappelijke studies en gegevens die ter staving van de aanvraag waren ingediend, te weten een terugmutatietest met bacteriën ⁽⁴⁾; een in-vitromicronucleustest met menselijke lymfocyten ⁽⁵⁾; een bereikbepalingsonderzoek gedurende 14 dagen naar de orale toxiciteit bij knaagdieren ⁽⁶⁾; een onderzoek gedurende 90 dagen naar de orale subchronische toxiciteit bij knaagdieren ⁽⁷⁾; de resultaten van samenstellingsanalyses en de analytische certificaten voor 23 extra partijen van het nieuwe voedingsmiddel en 20 partijen commercieel wei-eiwitisolaat ⁽⁸⁾, alsmede de resultaten van de analyses van het totale microbiële kiemgetal van het nieuwe voedingsmiddel en de bijbehorende certificaten ⁽⁹⁾.
- (5) Op 5 november 2020 heeft de Commissie de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) verzocht om bèta-lactoglobuline als nieuw voedingsmiddel te beoordelen.

⁽¹⁾ PB L 327 van 11.12.2015, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 van de Commissie van 20 december 2017 tot vaststelling van de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen overeenkomstig Verordening (EU) 2015/2283 van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen (PB L 351 van 30.12.2017, blz. 72).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing, en tot intrekking van Richtlijn 92/52/EEG van de Raad, Richtlijnen 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG en 2006/141/EG van de Commissie, Richtlijn 2009/39/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 41/2009 en (EG) nr. 953/2009 van de Commissie (PB L 181 van 29.6.2013, blz. 35).

⁽⁴⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019a, niet gepubliceerd).

⁽⁵⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019b, niet gepubliceerd).

⁽⁶⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019c, niet gepubliceerd).

⁽⁷⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019d, niet gepubliceerd).

⁽⁸⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2021 en 2022, niet gepubliceerd).

⁽⁹⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2022, niet gepubliceerd).

- (6) Op 28 februari 2022 heeft de EFSA overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2015/2283 haar wetenschappelijk advies uitgebracht over de veiligheid van bèta-lactoglobuline als nieuw voedingsmiddel krachtens Verordening (EU) 2015/2283 (Safety of beta-lactoglobulin as a novel food pursuant to Regulation (EU) 2015/2283) ⁽¹⁰⁾.
- (7) In haar wetenschappelijk advies heeft de EFSA geconcludeerd dat bèta-lactoglobuline uit rundermelk onder de voorgestelde gebruiksvoorwaarden veilig is. Daarom is er op grond van dat wetenschappelijke advies voldoende reden om aan te nemen dat bèta-lactoglobuline uit rundermelk bij gebruik in frisdranken die voor gebruik bij lichamelijke inspanning in de handel worden gebracht, wei-poeder, dranken op basis van melk en soortgelijke producten alsmede in voedingsmiddelen voor medisch gebruik als omschreven in Verordening (EU) nr. 609/2013, bestemd voor de algemene bevolking vanaf drie jaar, met uitzondering van zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven, voldoet aan de voorwaarden voor het in de handel brengen ervan overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2015/2283.
- (8) De EFSA heeft in haar wetenschappelijk advies ook opgemerkt dat haar conclusie over de veiligheid van het nieuwe voedingsmiddel was gebaseerd op de wetenschappelijke studies en gegevens over de terugmutatietest met bacteriën, de in-vitromicronucleustest met menselijke lymfocyten, het bereikbepalingsonderzoek gedurende 14 dagen naar de orale toxiciteit bij knaagdieren, het onderzoek gedurende 90 dagen naar de orale subchronische toxiciteit bij knaagdieren, de resultaten van samenstellingsanalyses en de analytische certificaten voor 23 extra partijen van het nieuwe voedingsmiddel en 20 partijen commercieel wei-eiwitisolaat alsmede de resultaten van de analyses van het totale microbiële kiemgetal van het nieuwe voedingsmiddel en de bijbehorende certificaten in het dossier van de aanvrager, zonder welke zij het nieuwe voedingsmiddel niet had kunnen beoordelen en niet tot haar conclusie had kunnen komen.
- (9) De Commissie heeft de aanvrager verzocht de rechtvaardiging voor zijn verzoek om gegevensbescherming voor die wetenschappelijke studies en gegevens nader toe te lichten en zijn claim op het exclusieve recht om naar die studies en gegevens te verwijzen overeenkomstig artikel 26, lid 2, punt b), van Verordening (EU) 2015/2283, te verduidelijken.
- (10) De aanvrager heeft verklaard dat hij op het moment waarop hij de aanvraag indiende, de exclusieve eigendomsrechten bezat om naar de wetenschappelijke studies en gegevens over de terugmutatietest met bacteriën, de in-vitromicronucleustest met menselijke lymfocyten, het bereikbepalingsonderzoek gedurende 14 dagen naar de orale toxiciteit bij knaagdieren, het onderzoek gedurende 90 dagen naar de orale subchronische toxiciteit bij knaagdieren, de resultaten van samenstellingsanalyses en de analytische certificaten voor 23 extra partijen van het nieuwe voedingsmiddel en 20 partijen commercieel wei-eiwitisolaat alsmede de resultaten van de analyses van het totale microbiële kiemgetal van het nieuwe voedingsmiddel en de bijbehorende certificaten te verwijzen, en dat derden geen rechtmatige toegang tot die gegevens kunnen hebben, er geen rechtmatig gebruik van kunnen maken noch er rechtmatig naar mogen verwijzen.
- (11) De Commissie heeft alle door de aanvrager ingediende informatie beoordeeld en heeft geoordeeld dat de vervulling van de voorschriften van artikel 26, lid 2, van Verordening (EU) 2015/2283 voldoende is onderbouwd. Derhalve moeten de wetenschappelijke studies en gegevens over de terugmutatietest met bacteriën, de in-vitromicronucleustest met menselijke lymfocyten, het bereikbepalingsonderzoek gedurende 14 dagen naar de orale toxiciteit bij knaagdieren, het onderzoek gedurende 90 dagen naar de orale subchronische toxiciteit bij knaagdieren, de resultaten van samenstellingsanalyses en de analytische certificaten voor 23 extra partijen van het nieuwe voedingsmiddel en 20 partijen commercieel wei-eiwitisolaat alsmede de resultaten van de analyses van het totale microbiële kiemgetal van het nieuwe voedingsmiddel en de bijbehorende certificaten worden beschermd overeenkomstig artikel 27, lid 1, van Verordening (EU) 2015/2283. Dienovereenkomstig mag alleen de aanvrager worden gemachtigd om gedurende een periode van vijf jaar na de inwerkingtreding van de onderhavige verordening bèta-lactoglobuline uit rundermelk in de Unie in de handel te brengen.
- (12) Het uitsluitend tot de aanvrager beperken van de toelating van bèta-lactoglobuline uit rundermelk en van het verwijzen naar de wetenschappelijke studies en gegevens in het dossier van de aanvrager verhindert evenwel niet dat volgende aanvragers om toelating kunnen vragen om hetzelfde nieuwe voedingsmiddel in de handel te brengen, op voorwaarde dat hun aanvraag is gebaseerd op rechtmatig verkregen gegevens ter ondersteuning van de toelating.

⁽¹⁰⁾ EFSA Journal 2022;20(4):7204.

- (13) Aangezien rundermelk de bron van het nieuwe voedingsmiddel is en rundermelk in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹¹⁾ is opgenomen als een van de stoffen of producten die allergieën of intoleranties veroorzaken, moeten voedingsmiddelen die bèta-lactoglobuline bevatten adequaat worden geëtiketteerd overeenkomstig de vereisten van artikel 21 van die verordening.
- (14) De vermelding voor bèta-lactoglobuline uit rundermelk als nieuw voedingsmiddel in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen moet de in artikel 9, lid 3, van Verordening (EU) 2015/2283 bedoelde informatie omvatten.
- (15) Bèta-lactoglobuline uit rundermelk moet worden opgenomen in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen in Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470. De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (16) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bèta-lactoglobuline (β -lactoglobuline) uit rundermelk mag in de Unie in de handel wordt gebracht.

Bèta-lactoglobuline (β -lactoglobuline) uit rundermelk wordt opgenomen in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen in Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470.

2. De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Alleen de onderneming Arla Foods Ingredients Group P/S ⁽¹²⁾ mag het in artikel 1 bedoelde nieuwe voedingsmiddel voor een periode van vijf jaar vanaf 11 januari 2023 in de Unie in de handel brengen, tenzij een volgende aanvrager een toelating voor dat nieuwe voedingsmiddel verkrijgt zonder naar de krachtens artikel 3 beschermde wetenschappelijke gegevens te verwijzen of met toestemming van Arla Foods Ingredients Group P/S.

Artikel 3

De wetenschappelijke gegevens in het aanvraagdossier die aan de voorwaarden van artikel 26, lid 2, van Verordening (EU) 2015/2283 voldoen, worden gedurende een periode van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van de onderhavige verordening niet zonder toestemming van Arla Foods Ingredients Group P/S ten voordele van een volgende aanvrager gebruikt.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹¹⁾ Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, Richtlijn 90/496/EEG van de Raad, Richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie, en Verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18).

⁽¹²⁾ Adres: Sønderhøj 10-12, 8260 Viby J, Denemarken.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 december 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 wordt als volgt gewijzigd:

1) In tabel 1 (Toegelaten nieuwe voedingsmiddelen) wordt de volgende vermelding ingevoegd:

Toegelaten nieuw voedingsmiddel	Voorwaarden waaronder het nieuwe voedingsmiddel mag worden gebruikt		Aanvullende specifieke etiketteringsvoorschriften	Andere voorschriften	Gegevensbescherming
“Bèta-lactoglobuline (β-lactoglobuline) uit rundermelk	<i>Gespecificeerde levensmiddelen categorie</i>	<i>Maximumgehalten (g NV/100 ml)</i>	Het nieuwe voedingsmiddel wordt op de etikettering van het voedingsmiddel dat het bevat, aangeduid met “bèta-lactoglobuline uit rundermelk” of “β-lactoglobuline uit rundermelk”.		Toegelaten op 11 januari 2023. Deze opname in de Unielijst is gebaseerd op door eigendomsrechten beschermde wetenschappelijke bewijzen en wetenschappelijke gegevens die overeenkomstig artikel 26 van Verordening (EU) 2015/2283 zijn beschermd. Aanvrager: Arla Foods Ingredients Group P/S, Sønderhøj 10-12, 8260 Viby J, Denemarken. Tijdens de termijn van gegevensbescherming mag het nieuwe voedingsmiddel “bèta-lactoglobuline (β-lactoglobuline)” uitsluitend door Arla Foods Ingredients Group P/S in de Unie in de handel worden gebracht, tenzij een volgende aanvrager een toelating voor het nieuwe voedingsmiddel verkrijgt zonder naar de overeenkomstig artikel 26 van Verordening (EU) 2015/2283 door eigendomsrechten beschermde wetenschappelijke bewijzen of wetenschappelijke gegevens te verwijzen of met toestemming van Arla Foods Ingredients Group P/S. Einddatum van de gegevensbescherming: 11 januari 2028.”
	Frisdranken die voor gebruik bij lichamelijke inspanning in de handel worden gebracht	25			
	Weipoeder (gereconstitueerd)	8			
	Dranken op basis van melk en soortgelijke producten	12			
	Voedingsmiddelen voor medisch gebruik als omschreven in Verordening (EU) nr. 609/2013, bestemd voor de algemene bevolking vanaf drie jaar, met uitzondering van zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven	Overeenkomstig de bijzondere voedingsbehoeften van degenen voor wie de producten bestemd zijn			

2) In tabel 2 (Specificaties) wordt de volgende vermelding in alfabetische volgorde ingevoegd:

Toegelaten nieuw voedingsmiddel	Specificatie
<p>“Bèta-lactoglobuline (β-lactoglobuline) uit rundermelk</p>	<p>Omschrijving: Bèta-lactoglobuline-eiwit (β-lactoglobuline-eiwit) is een wit of roomkleurig poeder dat uit wei van runderen wordt bereid door middel van een reeks stappen bestaande uit filtratie, concentratie, kristallisatie, heroplossing (in water), pH-aanpassing tot zure of neutrale pH, herconcentratie en drogen. CAS-nummer: 9045-23-2 Molecuulgewicht: 36,7 kDa (dimeer); 18,3 kDa (monomeer)</p> <p>Kenmerken/Samenstelling: pH (10%-oplossing): 3,5-8,0 Eiwit (N × 6,38) (%): ≥ 86,0 Bèta-lactoglobuline (% eiwit): ≥ 90,0 Lactose (%): ≤ 1,0 Vet (%): ≤ 1,0 As (%): ≤ 5,0 Vocht (%): ≤ 5,5</p> <p>Zware metalen: Cadmium (mg/kg): < 0,2 Lood (mg/kg): < 0,1 Kwik (mg/kg): < 0,01</p> <p>Verontreinigingen: Aflatoxine M1 (µg/kg): < 0,01</p> <p>Microbiologische criteria: Totaal kiemgetal: ≤ 5 000 kve/g Totaal kiemgetal gisten en schimmels: ≤ 10 kve/g <i>Enterobacteriaceae</i>: ≤ 10 kve/g <i>Salmonella</i> spp.: afwezig in 25 g <i>Bacillus cereus</i>: < 100 kve/g <i>Listeria monocytogenes</i>: afwezig in 25 g <i>Staphylococcus aureus</i>: < 10 kve/g Sulfietreducerend clostridium: < 10 kve/g Kve: kolonievormende eenheden; kDa: kilodalton”</p>

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2022/2535 VAN DE COMMISSIE

van 21 december 2022

tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van gevriesdroogd mycelium van *Antrodia camphorata* in poedervorm als nieuw voedingsmiddel en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2015/2283 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende nieuwe voedingsmiddelen, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie ⁽¹⁾, en met name artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) 2015/2283 is vastgesteld dat alleen nieuwe voedingsmiddelen die zijn toegelaten en in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen zijn opgenomen, in de Unie in de handel mogen worden gebracht.
- (2) Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) 2015/2283 is bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 van de Commissie ⁽²⁾ een Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen vastgesteld.
- (3) Op 5 november 2018 heeft de onderneming Golden Biotechnology Corp ("de aanvrager") overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening (EU) 2015/2283 bij de Commissie een aanvraag ingediend om gevriesdroogd mycelium van *Antrodia camphorata* in poedervorm als nieuw voedingsmiddel in de Unie in de handel te brengen. De aanvraag betrof het gebruik van gevriesdroogd mycelium van *Antrodia camphorata* in poedervorm in voedingssupplementen als omschreven in Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ en bestemd voor de algemene bevolking, bij een maximale dagelijkse inname van 990 mg.
- (4) Op 12 mei 2020 heeft de Commissie de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) verzocht om gevriesdroogd mycelium van *Antrodia camphorata* in poedervorm als nieuw voedingsmiddel te beoordelen.
- (5) Op 18 mei 2022 heeft de EFSA overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2015/2283 haar wetenschappelijk advies uitgebracht over de veiligheid van gevriesdroogd mycelium van *Antrodia camphorata* als nieuw voedingsmiddel krachtens Verordening (EU) 2015/2283 (Safety of freeze-dried mycelia of *Antrodia camphorata* as a novel food pursuant to Regulation (EU) 2015/2283) ⁽⁴⁾.
- (6) In haar wetenschappelijk advies heeft de EFSA geconcludeerd dat de toevoeging van gevriesdroogd mycelium van *Antrodia camphorata* aan voedingssupplementen bij een maximale dagelijkse inname van 990 mg voor volwassenen en adolescenten ouder dan 14 jaar veilig is. De EFSA heeft evenwel niet vastgesteld dat het gebruik van het nieuwe voedingsmiddel in voedingssupplementen bestemd voor personen jonger dan 14 jaar bij de door de aanvrager voorgestelde maximale dagelijkse inname van 990 mg veilig is, omdat die inname boven het door de EFSA vastgestelde veilige innameniveau (16,5 mg/kg lichaamsgewicht/per dag) zou liggen. Daarom is er op grond van het advies van de EFSA voldoende reden om aan te nemen dat gevriesdroogd mycelium van *Antrodia camphorata* bij gebruik in voedingssupplementen bestemd voor personen van 14 jaar en ouder en bij een maximale dagelijkse inname van 990 mg voldoet aan de voorwaarden voor het in de handel brengen ervan overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2015/2283.

⁽¹⁾ PB L 327 van 11.12.2015, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 van de Commissie van 20 december 2017 tot vaststelling van de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen overeenkomstig Verordening (EU) 2015/2283 van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen (PB L 351 van 30.12.2017, blz. 72).

⁽³⁾ Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen (PB L 183 van 12.7.2002, blz. 51).

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2022;20(6):7380.

- (7) In haar wetenschappelijk advies geeft de EFSA aan dat er weliswaar geen aanwijzingen voor een kans op allergeniciteit zijn, maar dat gezien het eiwitgehalte van het nieuwe voedingsmiddel een bepaald risico niet kan worden uitgesloten. Een door de aanvrager verricht literatuuronderzoek heeft geen gepubliceerde onderbouwing met betrekking tot de mogelijke allergene werking van *Antrrodia camphorata* aan het licht gebracht, en het ontbreekt aan andere informatie of gegevens die normaal gesproken nodig zijn om de potentiële kans op allergeniciteit te bevestigen of uit te sluiten. De Commissie is echter van mening dat het momenteel niet waarschijnlijk is dat mycelium van *Antrrodia camphorata* in poedervorm daadwerkelijk een allergene werking teweeg kan brengen, zodat in dit verband geen specifieke etiketteringsvoorschriften in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen hoeven te worden opgenomen.
- (8) Er moeten een duidelijke aanduiding van het nieuwe voedingsmiddel en een etiketteringsvoorschrift worden vastgesteld voor voedingssupplementen die gevriesdroogd mycelium van *Antrrodia camphorata* in poedervorm bevatten, om ervoor te zorgen dat die voedingssupplementen niet door kinderen en adolescenten jonger dan 14 jaar worden ingenomen.
- (9) Derhalve moet de vermelding voor gevriesdroogd mycelium van *Antrrodia camphorata* in poedervorm als nieuw voedingsmiddel in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen de in artikel 9 van Verordening (EU) 2015/2283 bedoelde informatie omvatten.
- (10) Gevriesdroogd mycelium van *Antrrodia camphorata* in poedervorm moet worden opgenomen in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen in Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470. De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Gevriesdroogd mycelium van *Antrrodia camphorata* in poedervorm mag in de Unie in de handel worden gebracht.

Gevriesdroogd mycelium van *Antrrodia camphorata* in poedervorm wordt opgenomen in de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen in Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470.

2. De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 december 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2470 wordt als volgt gewijzigd:

1) In tabel 1 (Toegelaten nieuwe voedingsmiddelen) wordt de volgende vermelding ingevoegd:

Toegelaten nieuw voedingsmiddel	Voorwaarden waaronder het nieuwe voedingsmiddel mag worden gebruikt		Aanvullende specifieke etiketteringsvoorschriften	Andere voorschriften
“Mycelium van <i>Antrodia camphorata</i> in poedervorm	<i>Gespecificeerde levensmiddelen categorie</i>	<i>Maximumgehalten</i>	1. Het nieuwe voedingsmiddel wordt op de etikettering van het voedingssupplement dat het bevat, aangeduid met “mycelium van <i>Antrodia camphorata</i> in poedervorm”. 2. Op de etikettering van voedingssupplementen die mycelium van <i>Antrodia camphorata</i> in poedervorm bevatten, wordt vermeld dat dit voedingssupplement niet door zuigelingen, kinderen en adolescenten jonger dan 14 jaar mag worden ingenomen.”	
	Voedingssupplementen als omschreven in Richtlijn 2002/46/EG, met uitzondering van zuigelingen, kinderen en adolescenten jonger dan 14 jaar	990 mg/dag		

2) In tabel 2 (Specificaties) wordt de volgende vermelding ingevoegd:

Toegelaten nieuw voedingsmiddel	Specificatie
“Mycelium van <i>Antrodia camphorata</i> in poedervorm	<p>Omschrijving/definitie: Het nieuwe voedingsmiddel is het gevriesdroogde mycelium van de schimmel <i>Antrodia camphorata</i> (stam BCRC 39106), dat door vastestoffermentatie wordt gekweekt. Het gevriesdroogde mycelium wordt vervolgens tot poeder vermalen. <i>Antrodia camphorata</i> is een synoniem voor <i>Taiwanofungus camphoratus</i> (familie: Fomitopsidaceae).</p> <p>Kenmerken/Samenstelling: Gewichtsverlies bij drogen (vocht): < 10 % Koolhydraten: ≤ 80 g/100 g Eiwit: ≤ 20 g/100 g As: ≤ 6 g/100 g Vet: ≤ 6 g/100 g Totale triterpenen: 1,0-10,0 g/100 g Antroquinonol: 1,0-20,0 mg/g</p> <p>Zware metalen: Arseen: < 0,5 mg/kg</p> <p>Microbiologische criteria: Totaal aeroob kiemgetal: ≤ 10³ kve/g Totaal kiemgetal gisten en schimmels: ≤ 100 kve/g <i>Escherichia coli</i>: niet aangetoond in 10 g <i>Salmonella</i> spp.: niet aangetoond in 25 g <i>Staphylococcus aureus</i>: niet aangetoond in 10 g *Kve: kolonievormende eenheden”</p>

BESLUITEN

BESLUIT (EU) 2022/2536 VAN DE RAAD

van 12 december 2022

betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 82, lid 1, tweede alinea, onder d), en artikel 87, lid 2, onder a), in samenhang met artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien de goedkeuring van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Besluit (EU) 2019/1187 van de Raad ⁽²⁾ is de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten ("de overeenkomst"), op 27 juni 2019 ondertekend onder voorbehoud van de sluiting ervan op een later tijdstip.
- (2) De verbetering van de uitwisseling van rechtshandavingsgegevens met het oog op handhaving van de veiligheid in de Unie, kan niet in voldoende mate door de zelfstandig optredende lidstaten worden gerealiseerd, aangezien de internationale criminaliteit zich door haar aard niet door de grenzen van de Unie laat tegenhouden. De mogelijkheid dat alle lidstaten en de Zwitserse Bondsstaat wederzijds toegang krijgen tot de nationale gegevensbanken betreffende DNA-analysebestanden, vingerafdrukidentificatiesystemen en voertuigregistratiegegevens, is van cruciaal belang om de grensoverschrijdende samenwerking op het gebied van rechtshandhaving te bevorderen.
- (3) Overeenkomstig artikel 8, lid 3, van de overeenkomst, worden artikel 5, leden 1 en 2, van de overeenkomst vanaf de datum van de ondertekening van de overeenkomst voorlopig toegepast.

⁽¹⁾ Goedkeuring van 17 december 2019 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Besluit (EU) 2019/1187 van de Raad van 6 juni 2019 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, en de voorlopige toepassing van sommige bepalingen van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten (PB L 187 van 12.7.2019, blz. 1).

- (4) Besluit 2008/615/JBZ van de Raad ⁽³⁾, Besluit 2008/616/JBZ van de Raad ⁽⁴⁾ en de bijlage erbij, en Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad ⁽⁵⁾ zijn bindend voor Ierland, dat derhalve deelneemt aan de vaststelling en toepassing van onderhavig besluit.
- (5) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat.
- (6) De overeenkomst moet worden goedgekeurd.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten, , wordt namens de Unie ⁽⁶⁾ goedgekeurd.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad verricht namens de Unie de in artikel 8, lid 1, van de overeenkomst bedoelde kennisgeving ⁽⁷⁾.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 12 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
Z. NEKULA

⁽³⁾ Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 1).

⁽⁴⁾ Besluit 2008/616/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 12).

⁽⁵⁾ Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad van 30 november 2009 over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten (PB L 322 van 9.12.2009, blz. 14).

⁽⁶⁾ De tekst van de overeenkomst werd bekendgemaakt in PB L 187 van 12.7.2019, blz. 3, samen met de ondertekening van het besluit.

⁽⁷⁾ De datum van inwerkingtreding van de overeenkomst zal door het secretariaat-generaal van de Raad in het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden bekendgemaakt.

BESLUIT (EU) 2022/2537 VAN DE RAAD**van 12 december 2022**

betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 82, lid 1, tweede alinea, punt d), en artikel 87, lid 2, punt a), in samenhang met artikel 218, lid 6, tweede alinea, punt a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien de goedkeuring van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Besluit (EU) 2019/1172 van de Raad ⁽²⁾ is de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten ("de overeenkomst") verrichten, op 27 juni 2019 ondertekend onder voorbehoud van de sluiting ervan op een later tijdstip.
- (2) De verbetering van de uitwisseling van rechtshandavingsgegevens met het oog op de handhaving van de veiligheid in de Unie, kan niet in voldoende mate door de zelfstandig optredende lidstaten worden gerealiseerd, aangezien de internationale criminaliteit zich door haar aard niet door de grenzen van de Unie laat tegenhouden. De mogelijkheid dat alle lidstaten en het Vorstendom Liechtenstein wederzijds toegang krijgen tot de nationale gegevensbanken betreffende DNA-analysebestanden, vingerafdrukidentificatiesystemen en voertuigregistratiegegevens, is van cruciaal belang om de grensoverschrijdende samenwerking op het gebied van rechtshandhaving bevorderen.
- (3) Overeenkomstig artikel 8, lid 3, worden artikel 5, leden 1 en 2, van de overeenkomst worden sommige bepalingen vanaf de datum van de ondertekening van de overeenkomst voorlopig toegepast.
- (4) Besluit 2008/615/JBZ van de Raad ⁽³⁾, Besluit 2008/616/JBZ van de Raad ⁽⁴⁾ en de bijlage erbij, en Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad ⁽⁵⁾ zijn bindend voor Ierland, dat derhalve deelneemt aan de vaststelling en toepassing van onderhavig besluit.

⁽¹⁾ Goedkeuring van 17 december 2019 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Besluit (EU) 2019/1172 van de Raad van 6 juni 2019 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, en de voorlopige toepassing van sommige bepalingen van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten (PB L 184 van 10.7.2019, blz. 1).

⁽³⁾ Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 1).

⁽⁴⁾ Besluit 2008/616/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 12).

⁽⁵⁾ Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad van 30 november 2009 over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten (PB L 322 van 9.12.2009, blz. 14).

- (5) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat,
- (6) De overeenkomst moet worden goedgekeurd.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en de bijlage daarbij, en van Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten, wordt namens de Unie ⁽⁶⁾ goedgekeurd.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad verricht namens de Europese Unie de in artikel 8, lid 1, van de overeenkomst bedoelde kennisgeving ⁽⁷⁾.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 12 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
Z. NEKULA

⁽⁶⁾ De tekst van de overeenkomst werd bekendgemaakt in PB L 184 van 10.7.2019, blz. 3, samen met het besluit ter ondertekening.

⁽⁷⁾ De datum van inwerkingtreding van de overeenkomst zal door het secretariaat-generaal van de Raad in het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden bekendgemaakt.

BESLUIT VAN HET POLITIEK EN VEILIGHEIDSCOMITÉ (GBVB) 2022/2538**van 13 december 2022****tot benoeming van het hoofd van de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2022)**

HET POLITIEK EN VEILIGHEIDSCOMITÉ,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name artikel 38, derde alinea,

Gezien Besluit 2012/389/GBVB van de Raad van 16 juli 2012 betreffende de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia) ⁽¹⁾, en met name artikel 9, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 9, lid 1, van Besluit 2012/389/GBVB is het Politiek en Veiligheidscomité (PVC) gemachtigd, overeenkomstig artikel 38, derde alinea, van het Verdrag, de noodzakelijke besluiten te nemen met het oog op de uitoefening van het politieke toezicht op en de strategische aansturing van de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia), waaronder het besluit een hoofd van de missie te benoemen.
- (2) Het PVC heeft op 7 december 2021 Besluit (GBVB) 2021/2210 ⁽²⁾ vastgesteld, waarbij het mandaat van de heer Christopher REYNOLDS als hoofd van de missie van EUCAP Somalia werd verlengd voor de periode van 1 januari 2022 tot en met 31 december 2022.
- (3) De Raad heeft op 12 december 2022 Besluit (GBVB) 2022/2445 ⁽³⁾ vastgesteld, waarbij het mandaat van EUCAP Somalia wordt verlengd tot en met 31 december 2024.
- (4) De hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid heeft op 17 november 2022 voorgesteld de heer Kauko AALTOMAA te benoemen tot hoofd van de missie EUCAP Somalia voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2023,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De heer Kauko AALTOMAA wordt benoemd tot hoofd van de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia) voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2023.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum van de vaststelling ervan.

Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2023.

Gedaan te Brussel, 13 december 2022.

*Voor het Politiek en Veiligheidscomité**De voorzitter*

D. PRONK

⁽¹⁾ PB L 187 van 17.7.2012, blz. 40.

⁽²⁾ Besluit van het Politiek en Veiligheidscomité (GBVB) 2021/2210 van 7 december 2021 tot verlenging van het mandaat van het hoofd van de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2021) (PB L 447 van 14.12.2021, blz. 3).

⁽³⁾ Besluit (GBVB) 2022/2445 van de Raad van 12 december 2022 tot wijziging van Besluit 2012/389/GBVB betreffende de missie van de Europese Unie voor de opbouw van capaciteit in Somalië (EUCAP Somalia) (PB L 319 van 13.12.2022, blz. 91).

BESLUIT VAN HET POLITIEK EN VEILIGHEIDSCOMITÉ (GBVB) 2022/2539**van 13 december 2022****over de benoeming van de commandant van de EU-strijdkrachten voor de militaire operatie van de Europese Unie in Bosnië en Herzegovina en tot intrekking van Besluit (GBVB) 2022/59 (BiH/34/2022)**

HET POLITIEK EN VEILIGHEIDSCOMITÉ,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name artikel 38,

Gezien Gemeenschappelijk Optreden 2004/570/GBVB van de Raad van 12 juli 2004 inzake de militaire operatie van de Europese Unie in Bosnië en Herzegovina ⁽¹⁾, en met name artikel 6, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 6, lid 1, van Gemeenschappelijk Optreden 2004/570/GBVB heeft de Raad het Politiek en Veiligheidscomité (PVC) gemachtigd om de noodzakelijke besluiten te nemen over de benoeming van de commandant van de EU-strijdkrachten voor de militaire operatie van de Europese Unie in Bosnië en Herzegovina (operatie ALTHEA) ("de commandant van de EU-strijdkrachten").
- (2) Op 10 januari 2022 heeft het PVC Besluit (GBVB) 2022/59 ⁽²⁾ vastgesteld, waarbij generaal-majoor Anton WESSELY werd benoemd tot commandant van de EU-strijdkrachten.
- (3) Op 13 oktober 2022 hebben de Oostenrijkse militaire autoriteiten aanbevolen generaal-majoor Helmut HABERMAYER met ingang van 20 januari 2023 te benoemen tot commandant van de EU-strijdkrachten, als opvolger van generaal-majoor Anton WESSELY.
- (4) De operationeel commandant van operatie ALTHEA heeft die aanbeveling van de Oostenrijkse militaire autoriteiten gesteund.
- (5) Op 24 november 2022 heeft het Militair Comité van de EU besloten de aanbeveling van de Oostenrijkse militaire autoriteiten te volgen.
- (6) Besluit (GBVB) 2022/59 moet derhalve worden ingetrokken.
- (7) Op 12 en 13 december 2002 heeft de Europese Raad van Kopenhagen een verklaring aangenomen volgens welke de "Berlijn Plus"-regeling en de uitvoering daarvan slechts van toepassing zijn op de lidstaten van de Europese Unie die lid van de NAVO zijn of aan het programma "Partnerschap voor de Vrede" deelnemen, en die derhalve bilaterale veiligheidsovereenkomsten met de NAVO hebben gesloten,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Generaal-majoor Helmut HABERMAYER wordt met ingang van 20 januari 2023 benoemd tot commandant van de EU-strijdkrachten voor de militaire operatie van de Europese Unie in Bosnië en Herzegovina (operatie ALTHEA).

Artikel 2

Besluit (GBVB) 2022/59 wordt ingetrokken.

⁽¹⁾ PB L 252 van 28.7.2004, blz. 10.

⁽²⁾ Besluit van het Politiek en Veiligheidscomité (GBVB) 2022/59 van 10 januari 2022 tot benoeming van de commandant van de EU-strijdkrachten voor de militaire operatie van de Europese Unie in Bosnië en Herzegovina en tot intrekking van Besluit (GBVB) 2021/5 (BiH/32/2022) (PB L 10 van 17.1.2022, blz. 77).

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op 20 januari 2023.

Gedaan te Brussel, 13 december 2022.

Voor het Politiek en Veiligheidscomité

De voorzitter

D. PRONK

BESLUIT (EU) 2022/2540 VAN DE RAAD**van 19 december 2022****tot benoeming van een lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité, voorgedragen door het Koninkrijk België**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 302,

Gezien Besluit (EU) 2019/853 van de Raad van 21 mei 2019 ter bepaling van de samenstelling van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien de voordracht van de Belgische regering,

Na raadpleging van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 300, lid 2, van het Verdrag bestaat het Economisch en Sociaal Comité uit vertegenwoordigers van de organisaties van werkgevers, werknemers en andere vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, met name sociaal-economische en culturele organisaties en burger- en beroepsorganisaties.
- (2) Op 2 oktober 2020 heeft de Raad Besluit (EU) 2020/1392 ⁽²⁾ tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025 vastgesteld.
- (3) In het Europees Economisch en Sociaal Comité is een zetel van lid vrijgekomen vanwege het aftreden van de heer Dominique MICHEL.
- (4) De Belgische regering heeft de heer Olivier JORIS, *Executive Manager du Centre de compétence Europe et International de la Fédération des Entreprises de Belgique (FEB)* (Executive Manager van het Competentiecentrum Europa en Internationaal van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO)), voorgedragen als lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de verdere duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 20 september 2025,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De heer Olivier JORIS, *Executive Manager du Centre de compétence Europe et International de la Fédération des Entreprises de Belgique (FEB)* (Executive Manager van het Competentiecentrum Europa en Internationaal van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO)), wordt benoemd tot lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de verdere duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 20 september 2025.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 139 van 27.5.2019, blz. 15.

⁽²⁾ Besluit (EU) 2020/1392 van de Raad van 2 oktober 2020 tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025, en tot intrekking en vervanging van Besluit tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025, vastgesteld op 18 september 2020 (PB L 322 van 5.10.2020, blz. 1).

Gedaan te Brussel, 19 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
J. SÍKELA

BESLUIT (EU) 2022/2541 VAN DE RAAD**van 19 december 2022****tot benoeming van een lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité, voorgedragen door de Bondsrepubliek Duitsland**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 302,

Gezien Besluit (EU) 2019/853 van de Raad van 21 mei 2019 ter bepaling van de samenstelling van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien de voordracht van de Duitse regering,

Na raadpleging van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 300, lid 2, van het Verdrag bestaat het Europees Economisch en Sociaal Comité uit vertegenwoordigers van de organisaties van werkgevers, werknemers en andere vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, met name sociaal-economische en culturele organisaties en burger- en beroepsorganisaties.
- (2) Op 2 oktober 2020 heeft de Raad Besluit (EU) 2020/1392 ⁽²⁾ tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025 vastgesteld.
- (3) In het Europees Economisch en Sociaal Comité is een zetel van lid vrijgekomen vanwege het aftreden van mevrouw Gabriele MÜLLER-LIST.
- (4) De Duitse regering heeft de heer Andreas KRUSE, *Mitglied im Vorstand der Bundesarbeitsgemeinschaft der Seniorenorganisation e.V. (Bago)* (lid van de raad van bestuur van de Duitse federale vereniging van seniorenorganisaties (Bago)), voorgedragen als lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de verdere duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 20 september 2025,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De heer Andreas KRUSE, *Mitglied im Vorstand der Bundesarbeitsgemeinschaft der Seniorenorganisation e.V. (Bago)* (lid van de raad van bestuur van de Duitse federale vereniging van seniorenorganisaties (Bago)), wordt benoemd tot lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de verdere duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 20 september 2025.

⁽¹⁾ PB L 139 van 27.5.2019, blz. 15.

⁽²⁾ Besluit (EU) 2020/1392 van de Raad van 2 oktober 2020 tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025, en tot intrekking en vervanging van Besluit tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025, vastgesteld op 18 september 2020 (PB L 322 van 5.10.2020, blz. 1).

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 19 december 2022.

Voor de Raad

De voorzitter

J. SÍKELA

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2022/2542 VAN DE RAAD**van 19 december 2022****tot wijziging van Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 waarbij Nederland wordt gemachtigd een bijzondere maatregel te treffen die afwijkt van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 van de Raad ⁽²⁾ werd Nederland gemachtigd om een bijzondere maatregel in te voeren die afwijkt van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG, teneinde belastingplichtigen met een jaaromzet van niet meer dan 25 000 EUR van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) vrij te stellen (de “bijzondere maatregel”).
- (2) Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 verstrikt op 31 december 2022. Bij brief van 23 augustus 2022 heeft Nederland verzocht om de bijzondere maatregel te mogen blijven toepassen tot en met 31 december 2024, de datum waarop de lidstaten Richtlijn (EU) 2020/285 van de Raad ⁽³⁾ moeten omzetten. Uit die richtlijn volgt dat de lidstaten met ingang van 1 januari 2025 vrijstelling van btw mogen verlenen voor leveringen van goederen en diensten door belastingplichtigen van wie de jaaromzet in een bepaalde lidstaat de drempel van 85 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid niet overschrijdt.
- (3) Op grond van artikel 395, lid 2, tweede alinea van Richtlijn 2006/112/EG, heeft de Commissie het verzoek van Nederland aan de overige lidstaten, met uitzondering van Spanje, bij brief van 25 augustus 2022 toegezonden. Bij brief van 26 augustus heeft de Commissie dit verzoek aan Spanje toegezonden. Bij brief van 29 augustus 2022 heeft de Commissie Nederland ervan in kennis gesteld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (4) De bijzondere maatregel is in overeenstemming met Richtlijn 2006/112/EG, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2020/285, die tot doel heeft de nalevingslasten voor kleine ondernemingen te verlichten en concurrentievervalsingen in de interne markt te vermijden.
- (5) De bijzondere maatregel zal facultatief blijven voor belastingplichtigen aangezien zij nog altijd voor de normale btw-regeling kunnen kiezen krachtens artikel 290 van Richtlijn 2006/112/EG.
- (6) Volgens door Nederland verstrekte gegevens zal de bijzondere maatregel geen noemenswaardige invloed hebben op de totale belastingopbrengst in het stadium van het eindverbruik.
- (7) Met de inwerkingtreding van Verordening (EU, Euratom) 2021/769 van de Raad ⁽⁴⁾ hoeft Nederland vanaf het begrotingsjaar 2022 geen compensatieberekening meer te verrichten met betrekking tot het overzicht van de eigen btw-middelen.

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 van de Raad van 4 december 2018 waarbij Nederland wordt gemachtigd een bijzondere maatregel te treffen die afwijkt van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 310 van 6.12.2018, blz. 25).

⁽³⁾ Richtlijn (EU) 2020/285 van de Raad van 18 februari 2020 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen en Verordening (EU) nr. 904/2010 betreffende de administratieve samenwerking en uitwisseling van inlichtingen voor doeleinden van toezicht op de juiste uitvoering van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen (PB L 62 van 2.3.2020, blz. 13).

⁽⁴⁾ Verordening (EU, Euratom) 2021/769 van de Raad van 30 april 2021 tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1553/89 betreffende de definitieve uniforme regeling voor de inning van de eigen middelen uit de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 165 van 11.5.2021, blz. 9).

- (8) Aangezien de bijzondere maatregel gunstige gevolgen heeft gehad voor de vereenvoudiging van btw-gerelateerde verplichtingen door de administratieve lasten en de nalevingskosten voor kleine ondernemingen en de belastingautoriteiten te verlagen, zonder dat dit grote gevolgen heeft voor de totale btw-inkomsten, is het passend Nederland toe te staan de bijzondere maatregel van Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 toe te passen.
- (9) De toepassing van de bijzondere maatregel moet in de tijd beperkt blijven. De termijn moet lang genoeg zijn om de Commissie in staat te stellen de doeltreffendheid en de geschiktheid van de huidige drempel te evalueren. Bovendien moeten de lidstaten krachtens artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2020/285 uiterlijk op 31 december 2024 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vaststellen en bekendmaken om te voldoen aan artikel 1 van die richtlijn, en moeten zij deze bepalingen met ingang van 1 januari 2025 toepassen. Het is derhalve passend Nederland toe te staan de bijzondere maatregel toe te passen tot en met 31 december 2024.
- (10) Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 2 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1904 wordt vervangen door:

“*Artikel 2*

Dit besluit is van toepassing van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2024.”.

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de datum van de kennisgeving ervan.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 19 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
J. SÍKELA

UITVOERINGSBESLUIT (GBVB) 2022/2543 VAN DE RAAD**van 21 december 2022****tot uitvoering van Besluit (GBVB) 2015/1333 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name artikel 31, lid 2,

Gezien Besluit (GBVB) 2015/1333 van de Raad van 31 juli 2015 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië en tot intrekking van Besluit 2011/137/GBVB ⁽¹⁾, en met name artikel 12, lid 2,

Gezien het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft op 31 juli 2015 Besluit (GBVB) 2015/1333 vastgesteld.
- (2) Naar aanleiding van het arrest van het Gerecht in zaak T-627/20 ⁽²⁾ moet een entiteit van de lijst worden geschrapt.
- (3) Besluit (GBVB) 2015/1333 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage IV bij Besluit (GBVB) 2015/1333 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij dit besluit.

*Artikel 2*Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 21 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
M. BEK

⁽¹⁾ PB L 206 van 1.8.2015, blz. 34.

⁽²⁾ Arrest van het Gerecht van 28 september 2022, Libyan African Investment Company (Laico) tegen Raad, T-627/20.

BIJLAGE

In bijlage IV bij Besluit (GBVB) 2015/1333 (Lijst van personen en entiteiten bedoeld in artikel 9, lid 2, deel B (Entiteiten), wordt de volgende vermelding geschrapt:

- “1. Libyan Arab African Investment Company (Lybische Arabische Afrikaanse beleggingsmaatschappij — LAAICO — ook bekend als LAICO)”.
-

UITVOERINGSBESLUIT (EU, Euratom) 2022/2544 VAN DE COMMISSIE
van 19 december 2022

tot vaststelling van de regelingen voor het beheer en de uitvoering van de lenings- en schuldbeheertransacties van de EU in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie en de daarmee verband houdende transacties tot het verstrekken van leningen

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

Gezien Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾, en met name artikel 220 bis,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU, Euratom) 2022/2434 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ is Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 (hierna "het Financieel Reglement" genoemd) gewijzigd door de vaststelling van de gediversifieerde financieringsstrategie als één financieringsmethode voor de uitvoering van door de Commissie uitgevoerde lenings- en schuldbeheertransacties. Artikel 220 bis van het Financieel Reglement is van toepassing op programma's voor financiële bijstand waarvoor de basishandelingen op of na 9 november 2022 in werking treden. De gediversifieerde financieringsstrategie is niet van toepassing op bestaande programma's, in het kader waarvan transacties tot het opnemen en verstrekken van leningen verder moeten worden uitgevoerd volgens de traditionele back-to-backmethode, overeenkomstig artikel 220 van het Financieel Reglement. De back-to-backmethode kan bij wijze van uitzondering ook van toepassing zijn op nieuwe programma's voor financiële bijstand en is van toepassing op alle Euratom-programma's.
- (2) Overeenkomstig artikel 220 bis van het Financieel Reglement stelt de Commissie de nodige regelingen vast voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie. Deze regelingen moeten een governancekader, risicobeheerprocedures en een methode voor kostenallocatie omvatten, die ervoor moeten zorgen dat alle door de Unie gemaakte kosten in verband met financiële bijstand door het begunstigde land worden gedragen. Daarom moeten de regelingen worden vastgesteld die van toepassing zijn op door de Commissie in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie uitgevoerde lenings- en schuldbeheertransacties en op de daarmee verband houdende transacties tot het verstrekken van leningen.
- (3) De Commissie heeft voor het eerst de gediversifieerde financieringsstrategie toegepast op leningstransacties in het kader van NextGenerationEU ("NGEU"), het tijdelijke instrument van de Unie om het economisch herstel na de COVID-19-crisis te ondersteunen. Dit heeft het mogelijk gemaakt middelen vrij te maken voor niet-terugbetaalbare steun en leningen in het kader van Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement ⁽³⁾ en andere in artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) 2020/2094 van de Raad bedoelde programma's van de Unie ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) 2022/2434 van het Europees Parlement en de Raad van 6 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 met betrekking tot de vaststelling van een gediversifieerde financieringsstrategie als algemene leenmethode (PB L 319 van 13.12.2022, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad van 12 februari 2021 tot instelling van de herstel- en veerkrachtfaciliteit (PB L 57 van 18.2.2021, blz. 17).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2020/2094 van de Raad van 14 december 2020 tot vaststelling van een herstelinstrument van de Europese Unie ter ondersteuning van het herstel na de COVID-19-crisis (PB L 4331 van 22.12.2020, blz. 23).

- (4) Het governancemodel en de processen die nodig zijn voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie in het kader van NextGenerationEU zijn vastgesteld in overeenstemming met Uitvoeringsbesluit C(2021) 2502 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze regelingen omvatten onder meer een governancekader, risicobeheer en complianceprocedures. In Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/1095 van de Commissie ⁽⁶⁾ is een methode voor kostentoewijzing ontwikkeld. Het is passend om de regelingen voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie overeenkomstig artikel 220 bis van het Financieel Reglement te baseren op het governancemodel voor NGEU.
- (5) Hoewel dit besluit voornamelijk van toepassing moet zijn op transacties die in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie worden uitgevoerd, is het passend een aantal van de daarin vervatte regelingen uit te breiden tot transacties die volgens de back-to-backmethode worden uitgevoerd. Deze aanpak zou voor zover van toepassing zorgen voor consistentie tussen de verschillende programma's. Ook zou gegarandeerd zijn dat alle transacties aan de hoogste normen voldoen, overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer. Dit moet het geval zijn voor regelingen met betrekking tot risicobeheer en complianceprocedures.
- (6) In een jaarlijks besluit tot het opnemen van leningen moeten de elementen van de geplande transacties tot het opnemen van leningen in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie over een periode van één jaar worden uiteengezet. In het besluit moet met name worden bepaald wat de omvang is van de lenings- en schuldbeheertransacties die moeten worden uitgevoerd om de totale blootstelling van de begroting van de Unie en van de begunstigden van leningen te bepalen. Daartoe moet in het besluit een bandbreedte worden vastgesteld voor de maximale uitgiftebedragen van langetermijnfinanciering voor alle doeleinden, een maximaal uitstaand bedrag aan kortetermijnfinanciering, de maximale gemiddelde looptijd van de langetermijnfinanciering van de Unie, een limiet voor het definitieve uitstaande bedrag per uitgifte en, indien van toepassing, het maximumbedrag van de uitgiften van de Commissie die voor eigen rekening kunnen worden aangehouden en kunnen worden gebruikt als aanvullende financieringsbron of ter ondersteuning van de secundaire markt.
- (7) Om ervoor te zorgen dat de nodige middelen beschikbaar zijn om aan de verplichtingen in het kader van de desbetreffende programma's voor financiële bijstand te voldoen wanneer deze opeisbaar worden voor betalingen, moeten lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie worden uitgevoerd op basis van halfjaarlijkse financieringsplannen. De financieringsplannen zouden deze transacties tijdens deze periode afbakenen aan de hand van de betalingen die moeten worden gedaan om de desbetreffende programma's uit te voeren. De opstelling van het financieringsplan moet daarom zorgen voor een rechtstreeks verband met de betalingsbehoeften om te voldoen aan de uitgavenvastleggingen die in het kader van de desbetreffende basishandelingen zijn aangegaan. Het financieringsplan moet worden opgesteld op basis van de limieten die in het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen zijn vastgesteld. Het financieringsplan vormt de basis om marktdeelnemers te informeren over de indicatieve financieringsplannen in de komende periode.
- (8) Door een indicatief maximumbedrag aan leningen vast te stellen dat in de regel een periode van zes maanden bestrijkt, en door bepaalde andere belangrijke parameters van de geplande transacties vast te stellen, zou het financieringsplan ook zorgen voor een grotere voorspelbaarheid van de uitgiften, met behoud van flexibiliteit en transparantie op de markten. De beoogde investeerders hebben behoefte aan informatie over toekomstige uitgiften en een indicatie van het tijdschema voor de voorbereiding van de investeringsplanning.
- (9) Het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen en het financieringsplan moeten dienen als basis voor de informatieverstrekking door de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad overeenkomstig artikel 220 bis, lid 2, van het Financieel Reglement, alsook voor communicatie met de markten en het publiek. Voorts moet de Commissie overeenkomstig artikel 220 bis, lid 2, van het Financieel Reglement op alomvattende wijze en op regelmatige basis verslag uitbrengen aan het Europees Parlement en de Raad over alle aspecten van haar strategie voor het opnemen van leningen en schuldbeheer.
- (10) De vaststelling van nauwkeurige en zinvolle financieringsplannen in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie hangt af van de regelmatige en tijdige mededeling van informatie door de ordonnateurs die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de programma's voor financiële bijstand binnen de termijnen en de bedragen voor verwachte betalingsgoedkeuringen. Deze informatie moet via het instrument voor financiële prognoses van de Commissie worden meegedeeld aan het directoraat-generaal Begroting, als dienst die verantwoordelijk is voor de vaststelling en uitvoering van de financieringsplannen.

⁽⁵⁾ Uitvoeringsbesluit van de Commissie van 14 april 2021 tot vaststelling van de noodzakelijke regelingen voor het beheer van de transacties tot het opnemen van leningen op grond van Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 van de Raad en van de leningstransacties die verband houden met overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) 2021/241 verstrekte leningen.

⁽⁶⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/1095 van de Commissie van 2 juli 2021 tot vaststelling van de methode voor de toewijzing van de kosten in verband met de lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van NextGenerationEU (PB L 236 van 5.7.2021, blz. 75).

- (11) De gediversifieerde financieringsstrategie moet gericht zijn op het verkrijgen van de meest gunstige financiële voorwaarden voor de Unie, door middel van een deugdelijke planning en een vlotte uitvoering van transacties tegen de best mogelijke voorwaarden onder de heersende marktomstandigheden. Gezien de noodzaak om financiering aan te trekken om uitbetalingen aan de respectieve programma's mogelijk te maken, beschikt de Commissie over een beperkte discretionaire bevoegdheid met betrekking tot de timing van markttransacties. De gediversifieerde financieringsstrategie zou de Commissie voorzien van een breder spectrum van financieringstechnieken, met inbegrip van kortetermijnfinanciering, waardoor zij het markttuitvoeringsrisico kan verminderen wanneer dat nodig is om in ongunstige marktomstandigheden middelen aan te trekken.
- (12) Financieringsinstrumenten in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie moeten onder meer een verscheidenheid aan benchmarkobligaties en EU-schuldpapier omvatten. Leningstransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie moeten worden georganiseerd in de vorm van veilingen, gesyndiceerde transacties of onderhandse plaatsingen, naargelang wat het meest geschikt is gezien de omvang en de aard van de transacties.
- (13) De gediversifieerde financieringsstrategie moet het mogelijk maken om instrumenten op korte termijn uit te geven en een liquiditeitsbuffer aan te houden, zodat de Commissie incongruenties in de timing tussen leningen en uitbetalingen kan opvangen en kan voldoen aan een uitbetalingsverzoek in geval van ongunstige financieringsvoorwaarden. Kortlopende leningen via EU-schuldpapier moeten worden uitgevoerd door middel van regelmatige veilingen om flexibiliteit en efficiëntie te bieden. Deze veilingen moeten zodanig worden georganiseerd dat een transparante en voorspelbare status van de Unie als uitgevende instelling en een gelijke behandeling van deelnemers worden gewaarborgd.
- (14) Schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie maken een beter beheer van renterisico's en andere financiële risico's mogelijk. Het is daarom passend het gebruik van derivaten zoals swaps toe te staan om rente- of andere financiële risico's in verband met leningen aan de begunstigde landen te beheren, met inachtneming van het beginsel van begrotingsevenwicht, of om gewaarborgde of niet-gewaarborgde geldmarkttransacties aan te gaan met de agentschappen voor het schuldbeheer van de lidstaten, supranationale instellingen, nationale overheidsinstanties, kredietinstellingen en beleggingsondernemingen met een passende kredietwaardigheid of centrale tegenpartijen. In dit verband moet de Commissie ook worden gemachtigd om haar eigen obligaties terug te kopen en/of aan te houden met het oog op het liquiditeitsbeheer en de ondersteuning van de liquiditeit op de markt voor EU-obligaties.
- (15) Transacties tot het verstrekken van leningen moeten worden uitgevoerd in overeenstemming met de desbetreffende basishandeling en de desbetreffende leningsovereenkomsten. Het is passend minimumvoorwaarden vast te stellen waaronder leningen worden uitbetaald. Er moet ook voor worden gezorgd dat de begunstigde landen alle kosten in verband met de lening dragen die de Unie heeft gemaakt volgens een door de Commissie in een afzonderlijk besluit vastgestelde methode, aangevuld met gedetailleerde richtsnoeren voor de berekening van die kosten.
- (16) Begunstigde landen moeten de mogelijkheid krijgen om de Commissie te verzoeken leningen te verstrekken tegen een vaste afdekking van de rentevoet. Dit zou de Commissie ertoe verplichten financiële instrumenten zoals renteswaps te gebruiken om leningen met vaste rente aan te bieden. De kosten voor het beheer van risico's met derivaten moeten door het begunstigde land worden gedragen.
- (17) Transacties tot het opnemen van leningen in het kader van bestaande programma's voor financiële bijstand worden uitgevoerd in het kader van het "EU-Euratom-programma voor de schulduitgifte", dat in 2019 is vastgesteld en in 2021 is bijgewerkt (het "schulduitgifteprogramma"). Dit omvat onder meer een prospectus met alle vereiste informatie aan de markten overeenkomstig de toepasselijke wetgeving, en operationele en contractuele regelingen met tegenpartijen die een belangrijke rol spelen bij het opnemen van leningen. Transacties tot het opnemen van leningen in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie moeten worden uitgevoerd in het kader van het schulduitgifteprogramma, na de invoering van de nodige wijzigingen in de bestaande documentatie.
- (18) Met het oog op de uitvoering van lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie moet worden voorzien in passende operationele capaciteit, met inbegrip van capaciteit voor de afwikkeling van transacties, een veilingplatform en de mogelijkheid om een beroep te doen op retrocessie-transacties en swaps.
- (19) Om lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie en de daarmee verband houdende transacties tot het verstrekken van leningen uit te voeren, moet de Commissie uitsluitend voor deze transacties specifieke rekeningen openen. Voor deze rekeningen moeten dezelfde overwegingen gelden als voor de rekeningen voor NGEU-transacties. Met name om het liquiditeitsrisico dat uit deze transacties voortvloeit, aan te pakken, moet worden voorzien in veilige en speciaal daartoe bestemde liquiditeitsbuffers voor betalingen. Het vereiste om een speciaal daartoe bestemde liquiditeitsbuffer aan te houden vormt een integraal en onmisbaar

onderdeel van de risicobeheerbenadering voor een gediversifieerde financieringsstrategie. Om ervoor te zorgen dat deze essentiële kasmiddelen niet onderhevig zijn aan een tegenpartijrisico dat voortvloeit uit het falen van de instelling waarbij deze reserves worden aangehouden, is het absoluut noodzakelijk dat deze liquiditeitsbuffers bij een centrale bank worden aangehouden. Deze kasmiddelen moeten worden aangehouden op een speciale rekening bij de ECB en moeten worden beperkt tot het laagste niveau dat nodig is om te voldoen aan komende betalingen gedurende een korte periode, maar kunnen qua bedrag variëren naargelang van het uitgifte- en uitbetalingsschema. Met de ECB moet een overeenkomst inzake dienstverlening als fiscaal agent worden gesloten die de dekking van de daarmee gepaard gaande kosten mogelijk maakt.

- (20) Voorts moet een risicobeheer en compliancekader voor transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen zorgen voor de bescherming van de financiële belangen van de Unie en garanderen dat alle activiteiten worden uitgevoerd op een wijze die strookt met de hoogste normen van integriteit, betrouwbaarheid en goed financieel en risicobeheer. In dat verband moet de rol van de Chief Risk Officer die eerder bij Besluit C(2021) 2502 van de Commissie is ingesteld, worden uitgebreid tot alle transacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie uit hoofde van dit besluit. De Chief Risk Officer moet bij de uitvoering van zijn taken worden ondersteund door het Risk & Compliance-comité.
- (21) De Chief Risk Officer moet, in overeenstemming met de beste praktijken en erkende internationale normen, een risico- en compliancebeleid op hoog niveau opstellen dat risico- en compliancerichtsnoeren bevat voor de uitvoering van de transacties in volledige onafhankelijkheid.
- (22) De Chief Risk Officer moet er met name voor zorgen dat de transacties in overeenstemming zijn met het risico- en compliancebeleid op hoog niveau en dat de risico's in verband met deze transacties worden geïdentificeerd, begrepen, beheerd en gerapporteerd aan de Chief Risk Officer. Bij de uitvoering van deze taken moet de Chief Risk Officer worden ondersteund door een Compliance Officer, die rechtstreeks verslag uitbrengt aan de Chief Risk Officer over aangelegenheden in verband met de naleving van de regels, procedures en voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering.
- (23) Om ervoor te zorgen dat de regelingen die van toepassing zijn op alle transacties die via de gediversifieerde financieringsstrategie worden uitgevoerd, uniform zijn, is het passend Besluit C(2021) 2502 in te trekken.
- (24) Om ervoor te zorgen dat de komende transacties tot het opnemen van leningen in het kader van het instrument voor steunverlening aan Oekraïne ⁽⁷⁾ baat hebben bij de gediversifieerde financieringsstrategie, moet dit besluit met spoed in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ONDERWERP EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Bij dit besluit worden de regelingen vastgesteld voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie voor lenings- en schuldbeheertransacties binnen het toepassingsgebied van artikel 220 bis van het Financieel Reglement, alsmede voor de daarmee verband houdende transacties tot het verstrekken van leningen.
2. Hoofdstuk 4 is ook van toepassing op volgens de back-to-backmethode uitgevoerde transacties tot het opnemen en verstrekken van leningen.

⁽⁷⁾ Verordening (EU) 2022/2463 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot vaststelling van een instrument voor de toekenning van steun aan Oekraïne voor 2023 (macrofinanciële bijstand +) (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 1).

*Artikel 2***Definities**

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

- 1) “transacties tot het opnemen van leningen”: markttransacties, met name schulduitgiften om te lenen, met inbegrip van doorrollingen;
- 2) “schuldbeheertransacties”: markttransacties met betrekking tot de schuld die uit de transacties tot het opnemen van leningen voortvloeit om de structuur van de uitstaande schuld te optimaliseren en rente-, liquiditeits- en andere financiële risico's te beperken en transacties ter ondersteuning van de liquiditeit op de secundaire markten;
- 3) “transacties tot het verstrekken van leningen”: transacties in verband met de uitvoering van leningen en kredietlijnen voor financiële bijstand uit hoofde van artikel 220 van het Financieel Reglement;
- 4) “uitbetaling”: de overdracht van opbrengsten uit lenings- en schuldbeheertransacties ter financiering van terugbetaalbare of niet-terugbetaalbare steun aan een begunstigde;
- 5) “programmaordonnateur”: de ordonnateur die overeenkomstig bijlage I bij de bij Besluit C(2018) 5120 van de Commissie ⁽⁸⁾ vastgestelde interne regels bevoegd is voor de uitvoering van de begrotingsonderdelen van een programma voor financiële bijstand en een programma dat wordt gefinancierd uit hoofde van artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) 2020/2094, voor zover dit programma de in artikel 1, lid 2, van die verordening bedoelde maatregelen ten uitvoer legt;
- 6) “swap”: swap als gedefinieerd in afdeling 1, punt 10, van bijlage III bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/583 van de Commissie ⁽⁹⁾;
- 7) “derivaten”: derivaten in de zin van artikel 2, lid 5, van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰⁾;
- 8) “retrocessietransactie” of “omgekeerde repotransactie”: retrocessietransactie of omgekeerde repotransactie als gedefinieerd in artikel 3, lid 9, van Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹¹⁾;
- 9) “kooptransactie met wederverkoop” of “verkooptransactie met wederinkoop”: een kooptransactie met wederverkoop en een verkooptransactie met wederinkoop als gedefinieerd in artikel 3, lid 8, van Verordening (EU) 2015/2365;
- 10) “gesyndiceerde transactie”: een transactie waarbij financiering door een groep kredietverstrekkers, hierna “syndicaat” genoemd, aan één enkele kredietnemer wordt aangeboden;
- 11) “veiling”: het uitgifteproces van de schuldbewijzen van de Unie en Euratom op basis van concurrerende biedingen via een veilingplatform;
- 12) “langetermijnfinanciering”: financiering door middel van transacties tot het opnemen van leningen voor een looptijd van meer dan een jaar, met uitzondering van de bedragen die voor eigen rekening worden aangehouden;
- 13) “kortetermijnfinanciering”: financiering door middel van transacties tot het opnemen van leningen voor een looptijd van één jaar of korter en het gebruik van niet-gewaarborgde en gewaarborgde geldmarkttransacties met gebruikmaking van voor eigen rekening aangehouden effecten.

⁽⁸⁾ Besluit C(2018) 5120 final van de Commissie van 3 augustus 2018 inzake de interne regels betreffende de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie (afdeling Europese Commissie) ter attentie van de diensten van de Commissie.

⁽⁹⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/583 van de Commissie van 14 juli 2016 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende markten in financiële instrumenten wat betreft technische reguleringsnormen inzake transparantievereisten voor handelsplatforms en beleggingsondernemingen ten aanzien van obligaties, gestructureerde financiële producten, emissierechten en derivaten (PB L 87 van 31.3.2017, blz. 229).

⁽¹⁰⁾ Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1).

⁽¹¹⁾ Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende de transparantie van effectenfinancieringstransacties en van hergebruik en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 1).

HOOFDSTUK 2

OPNEMEN VAN LENINGEN, SCHULDBEHEER EN VERSTREKKEN VAN LENINGEN

AFDELING 1

Financieringsstrategie

Artikel 3

Jaarlijks besluit tot het opnemen van leningen

1. De Commissie stelt een kaderbesluit tot het opnemen van leningen vast, waarin de maximumbedragen worden vastgesteld voor de lenings- en schuldbeheertransacties, die betrekking hebben op een periode van één jaar ("jaarlijks besluit tot het opnemen van leningen").
2. Het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen bevat de volgende financieringsparameters:
 - a) het maximale jaarlijkse bedrag aan langetermijnfinanciering op basis van de verwachte omvang van de geplande uitbetalingen en van de herfinancieringsbehoeften;
 - b) het maximale uitstaande bedrag aan kortetermijnfinanciering, onder meer door de uitgifte van EU-schuldpapier, het gebruik van niet-gewaarborgde geldmarkttransacties, op basis van de verwachte behoeften aan liquiditeitsbeheer, tijdelijke financiering en, in voorkomend geval, het gebruik van gewaarborgde geldmarkttransacties met eigen uitgiften die voor eigen rekening worden aangehouden, onder meer ter ondersteuning van de secundaire markt voor EU-obligaties;
 - c) het maximale definitieve uitstaande bedrag per uitgifte dat het concentratierisico op de vervaldag weergeeft;
 - d) de maximale gemiddelde looptijd van langetermijnfinanciering;
 - e) in voorkomend geval, het maximale uitstaande bedrag aan eigen uitgiften die voor eigen rekening van de Commissie kunnen worden aangehouden en kunnen worden gebruikt voor gewaarborgde geldmarkttransacties of ter ondersteuning van de secundaire markt voor EU-obligaties.
3. Bij de voorbereiding van het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen wordt rekening gehouden met de volgende factoren:
 - a) de vereisten die voortvloeien uit de onderliggende basishandelingen, met name de in artikel 220, lid 1, van het Financieel Reglement bedoelde basishandelingen;
 - b) de betalingsverplichtingen voor de uitstaande schuld en de aflossing van de hoofdsom, overeenkomstig het jaarlijkse werkprogramma en rekening houdend met de financiële programmering;
 - c) de verenigbaarheid met de limieten die zijn vastgesteld in Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 en, in voorkomend geval, Verordening (EU, Euratom) 2020/2093 van de Raad ⁽¹²⁾, en met de in de onderliggende basishandeling vastgestelde maximumkrediettermijn of maximale gemiddelde looptijd. Wat NGEU betreft, zijn die limieten vastgesteld in artikel 6 van Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 voor het maximum voor aanvullende eigen middelen van 0,6 procentpunten van de bni's van de lidstaten en, in het geval van geplande terugbetaling van leningen uit de begroting van de Unie, met het in artikel 5, lid 2, derde alinea, van dat besluit vastgestelde maximum;
 - d) de looptijden van de leningen die zijn vastgesteld in de leningsovereenkomsten tussen de Commissie en het begunstigde land;
 - e) andere factoren die relevant zijn voor de bepaling van de lenings- en schuldbeheertransacties.
4. Het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen wordt vastgesteld vóór de aanvang van de periode waarop het betrekking heeft.

⁽¹²⁾ Verordening (EU, Euratom) 2020/2093 van de Raad van 17 december 2020 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2021-2027 (PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 11).

5. Het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen kan met name worden gewijzigd in geval van een ernstig risico dat de maximale gemiddelde looptijd niet in acht kan worden genomen wegens onderbesteding van de uitgaven van de bedragen van langetermijnfinanciering of in geval van wijziging van een of meer van de in lid 3 bedoelde factoren.
6. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad in kennis van het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen.

Artikel 4

Financieringsplan

1. In het financieringsplan wordt een indicatief streefcijfer vastgesteld voor de middelen die moeten worden aangetrokken door transacties tot het opnemen van leningen en die worden beheerd door middel van schuldbeheertransacties, die in de regel een termijn van zes maanden bestrijken.
2. In het financieringsplan worden de geplande transacties tot het opnemen van leningen en, in voorkomend geval, de schuldbeheertransactie vermeld die in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie moeten worden uitgevoerd. Binnen de grenzen die in het jaarlijkse besluit tot het opnemen van leningen zijn vastgesteld en rekening houdend met de in artikel 3, lid 3, bedoelde factoren en de financiële voorwaarden op de primaire en secundaire markt, omvat het financieringsplan onder meer de volgende financieringsparameters:
 - a) het maximale verwachte bedrag aan kortetermijn- en langetermijnfinanciering voor de periode;
 - b) de gewogen maximale gemiddelde looptijd van langetermijnfinanciering die wordt opgenomen;
 - c) een bovengrens voor de verwachte gemiddelde liquiditeit die beschikbaar zal zijn als reserve om aan de betalingsbehoeften voor de geplande periode te voldoen;
 - d) in voorkomend geval, het maximale uitstaande bedrag aan eigen uitgaven die voor eigen rekening van de Commissie kunnen worden aangehouden en kunnen worden gebruikt voor gewaarborgde geldmarkttransacties of ter ondersteuning van de secundaire markt.

Bij het opstellen van het financieringsplan wordt terdege rekening gehouden met het advies van de in artikel 18, lid 2, punt a), bedoelde Chief Risk Officer.

3. Het financieringsplan wordt vastgesteld vóór de aanvang van de periode waarop het betrekking heeft.
4. Het financieringsplan kan worden gewijzigd in geval van een belangrijke wijziging van een of meer van de in artikel 3, lid 3, genoemde factoren.
5. Op basis van het goedgekeurde financieringsplan brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad op de hoogte.

Artikel 5

Mededeling van de verwachte uitbetalingsbehoeften met het oog op de voorbereiding en uitvoering van het financieringsplan

1. Het financieringsplan wordt opgesteld op basis van door de programmaordonnateurs aan het directoraat-generaal Begroting te verstrekken actuele informatie over het tijdschema van de verwachte betalingen in de loop van de betrokken periode van zes maanden. De verstrekte informatie moet zo nauwkeurig en betrouwbaar mogelijk zijn.
2. Een maand vóór de vaststelling van het financieringsplan verstrekken de programmaordonnateurs een gedetailleerde prognose van de uitbetalingsbehoeften voor de respectieve programma's.
3. De programmaordonnateurs verstrekken, voor zover mogelijk, regelmatige, nauwkeurige en betrouwbare actualiseringen van de informatie die is verstrekt met betrekking tot de geplande uitbetalingen, met inbegrip van wijzigingen in de termijnen voor de voltooiing van de procedures voor de goedkeuring van betalingen.
4. De programmaordonnateurs gebruiken het elektronische systeem voor de mededeling en actualisering van informatie over verwachte uitbetalingsbehoeften voor de toezending van de in artikel 11, lid 2, punt h), bedoelde informatie over betalingsramingen met het oog op de mededeling van de krachtens de leden 1 tot en met 3 van dit artikel vereiste informatie.

*Artikel 6***Uitvoering van de lenings- en schuldbeheertransacties**

1. De afzonderlijke transacties tot het opnemen van leningen worden uitgevoerd in overeenstemming met de meest recente toepasselijke actualisering van het financieringsplan voor de betrokken periode.

Op basis van de uit hoofde van artikel 5, lid 3, verstrekte regelmatige actualisering van de informatie over de bedragen en het verwachte tijdschema voor de goedkeuring van uitbetalingen door programmaordonnateurs geeft de directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting regelmatig instructies over de bedragen die via de uitgifte van schuldpapier moeten worden opgehaald.

2. De geïnstrueerde bedragen worden opgehaald door de in artikel 7 omschreven gediversifieerde financieringsstrategie toe te passen, met inachtneming van de in artikel 4, lid 2, vastgestelde financieringsparameters van het financieringsplan.

Bij de lenings- en schuldbeheertransacties wordt het beginsel van goed financieel beheer in acht genomen, dat bestaat uit een passende scheiding van functies en verantwoordelijkheden, informatie- en rapporteringsstromen die gericht zijn op het waarborgen van onafhankelijk toezicht en verantwoordingsplicht, en de wettigheid en regelmatigheid van alle transacties. Deze transacties worden uitgevoerd overeenkomstig de beste marktpraktijken en met inachtneming van de marktconventies.

*Artikel 7***Gediversifieerde financieringsstrategie**

1. Bij de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie passen de diensten van de Commissie in voorkomend geval de volgende beginselen toe, met volledige inachtneming van het beginsel van goed financieel beheer, om de vereiste financiële middelen te lenen om tijdig te voldoen aan de behoeften van de desbetreffende programma's voor terugbetaalbare en niet-terugbetaalbare steun, en om de daaruit voortvloeiende schuld zo efficiënt en vlot mogelijk te beheren, waarbij ernaar wordt gestreefd de gunstigste financiële voorwaarden te verkrijgen onder de heersende marktomstandigheden voor de begroting van de Unie en de begunstigde landen, en te streven naar een regelmatige aanwezigheid op de kapitaalmarkt:

- a) transacties tot het opnemen van leningen en schuldbeheertransacties kunnen plaatsvinden op de primaire markt, op de secundaire markt en op de geldmarkten;
- b) transacties tot het opnemen van leningen worden georganiseerd door middel van een reeks individuele leningen met verschillende looptijden, variërend van kortetermijn- tot langetermijnfinanciering;
- c) transacties tot het opnemen van leningen kunnen worden georganiseerd door middel van een mix van gesyndiceerde transacties en veilingen en onderhandse plaatsingen, waarbij in beide gevallen gebruik wordt gemaakt van de diensten van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die lid zijn van het netwerk van primary dealers dat is opgericht bij Besluit (EU, Euratom) 2021/625 van de Commissie ⁽¹³⁾;
- d) de resulterende schuld kan worden verlengd met het oog op looptijdbeheer;
- e) cashflowmismatches en liquiditeitsrisico worden beheerd door middel van maatregelen op het gebied van het kortetermijnliquiditeitsbeheer van op een specifieke rekening aangehouden bedragen met gebruikmaking van gewaarborgde en niet-gewaarborgde geldmarkttransacties.

2. Indien dit nodig is om een beter beheer te waarborgen van rente- en andere financiële risico's die voortvloeien uit de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie, kunnen de diensten van de Commissie ook gebruikmaken van schuldbeheertransacties die kunnen bestaan in het gebruik van derivaten zoals swaps om rente- of andere financiële risico's te beheren, of kunnen inhouden dat zij gewaarborgde of niet-gewaarborgde geldmarkttransacties aangaan met bureaus voor schuldbeheer van lidstaten, supranationale instellingen, nationale overheidsinstanties, kredietinstellingen en beleggingsondernemingen met een passende kredietwaardigheid en centrale tegenpartijen. Daartoe kunnen de diensten van de Commissie hun eigen obligaties terugkopen en aanhouden. Swaps mogen met name alleen worden gebruikt voor het afdekken van renterisico's die worden gedragen door landen die leningen ontvangen. De kosten voor het beheer van risico's met derivaten worden door de begunstigde van het risicobeheer gedragen.

⁽¹³⁾ Besluit (EU, Euratom) 2021/625 van de Commissie van 14 april 2021 inzake de oprichting van het netwerk van primary dealers en de vaststelling van criteria om in aanmerking te komen voor opdrachten als lead manager of co-lead manager voor gesyndiceerde transacties ten behoeve van de leningsactiviteiten van de Commissie namens de Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 131 van 16.4.2021, blz. 170).

AFDELING 2

Transacties tot het verstrekken van leningen

Artikel 8

Transacties tot het verstrekken van leningen

De transacties tot het verstrekken van leningen worden uitgevoerd overeenkomstig de specifieke regels die zijn vastgesteld in de desbetreffende basishandeling, alsmede de voorwaarden die zijn vastgelegd in de leningsovereenkomsten tussen de Commissie en het begunstigde land overeenkomstig de desbetreffende basishandeling.

Artikel 9

Uitbetalingen en vervroegde beëindiging van de lening

De uitbetaling van leningstermijnen of tranches geschiedt zo efficiënt en snel mogelijk, afhankelijk van de beschikbaarheid van financiering. De leningsovereenkomsten bevatten een onvoorwaardelijke en onherroepelijke verbintenis van het begunstigde land om alle kosten in verband met de lening, met inbegrip van administratieve kosten, te dragen en de hoofdsom en de rente terug te betalen, en kunnen het gebruik van derivaten, met name swaps, toestaan.

Leningsovereenkomsten in het kader van Verordening (EU) 2021/241 bevatten een clausule voor de vervroegde beëindiging van de lening die de Commissie het recht geeft te verzoeken om vervroegde terugbetaling van de lening, onder meer overeenkomstig artikel 22, lid 5, en artikel 24, lid 9, van Verordening (EU) 2021/241, en om niet goedgekeurde voorfinanciering terug te vorderen.

Artikel 10

Kosten van de lening

Alle kosten, met inbegrip van de kosten in verband met het beheer van rente- en andere financiële risico's, die de Unie maakt in verband met het opnemen van middelen voor de leningen, worden gedragen door de begunstigde landen, overeenkomstig artikel 220 van het Financieel Reglement en de desbetreffende basishandelingen, en worden berekend volgens een methode die door de Commissie is vastgesteld in Uitvoeringsbesluit EU 2022/2545 van de Commissie ⁽¹⁴⁾, aangevuld met specifieke richtsnoeren, met volledige inachtneming van de beginselen van transparantie en gelijke behandeling.

Alle door de Unie gemaakte kosten voor derivaten komen ten laste van het begunstigde land.

De kosten worden op gezette tijden aan het begunstigde land gefactureerd.

AFDELING 3

Uitvoering en rapportering

Artikel 11

Opbouw van operationele capaciteit

1. De uitvoering van de lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie en de daarmee verband houdende transacties tot het verstrekken van leningen omvat de opbouw en het beheer van de operationele capaciteit, waarbij wordt gewaarborgd dat de opgezette systemen een gezond financieel beheer waarborgen en onderworpen zijn aan degelijk risicobeheer en documentatie van processen en besluiten.

⁽¹⁴⁾ Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2545 van de Commissie van 19 december 2022 tot vaststelling van het kader voor de toewijzing van de kosten in verband met de lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie (zie bladzijde 123 van dit Publicatieblad).

2. Deze operationele capaciteit omvat met name volgende taken:
- a) onderhandelen over, evalueren en ondertekenen van overeenkomsten met openbare of particuliere kredietinstellingen en nationale of internationale centrale effectenbewaarinstellingen die vereist zijn voor het sluiten van de afwikkeling van transacties;
 - b) herzien, aanpassen, wijzigen, herschrijven en afronden van de documentatie over het opnemen van leningen, met inbegrip van de documentatie in het kader van het schulduitgifteprogramma;
 - c) vaststellen van regelingen en regels voor de organisatie van veilingen, met inbegrip van overeenkomsten met externe aanbieders van systemen en permanent toezicht op de uitvoering van veilingen;
 - d) uitvoeren van individuele leningstransacties door middel van gesyndiceerde transacties, veilingen en onderhandse plaatsingen;
 - e) berekenen van de kosten die zijn gemaakt volgens de door de Commissie in specifieke richtsnoeren vast te stellen methode en die in het kader van transacties tot het verstrekken van leningen ten laste van de begroting van de Unie en van de begunstigde landen moet worden gebracht;
 - f) vaststellen van regelingen en onderhandelen over, evalueren en ondertekenen van overeenkomsten, met inbegrip van overeenkomsten met tegenpartijen en aanbieders van handelssystemen, die vereist zijn voor het uitvoeren van de volgende transacties en instrumenten:
 - i) retrocessietransacties of omgekeerde repotransacties, kooptransacties met wederverkoop of verkooptransacties met wederinkoop en andere transacties die aanleiding geven tot passiva;
 - ii) derivaten, zoals swaps, met als enig doel leningen te beheren en af te dekken.
 - g) verrichten van transacties op de secundaire markt, niet-gewaarborgde en gewaarborgde geldmarkttransacties, met inbegrip van de in punten f), i) en ii), bedoelde transacties;
 - h) opzetten en beheren van het in artikel 5, lid 4, bedoelde elektronische systeem voor de mededeling en actualisering van informatie over verwachte betalingsbehoeften.

Artikel 12

Rapportering over de uitvoering van transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen

De Commissie stelt tweemaal per jaar een verslag op over alle aspecten van haar strategie voor het opnemen van leningen en schuldbeheer, zoals rechtsgrondslag, uitstaande bedragen van obligaties en schuldpapier, looptijdprofiel, uitgekeerde subsidies en leningen, aflossingsschema van de uitbetaalde leningen, financieringskosten en het bedrag dat de Commissie voornemens is in het komende semester uit te geven. Dit verslag wordt aan het Europees Parlement en de Raad voorgelegd.

HOOFDSTUK 3

BOEKHOUDING EN REKENPLICHTIGE

Artikel 13

Rekening voor het beheer van de opbrengsten

1. De opbrengsten met betrekking tot het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen worden beheerd via een door de rekenplichtige van de Commissie geopende rekening. De rekenplichtige delegeert het beheer van deze rekening aan de bevoegde diensten van het directoraat-generaal Begroting, die de rekening beheren overeenkomstig de regels, beginselen en procedures van dit besluit.
2. De rekening wordt bij de ECB aangehouden op basis van een contract inzake fiscale agentschapsdiensten. De rekening wordt gebruikt voor specifieke liquiditeitsbuffers die worden aangepast aan de bedragen van komende betalingen.

*Artikel 14***Boekhouding voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen**

De rekenplichtige is verantwoordelijk voor een passende boekhouding van alle transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen overeenkomstig de boekhoudregels van de Unie en titel XIII van het Financieel Reglement.

*Artikel 15***Opstelling van financiële overzichten**

1. De rekenplichtige is verantwoordelijk voor het opstellen van de jaarlijkse financiële overzichten met betrekking tot de transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen overeenkomstig de boekhoudregels van de Unie en op basis van de door de programmaordonnateurs verstrekte informatie.
2. Deze financiële overzichten maken deel uit van de geconsolideerde jaarrekening van de begroting van de Unie.

HOOFDSTUK 4

RISICOBEBEER EN COMPLIANCE*Artikel 16***Rol van de Chief Risk Officer voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen**

1. Er wordt een Chief Risk Officer aangesteld voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen, wiens bevoegdheden en taken in dit besluit zijn vastgelegd.
2. De rol van de Chief Risk Officer bestaat erin ervoor te zorgen dat de systemen en processen die worden gebruikt voor de uitvoering van transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen zodanig worden ontworpen en uitgevoerd dat de bescherming van de financiële belangen van de Unie en een goed financieel beheer van transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen zo veel mogelijk worden gewaarborgd.
3. De rol van Chief Risk Officer wordt onafhankelijk van de functies en taken in verband met de planning, toepassing, uitvoering en verantwoording van transacties uitgeoefend. De Chief Risk Officer heeft autonomie bij de uitvoering van de in dit hoofdstuk beschreven taken en verantwoordelijkheden en krijgt de nodige middelen ter beschikking gesteld.
4. De Chief Risk Officer brengt rechtstreeks verslag uit aan het lid van het college dat verantwoordelijk is voor de begroting met betrekking tot de in dit hoofdstuk vastgestelde verantwoordelijkheden.
5. Een met de taak van Compliance Officer belast personeelslid rapporteert rechtstreeks aan de Chief Risk Officer over de in artikel 17, lid 4, genoemde aangelegenheden.

*Artikel 17***Vaststelling van een risico- en compliancebeleid op hoog niveau**

1. De Chief Risk Officer stelt een risico- en compliancebeleid op hoog niveau op, waarin de voornaamste risico's voor de financiële belangen van de Unie die voortvloeien uit de uitvoering van transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen, in kaart worden gebracht. In dit verband houdt de Chief Risk Officer rekening met de beginselen voor risico-erkenning en -beoordeling, volgens welke een doeltreffend internecontrolesysteem de voornaamste risico's identificeert en voortdurend beoordeelt.
2. Het risico- en compliancebeleid op hoog niveau stelt de strategische risicodoelstellingen vast en biedt het overkoepelende kader voor de richtsnoeren voor risicobeheer die van toepassing zijn op transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen.

3. In het risico- en compliancebeleid op hoog niveau worden alle bijbehorende risico's in kaart gebracht, waaronder liquiditeits-, markt-, financierings-, krediet-, tegenpartij- en operationele risico's die voortvloeien uit de uitvoering van de transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen. In het risico- en compliancebeleid op hoog niveau worden voor elk risico de risicobereidheid op hoog niveau vastgesteld, de algemene methoden om de risicoblootstelling te meten, de monitoring- en rapporteringsvereisten, alsmede het escalatiemechanisme dat moet worden toegepast in geval van inbreuken of niet-naleving. Hierbij wordt de deugdelijkheid van de procedures geverifieerd die nodig zijn om de betrouwbaarheid, integriteit en transparantie van die transacties te waarborgen en worden alle financiële of operationele risico's op passende wijze beperkt.
4. Het risico- en compliancebeleid op hoog niveau omvat de volgende regels en procedures:
- regels en procedures die moeten worden nageleefd door personen die verantwoordelijk zijn voor de operationele toepassing en uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie, en
 - regels en procedures ter voorkoming van het witwassen van geld, de financiering van terrorisme, de uitvoering van transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen door entiteiten die opgericht of gevestigd zijn in rechtsgebieden die in het kader van het desbetreffende beleid inzake niet-coöperatieve rechtsgebieden op de lijst zijn geplaatst of die overeenkomstig artikel 9, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁵⁾, als landen met een hoog risico zijn aangemerkt, of die daadwerkelijk niet voldoen aan de op Unie- of internationaal niveau overeengekomen belastingnormen inzake transparantie en uitwisseling van informatie, inbreuken op sanctieregelingen en andere relevante financiële onregelmatigheden.
5. Het risico- en compliancebeleid op hoog niveau wordt ten minste jaarlijks geëvalueerd en indien nodig herzien.
6. Het risico- en compliancebeleid op hoog niveau wordt door de Chief Risk Officer ter goedkeuring voorgelegd aan het lid van het college dat verantwoordelijk is voor de begroting.

Artikel 18

Rol van de Chief Risk Officer

- De Chief Risk Officer ziet erop toe dat het risico- en compliancebeleid op hoog niveau op alomvattende en consistente wijze wordt uitgevoerd.
- De Chief Risk Officer wordt met name belast met de volgende taken:
 - een advies uitbrengen over het ontwerpfinancieringsplan;
 - de interne regels en richtsnoeren van de directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting voor de uitvoering van dit besluit beoordelen met het oog op de samenhang met het risico- en compliancebeleid op hoog niveau, dat hij kan verzoeken te wijzigen;
 - zorgen voor en toezien op de voortdurende compliance met behulp van robuuste processen voor het identificeren, kwantificeren en monitoren van risico's;
 - mogelijke inbreuken op het risico- en compliancebeleid op hoog niveau of op andere risicogerelateerde richtsnoeren, beleidslijnen en limieten in kaart brengen en mogelijke stappen aanbevelen die moeten worden genomen in geval van inbreuken of niet-naleving.

Artikel 19

Rapportering door de Chief Risk Officer

- De Chief Risk Officer brengt regelmatig verslag uit over materiële risico's en over de compliance van de overeenkomstig artikel 17, lid 4, vastgestelde regels en procedures aan het lid van het college dat verantwoordelijk is voor de begroting, aan het Risk & Compliance-comité, aan de directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting en aan de rekenplichtige. De Chief Risk Officer verstrekt ook op gezette tijden informatie over risico's en beperkingen aan personen die verantwoordelijk zijn voor de operationele uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie.

⁽¹⁵⁾ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73).

De directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting neemt onverwijld de nodige maatregelen om deze bevindingen aan te pakken en verstrekt de Chief Risk Officer uitleg over de genomen maatregelen.

Wanneer hij verslag uitbrengt aan het lid van het college dat verantwoordelijk is voor de begroting, kan de Chief Risk Officer dat lid in voorkomend geval ook in kennis stellen van de in de tweede alinea bedoelde bevindingen en van de beraadslagingen van het Risk & Compliance-comité.

2. De Chief Risk Officer brengt eenmaal per jaar verslag uit aan de Commissie over de uitvoering van het risico- en compliancebeleid op hoog niveau.

Artikel 20

Rol van het Risk & Compliance-comité

1. Er wordt een Risk & Compliance-comité opgericht om de Chief Risk Officer te ondersteunen bij de uitvoering van zijn taken.

2. Het Risk & Compliance-comité:

- a) wordt geraadpleegd door de Chief Risk Officer over het risico- en compliancebeleid op hoog niveau;
- b) ondersteunt de Chief Risk Officer bij de in artikel 18, lid 2, punten a), b) en c), bedoelde taken;
- c) is betrokken bij de evaluatie, monitoring en goedkeuring van praktijken met betrekking tot de uitvoering van het risico- en compliancebeleid op hoog niveau en met betrekking tot het risicobeheer van de transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen;
- d) ondersteunt de Chief Risk Officer bij het beoordelen van nieuwe risicoblootstellingen in verband met de transacties voor het opnemen, schuldbeheer en verstrekken van leningen, en wordt door de Chief Risk Officer geïnformeerd over de overschrijding van limieten die zijn vastgesteld om risico's te beperken of de niet-naleving te beperken van het risico- en compliancebeleid op hoog niveau en andere risicorelateerde richtsnoeren, beleidslijnen en limieten.

Artikel 21

Leden en organisatie van het Risk & Compliance-comité

1. De leden van het Risk & Compliance-comité zijn de Chief Risk Officer, de rekenplichtige van de Commissie, de Compliance Officer, twee personeelsleden van directoraten-generaal waarvan de taken kennis van risicobeheer en toezicht op de financiële markten inhouden, en twee personeelsleden van het directoraat-generaal Begroting, aangewezen door de directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting.

2. De Chief Risk Officer nodigt twee externe deskundigen uit voor de vergaderingen van het Risk & Compliance-comité. De externe deskundigen geven adviezen en nemen deel aan beraadslagingen zonder stemrecht over aangelegenheden die aan het comité worden voorgelegd.

3. Het Risk & Compliance-comité neemt, waar mogelijk, standpunten aan op basis van consensus of, wanneer geen consensus wordt bereikt, op basis van een gewone meerderheid van zijn leden. Bij staking van stemmen is de stem van de Chief Risk Officer doorslaggevend.

4. Het Risk & Compliance-comité stelt zijn reglement van orde vast.

HOOFDSTUK 5

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 22

Intrekking

Besluit C(2021) 2502 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar het ingetrokken besluit gelden als verwijzingen naar dit besluit.

Artikel 23

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 19 december 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSBESLUIT (EU, Euratom) 2022/2545 VAN DE COMMISSIE
van 19 december 2022

tot vaststelling van het kader voor de toewijzing van de kosten in verband met de lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

Gezien Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾, en met name artikel 220 bis,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU, Euratom) 2022/2434 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ wordt de gediversifieerde financieringsstrategie als één financieringsmethode voor de uitvoering van door de Commissie uitgevoerde lenings- en schuldbeheertransacties opgenomen in Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 ("Financieel Reglement"). Na de inwerkingtreding van Verordening (EU, Euratom) 2022/2434 moet de gediversifieerde financieringsstrategie van toepassing zijn op programma's voor financiële bijstand waarvoor de basishandelingen op of na 9 november 2022 in werking treden.
- (2) De Commissie moet de noodzakelijke regelingen treffen voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie. Voor de toepassing van de gediversifieerde financieringsstrategie moet een reeks regels worden vastgesteld om te bepalen hoe de kosten worden toegewezen aan de desbetreffende programma's voor financiële bijstand. Die regels moeten waarborgen dat alle door de Unie gemaakte kosten in verband met financiële bijstand ten laste van de begunstigde komen.
- (3) De methode voor de toewijzing van de kosten in verband met de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie in het kader van NextGenerationEU (NGEU) is vastgesteld bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/1095 van de Commissie ⁽³⁾. Het is passend deze regelingen uit te breiden tot lenings- en schuldbeheertransacties die worden uitgevoerd in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie overeenkomstig artikel 220 bis van het Financieel Reglement.
- (4) De terugbetalingsverplichtingen moeten bij de begunstigten van de financiële bijstand blijven berusten, overeenkomstig artikel 220, lid 5, punt e), van het Financieel Reglement en de begrotingsbeginselen van goed financieel beheer en evenwicht. Alle kosten moeten ten laste van de begunstigten komen op basis van één kostentoewijzingsmethode die een transparante en evenredige toewijzing van de kosten waarborgt.
- (5) De kostentoewijzingsmethode moet ervoor zorgen dat er geen kruissubsidiëring van kosten plaatsvindt tussen categorieën begunstigten. Enerzijds moeten kosten van leningen volledig worden doorberekend aan de begunstigten van die leningen, en anderzijds moeten kosten van niet-terugbetaalbare steun volledig worden doorberekend aan de EU-begroting, op basis van de werkelijk gemaakte kosten voor het ophalen en het uitbetalen van het respectieve deel van de opbrengst aan de verschillende begunstigten. De methode moet alle kosten dekken die de Unie maakt voor lenings- en schuldbeheertransacties, met inbegrip van alle administratieve kosten, en ervoor zorgen dat voor elke uitbetaling verschillende categorieën kosten worden berekend.

⁽¹⁾ PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) 2022/2434 van het Europees Parlement en de Raad van 6 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 met betrekking tot de vaststelling van een gediversifieerde financieringsstrategie als algemene leenmethode (PB L 319 van 13.12.2022, blz. 1.)

⁽³⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/1095 van de Commissie van 2 juli 2021 tot vaststelling van de methode voor de toewijzing van de kosten in verband met de lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van NextGenerationEU (PB L 236 van 5.7.2021, blz. 75).

- (6) Om een eerlijke en gelijke behandeling van de begunstigden te garanderen, moet de Commissie een gemeenschappelijke en uniforme methode voor kosten invoeren die van toepassing is op alle soorten uitbetalingen (zowel die welke uit de Uniebegroting worden terugbetaald als die welke door de begunstigden worden terugbetaald), waarbij de kosten aan de begunstigden worden doorberekend op basis van het aandeel in de ontvangen opbrengst.
- (7) Bij deze methode voor berekening en toewijzing van kosten moet onderscheid worden gemaakt tussen drie categorieën kosten: financieringskosten, liquiditeitsbeheerskosten en administratieve kosten. De financieringskosten vloeien voort uit de rente en andere lasten die de Commissie moet betalen voor de verschillende instrumenten die worden uitgegeven om de betrokken uitbetalingen te financieren. De liquiditeitsbeheerskosten zijn kosten die voortvloeien uit het feit dat bedragen worden uitgegeven en tijdelijk op liquiditeitsrekeningen worden aangehouden als reserves voor het verrichten van betalingen die er staan aan te komen. Deze lopende operationele overheadkosten zijn inherent aan de gediversifieerde financieringsstrategie en moeten eerlijk over alle begunstigden worden verdeeld. De derde kostencategorie bestaat uit de administratieve kosten van het opbouwen van de technische en operationele capaciteit om een gediversifieerde financieringsstrategie uit te voeren, die duidelijk voortvloeien uit de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie.
- (8) Om een eerlijke en evenredige toerekening van kosten te bewerkstelligen, worden uitbetalingen en daarmee samenhangende financieringsinstrumenten opgedeeld in termijnen (hierna "tijdvakken"). Reeds bestaande uitbetalingen en daarmee samenhangende leningstransacties die in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie zijn uitgevoerd en al aan tijdvakken zijn toegewezen, worden onverlet gelaten door de toevoeging van uitbetalingen in het kader van programma's voor financiële bijstand die binnen het toepassingsgebied van artikel 220 bis van het Financieel Reglement vallen. De kosten van via de gediversifieerde financieringsstrategie gefinancierde uitbetalingen van leningen worden vanaf het begin ervan op dezelfde wijze berekend en toegerekend. Het belangrijkste voordeel van deze aanpak is dat de financieringskosten identiek zijn voor alle uitbetalingen die aan hetzelfde tijdvak worden toegerekend, zodat de leningen zijn afgestemd op de uitbetalingsbehoeften.
- (9) Bij geen van de programma's waarop de kostentoewijzingsmethode van toepassing zou zijn, mag de kostenverdeling worden beïnvloed. De kostentoewijzingsmethode zou vanaf de vaststelling ervan van toepassing zijn op in het kader van NGEU opgenomen leningen en op in het kader van Verordening (EU) 2022/2463 van het Europees Parlement en de Raad (*) verstrekte leningen, die een vergelijkbare looptijd en structuur hebben en daarom in dezelfde tijdvakken kunnen worden opgenomen. Indien er een nieuw programma voor financiële bijstand met een andere looptijd en structuur wordt vastgesteld waardoor de kosten kunnen worden beïnvloed, moet deze methode waar nodig worden herzien.
- (10) De berekening van de financieringskosten die voortvloeien uit leningstransacties moet worden afgeleid van de kosten die voortvloeien uit alle leningstransacties tijdens de periode van zes maanden rond de datum van de uitbetaling. Deze opdeling van de financieringskosten is nodig om te waarborgen dat de aan de uitbetaling toegerekende financieringskosten nauw samenhangen met de geldende markttarieven op het tijdstip waarop die uitbetaling plaatsvindt. Deze aanpak houdt in dat de exacte financieringskosten weliswaar pas worden vastgesteld na voltooiing van de financieringspool aan het einde van het tijdvak van zes maanden, maar dat er voor de begunstigden van een lening indicatieve prijzen beschikbaar zullen zijn vóór de definitieve kostenberekening. De begunstigden van een lening of, voor de externe bestemmingsontvangsten overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2020/2094 van de Raad (°), de EU-begroting, moeten dezelfde lasten betalen. Dit voorkomt de willekeur of het toeval die kenmerkend zijn voor de traditionele back-to-backmethode waarbij de kosten voor een bepaalde begunstigde de voorwaarden waren die konden worden verkregen op de specifieke dag waarop de lening werd opgenomen.
- (11) Elk tijdvak moet actief zijn gedurende een periode van zes maanden beginnende op 1 januari of 1 juli. Het eerste tijdvak moet echter de periode van 1 juni 2021 tot en met 31 december 2021 bestrijken, zoals bedoeld in artikel 4 van het besluit.
- (12) Hoewel de financieringskosten per tijdvak van zes maanden kunnen variëren vanwege verschillen in financieringsvoorwaarden waarop de Commissie geen invloed heeft, zal de Commissie lenings- en schuldbeheertransacties zodanig beheren dat alle tijdvakken zo veel mogelijk een vergelijkbaar looptijdprofiel hebben.

(*) Verordening (EU) 2022/2463 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot vaststelling van een instrument voor de toekenning van steun aan Oekraïne voor 2023 (macro-financiële bijstand +) (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 1).

(°) Verordening (EU) 2020/2094 van de Raad van 14 december 2020 tot vaststelling van een herstelinstrument van de Europese Unie ter ondersteuning van het herstel na de COVID-19-crisis (PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 23).

- (13) De financieringsstrategie van de Commissie maakt een beter beheer van renterisico's en andere financiële risico's mogelijk. Hoewel de aan begunstigden van een lening in rekening gebrachte renten stabiel zullen blijven, zullen de tarieven toch periodiek en marginaal moeten worden herberekend wanneer vervallende instrumenten in de financieringspool moeten worden vervangen. De Commissie zal zo nodig haar capaciteit ontwikkelen om derivaten zoals swaps te gebruiken teneinde eventuele resterende renterisico's te beheren en een begunstigde de mogelijkheid van vastrentende leningen aan te bieden. De kosten van deze vastrentende faciliteit moeten volledig en exclusief worden gedragen door de begunstigde die van deze mogelijkheid gebruikmaakt.
- (14) Het bedrag van de uitbetalingen in een tijdvak moet gelijk zijn aan het bedrag van de langetermijnfinancieringsinstrumenten die aan dat tijdvak zijn toegerekend. In de meeste gevallen zal de uitbetaling van de opbrengsten plaatsvinden in en worden toegerekend aan hetzelfde tijdvak als de uitgifte van de langetermijnfinancieringsinstrumenten die zijn gebruikt om de opbrengsten te genereren. Onvoorziene vertragingen bij de uitbetaling kunnen echter leiden tot situaties waarin de opbrengsten van de langetermijnfinanciering zijn gegenereerd maar niet kunnen worden uitbetaald zoals oorspronkelijk gepland. In dit scenario kan de uitbetaling worden uitgesteld tot het volgende tijdvak. Als de middelen voor deze specifieke financieringsbehoeften echter al zijn opgehaald en aan het vorige tijdvak zijn toegerekend, kunnen ze niet worden gebruikt voor andere behoeften in dit tijdvak. In deze omstandigheden moet het mogelijk zijn om uitbetalingen toe te rekenen aan het tijdvak waaraan de financieringsinstrumenten zijn toegerekend. Het moet ook mogelijk zijn om langetermijnfinancieringsinstrumenten van het volgende tijdvak toe te rekenen aan het vorige tijdvak ingeval het bedrag van de langetermijnfinancieringsinstrumenten van dat tijdvak niet volstaat om het bedrag van de uitbetalingen te dekken.
- (15) De Commissie zal ook middelen nodig hebben om in het voorafgaande tijdvak te anticiperen op de uitbetalingsbehoeften aan het begin van het volgende tijdvak. Om aan dergelijke situaties tegemoet te komen en tegen gunstige voorwaarden over de nodige middelen te beschikken om uitbetalingen te verrichten die dicht bij de overgang tussen twee tijdvakken plaatsvinden, moet de Commissie langetermijnfinancieringsinstrumenten kunnen toerekenen aan het volgende tijdvak.
- (16) De kern van de gediversifieerde financieringsstrategie is het vermogen om liquiditeiten van de financieringsverrichtingen te beheren door toegang te hebben tot kortetermijnleningen en contanten aan te houden voor prudentiële doeleinden. Met dat liquiditeitsbeheer zal de Commissie in staat zijn aan alle betalingsbehoeften te voldoen en de uitgifte aan te passen aan de marktvoorwaarden. Dit vermogen leidt tot kosten van het aantrekken van opbrengsten door de uitgifte van kortlopende effecten en kosten van het tijdelijk aanhouden van bepaalde opbrengsten op een liquiditeitsrekening om te garanderen dat alle betalingen op verzoek kunnen worden verricht. Schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie maken een beter beheer van renterisico's en andere financiële risico's mogelijk. Zij kunnen het gebruik van derivaten zoals swaps omvatten om renterisico's of andere financiële risico's in verband met leningen voor de begunstigden te beheren, alsook de verrichting van gedekte of ongedekte geldmarkttransacties. Kosten in verband met het terugkopen en/of aanhouden van eigen obligaties ten behoeve van liquiditeitsbeheer moeten als liquiditeitsbeheerskosten worden beschouwd. Dit besluit moet de basis vormen om deze liquiditeitskosten te berekenen en in de loop van het desbetreffende jaar op billijke en evenwichtige basis toe te wijzen aan alle relevante begunstigden van opbrengsten.
- (17) Hogere uitbetalingsbehoeften dan het bedrag van de langetermijnfinancieringsinstrumenten die aan het respectieve tijdvak zijn toegerekend, of rentebetalingen kunnen leiden tot een liquiditeitstekort in een tijdvak. Lagere uitbetalingsbehoeften dan het bedrag van de langetermijnfinancieringsinstrumenten die aan het respectieve tijdvak zijn toegerekend, of ontvangen aflossingsbetalingen in verband met de uitstaande uitbetalingen die aan het tijdvak zijn toegerekend, kunnen leiden tot een liquiditeitsoverschot. Het compenseren van deze liquiditeitsoverschotten of -tekorten is een onvermijdelijke voorwaarde voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie. Deze kosten mogen niet ten laste komen van de respectieve tijdvakken, maar moeten worden geïsoleerd en beheerd als onderdeel van afzonderlijke liquiditeitsbeheerskosten. Bij dit besluit moet een mechanisme worden ingesteld om de kosten van liquiditeitstekorten of -overschotten te scheiden zodat zij in het bredere financieringsprogramma kunnen worden opgevangen als liquiditeitsbeheerskosten. De Commissie moet het liquiditeitsbeheerscompartiment gebruiken om positieve of negatieve kassaldi in de tijdvakken te nivelleren met het totale bedrag van de uitbetalingen.
- (18) Voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie moeten nieuwe capaciteiten worden verworven om de voordeligste toegang tot kapitaalmarkten te verkrijgen en ervoor te zorgen dat dergelijke infrastructuur op een continue en doeltreffende manier in stand wordt gehouden. Hieronder vallen ook kosten voor het aanhouden van liquiditeitsrekeningen, voor het verwerven van capaciteit voor de organisatie van veilingen van EU-bills en -obligaties en voor het invoeren van nieuwe interne gegevensverwerkingscapaciteit. Dergelijke kosten, die rechtstreeks voortvloeien uit de uitvoering van lenings- en uitbetalingstransacties, moeten worden behandeld als overheadkosten die uiteenvallen in kosten voor de opstart en kosten voor de instandhouding van de lenings- en betalingsinfrastructuur. Deze kosten moeten deel uitmaken van de algemene beheerskosten.

- (19) In de algemene beheerskosten zitten alle administratieve kosten die rechtstreeks worden gemaakt voor de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie. Het gaat daarbij ofwel om opstartkosten, die verband houden met eenmalige kosten voor de opbouw van operationele capaciteiten, ofwel om recurrente kosten, te weten onvermijdelijke en rechtstreeks aan lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie toe te rekenen kosten die zich in de loop van de tijd voordoen. Terwijl de recurrente kosten reguliere jaarlijkse kosten zijn die worden toegerekend aan de uitbetalingen die in een bepaald jaar plaatsvinden, moeten de opstartkosten worden toegerekend als eenmalige lasten.
- (20) Opstartkosten en kosten voor capaciteitsopbouw voor deze transacties worden sinds 2021 gemaakt en zijn door middel van specifieke opstartkosten al toegerekend aan begunstigden van programma's voor financiële steun in het kader van NGEU. Daarom mogen de begunstigden van andere programma's voor financiële bijstand die binnen het toepassingsgebied van artikel 220 bis van het Financieel Reglement vallen, geen kosten in verband met deze eerdere capaciteitsopbouw dragen, maar uitsluitend toekomstige uitgaven in verband met de instandhouding van deze infrastructuur. Het deel van de administratieve kosten van programma's voor financiële bijstand binnen het toepassingsgebied van artikel 220 bis van het Financieel Reglement — met uitzondering van NGEU — moet daarom worden beperkt tot recurrente kosten, en de betrokken begunstigden moeten worden behandeld als begunstigden van de gediversifieerde financieringsstrategie.
- (21) Administratieve kosten die deel uitmaken van de algemene beheerskosten, moeten worden beperkt tot een gesloten lijst van subsidiabele kosten, die rechtstreeks verband houden met de gediversifieerde financieringsstrategie. Contractuele vergoedingen in verband met de aanwerving van extern consultancy personeel worden toegevoegd aan de lijst van subsidiabele administratieve uitgaven naar aanleiding van afspraken die zijn gemaakt in het kader van de jaarlijkse begroting voor 2023. De uitbreiding van de lijst van subsidiabele administratieve uitgaven is vóór de vaststelling van dit besluit aan de autoriteiten van de lidstaten meegedeeld. De totale algemene beheerskosten vormen een zeer beperkt deel van de totale kosten van de transacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie.
- (22) Het factureringsproces achteraf is zo opgezet dat de kosten worden teruggevorderd in het volgende jaar en tot het moment dat er geen kosten meer worden gegenereerd door lenings-, schuldbeheer- en betalingstransacties in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie.
- (23) Bij wijze van uitzondering voor de uit hoofde van Verordening (EU) 2022/2463 aan Oekraïne verstrekte leningen voor financiële bijstand kan de Unie de kosten dragen van renten en administratieve kosten in verband met het opnemen en het verstrekken van leningen overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) 2022/2463. De nodige middelen zouden worden verstrekt in de vorm van bijdragen van de lidstaten overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2463. Het factureren van die kosten moet daarom worden afgestemd op het factureren van kosten in verband met uitbetalingen als externe bestemmingsontvangsten overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2020/2094 en per kwartaal van het jaar worden gegroepeerd.
- (24) De Commissie moet een bevestigende verklaring uitgeven voor elke uitbetaling, met inbegrip van niet-terugbetaalbare steun in de zin van artikel 2, lid 2, punten a) en c), van Verordening (EU) 2020/2094, aan de lidstaten terug te betalen steun in de zin van artikel 2, lid 2, punt b), van Verordening (EU) 2020/2094 en leningen aan een lidstaat of derde land in het kader van programma's voor financiële bijstand die binnen het toepassingsgebied van artikel 220 bis van het Financieel Reglement vallen.
- (25) Leningen in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie moeten worden uitgevoerd tegen financiële standaardvoorwaarden (looptijd en terugbetalingsschema) voor elke uitbetaling. Voor niet-terugbetaalbare steun moet de bevestigende verklaring het belangrijkste ondersteunende element zijn dat deze financiële voorwaarden voor de EU-begroting bepaalt. In de bevestigende verklaring wordt de kostendeclaratie vastgelegd op basis van de financiële voorwaarden. Deze voorwaarden moeten de datum van uitbetaling, het bedrag van de financiële steun, de datum van de betalingen van de financieringskosten en de vervaldatum omvatten. De bevestigende verklaring vormt de essentiële basis van de begrotingsplanning, de financiële circuits en de boekhouding van niet-terugbetaalbare steun van de EU.
- (26) Passende verwijzingen in de leningsovereenkomsten zullen verduidelijken dat de kosten van de uitbetalingen worden bepaald door toepassing van de in dit besluit uiteengezette methode.
- (27) Dit besluit moet van toepassing zijn op alle leningstransacties en uitbetalingen in het kader van het NGEU-programma, met inbegrip van die welke hebben plaatsgevonden vóór de inwerkingtreding ervan.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ONDERWERP, DEFINITIES EN ALGEMENE REGELS

Artikel 1

Onderwerp, toepassingsgebied en beginselen

1. Bij dit besluit wordt één uniforme methode vastgesteld voor de toewijzing van kosten die voortvloeien uit binnen het toepassingsgebied van artikel 220 bis van het Financieel Reglement vallende lenings- en schuldbeheertransacties in het kader van programma's voor financiële bijstand, en niet-terugbetaalbare steun uit hoofde van artikel 5, lid 1, van Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 van de Raad ⁽⁶⁾ ("CAM-programma's").
2. Bij de toepassing van de kostentoewijzingsmethode wordt uitgegaan van de beginselen van billijkheid en gelijke behandeling om ervoor te zorgen dat de kosten worden gespreid op basis van het relatieve aandeel aan ontvangen steun.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

- 1) "begunstigde": een lidstaat die of een derde land dat partij is bij een leningsovereenkomst in het kader van een CAM-programma of, bij niet-terugbetaalbare steun uit hoofde van artikel 5, lid 1, van Besluit (EU, Euratom) 2020/2053, de Uniebegroting;
- 2) "uitbetaling": de overdracht van opbrengsten uit lenings- en schuldbeheertransacties ter financiering van terugbetaalbare of niet-terugbetaalbare steun aan een begunstigde;
- 3) "financieringsinstrumenten": obligaties, promessen, handelspapier, EU-bills of andere passende financiële transacties op korte en/of lange termijn in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie;
- 4) "renteperiode": een periode van twaalf (12) maanden, of een andere periode die in de bevestigende verklaring kan worden gespecificeerd, die van start gaat op de datum van uitbetaling of de datum van de voorgaande rentebetaling;
- 5) "liquiditeitsbeheer": het beheer van kasstromen in verband met financieringsinstrumenten en uitbetalingen;
- 6) "leningsovereenkomst": een overeenkomst tussen de Commissie en een begunstigde in het kader van een CAM-programma;
- 7) "leningstransacties": transacties als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2544 van de Commissie ⁽⁷⁾;
- 8) "schuldbeheertransacties": transacties als bedoeld in artikel 2, lid 2, van Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2544;
- 9) "kortetermijnfinanciering": financiering als bedoeld in artikel 2, lid 11, van Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2544;
- 10) "langetermijnfinanciering": financiering als bedoeld in artikel 2, lid 10, van Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2544.

⁽⁶⁾ Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 van de Raad van 14 december 2020 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie en tot intrekking van Besluit 2014/335/EU, Euratom (PB L 424 van 15.12.2020, blz. 1).

⁽⁷⁾ Uitvoeringsbesluit (EU, Euratom) 2022/2544 van de Commissie van 19 december 2022 tot vaststelling van de regelingen voor het beheer en de uitvoering van de lenings- en schuldbeheertransacties van de EU in het kader van de gediversifieerde financieringsstrategie en de daarmee verband houdende transacties tot het verstrekken van leningen (zie bladzijde 109 van dit Publicatieblad).

*Artikel 3***Soorten kosten**

De volgende categorieën kosten worden vastgesteld:

- a) financieringskosten;
- b) liquiditeitsbeheerskosten;
- c) algemene beheerskosten.

HOOFDSTUK 2

FINANCIERINGSKOSTEN EN LIQUIDITEITSBEHEERSKOSTEN

AFDELING 1

Compartmenten*Artikel 4***Tijdvakken**

1. Een tijdvak is actief gedurende een periode van zes maanden beginnende op 1 januari of 1 juli. Het eerste tijdvak bestrijkt echter de periode van 1 juni 2021 tot en met 31 december 2021.
2. Het tijdvak wordt samengesteld door de uitbetalingen tijdens de actieve periode van dat tijdvak en de eraan toegerekende daarmee samenhangende financieringsinstrumenten. Een uitbetaling wordt toegerekend aan het tijdvak dat actief is op de datum van de uitbetaling.

In afwijking van de eerste alinea worden, indien het bedrag van de opbrengsten van aan het vorige tijdvak toegerekende langetermijnfinancieringsinstrumenten hoger is dan het bedrag van de uitbetalingen die overeenkomstig de eerste alinea aan dat tijdvak zijn toegerekend, de uitbetalingen aan dat tijdvak toegerekend totdat het bedrag van de uitbetalingen hetzelfde is als het bedrag van de opbrengsten van die langetermijnfinancieringsinstrumenten.

Voor eventuele uitstaande bedragen die nog moeten worden terugbetaald, blijft de uitbetaling toegerekend aan het tijdvak.

3. Onverminderd artikel 6, lid 2, worden de opbrengsten van langetermijnfinancieringsinstrumenten toegerekend aan een tijdvak.
4. Andere dan de in lid 5 bedoelde langetermijnfinancieringsinstrumenten worden toegerekend aan het tijdvak dat actief is op het moment van sluiting van de leningstransactie die deze instrumenten genereert.

In afwijking van de eerste alinea:

- a) kunnen financieringsinstrumenten die worden aangetrokken met het oog op de financiering van een uitbetaling in het volgende tijdvak, aan dat tijdvak worden toegerekend;
 - b) worden, indien het bedrag van de uitbetalingen aan het einde van het actieve tijdvak hoger is dan het bedrag van de opbrengsten van de langetermijnfinancieringsinstrumenten, de uit de leningstransacties gegenereerde langetermijnfinancieringsinstrumenten na afloop van de actieve periode van het tijdvak aan dat tijdvak toegerekend totdat het bedrag van de opbrengsten van de langetermijnfinancieringsinstrumenten hetzelfde is als het bedrag van de uitbetalingen van dat tijdvak.
5. Langetermijnfinancieringsinstrumenten die vervallende langetermijnfinancieringsinstrumenten vervangen, worden aan hetzelfde tijdvak toegerekend. Artikel 6 is van toepassing in geval van discrepantie tussen de vervaldatum van het vervallende langetermijninstrument en de datum van de lening van het vervangende langetermijninstrument.

*Artikel 5***Liquiditeitsbeheerscompartment**

1. Het liquiditeitsbeheerscompartment loopt door totdat de in CAM-programma's goedgekeurde leningstransacties volledig zijn terugbetaald.
2. Kortetermijnfinancieringsinstrumenten, schuldbeheertransacties en de daaruit voortvloeiende kosten worden toegerekend aan het liquiditeitsbeheerscompartment.

*Artikel 6***Nivellering van liquiditeitssaldi**

1. Het niveau van aangehouden liquiditeiten in een tijdvak wordt op dagbasis berekend als het verschil tussen instromen en uitstromen, zoals beschreven in stap 3 van punt 1 van de bijlage.
2. Positieve bedragen als bedoeld in lid 1 ("liquiditeitsoverschot") worden op dagbasis vanuit het tijdvak toegewezen aan het liquiditeitsbeheerscompartment, zoals beschreven in stap 4 van punt 1 van de bijlage, tegen de financieringskosten van het desbetreffende tijdvak op die dag.
3. Bedragen die overeenkomen met het negatieve bedrag als bedoeld in lid 1 ("liquiditeitstekort"), worden op dagbasis vanuit het liquiditeitsbeheerscompartment toegewezen aan het tijdvak, zoals beschreven in stap 6 van punt 1 van de bijlage, tegen de financieringskosten van het liquiditeitsbeheerscompartment op die dag.

*AFDELING 2***Berekening van financieringskosten en liquiditeitsbeheerskosten***Artikel 7***Berekening van financieringskosten van een tijdvak**

1. De financieringskosten worden op dagbasis berekend.
2. De financieringskosten van een financieringsinstrument omvatten de dagelijkse rente met betrekking tot elk financieringsinstrument en een potentieel agio/disagio op basis van de all-in uitgifteprijs.
3. De dagelijkse financieringskosten van het tijdvak omvatten de dagelijkse financieringskosten van de financieringsinstrumenten die aan het tijdvak zijn toegerekend na de resultaten van de toepassing van artikel 6, leden 2 en 3.

*Artikel 8***Berekening van liquiditeitsbeheerskosten**

1. De liquiditeitsbeheerskosten zijn gelijk aan de som van de kosten van opslag (cost of carry) in het liquiditeitsbeheerscompartment, zoals beschreven in punt 2 van de bijlage.
2. De opslagkosten zijn het verschil tussen de in het kader van de desbetreffende financieringsinstrumenten van het liquiditeitsbeheerscompartment opgelopen rente, de kosten en rendementen die voortvloeien uit de nivellering van eventuele liquiditeitsoverschotten of -tekorten als bedoeld in artikel 6, leden 2 en 3, en de door de aangehouden liquiditeiten gegenereerde return on investment.
3. De liquiditeitsbeheerskosten worden op dagbasis berekend.

*Artikel 9***Toewijzing van liquiditeitsbeheerskosten**

1. De liquiditeitsbeheerskosten worden berekend als de som van de dagelijkse kosten van liquiditeitsbeheer in een kwartaal. Deze kosten worden aan elke uitbetaling toegerekend naar rato van het relatieve aandeel van de uitbetaling in het totale uitstaande bedrag aan uitbetalingen aan het einde van het kwartaal.
2. De liquiditeitsbeheerskosten worden berekend op basis van de in punt 2 van de bijlage beschreven methode en stappen.

*Artikel 10***Toerekening van financieringskosten aan een uitbetaling**

1. De uitbetalingen van hetzelfde tijdvak dragen dezelfde gemiddelde dagelijkse financieringskosten tot de terugbetaling ervan.
2. Voor elke uitstaande uitbetaling worden de dagelijkse financieringskosten berekend door de totale financieringskosten van het tijdvak na toepassing van artikel 6, leden 2 en 3, te vermenigvuldigen met het bedrag van de uitbetaling gedeeld door het totale uitstaande bedrag aan uitbetalingen van het tijdvak waaraan de uitbetaling wordt toegerekend.

HOOFDSTUK 3

ALGEMENE BEHEERSKOSTEN*Artikel 11***Algemene beheerskosten**

De algemene beheerskosten omvatten recurrente administratieve kosten voor begunstigden en opstartkosten voor RRF-leningen. Zij worden berekend overeenkomstig punt 3 van de bijlage.

*Artikel 12***Recurrente administratieve kosten**

1. De recurrente administratieve kosten omvatten alle kosten die de Commissie maakt bij de uitvoering van de lenings- en schuldbeheertransacties, bestaande uit: juridische kosten zoals honoraria voor juridische adviezen, recurrente kosten voor het houden van rekeningen, kosten voor externe controle, onderhoudskosten voor veilingplatforms, vergoedingen voor ratingbureaus, vergoedingen voor notering, heffingen, registratie, publicatie en afwikkeling, vergoedingen voor informatietechnologie, uitgaven voor marktonderzoek en vergoedingen voor arbeidscontractanten in verband met de uitvoering van de gediversifieerde financieringsstrategie.
2. Voor zover dergelijke kosten gemeenschappelijk zijn voor leningstransacties die ten behoeve van andere programma's voor financiële bijstand worden uitgevoerd, worden de in de berekening opgenomen kosten berekend op basis van het pro rata-aandeel dat wordt toegerekend aan lenings- en schuldbeheertransacties in het desbetreffende kalenderjaar.
3. De recurrente administratieve kosten worden berekend per in het kader van elke leningsovereenkomst ontvangen uitbetaling, naar rato van het aandeel van de uitbetaling in het totale bedrag aan uitbetalingen aan het einde van het kalenderjaar.

*Artikel 13***Opstartkosten voor RRF-leningen**

1. De opstartkosten voor RRF-leningen omvatten alle kosten die de Commissie maakt bij het opbouwen van capaciteit voor het uitvoeren van lenings-, schuldbeheer- en betalingstransacties in het kader van NGEU. Hieronder vallen kosten in verband met het opzetten van NGEU-rekeningen, het opzetten van een veilingplatform en een instrument voor beleggersbeheer, andere informatietechnologiekosten en marktgerelateerde onderzoeks- en consultancykosten.
2. Lidstaten die RRF-leningsovereenkomsten ondertekenen, dragen 48 % van de totale opstartkosten.
3. In 2021, 2022 en 2023 betalen de lidstaten de in lid 1 bedoelde opstartkosten naar rato van het aandeel van het leningbedrag in het kader van de ondertekende RRF-leningsovereenkomst in het totale bedrag aan leningen in het kader van alle ondertekende RRF-leningsovereenkomsten, zoals uiteengezet in punt 3, lid 2, a) en b), van de bijlage.
4. Uiterlijk 30 juni 2024 worden niet-toegewezen opstartkosten voor lidstaten die RRF-leningsovereenkomsten hebben ondertekend, toegewezen naar rato van het aandeel van het bedrag aan ondertekende leningen in het kader van elke RRF-leningsovereenkomst in het totale bedrag aan leningen in het kader van alle ondertekende RRF-leningsovereenkomsten tot en met 31 december 2023, zoals uiteengezet in punt 3, lid 2, c), van de bijlage.
5. Na eind 2023 zullen er geen aanvullende opstartkosten voor leningstransacties verschuldigd zijn of aan CAM-programma's worden toegewezen, tenzij deze binnen het toepassingsgebied van artikel 5, lid 1, van Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 vallen.

HOOFDSTUK 4

FACTURERING*Artikel 14***Bevestigende verklaring**

1. Voor elke uitbetaling wordt een bevestigende verklaring opgesteld met de voorwaarden die aan de kostendeclaratie van de Commissie ten grondslag liggen.
2. In de bevestigende verklaring worden de voorwaarden vastgesteld voor de betaling van de financieringskosten en de terugbetaling van de hoofdsom die overeenkomstig artikel 5, lid 1, eerste alinea, van Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 ten laste van de Uniebegroting komen, wat niet-terugbetaalbare steun betreft, en ten laste van de begunstigden van leningsovereenkomsten.
3. De bevestigende verklaring bevat de volgende elementen:
 - a) het bedrag van de uitbetaling,
 - b) de looptijd,
 - c) het terugbetalingsschema,
 - d) de toerekening van de uitbetaling aan een tijdvak,
 - e) de renteperiode met vermelding van de betaaldatum.
4. De bevestigende verklaring voor leningen bevat ook aanvullende elementen die in de leningsovereenkomsten zijn vermeld.

*Artikel 15***Facturering van de financieringskosten**

1. De financieringskosten worden voor elke uitbetaling berekend aan het einde van de in de bevestigende verklaring vastgestelde renteperiode.

2. De facturering vindt plaats aan het einde van de in de bevestigende verklaring vastgestelde renteperiode. Bij uitbetalingen als externe bestemmingsontvangsten overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2020/2094 en uitbetalingen in het kader van het MFB+-instrument kunnen de facturen per kwartaal worden gegroepeerd indien Oekraïne om subsidiëring van de daarmee verband houdende kosten verzoekt.

Artikel 16

Facturering van de liquiditeitsbeheerskosten

Aan het begin van elk kalenderjaar wordt een factuur opgesteld voor de liquiditeitsbeheerskosten die tijdens het voorgaande kalenderjaar zijn gemaakt.

Artikel 17

Facturering van de algemene beheerskosten

Begunstigden van leningen ontvangen aan het begin van elk kalenderjaar de factuur voor de algemene beheerskosten die tijdens het voorgaande kalenderjaar zijn gemaakt, met betrekking tot de totale overeenkomstig artikel 11 toegewezen kosten.

Door begunstigden verrichte betalingen van beheerskosten vormen interne bestemmingsontvangsten in de zin van artikel 21, lid 3, punt a), van het Financieel Reglement.

Artikel 18

Intrekking

Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/1095 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar het ingetrokken besluit gelden als verwijzingen naar dit besluit.

Artikel 19

Inwerkingtreding

Het besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 19 december 2022.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

1. **Berekening van de financieringskosten**

De financieringskosten (FK) worden stapsgewijs als volgt berekend:

Stap 1: Berekening van de dagelijkse totale kosten van een individueel financieringsinstrument in een tijdvak of liquiditeitsbeheerscompartiment

De dagelijkse opgelopen kosten (ACC) worden berekend:

$$ACC_{daily} = (notional : 100) * coupon * (1 : days.p.a.)$$

Voor elk financieringsinstrument wordt het agio/disagio lineair gespreid over de levensduur van het instrument:

$$agio/disagio_{dagelijks} = (100 - uitgifteprijs) : (vervaldatum - uitgiftedatum)$$

waarbij uitgifteprijs = all-in prijs (inclusief bankkosten)

Voor elk financieringsinstrument worden de dagelijkse totale kosten berekend:

$$FK_{dagelijks \text{ per instrument}} = ACC_{dagelijks} + agio/disagio_{dagelijks}$$

Stap 2: Berekening van de geaggregeerde dagelijkse totale financieringskosten

Voor elk tijdvak (TV1-TV11) zijn de dagelijkse totale kosten voor het tijdvak vóór de nivellering als bedoeld in artikel 5 gelijk aan de som van alle dagelijkse totale kosten van elk aan het tijdvak toegerekend financieringsinstrument:

$$FK_{dagelijksTV(x)pre-nivellering} = \sum FK_{dagelijks \text{ per aan het TV(x) toegerekend instrument}}$$

Voor het liquiditeitsbeheerscompartiment (LBC) zijn de financieringskosten:

$$FK_{dagelijksLBCpre-nivellering} = \sum FK_{dagelijks \text{ per aan het LBC toegerekend instrument}}$$

Stap 3: Berekening van de liquiditeitssaldi in de tijdvakken

Het niveau van aangehouden liquiditeiten wordt op dagbasis als volgt berekend:

$$Liquiditeit_{TV(x)} = \text{Instromen [Opbrengsten uitgifte + Rente}_{leningen/subsidies} + \text{Terugbetalingen}_{leningen/subsidies}] - \text{Uitstromen [Uitbetalingen + Coupons}_{uitstaande schuld} + \text{Schuldaflossingen}]$$

Stap 4: Berekening van de financieringskosten van financieringsinstrumenten die te maken hebben met een liquiditeitsoverschot

Deze stap bepaalt het deel van de FK van het tijdvak met een liquiditeitsoverschot dat kan worden toegerekend aan de in dat tijdvak aangehouden liquiditeit.

De financieringskosten met betrekking tot de financieringsinstrumenten worden als volgt berekend:

$$FK_{LiquiditeitsoverschotTV(overschot)} = FK_{dagelijksTV(overschot)pre-nivellering} * Liquiditeit_{TV(overschot)} : TV(overschot)$$

$$FK_{dagelijksTV(overschot)post-nivellering} = FK_{dagelijksTV(overschot)pre-nivellering} - FK_{LiquiditeitsoverschotTV(overschot)}$$

Stap 5: Berekening van de kosten van het liquiditeitsbeheerscompartiment indien daaraan financieringskosten worden toegerekend vanuit het tijdvak met een liquiditeitsoverschot

Indien het liquiditeitsbeheerscompartiment een overschot van het tijdvak ontvangt, worden de kosten van het liquiditeitsbeheerscompartiment als volgt berekend:

$$FK_{dagelijksLBCpost-nivellering} = FK_{dagelijksLBCpre-nivellering} + \sum FK_{LiquiditeitsoverschotTV(overschot)}$$

Stap 6: Berekening van de financieringskosten van het tijdvak met een liquiditeitstekort

Een liquiditeitstekort in een tijdvak wordt genivelleerd met een overdracht van liquiditeit vanuit het liquiditeitsbeheerscompartiment tegen de dagelijkse financieringskosten ervan (stap 5).

Voor tijdvakken met een positief liquiditeitssaldo vloeien de financieringskosten na nivellering reeds voort uit stap 4 hierboven.

$$FK_{Liquiditeitsoverdracht \text{ van LBC}} = FK_{dagelijksLBCpost-nivellering} * \text{Bedrag overdracht: LBC}$$

$$FK_{dagelijksTV(tekort)post-nivellering} = FK_{dagelijksTV(tekort)pre-nivellering} + FK_{Liquiditeitsoverdracht \text{ van LBC}}$$

Hoewel de financieringskosten per tijdvak van zes maanden kunnen variëren vanwege verschillen in financieringsvoorwaarden waarop de Commissie geen invloed heeft, beheert de Commissie de lenings- en schuldbeheertransacties zodanig dat alle tijdvakken zo veel mogelijk een vergelijkbaar looptijdprofiel hebben.

Stap 7: Berekening van de dagelijkse financieringskosten van een uitbetaling

De dagelijkse financieringskosten van een uitbetaling zijn het bedrag van de uitbetaling vermenigvuldigd met het relatieve aandeel van de uitbetaling in verhouding tot het tijdvak waaraan het wordt toegewezen.

FK van uitbetaling in TV(x) =

$$FK_{\text{dagelijksTV}(x)\text{post-nivellering}} * \text{uitstaand bedrag uitbetaling: } \sum \text{uitstaande uitbetalingen in TV}(x)$$

2. Berekening van de liquiditeitsbeheerskosten

De liquiditeitsbeheerskosten (LBK) per uitbetaling worden berekend als de som van de dagelijkse kosten van de in het liquiditeitsbeheerscompartiment aangehouden liquiditeiten na de nivellering van de liquiditeitssaldi van de tijdvakken in de berekeningsperiode. Eventuele rendementen (RoI) (of kosten in geval van negatieve tarieven) worden als volgt in mindering gebracht:

$$LBK_{\text{kwartaal}} = \sum FK_{\text{dagelijksLBCpost-nivellering}} \text{ in het kwartaal} - \text{RoI van aangehouden liquiditeiten}_{\text{kwartaal}}$$

De LBK worden als volgt aan elke uitbetaling toegerekend:

LBK van uitbetaling =

$$LBK_{\text{kwartaal}} *$$

$$\sum \text{uitstaande uitbetaling}_{\text{einde kwartaal}} : \sum \text{uitstaande uitbetalingen}_{\text{einde kwartaal}}$$

3. Berekening van de algemene beheerskosten

3.1. Berekening van de recurrente administratieve kosten

De recurrente administratieve kosten worden als volgt berekend:

$$\text{jaarlijkse recurrente administratieve kosten}_{\text{totaal}} = \sum \text{recurrente administratieve-kostenposten voor het kalenderjaar}$$

De recurrente administratieve kosten worden als volgt toegewezen:

$$\text{jaarlijkse recurrente administratieve kosten}_{\text{per begunstigde}} = \text{jaarlijkse recurrente administratieve kosten}_{\text{totaal}} *$$

$$\sum \text{uitbetaling uitstaand aan begunstigde}_{\text{einde jaar}} : \sum \text{uitstaande uitbetalingen}_{\text{einde jaar}}$$

3.2. Berekening en toewijzing van opstartkosten

De opstartkosten per begunstigde van RRF-leningen worden in de volgende twee stappen berekend:

a) De opstartkosten voor RRF-leningen worden als volgt berekend:

$$\text{opstartkosten}_{\text{voor RRF leningen}} = 48 \% * \sum \text{opstartkostenposten}$$

b) De opstartkosten voor RRF-leningen worden voor de jaren 2021, 2022 en 2023 toegewezen aan elke lidstaat die een RRF-leningsovereenkomst heeft ondertekend, als volgt:

$$\text{opstartkosten}_{\text{per ondertekende RRF-lening}} = \text{opstartkosten}_{\text{voor RRF-leningen}} *$$

bedrag van lening ondertekend per lidstaat_{einde jaar}: totale maximumbedrag van RRF-leningen

c) Vanaf 1 januari 2024 worden niet-toegewezen opstartkosten als volgt berekend:

$$\text{niet-toegewezen opstartkosten voor RRF-leningen} = \text{opstartkosten}_{\text{voor RRF-leningen}} - \sum \text{toegewezen opstartkostenposten voor RRF-leningen}_{\text{in 2021, 2022 en 2023}}$$

Ze worden als volgt toegewezen als aanvullende opstartkosten aan uitbetalingen aan lidstaten in het kader van de RRF-leningsovereenkomst:

aanvullende opstartkosten_{per begunstigde} = niet-toegewezen opstartkosten voor RRF-leningen_{eind 2023} *

Σ bedragen van de per begunstigde ondertekende lening_{eind 2023}: totaal bedrag aan leningen in het kader van ondertekende RRF-leningsovereenkomsten_{eind 2023}

3.3. Berekening van de algemene beheerskosten per begunstigde

$ABK_{\text{jaarlijks}} = \Sigma$ recurrente administratieve-kostenposten + Σ opstart-administratieve-kostenposten

4. Gebruikte afkortingen

ACC_{daily}	opgelopen rentekosten uitgesplitst naar dag
(ACC) dagelijks	dagelijkse opgelopen kosten van een individueel financieringsinstrument
agio/disagio _{dagelijks}	agio of disagio uitgesplitst naar dag
Begunstigde	lidstaat die of derde land dat partij is bij een leningsovereenkomst in het kader van een CAM-programma, of de Uniebegroting voor niet-terugbetaalbare steun overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Besluit (EU, Euratom) 2020/2053
FK van een individuele vordering in TV(x)	financieringskosten van een vordering in tijdvak x
$FK_{\text{dagelijks per instrument}}$	financieringskosten per dag per financieringsinstrument
$FK_{\text{dagelijksLBCpost-nivellering}}$	financieringskosten per dag voor het LBC na de nivellering
$FK_{\text{dagelijksLBCpre-nivellering}}$	financieringskosten per dag voor het LBC vóór de nivellering
$FK_{\text{dagelijksTV(tekort)post-nivellering}}$	financieringskosten per dag na de nivellering voor de vakken met een initieel liquiditeitstekort
$FK_{\text{dagelijksTV(overschot)post-nivellering}}$	financieringskosten per dag na de nivellering voor de vakken met een initieel liquiditeitsoverschot
$FK_{\text{dagelijksTV(x)pre-nivellering}}$	financieringskosten per dag vóór de nivellering van vak x
$FK_{\text{LiquiditeitsoverschotTV(overschot)}}$	financieringskosten per dag met betrekking tot het liquiditeitsoverschot in het tijdvak
$FK_{\text{Liquiditeitsoverdracht van LBC}}$	financieringskosten per dag met betrekking tot de liquiditeit die wordt overgedragen naar het LBC
$ABK_{\text{jaarlijks}}$	som van de algemene beheerskosten gedurende het kalenderjaar
Coupon	door de uitgevende instelling betaalde rente op de obligatie
Liquiditeit _{TV(x)}	bedrag aan liquiditeit in tijdvak x. Overschot of tekort wordt aangegeven na stap 3
LBC-kosten _{kwartaal}	liquiditeitsbeheerskosten in een kwartaal
Notioneel	nominaal bedrag
Rol van aangehouden liquiditeiten _{kwartaal}	return on investment van aangehouden liquiditeiten in een kwartaal
TV(x)	totale som van vorderingen en liquiditeit van tijdvak x

BESLUIT (EU) 2022/2546 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK
van 16 december 2022
tot wijziging van Besluit ECB/2010/29 betreffende uitgifte van eurobankbiljetten (ECB/2022/46)

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 128, lid 1,

Gezien de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, en met name artikel 16,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 1 van Besluit (EU) 2022/1211 van de Raad ⁽¹⁾ en overeenkomstig artikel 140, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voldoet Kroatië aan de nodige voorwaarden voor de aanneming van de euro en zal de voor Kroatië geldende derogatie als bedoeld in artikel 5 van de Toetredingsakte van 2012 ⁽²⁾ met ingang van 1 januari 2023 worden ingetrokken.
- (2) Artikel 1, punt d), van Besluit ECB/2010/29 van de Europese Centrale Bank ⁽³⁾ definieert de “verdeelsleutel voor de toedeling van bankbiljetten” onder verwijzing naar bijlage I bij dat besluit, waarin de sinds 1 februari 2020 toepasselijke verdeelsleutel voor de toedeling van bankbiljetten is vastgelegd. Aangezien Kroatië op 1 januari 2023 de euro zal aannemen en dat de nieuwe wegingen in de kapitaalverdeelsleutel met ingang van die datum zullen worden toegepast, moet Besluit ECB/2010/29 worden gewijzigd om de verdeelsleutel voor de toedeling van bankbiljetten vast te stellen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen

Besluit ECB/2010/29 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) De laatste zin van artikel 1, punt d), wordt vervangen door:
“Bijlage I bij dit besluit legt de met ingang van 1 januari 2023 toepasselijke verdeelsleutel voor de toedeling van bankbiljetten vast.”.
- 2) Bijlage I wordt vervangen door de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2023.

Gedaan te Frankfurt am Main, 16 december 2022.

De president van de ECB
Christine LAGARDE

⁽¹⁾ Besluit (EU) 2022/1211 van de Raad van 12 juli 2022 betreffende de aanneming van de euro door Kroatië op 1 januari 2023 (PB L 187 van 14.7.2022, blz. 31).

⁽²⁾ Akte betreffende de voorwaarden voor de toetreding van de Republiek Kroatië en de aanpassing van het Verdrag betreffende de Europese Unie, het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 112 van 24.4.2012, blz. 21).

⁽³⁾ Besluit ECB/2010/29 van de Europese Centrale Bank van 13 december 2010 betreffende de uitgifte van eurobankbiljetten (PB L 35 van 9.2.2011, blz. 26).

BIJLAGE

"BIJLAGE I

**VERDEELSLEUTEL VOOR TOEDELING VAN BANKBILJETTEN MET INGANG VAN
1 JANUARI 2023**

	%
Europese Centrale Bank	8,0000
Nationale Bank van België	3,3250
Deutsche Bundesbank	24,0575
Eesti Pank	0,2570
Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland	1,5455
Bank of Greece	2,2575
Banco de España	10,8825
Banque de France	18,6390
Hrvatska narodna banka	0,7400
Banca d'Italia	15,5035
Central Bank of Cyprus	0,1965
Latvijas Banka	0,3555
Lietuvos bankas	0,5280
Banque centrale du Luxembourg	0,3005
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	0,0960
De Nederlandsche Bank	5,3480
Oesterreichische Nationalbank	2,6710
Banco de Portugal	2,1360
Banka Slovenije	0,4395
Národná banka Slovenska	1,0450
Suomen Pankki	1,6765
TOTAAL	100,0000"

AANBEVELINGEN

AANBEVELING (EU) 2022/2547 VAN DE RAAD

van 13 december 2022

tot wijziging van Aanbeveling (EU) 2022/107 betreffende een gecoördineerde aanpak om veilig vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken

(Voor de EER relevante tekst)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 21, lid 2, artikel 168, lid 6, en artikel 292, eerste en tweede zin,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 25 januari 2022 heeft de Raad Aanbeveling (EU) 2022/107 ⁽¹⁾ goedgekeurd. Aanbeveling (EU) 2022/107 volgt een “persoonsgerichte” aanpak met betrekking tot beperkingen van het vrije verkeer in verband met de COVID-19-pandemie, door te bepalen dat een persoon die in het bezit is van een op grond van Verordening (EU) 2021/953 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ afgegeven geldig certificaat (“digitaal EU-covidcertificaat”), in beginsel niet onderworpen mag worden aan extra beperkingen zoals tests of quarantaine, ongeacht de plaats van vertrek in de Unie. Personen die niet in het bezit zijn van een geldig digitaal EU-covidcertificaat kunnen worden verplicht om voorafgaand aan of niet later dan 24 uur na aankomst een test te ondergaan. Aanbeveling (EU) 2022/107 heeft ook de methodiek van de kleurcodekaart aangepast die de epidemiologische situatie op regionaal niveau in de Unie aangeeft, zoals vastgesteld in Aanbeveling (EU) 2020/1475 van de Raad ⁽³⁾ en wekelijks gepubliceerd door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding.
- (2) Op 25 november 2021, toen de Commissie haar voorstel ⁽⁴⁾ vaststelde voor wat Aanbeveling (EU) 2022/107 zou worden, was de epidemiologische situatie met betrekking tot de COVID-19-pandemie aanzienlijk anders dan nu. Op dat moment was de zorgwekkende deltavariant nog steeds overheersend in de Unie. Meer dan tien maanden later is de zeer overdraagbare omikronvariant — in de vorm van verschillende subvarianten — de dominante variant in de Unie geworden.
- (3) Omikron is minder ernstig dan de eerder waargenomen deltavariant, wat ten minste gedeeltelijk kan worden toegeschreven aan het beschermende effect van vaccinatie en eerdere besmetting ⁽⁵⁾. Als gevolg daarvan, en in combinatie met hogere beschermingsniveaus als gevolg van vaccinatie en eerdere besmetting, blijft de druk op de gezondheidszorgstelsels momenteel beheersbaar, zelfs tijdens tijdelijke pieken van besmettingen zoals de golf veroorzaakt door de subvarianten omikron-BA.4 en -BA.5, die in de zomer van 2022 werd waargenomen.
- (4) Beperkingen van het vrije verkeer naar aanleiding van de COVID-19-pandemie mogen niet verder gaan dan wat strikt noodzakelijk is voor de bescherming van de volksgezondheid. Zoals opgemerkt in de punten 1 en 2 van Aanbeveling (EU) 2022/107, moeten dergelijke beperkingen overeenkomstig de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid weer worden opgeheven zodra de epidemiologische situatie dat toelaat. In augustus 2022 hadden alle lidstaten alle maatregelen opgeheven die van invloed waren op het vrije verkeer van personen in de Unie, waaronder de verplichting voor reizigers om in het bezit te zijn van een digitaal EU-covidcertificaat.

⁽¹⁾ Aanbeveling (EU) 2022/107 van de Raad van 25 januari 2022 betreffende een gecoördineerde aanpak om veilig vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken en ter vervanging van Aanbeveling (EU) 2020/1475 (PB L 18 van 27.1.2022, blz. 110).

⁽²⁾ Verordening (EU) 2021/953 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2021 betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele COVID-19-vaccinatie-, test- en herstelcertificaten (digitaal EU-covidcertificaat) teneinde het vrije verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te faciliteren (PB L 211 van 15.6.2021, blz. 1).

⁽³⁾ Aanbeveling (EU) 2020/1475 van de Raad van 13 oktober 2020 betreffende een gecoördineerde aanpak van de beperking van het vrije verkeer in reactie op de COVID-19-pandemie (PB L 337 van 14.10.2020, blz. 3).

⁽⁴⁾ Voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende een gecoördineerde aanpak om veilig vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken en tot vervanging van Aanbeveling (EU) 2020/1475 (COM(2021) 749 final).

⁽⁵⁾ <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/latest-evidence/clinical>

- (5) Daarom moet de in Aanbeveling (EU) 2022/107 uiteengezette aanpak worden aangepast. Die aanbeveling moet met name worden gewijzigd teneinde te verduidelijken dat de lidstaten in beginsel geen pandemiegerelateerde beperkingen van het vrije verkeer van personen mogen opleggen om redenen van volksgezondheid. De zomergolf van 2022 illustreert hoe een hoge viruscirculatie, na de opkomst van een nieuwe zorgwekkende variant, niet noodzakelijkerwijs tot een aanzienlijke druk op de nationale gezondheidszorgstelsels leidt. Het is dus belangrijk om voorzichtig te zijn met de eventuele invoering van beperkingen van het vrije verkeer van personen op basis van het aantal gevallen of de aanwezigheid van een nieuwe variant.
- (6) Tegelijkertijd is de wereldwijde COVID-19-pandemie nog niet voorbij. Nieuwe besmettingsgolven die de epidemiologische situatie kunnen verergeren, onder meer als gevolg van de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende variant, kunnen niet worden uitgesloten. Het is dus van belang de paraatheidsinspanningen in de hele Unie te blijven coördineren. In het kader van deze inspanningen hebben het Europees Parlement en de Raad op 29 juni 2022 de toepassingsperiode van Verordening (EU) 2021/953 betreffende het digitale EU-covidcertificaat verlengd tot en met 30 juni 2023.
- (7) Met deze verlenging van het digitale EU-covidcertificaat kunnen EU-burgers blijven profiteren van interoperabele en wederzijds aanvaarde COVID-19-vaccinatie-, test- en herstelcertificaten in situaties waarin de lidstaten het nodig achten tijdelijk opnieuw bepaalde beperkingen van het vrije verkeer in te voeren om redenen van volksgezondheid. Tegelijkertijd moet worden benadrukt dat Verordening (EU) 2021/953 de lidstaten geenszins verplicht om in het kader van de uitoefening van het vrije verkeer een bewijs van vaccinatie-, test- of herstelstatus te verlangen.
- (8) Indien een lidstaat als gevolg van een ernstige verslechtering van de epidemiologische situatie, van mening is dat beperkingen van het vrije verkeer niettemin noodzakelijk zijn voor de bescherming van de volksgezondheid en evenredig zijn, moeten die beperkingen beperkt blijven tot de verplichting voor reizigers om in het bezit te zijn van een geldig digitaal EU-covidcertificaat. Met name personen die binnen de Unie reizen en in het bezit zijn van een geldig digitaal EU-covidcertificaat mogen in dergelijke situaties niet aan quarantaine, zelfisolatie of extra tests worden onderworpen. Om te bepalen of een situatie als een ernstige verslechtering van de epidemiologische situatie moet worden aangemerkt, moeten de lidstaten met name rekening houden met de door COVID-19 veroorzaakte druk op hun gezondheidszorgstelsel, vooral wat betreft het aantal ziekenhuisopnames en het aantal patiënten op intensieve zorg, alsmede met de ernst van de circulerende SARS-CoV-2-varianten en met de door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding verstrekte informatie over de ontwikkeling van de epidemiologische situatie. In dit verband publiceert het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding relevante gegevens over de ontwikkeling van de epidemiologische situatie.
- (9) De lidstaten moeten ook beoordelen of dergelijke beperkingen naar verwachting een positief effect zullen hebben op de epidemiologische situatie, waaronder een aanzienlijke afname van de druk op de nationale gezondheidszorgstelsels, aangezien binnenlandse factoren doorgaans een sterkere drijvende kracht achter de epidemiologische situatie zijn dan grensoverschrijdend reizen. In dergelijke situaties kunnen binnenlandse niet-farmaceutische interventies, zoals mondkapjes dragen, ventileren en afstand houden, in plaats van reisbeperkingen, doeltreffend zijn om de verspreiding van COVID-19 af te remmen, mits zij in een vroeg stadium en op grote schaal worden toegepast en door de samenleving voldoende in praktijk worden gebracht ⁽⁶⁾.
- (10) Wat betreft de eventuele verplichting om in het bezit te zijn van een geldig digitaal EU-covidcertificaat, moeten de bij Verordening (EU) 2022/1034 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾ ingevoerde wijzigingen in Verordening (EU) 2021/953 tot uiting komen in Aanbeveling (EU) 2022/107. Allereerst moet worden aangegeven dat digitale EU-covidcertificaten die zijn afgegeven aan personen die deelnemen aan klinische proeven voor COVID-19-vaccins, door andere lidstaten kunnen worden aanvaard om vrijstelling te verlenen van beperkingen van het vrije verkeer.

⁽⁶⁾ Zie ook de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "COVID-19 — De paraatheid en respons van de EU in stand houden: Een blik vooruit" (COM(2022) 190 final).

⁽⁷⁾ Verordening (EU) 2022/1034 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2022 tot wijziging van Verordening (EU) 2021/953 betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele COVID-19-vaccinatie-, test- en herstelcertificaten (digitaal EU-covidcertificaat) teneinde het vrije verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te faciliteren (PB L 173 van 30.6.2022, blz. 37).

Ter vergemakkelijking van de uitoefening van het vrije verkeer van burgers van de Unie aan wie een COVID-19-vaccin is toegediend waarvoor de WHO-procedure voor noodtoelating is afgerond, wordt de lidstaten ook aanbevolen digitale EU-covidcertificaten te aanvaarden die na toediening van die vaccins zijn afgegeven. Bovendien kunnen er nu test- en herstelcertificaten worden afgegeven op basis van in een laboratoriumomgeving uitgevoerde antigeentests.

- (11) Gezien hun specifieke situatie of essentiële functie moeten bepaalde categorieën reizigers bij het vervullen van deze essentiële functie worden vrijgesteld van de eventuele verplichting om in het bezit te zijn van een digitaal EU-covidcertificaat. In het licht van de huidige veiligheidssituatie is het belangrijk dat diplomaten, personeel van internationale organisaties, door internationale organisaties uitgenodigde personen, militair personeel, humanitaire hulpverleners en civielebeschermingspersoneel uitdrukkelijk op deze lijst worden vermeld. De lijst moet ook personen omvatten die vallen onder artikel 2 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad ⁽⁸⁾, en moet in overeenstemming zijn met Aanbeveling (EU) 2022/2548 van de Raad ⁽⁹⁾. Tegelijkertijd mag dit de lidstaten niet beletten om deze categorieën personen vaccinatie en tests aan te bieden.
- (12) Om snel te kunnen reageren op nieuwe SARS-CoV-2-varianten, moet de “noodrem”, d.w.z. de mogelijkheid om naast het digitale EU-covidcertificaat andere maatregelen te treffen, worden gehandhaafd. Deze “noodremprocedure” kan worden gebruikt in reactie op de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-variant, met als doel de verspreiding ervan af te remmen met behulp van reisbeperkingen, om tijd te winnen teneinde extra ziekenhuiscapaciteit te mobiliseren en de ontwikkeling van vaccins op gang te brengen. De noodrem kan ook worden gebruikt in situaties waarin de epidemiologische situatie snel en ernstig verslechtert op een wijze die op de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-variant wijst.
- (13) Indien een lidstaat de verplichting oplegt om een geldig digitaal EU-covidcertificaat over te leggen of extra maatregelen treft conform de noodremprocedure, moet hij de Commissie en de andere lidstaten daarvan onverwijld in kennis stellen via het netwerk voor de geïntegreerde politieke crisisrespons (“IPCR”), en moet hij informatie verstrekken over de motivering, de verwachte gevolgen, de inwerkingtreding en de duur van de reisbeperkingen. Daarbij moet tevens worden uiteengezet waarom die reisbeperkingen in overeenstemming zijn met de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid, bijvoorbeeld vanwege de specifieke geografische ligging van de betrokken lidstaat of de bijzondere kwetsbaarheid van zijn nationale gezondheidszorgstelsel. Dit moet ook zorgen voor samenhang met de regels voor reizen vanuit derde landen. Indien een lidstaat de noodrem in werking stelt, moet het IPCR-netwerk ten behoeve van een doeltreffende coördinatie op het niveau van de Unie snel bijeenkomen om de situatie te evalueren.
- (14) Om tijdig relevante en representatieve informatie te krijgen over de opkomst en circulatie van zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-varianten, moeten de lidstaten door het selecteren van representatieve sequencing-monsters zicht houden op de circulatie van verschillende SARS-CoV-2-varianten in de gemeenschap, genetische karakterisering maken, en typeringsresultaten van varianten rapporteren, in overeenstemming met de door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding gepubliceerde richtsnoeren voor sequencing ⁽¹⁰⁾.
- (15) Het blijft ook belangrijk dat informatie over eventuele nieuwe maatregelen zo spoedig mogelijk openbaar wordt gemaakt. Zoals de Commissie in haar mededeling van 2 september 2022 ⁽¹¹⁾ heeft uiteengezet, moeten de lidstaten alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat potentiële reizigers goed geïnformeerd zijn over de reisbeperkingen waarmee zij bij binnenkomst in een andere lidstaat te maken kunnen krijgen. Het Re-open EU-webplatform blijft een belangrijk referentiepunt voor iedereen die binnen de Unie reist.

⁽⁸⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (PB L 71 van 4.3.2022, blz. 1).

⁽⁹⁾ Aanbeveling (EU) 2022/2548 van de Raad van 13 december 2022 betreffende een gecoördineerde aanpak van reizen naar de Unie tijdens de COVID-19-pandemie en ter vervanging van Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad (zie bladzijde 146 van dit Publicatieblad).

⁽¹⁰⁾ <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/methods-detection-and-characterisation-sars-cov-2-variants-second-update>

⁽¹¹⁾ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's “EU-respons op COVID-19: voorbereiding op het najaar en de winter van 2023” (COM(2022) 452 final).

- (16) Het is passend te stoppen met de kleurcodekaart die sinds de vaststelling van Aanbeveling (EU) 2020/1475 in oktober 2020 door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding wordt gepubliceerd. De methodiek van de kaart is meerdere keren aangepast aan de epidemiologische ontwikkelingen. De laatste versie van de kaart, waarbij gebruik werd gemaakt van een meldingsratio over een periode van 14 dagen gewogen naar vaccinatiegraad, was gebaseerd op de ervaringen met de deltavariant. Door de hoge besmettingscijfers als gevolg van de omikronvariant kleurden grote delen van de kaart echter “donkerrood”, hoewel alle lidstaten hun beperkingen op het vrije verkeer al hadden opgeheven. Aangezien de lidstaten hun manier van testen aanpasten, werden voorts meerdere regio’s “donkergrijs”, omdat de gerapporteerde testpercentages onder de in Aanbeveling (EU) 2022/107 vastgestelde drempelwaarde kwamen te liggen. Deze verschuiving van teststrategieën naar representatieve steekproeven van de bevolking zal in de nabije toekomst niet wijzigen. De kleurcodekaart geeft dus geen adequaat beeld meer van de epidemiologische situatie in de Unie. Na bespreking met de lidstaten en de Commissie had het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding de publicatie van de kaart in juli 2022 al tijdelijk opgeschort.
- (17) Dat betekent dat de verwijzingen naar specifieke extra maatregelen voor personen die vanuit “donkerrode” gebieden reizen en ook de kleurcodekaart uit Aanbeveling (EU) 2022/107 moeten worden geschrapt.
- (18) De verplichte indiening van een traceringsformulier voor passagiers (Passenger Locator Form — PLF) in het kader van reizen binnen de EU ten behoeve van contactopsporing vormt een extra vereiste voor de uitoefening van het vrije verkeer. Die is uitsluitend gerechtvaardigd indien zij noodzakelijk en evenredig is. Met name mogen de lidstaten geen PLF verlangen van reizigers die met een particulier vervoermiddel, zoals een auto of een fiets, of te voet reizen. Zij lopen immers logischerwijs minder risico dan gebruikers van collectieve vervoermiddelen en kennen doorgaans de identiteit van hun medereizigers.
- (19) Willen de lidstaten toch de contacten van grensoverschrijdende passagiers kunnen opsporen, dan kunnen zij passagiersgegevens uitwisselen met behulp van gemeenschappelijke instrumenten, zoals het digitale EU-traceringsformulier voor passagiers en de selectieve-uitwisselingsmodule van het systeem voor vroegtijdige waarschuwing en maatregelen, en zo hun contactopsporingscapaciteit vergroten en tegelijkertijd de lasten voor passagiers en vervoerders beperken. Om te voorkomen dat er PLF's moeten worden ingediend, zouden de lidstaten kunnen overwegen om, voor zover dat mogelijk is op grond van de nationale wetgeving, en met inachtneming van de gegevensbeschermingsregels, bestaande passagiersgegevens voor de contactopsporing te gebruiken.
- (20) De Commissie moet, met steun van het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding, Aanbeveling (EU) 2022/107 op gezette tijden blijven evalueren en haar bevindingen ter overweging toezenden aan de Raad, zo nodig samen met een voorstel tot wijziging van de aanbeveling,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

Aanbeveling (EU) 2022/107 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) De titel “Een gecoördineerd kader ter facilitering van het vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie” na punt 10 wordt vervangen door:
“Een gecoördineerd kader voor vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie”.
- 2) Punt 11 wordt vervangen door:
“11. Behalve in de situaties als bedoeld in de punten 11 bis en 22 zouden de lidstaten het recht op vrij verkeer van personen niet om redenen van volksgezondheid aan pandemiegerelateerde beperkingen mogen onderwerpen.”.
- 3) De volgende punten worden ingevoegd:
“11 bis. Onverminderd de noodremprocedure van punt 22 zou een lidstaat slechts pandemiegerelateerde beperkingen op het recht van vrij verkeer van personen om redenen van volksgezondheid mogen invoeren in overeenstemming met de algemene beginselen van de punten 1 tot en met 10 en in reactie op een ernstige verslechtering van de epidemiologische situatie.

Om te bepalen of een situatie voor de toepassing van de eerste alinea als ernstig verslechterend moet worden aangemerkt, zouden de lidstaten met name rekening moeten houden met de door COVID-19 veroorzaakte druk op hun gezondheidszorgstelsel, vooral wat betreft het aantal ziekenhuisopnames en het aantal patiënten op intensieve zorg, alsmede met de ernst van de circulerende SARS-CoV-2-varianten en met de regelmatig door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding verstrekte informatie over de ontwikkeling van de epidemiologische situatie.

Alvorens beperkingen in te voeren, zou de betrokken lidstaat moeten beoordelen of deze naar verwachting een positief effect zullen hebben op de epidemiologische situatie, zoals een aanzienlijke afname van de druk op het nationale gezondheidszorgstelsel.

- 11 ter. Indien een lidstaat beperkingen oplegt uit hoofde van punt 11 bis, zou van reizigers alleen mogen worden verlangd dat zij in het bezit zijn van een geldig digitaal EU-covidcertificaat dat is afgegeven overeenkomstig Verordening (EU) 2021/953 en dat voldoet aan de voorwaarden van punt 12.

In dit verband zouden de volgende uitzonderingen moeten gelden:

- a) de in punt 16 bedoelde vrijstellingen van de verplichting om in het bezit te zijn van een geldig digitaal EU-covidcertificaat;
- b) de volgens de noodremprocedure van punt 22 genomen extra maatregelen ter vertraging van de verspreiding van nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-varianten.

- 11 quater. Indien een lidstaat beperkingen oplegt overeenkomstig punt 11 bis, zou deze de Commissie en de andere lidstaten daarvan onverwijld in kennis moeten stellen via het netwerk voor de geïntegreerde politieke crisisrespons ("IPCR"). De lidstaat zou dan de volgende informatie moeten verstrekken:

- a) de redenen voor de maatregel, inclusief de overeenstemming ervan met de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid;
- b) een inschatting van de verwachte gevolgen van de maatregel voor de epidemiologische situatie;
- c) de inwerkingtreding, in voorkomend geval de datum van herziening, en de geplande duur van de maatregel.

Voorts zouden de beperkingen binnen het IPCR-netwerk moeten worden besproken, onder meer ten behoeve van samenhang met Aanbeveling (EU) 2022/2548."

- 4) Punt 12 wordt vervangen door:

"12. De volgende digitale EU-covidcertificaten zouden moeten worden aanvaard indien de echtheid, de geldigheid en de integriteit ervan kunnen worden geverifieerd:

- a) overeenkomstig Verordening (EU) 2021/953 afgegeven vaccinatiocertificaten voor een onder artikel 5, lid 5, eerste alinea, van die verordening vallend COVID-19-vaccin of een COVID-19-vaccin waarvoor de WHO-procedure voor noodtoelating is afgerond en waaruit blijkt dat de houder:

- de primaire vaccinatierreeks heeft voltooid en er sinds de laatste dosis ten minste 14 dagen zijn verstreken, of
- na voltooiing van de primaire vaccinatierreeks een of meer booster doses heeft ontvangen,

mits de in Verordening (EU) 2021/953 vastgestelde aanvaardingsperiode nog niet is verstreken.

De lidstaten zouden ook vaccinatiocertificaten kunnen aanvaarden die zijn afgegeven voor andere onder artikel 5, lid 5, tweede alinea, van Verordening (EU) 2021/953 vallende COVID-19-vaccins of vaccinatiocertificaten die zijn afgegeven overeenkomstig artikel 5, lid 5, vierde alinea, van Verordening (EU) 2021/953.

De Commissie zou op basis van nieuwe wetenschappelijke gegevens de in punt a) vermelde aanpak regelmatig moeten herevalueren;

b) overeenkomstig Verordening (EU) 2021/953 afgegeven testcertificaten waaruit een negatief testresultaat blijkt, daterend van:

- niet meer dan 72 uur voor vertrek in het geval van een moleculaire nucleïnezuuramplificatietest (NAAT), of
- niet meer dan 24 uur voor vertrek in het geval van een antigeentest die is opgenomen in de door het Gezondheidsbeveiligingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke EU-lijst van COVID-19-antigeentests ⁽¹²⁾.

Ten behoeve van reizen overeenkomstig het recht van vrij verkeer zouden de lidstaten beide testtypes moeten aanvaarden.

De lidstaten zouden ervoor moeten zorgen dat testcertificaten zo spoedig mogelijk na afname van het testmonster worden afgegeven;

c) overeenkomstig Verordening (EU) 2021/953 afgegeven herstelcertificaten, mits de geldigheid overeenkomstig die verordening nog niet is verstreken.”.

5) Punt 15 wordt vervangen door:

“15. Indien een lidstaat de verplichting inzake het bezit van een geldig digitaal EU-covidcertificaat invoert, zou van personen die dit certificaat niet in hun bezit hebben, kunnen worden verlangd dat zij vóór of uiterlijk 24 uur na aankomst een in de gemeenschappelijke EU-lijst van COVID-19-antigeentests opgenomen NAAT-test of antigeentest ondergaan. Dit geldt niet voor personen die overeenkomstig punt 16 zijn vrijgesteld van het bezit van een digitaal EU-covidcertificaat.”.

6) In punt 16 wordt punt a) vervangen door:

“a) de hierna genoemde categorieën reizigers met een essentiële functie of behoefte, wanneer zij deze essentiële functie of behoefte vervullen:

- vervoerswerknemers of aanbieders van vervoersdiensten, met inbegrip van chauffeurs en bemanningen van vrachtwagens die goederen vervoeren voor gebruik op het grondgebied of die enkel in doorreis zijn;
- gezondheidswerkers, onderzoekers op het gebied van gezondheid en beroepskrachten uit de ouderenzorg;
- passagiers die reizen om dwingende medische of familiale redenen;
- diplomaten, personeel van internationale organisaties, door internationale organisaties uitgenodigde personen, militair personeel, humanitaire hulpverleners, civielebeschermingspersoneel en personen die onder artikel 2 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad ⁽¹³⁾ vallen;
- transitpassagiers;
- zeevarenden;
- personen die werken aan kritieke of anderszins essentiële infrastructuren.”.

7) De titel “EU-kleurcodekaart en daarop gebaseerde uitzonderingen en extra maatregelen” na punt 16 wordt geschrapt.

8) De punten 17, 18 en 19 worden geschrapt.

9) In punt 20 wordt de tweede alinea vervangen door:

“Ter ondersteuning van de lidstaten zou het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding informatie en gegevens over zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-varianten moeten blijven publiceren.”.

10) De punten 21, 22 en 23 worden vervangen door:

“21. De lidstaten zouden door het selecteren van representatieve sequencingmonsters zicht moeten houden op de circulatie van verschillende SARS-CoV-2-varianten in de gemeenschap, genetische karakterisering en typingsresultaten van varianten moeten rapporteren, in overeenstemming met de door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding gepubliceerde richtsnoeren voor sequencing.

⁽¹²⁾ Zie: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/public-health/high-quality-covid-19-testing_en

⁽¹³⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (PB L 71 van 4.3.2022, blz. 1).

22. Ingeval een lidstaat, in reactie op de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-variant, reizigers, met inbegrip van houders van digitale EU-covidcertificaten, verplicht om na binnenkomst op zijn grondgebied in quarantaine of zelfisolatie te gaan of om zich te laten testen op besmetting met SARS-CoV-2, of indien hij de houders van dergelijke certificaten andere beperkingen oplegt, zou die lidstaat de Commissie en de andere lidstaten daarvan onverwijld via het IPCR-netwerk in kennis moeten stellen, onder meer door verstrekking van de in punt 11 quater van deze aanbeveling en artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) 2021/953 bedoelde informatie. Indien mogelijk zou de informatie 48 uur vóór de invoering van dergelijke nieuwe beperkingen moeten worden meegedeeld. Waar mogelijk zouden de maatregelen beperkt moeten blijven tot het regionale niveau. De lidstaten zouden voorrang geven moeten aan tests in plaats van andere maatregelen.

Dit zou ook moeten gelden in situaties waarin de epidemiologische situatie snel en ernstig verslechtert op een wijze die wijst op de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-variant.

23. Indien een lidstaat de noodremprocedure in werking stelt en bijgevolg vervoerswerknemers en aanbieders van vervoersdiensten verplicht een COVID-19-test af te nemen, zouden er snelle antigeentests moeten worden gebruikt zonder quarantaineplicht, teneinde het vervoer niet te verstoren. In geval van verstoringen van het vervoer of van de toeleveringsketen, zouden de lidstaten dergelijke systematische testvoorschriften onmiddellijk moeten opheffen of intrekken, zodat de “groene corridors” kunnen blijven functioneren. Bovendien zouden andere soorten reizigers die onder punt 16, a) en b), vallen, niet mogen worden verplicht in quarantaine of zelfisolatie te gaan.”

11) Punt 24 wordt vervangen door:

“ Indien een lidstaat naar aanleiding van de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-variant overweegt de noodrem te activeren, zou het IPCR-netwerk binnen de 48 uur moeten worden bijeengeroepen om te bespreken of er in nauwe samenwerking met de Commissie en met steun van het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding EU-breed gecoördineerde maatregelen moeten worden getroffen om de verspreiding van de nieuwe variant te vertragen. Tijdens die coördinatievergadering zou de betrokken lidstaat moeten aangeven waarom hij overweegt de noodrem te activeren. De besproken maatregelen zouden zo nodig op gecoördineerde wijze door de lidstaten moeten worden uitgevoerd.

Op basis van een regelmatige evaluatie van nieuwe gegevens over varianten door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding, van relevante besprekingen over volksgezondheid in het Gezondheidsbeveiligingscomité, en van de door de Europese deskundigengroep inzake SARS-CoV-2-varianten verstrekte analyse, zou de Commissie tevens kunnen voorstellen om een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-variant te bespreken in de Raad.”

12) Punt 27 wordt vervangen door:

“27. Indien de lidstaten in het kader van punt 11 bis of punt 22 verlangen dat personen die met een collectief vervoermiddel met van tevoren toegewezen stoelen of cabines naar hun grondgebied reizen, een PLF indienen met het oog op contactopsporing overeenkomstig de gegevensbeschermingsregels, worden zij aangemoedigd gebruik te maken van het door de EU Healthy Gateways⁽¹⁴⁾ ontwikkelde digitale EU-traceringsformulier voor passagiers, alsmede van de bij artikel 8 van Besluit 1082/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁵⁾ ingestelde functie voor selectieve uitwisseling van het systeem voor vroegtijdige waarschuwing en maatregelen (EWRS), met inbegrip van alle voor grensoverschrijdende contactopsporing relevante gestructureerde informatie. De lidstaten zouden het indienen van een PLF niet verplicht mogen stellen voor personen die met een particulier vervoermiddel reizen. Voor zover dat op grond van de nationale wetgeving mogelijk is en met inachtneming van de gegevensbeschermingsregels, zouden de lidstaten ook kunnen overwegen om bestaande passagiersgegevens te gebruiken voor de contactopsporing.”

13) De punten 29 en 30 worden vervangen door:

“29. Overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2021/953 zouden de lidstaten relevante belanghebbenden en de bevolking tijdig duidelijke en volledige informatie moeten verstrekken over alle maatregelen die gevolgen hebben voor het recht van vrij verkeer en over alle daarmee samenhangende verplichtingen, zoals de verplichting om een PLF in te dienen. Dit zou informatie moeten omvatten over de opheffing of het ontbreken van dergelijke verplichtingen. De informatie zou ook moeten worden gepubliceerd in een machinaal leesbaar formaat.

⁽¹⁴⁾ <https://www.euplf.eu/en/home/index.html>

⁽¹⁵⁾ Besluit nr. 1082/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 over ernstige grensoverschrijdende bedreigingen van de gezondheid en houdende intrekking van Beschikking nr. 2119/98/EG (PB L 293 van 5.11.2013, blz. 1).

30. Deze informatie zou door de lidstaten regelmatig moeten worden bijgewerkt en tevens beschikbaar moeten zijn op het Re-open EU-webplatform. De lidstaten zouden tevens, op Re-open EU, informatie moeten verstrekken over eventueel binnenlands gebruik van digitale EU-covidcertificaten.

Informatie over nieuwe maatregelen zou zo spoedig mogelijk en in de regel ten minste 24 uur vóór de inwerkingtreding ervan moeten worden gepubliceerd, rekening houdend met het feit dat in epidemiologische noodgevallen enige flexibiliteit vereist is.”

- 14) De bijlage wordt geschrapt.

Gedaan te Brussel, 13 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
M. BEK

AANBEVELING (EU) 2022/2548 VAN DE RAAD**van 13 december 2022****betreffende een gecoördineerde aanpak ten aanzien van reizen naar de Unie tijdens de COVID-19-pandemie en ter vervanging van Aanbeveling (EU) 2020/912**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, punten b) en e), en artikel 292, eerste en tweede zin,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 30 juni 2020 heeft de Raad Aanbeveling (EU) 2020/912 ⁽¹⁾ over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking aangenomen.
- (2) Sindsdien hebben de toenemende vaccinatiegraad wereldwijd, met vaccins die een hoog niveau van bescherming bieden tegen ernstige ziekte en overlijden, en de circulatie van de omikronstammen BA.4 en BA.5, die sinds juli 2022 wereldwijd overheersen en doorgaans minder ernstig ziek maken dan de eerdere deltavarianten, tot een aanzienlijke verbetering van de epidemiologische situatie geleid.
- (3) Gezien de huidige en verwachte epidemiologische situatie lijkt het derhalve passend aan te bevelen de beperkingen op reizen naar de Unie op te heffen. Alle lidstaten en landen waarop het Schengenacquis van toepassing is, hebben deze beperkingen reeds tijdens de zomer ingetrokken.
- (4) Aanbeveling (EU) 2020/912 bevat onder meer, in bijlage I, een lijst van derde landen, speciale administratieve regio's en andere territoriale entiteiten en autoriteiten ("derde landen of regio's") die voldoen aan de epidemiologische criteria van die aanbeveling en waarvoor de beperking van niet-essentiële reizen vanuit die derde landen of regio's naar de Unie kan worden opgeheven. Door de versoepeling van de beperkingen is die lijst niet langer nodig en moet zij derhalve worden ingetrokken.
- (5) Het SARS-CoV-2-virus circuleert echter nog steeds. Daarom moeten de lidstaten klaar staan om op gecoördineerde en evenredige wijze op te treden indien de epidemiologische situatie aanzienlijk verslechtert, onder meer als gevolg van de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende variant.
- (6) Met name wanneer de epidemiologische situatie in een derde land of regio aanzienlijk verslechtert, moeten de lidstaten, waar nodig, niet-essentiële reizen beperken, behalve voor personen die gevaccineerd of hersteld zijn of die binnen 72 uur vóór hun vertrek negatief hebben getest op een moleculaire nucleinezuuramplificatietest (NAAT). Dit mag de lidstaten niet beletten bij aankomst aanvullende maatregelen te nemen, zoals aanvullende tests, zelfisolatie of quarantaine.
- (7) Wanneer een lidstaat overeenkomstig Aanbeveling 2022/107 van de Raad ⁽²⁾ beperkingen in verband met COVID-19 invoert, moeten de lidstaten, binnen de structuren van de Raad en in nauw overleg met de Commissie, het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (ECDC) en het Gezondheidsbeveiligingscomité, samenwerken om te bepalen of soortgelijke beperkingen moeten worden ingevoerd voor reizen vanuit derde landen naar de lidstaten. Informatie over nieuwe maatregelen zou zo spoedig mogelijk en in de regel ten minste 48 uur vóór de inwerkingtreding ervan moeten worden bekendgemaakt, rekening houdend met het feit dat in epidemiologische noodgevallen enige flexibiliteit vereist is.

⁽¹⁾ Aanbeveling (EU) 2020/912 van de Raad van 30 juni 2020 over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking (PB L 208 I van 1.7.2020, blz. 1).

⁽²⁾ Aanbeveling (EU) 2022/107 van de Raad van 25 januari 2022 betreffende een gecoördineerde aanpak om veilig vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken en ter vervanging van Aanbeveling (EU) 2020/1475 (PB L 18 van 27.1.2022, blz. 110).

- (8) In dat verband moet het digitale EU-covidcertificaat, zoals vastgesteld bij Verordening (EU) 2021/953 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ en Verordening (EU) 2021/954 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾, het ijkpunt blijven om bewijs te leveren van vaccinatie, herstel of tests. Dit moet ook gelden voor certificaten die zijn afgegeven door derde landen die vallen onder een uitvoeringsbesluit dat is vastgesteld op grond van artikel 3, lid 10, of artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) 2021/953.
- (9) Voorts moeten de lidstaten, wanneer in een derde land of regio een zorgwekkende of belangwekkende variant opkomt, de mogelijkheid behouden om op gecoördineerde wijze dringende, in de tijd beperkte en flexibele maatregelen te nemen om de introductie van een dergelijke zorgwekkende of belangwekkende variant in het land te vertragen en voor te bereiden.
- (10) Deze aanbeveling moet ook voorzien in de nodige vrijstellingen van beperkingen op reizen vanuit derde landen naar de lidstaten. Personen die voor een essentiële behoefte of functie reizen, moeten naar de lidstaten en andere landen waarop het Schengenacquis van toepassing is, kunnen reizen, ook wanneer de noodrem van toepassing is. Daartoe moet de lijst van essentiële reizigers worden aangepast om deze te beperken tot personen die zelfs in dergelijke situaties moeten kunnen reizen.
- (11) Evenzo moeten burgers van de Unie en onderdanen van derde landen die legaal in de Unie verblijven steeds de mogelijkheid hebben om terug te keren naar hun lidstaat van nationaliteit of verblijf, waar zij bij aankomst echter aan maatregelen kunnen worden onderworpen. Kinderen jonger dan twaalf jaar mogen niet worden verplicht in het bezit te zijn van een vaccinatie-, herstel- of testbewijs.
- (12) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze aanbeveling. Aangezien deze aanbeveling voortbouwt op het Schengenacquis, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van het bovengenoemde protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad heeft beslist over deze aanbeveling, of het deze zal uitvoeren.
- (13) Deze aanbeveling vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad ⁽⁵⁾. Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming ervan en is niet onderworpen aan de toepassing ervan.
- (14) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽⁶⁾ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ⁽⁷⁾.

⁽³⁾ Verordening (EU) 2021/953 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2021 betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele COVID-19-vaccinatie-, test- en herstelcertificaten (digitaal EU-covidcertificaat) teneinde het vrije verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te faciliteren (PB L 211 van 15.6.2021, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2021/954 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2021 betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele COVID-19-vaccinatie-, test- en herstelcertificaten (digitaal EU-covidcertificaat) ten aanzien van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven of wonen tijdens de COVID-19-pandemie (PB L 211 van 15.6.2021, blz. 24).

⁽⁵⁾ Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20).

⁽⁶⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽⁷⁾ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

- (15) Wat Zwitserland betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽⁸⁾ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad ⁽⁹⁾.
- (16) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze aanbeveling een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽¹⁰⁾ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad ⁽¹¹⁾.
- (17) Alle lidstaten moeten, in het belang van de goede werking van het Schengengebied, op gecoördineerde wijze over de eventuele herinvoering van beperkingen van niet-essentiële reizen naar de Unie besluiten,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING AANGENOMEN:

Opheffing van de reisbeperkingen

- 1) Met ingang van 22 december 2022 zouden alle COVID-19-gerelateerde beperkingen voor reizigers naar de Unie moeten worden opgeheven.

Voorschriften voor reizen in geval van een ernstige verslechtering van de epidemiologische situatie

- 2) Wanneer dat nodig is om een ernstige verslechtering van de epidemiologische situatie in de lidstaten of in derde landen aan te pakken, zouden de lidstaten, in voorkomend geval, op gecoördineerde wijze binnen de Raad en in nauwe samenwerking met de Commissie moeten besluiten over de herinvoering van passende voorschriften voor reizigers vóór hun vertrek. Het zou daarbij kunnen gaan om een van de onderstaande voorschriften of een combinatie daarvan:
- a) de reiziger heeft uiterlijk 14 dagen voor binnenkomst in de Unie de laatste aanbevolen dosis ontvangen in het kader van een primaire vaccinatierreeks van een van de COVID-19-vaccins die in de Unie zijn toegelaten op grond van Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹²⁾, of van een van de COVID-19-vaccins waarvoor de WHO-procedure voor Emergency Use Listing is voltooid; indien de reiziger 18 jaar of ouder is, zijn er niet meer dan 270 dagen verstreken sinds de toediening van de in het vaccinatiecertificaat vermelde dosis voor de voltooiing van de primaire vaccinatierreeks, of, indien die periode van 270 dagen na voltooiing van de primaire vaccinatierreeks is verstreken, heeft de reiziger een aanvullende dosis ontvangen;

⁽⁸⁾ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

⁽⁹⁾ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1).

⁽¹⁰⁾ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

⁽¹¹⁾ Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

⁽¹²⁾ Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van procedures van de Unie voor het verlenen van vergunningen en het toezicht met betrekking tot geneesmiddelen voor menselijk gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1).

- b) de reiziger is uiterlijk 180 dagen na de datum van het eerste positieve NAAT-testresultaat vóór de reis naar de lidstaten van COVID-19 hersteld;
 - c) de reiziger heeft negatief getest op een moleculaire nucleïnezuuramplificatietest (NAAT) die uiterlijk 72 uur vóór vertrek naar de lidstaten is uitgevoerd.
- 3) Om te bepalen of een situatie voor de toepassing van punt 2 als ernstig verslechterd moet worden aangemerkt, zouden de lidstaten in het bijzonder rekening moeten houden met de druk op hun gezondheidszorgstelsels als gevolg van COVID-19, met name wat betreft het aantal opnames en het aantal patiënten in ziekenhuizen en op intensivereafdelingen, de ernst van circulerende SARS-CoV-2-varianten en de regelmatig door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding verstrekte informatie over de ontwikkeling van de epidemiologische situatie.
 - 4) Indien door een of meerdere lidstaten op grond van Aanbeveling (EU) 2022/107 van de Raad ⁽¹³⁾ opnieuw beperkingen worden ingevoerd met betrekking tot reizen binnen de Unie, zouden de lidstaten voorts, in nauwe samenwerking met de Commissie en het bij Verordening (EG) nr. 851/2004 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁴⁾ opgerichte Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding, moeten bespreken of uit hoofde van deze aanbeveling soortgelijke beperkingen moeten worden ingevoerd met betrekking tot reizen van derde landen naar lidstaten.
 - 5) Wanneer overeenkomstig punt 2 of punt 4 opnieuw beperkingen zijn ingevoerd, zouden reizigers in het bezit moeten zijn van een of meer van de volgende documenten:
 - a) een geldig bewijs van vaccinatie dat is afgegeven op basis van een overeenkomstig Verordening (EG) nr. 726/2004 in de Unie toegelaten COVID-19-vaccin;
 - b) een geldig bewijs van vaccinatie dat is afgegeven op basis van een COVID-19-vaccin waarvoor de WHO-procedure voor Emergency Use Listing is voltooid, maar dat niet voorkomt op de lijst van vaccins die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 726/2004 in de Unie zijn toegelaten;
 - c) een geldig bewijs van herstel;
 - d) een geldig bewijs van een negatieve moleculaire nucleïnezuuramplificatietest (NAAT) uiterlijk 72 uur vóór vertrek.
 - 6) Kinderen jonger dan twaalf jaar mogen vóór vertrek niet worden onderworpen aan enige eis.
 - 7) De lidstaten zouden ook bij aankomst aanvullende maatregelen kunnen toepassen die in overeenstemming zijn met het Unierecht en het nationale recht, zoals aanvullende tests, zelfisolatie en quarantaine.
 - 8) Niettemin:
 - a) zouden reizigers met een essentiële functie of behoefte zoals bedoeld in de bijlage ⁽¹⁵⁾ bij aankomst niet mogen worden onderworpen aan maatregelen die het doel van de reis in de weg staan;
 - b) zouden de lidstaten voor werknemers in de vervoerssector, zeevarenden en grenswerkers niet meer dan een negatieve snelle antigeentest bij aankomst mogen verlangen om een lidstaat binnen te komen;
 - c) zouden vliegtuigbemanningen moeten worden vrijgesteld van tests als hun verblijf in een derde land minder dan twaalf uur bedroeg.
 - 9) Wanneer de lidstaten bij aankomst aanvullende maatregelen opleggen zoals bedoeld in punt 7, zouden zij de reizigers op gemakkelijk toegankelijke wijze passende informatie moeten verstrekken.

⁽¹³⁾ Aanbeveling (EU) 2022/107 van de Raad betreffende een gecoördineerde aanpak om veilig vrij verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te vergemakkelijken en ter vervanging van Aanbeveling (EU) 2020/1475.

⁽¹⁴⁾ Verordening (EG) nr. 851/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot oprichting van een Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (PB L 142 van 30.4.2004, blz. 1).

⁽¹⁵⁾ Zie ook de richtsnoeren van de Commissie van 28 oktober 2020 (COM(2020) 686 final van 28.10.2020).

Bewijs van vaccinatie, herstel en tests

- 10) Naast de overeenkomstig Verordening (EU) 2021/953 afgegeven certificaten zouden de lidstaten bewijzen van vaccinatie tegen, herstel van of tests op COVID-19 moeten aanvaarden die vallen onder een uitvoeringshandeling die is vastgesteld uit hoofde van artikel 3, lid 10, of artikel 8, lid 2, van die verordening.
- 11) Indien geen dergelijke uitvoeringshandeling is vastgesteld, zouden de lidstaten, in overeenstemming met punt 5, voor de toepassing van deze aanbeveling en overeenkomstig het nationale recht, een door een derde land afgegeven bewijs van vaccinatie, herstel of tests kunnen aanvaarden, rekening houdend met de mogelijkheid om de authenticiteit, geldigheid en integriteit van het document te verifiëren en na te gaan of het alle relevante gegevens bevat als bedoeld in Verordening (EU) 2021/953.

De aanpak van zorgwekkende of belangwekkende varianten en de noodremprocedure

- 12) Wanneer in een derde land of regio een zorgwekkende of belangwekkende variant is ontdekt, zouden de lidstaten dringende maatregelen moeten nemen ("noodrem") om de verspreiding van de variant naar de Unie tegen te gaan. In reactie op de opkomst van een dergelijke nieuwe zorgwekkende of belangwekkende variant in een derde land of een regio moet binnen 48 uur een vergadering binnen de structuren van de Raad worden bijeengeroepen om te bespreken of gecoördineerde maatregelen voor reizen naar de Unie nodig zijn teneinde de verspreiding van de nieuwe variant te vertragen, in nauwe samenwerking met de Commissie en met de steun van het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding. Indien nodig moeten de lidstaten op gecoördineerde wijze in de Raad passende voorschriften vaststellen. De lidstaten zouden bij wijze van uitzondering binnen de structuren van de Raad een dringende, gemeenschappelijke en tijdelijke beperking kunnen vaststellen voor alle reizen naar hun grondgebied voor onderdanen van derde landen die op enig moment in de 14 dagen vóór vertrek naar de lidstaten in dat derde land of die regio hebben verbleven. Dit zou ook moeten gelden in situaties waarin de epidemiologische situatie snel en ernstig verslechtert op een wijze die wijst op de opkomst van een nieuwe zorgwekkende of belangwekkende SARS-CoV-2-variant.
- 13) Binnen de structuren van de Raad en in nauwe samenwerking met de Commissie zouden de lidstaten de situatie regelmatig en op gecoördineerde wijze moeten evalueren.
- 14) Dergelijke beperkingen moeten na 21 kalenderdagen verstrijken, tenzij de lidstaten in het kader van de in de punten 12 en 13 beschreven procedure besluiten ze in te korten of met een extra periode te verlengen.
- 15) Het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding zou een kaart moeten publiceren en regelmatig bijwerken met een overzicht van de situatie met betrekking tot zorgwekkende en belangwekkende varianten in derde landen.

Vrijstellingen van tijdelijke reisbeperkingen

- 16) De in de punten 2 en 12 bedoelde reisbeperkingen zouden niet van toepassing mogen zijn op reizigers met een essentiële functie of behoefte zoals bedoeld in de bijlage.
- 17) De volgende categorieën personen zouden kunnen worden onderworpen aan de in de punten 2 en 12 vermelde reisbeperkingen, maar zouden de mogelijkheid moeten behouden om naar de Unie terug te keren:
 - a) burgers van de Unie en onderdanen van derde landen die op grond van overeenkomsten tussen enerzijds de Unie en haar lidstaten en anderzijds die derde landen, rechten van vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de burgers van de Unie, alsook hun respectieve familieleden ⁽¹⁶⁾;

⁽¹⁶⁾ Zoals gedefinieerd in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

- b) onderdanen van derde landen die langdurig ingezetene zijn uit hoofde van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad ⁽¹⁷⁾ en personen die hun verblijfsrecht aan andere instrumenten van het Unierecht of van het nationale recht ontleen of over een nationaal visum voor verblijf van langere duur beschikken, alsook hun respectieve gezinsleden.

Indien deze personen niet in het bezit zijn van een geldig digitaal EU-covidcertificaat, zouden zij bij aankomst aan de in punt 7 bedoelde aanvullende maatregelen kunnen worden onderworpen.

- 18) De aanvullende maatregelen die overeenkomstig punt 7 bij aankomst zouden kunnen worden toegepast, zouden van toepassing moeten blijven op reizigers die overeenkomstig de punten 16 en 17 vrijgesteld zijn van beperkingen.

Communicatie met en informatieverstrekking aan het publiek

- 19) Informatie over nieuwe maatregelen uit hoofde van punt 5 moet zo spoedig mogelijk en in de regel ten minste 48 uur voordat de maatregelen van kracht worden, worden bekendgemaakt.

Slotbepalingen

- 20) Voor de toepassing van deze aanbeveling zouden inwoners van Andorra, Monaco, San Marino en Vaticaanstad/de Heilige Stoel moeten worden beschouwd als onderdanen van derde landen die onder punt 17, b), vallen.
- 21) Deze aanbeveling komt in de plaats van Aanbeveling (EU) 2020/912. Zij zou van toepassing moeten zijn met ingang van 22 december 2022.

Gedaan te Brussel, 13 december 2022.

Voor de Raad
De voorzitter
M. BEK

⁽¹⁷⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB L 16 van 23.1.2004, blz. 44).

BIJLAGE

Categorieën personen die reizen in het kader van de uitoefening van een essentiële functie of behoefte:

- i. zorgpersoneel, onderzoekers op het gebied van gezondheid en beroepskrachten uit de ouderenzorg;
 - ii. grenswerkers;
 - iii. vervoerspersoneel;
 - iv. diplomaten, personeel van internationale organisaties en door internationale organisaties uitgenodigde personen, militair personeel, humanitaire hulpverleners en civielebeschermingspersoneel;
 - v. passagiers op doorreis;
 - vi. passagiers die om dwingende gezinsredenen of om medische redenen reizen;
 - vii. zeevarenden;
 - viii. personen die werken aan kritieke of anderszins essentiële infrastructuren;
 - ix. personen die internationale bescherming behoeven of om andere humanitaire redenen reizen.
-

HANDELINGEN VAN BIJ INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN INGESTELDE ORGANEN

BESLUIT Nr. 2/2022 VAN DE PARTNERSCHAPSRAAD DIE IS OPGERICHT BIJ DE HANDELS- EN SAMENWERKINGSOVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE UNIE EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE, ENERZIJD, EN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND, ANDERZIJD,

van 21 december 2022

wat betreft de tweede en laatste verlenging van de overgangperiode waarin het Verenigd Koninkrijk mag afwijken van de verplichting om de persoonsgegevens van passagiers na hun vertrek uit het Verenigd Koninkrijk te wissen [2022/2549]

DE PARTNERSCHAPSRAAD,

Gezien de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, (hierna “de handels- en samenwerkingsovereenkomst” genoemd), en met name artikel 552,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De overgangperiode waarin het Verenigd Koninkrijk mag afwijken van de verplichting uit hoofde van artikel 552, lid 4, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst om persoonsgegevens van passagiers na hun vertrek uit het Verenigd Koninkrijk te wissen, wordt overeenkomstig artikel 552, lid 13, van die overeenkomst voor de tweede en laatste keer verlengd tot en met 31 december 2023.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel en Londen, 21 december 2022.

Voor de Partnerschapsraad

De medevoorzitters

Maroš ŠEŤOVIČ

James CLEVERLY

BESLUIT Nr. 3/2022 VAN DE PARTNERSCHAPSRAAD DIE IS OPGERICHT BIJ DE HANDELS- EN SAMENWERKINGSOVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE UNIE EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE, ENERZIJD, EN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND, ANDERZIJD,

van 21 december 2022

tot vaststelling van een lijst van personen die bereid en in staat zijn om als lid van een scheidsgerecht in het kader van de handels- en samenwerkingsovereenkomst op te treden [2022/2550]

DE PARTNERSCHAPSRAAD,

Gezien de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds ⁽¹⁾ (hierna “de handels- en samenwerkingsovereenkomst” genoemd), en met name artikel 752, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 752, lid 1, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst stelt de Partnerschapsraad een lijst op van personen die bereid en in staat zijn om als lid van een scheidsgerecht op te treden. De lijst bestaat uit ten minste 15 personen en omvat drie deellijsten: a) een deellijst van personen die op basis van voorstellen van de Unie is opgesteld; b) een deellijst van personen die op basis van voorstellen van het Verenigd Koninkrijk is opgesteld, en c) een deellijst van personen die geen onderdaan van een van de Partijen zijn die als voorzitter van het scheidsgerecht fungeren.
- (2) Elke deellijst bevat ten minste vijf personen.
- (3) Overeenkomstig artikel 741 van de handels- en samenwerkingsovereenkomst moeten alle leden van een scheidsgerecht personen zijn wier onafhankelijkheid buiten twijfel staat, die over de vereiste kwalificaties beschikken om in hun land de hoogste rechterlijke ambten te bekleden of die erkende rechtsgeleerden zijn. Zij moeten beschikken over aantoonbare deskundigheid op het gebied van recht en internationale handel, onder meer met betrekking tot specifieke aangelegenheden die vallen onder deel twee, rubriek een, titels I tot en met VII, titel VIII, hoofdstuk 4, en titels IX tot en met XII, of deel twee, rubriek zes, of op het gebied van wetgeving en andere aangelegenheden die onder de handels- en samenwerkingsovereenkomst of aanvullende overeenkomsten vallen, en, in het geval van een voorzitter, ook ervaring hebben met geschillenbeslechtingprocedures.
- (4) Overeenkomstig artikel 752, lid 3, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst kan de lijst geen leden, ambtenaren of andere personeelsleden omvatten van de instellingen van de Unie, van de overheid van een lidstaat, of van de overheid van het Verenigd Koninkrijk.
- (5) Op basis van de voorstellen van de Unie en het Verenigd Koninkrijk is het passend dat de Partnerschapsraad overeenstemming bereikt over de twee deellijsten van zes personen voor de functie van lid van het scheidsgerecht en over de deellijst van acht personen voor de functie van voorzitter van het scheidsgerecht,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van personen die bereid en in staat zijn om in het kader van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, als lid van een scheidsgerecht op te treden, is opgenomen in de bijlage.

⁽¹⁾ PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de vaststelling ervan.

Gedaan te Brussel en te Londen, 21 december 2022.

Voor de Partnerschapsraad

De medevoorzitters

Maroš ŠEŤOVIČ

James CLEVERLY

BIJLAGE

- a) Deellijst van personen die op basis van voorstellen van de Unie is opgesteld:

Laurence BOISSON DE CHAZOURNES

Irina BUGA

Hélène RUIZ FABRI

Michael HAHN

Crenguta LEAUA

Peter Leo Henri VAN DEN BOSSCHE

- b) Deellijst van personen die op basis van voorstellen van het Verenigd Koninkrijk is opgesteld:

Lorand Alexander BARTELS

Lawrence COLLINS

Jean E. KALICKI

Surya P. SUBEDI

David UNTERHALTER

Janet M. WHITTAKER

- c) Deellijst van personen die als voorzitter van het scheidsgerecht moeten fungeren:

Leora BLUMBERG

Thomas COTTIER

William J. DAVEY

Gavan GRIFFITH

Valerie HUGHES

Campbell MCLACHLAN

Penelope Jane RIDINGS

J. Christopher THOMAS

BESLUIT Nr. 4 VAN HET EU-KOREA-HANDELSCOMITÉ
van 30 november 2022

betreffende de wijziging van de bijlagen 10-A en 10-B van de Vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Korea, anderzijds [2022/2551]

HET HANDELSCOMITÉ,

Gezien de Vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Korea, anderzijds, en met name artikel 10.24, lid 1, artikel 10.25, leden 1 en 3, artikel 15.1, lid 4, punt c), en artikel 15.5, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 15.1, lid 4, punt c), van de Vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Korea, anderzijds⁽¹⁾ (“de overeenkomst”), kan het door de partijen opgerichte Handelscomité van gedachten wisselen over wijziging van de overeenkomst of wijzigingen in de overeenkomst aanbrengen, in gevallen waarin hierin in de overeenkomst is voorzien.
- (2) Bij artikel 15.5, lid 2, van de overeenkomst is bepaald dat een besluit van het Handelscomité om de bijlagen, aanhangsels, protocollen en aantekeningen bij de overeenkomst te wijzigen door de partijen kan worden goedgekeurd volgens hun respectieve toepasselijke wettelijke vereisten en procedures.
- (3) Overeenkomstig artikel 10.24, lid 1, van de overeenkomst mogen de partijen te beschermen geografische aanduidingen toevoegen aan de bijlagen 10-A en 10-B, overeenkomstig de procedure van artikel 10.25.
- (4) Overeenkomstig artikel 10.25, lid 1, van de overeenkomst mag de Werkgroep geografische aanduidingen (“GA-werkgroep”) bij consensus aanbevelingen doen en besluiten nemen.
- (5) Overeenkomstig artikel 10.25, lid 3, van de overeenkomst kan de GA-werkgroep besluiten de bijlagen 10-A en 10-B te wijzigen teneinde individuele geografische aanduidingen van de EU of van Korea toe te voegen of geografische aanduidingen te verwijderen die in de partij van oorsprong niet meer worden beschermd of die niet langer voldoen aan de voorwaarden om in de andere partij als geografische aanduiding te worden beschouwd. De werkgroep kan ook besluiten dat een verwijzing naar wetgeving in de overeenkomst moet worden beschouwd als een verwijzing naar die wetgeving zoals die op een bepaalde datum na de inwerkingtreding van deze overeenkomst gewijzigd, vervangen en van kracht is.
- (6) Overeenkomstig artikel 5.2 van Besluit 1/2019 van de EU-Korea-Werkgroep geografische aanduidingen van 17 september 2019 betreffende de vaststelling van zijn reglement van orde (“reglement van orde”), kan de GA-werkgroep ook bij consensus besluiten om de toevoeging of schrapping van geografische aanduidingen voor een definitief besluit in het Handelscomité overeenkomstig artikel 10.21, lid 4, en de artikelen 10.24 en 10.25 aan te bevelen.
- (7) Overeenkomstig artikel 5.3 van het reglement van orde waarin naar artikel 15.3, lid 5, en artikel 15.5, lid 2, van de overeenkomst wordt verwezen, kan het Handelscomité de aan de GA-werkgroep toegewezen taak uitvoeren en besluiten de bijlagen 10-A en 10-B te wijzigen en kunnen de partijen het besluit vaststellen met inachtneming van hun respectieve toepasselijke wettelijke voorschriften en procedures.
- (8) Overeenkomstig artikel 10.25, lid 3, punt c), van de overeenkomst hebben de partijen de volgende aangelegenheden met betrekking tot verwijzingen naar wetgeving in de overeenkomst bevestigd:
 - a) op 17 april 2019 is Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1576/89 van de Raad⁽²⁾, waarnaar wordt verwezen in onderafdeling C “Geografische aanduidingen” van de overeenkomst, ingetrokken

⁽¹⁾ PB L 127 van 14.5.2011, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 39 van 13.2.2008, blz. 16.

bij Verordening (EU) 2019/787 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de definitie, omschrijving, presentatie en etikettering van gedistilleerde dranken, het gebruik van de namen van gedistilleerde dranken in de presentatie en etikettering van andere levensmiddelen en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken, het gebruik van ethylalcohol en distillaten uit landbouwproducten in alcoholhoudende dranken, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 110/2008⁽³⁾. Daarom moet een verwijzing naar Verordening (EG) nr. 110/2008 in de overeenkomst worden beschouwd als een verwijzing naar Verordening (EU) 2019/787;

- b) op 21 november 2012 is Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen⁽⁴⁾, waarnaar wordt verwezen in onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, ingetrokken bij Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen⁽⁵⁾. Daarom moet een verwijzing naar Verordening (EG) nr. 510/2006 in de overeenkomst worden beschouwd als een verwijzing naar Verordening (EU) nr. 1151/2012;
- c) op 26 februari 2014 is Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad van 10 juni 1991 tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn en gearomatiseerde cocktails van wijnbouwproducten⁽⁶⁾, waarnaar wordt verwezen in onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, ingetrokken bij Verordening (EU) nr. 251/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 inzake de definitie, de aanduiding, de aanbiedingsvorm, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gearomatiseerde wijnbouwproducten en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad⁽⁷⁾. Daarom moet een verwijzing naar Verordening (EEG) nr. 1601/91 in de overeenkomst worden gelezen als een verwijzing naar Verordening (EU) nr. 251/2014;
- d) op 29 april 2008 is Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt⁽⁸⁾, waarnaar wordt verwezen in onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 479/2008 van de Raad van 29 april 2008 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1493/1999, (EG) nr. 1782/2003, (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 3/2008 en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2392/86 en (EG) nr. 1493/1999. Laatstgenoemde verordening is ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 491/2009 van de Raad van 25 mei 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1234/2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (“integrale-GMO-verordening”) ⁽⁹⁾ en de bepalingen ervan zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale GMO-verordening) ⁽¹⁰⁾. Daarom moet een verwijzing naar Verordening (EG) nr. 1493/1999 in de overeenkomst worden beschouwd als een verwijzing naar Verordening (EG) nr. 491/2009;
- e) op 17 december 2013 is Verordening (EG) nr. 1234/2007, waarnaar wordt verwezen in onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, ingetrokken bij Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad⁽¹¹⁾. Daarom moet een verwijzing naar Verordening (EG) nr. 1234/2007 in de overeenkomst worden beschouwd als een verwijzing naar Verordening (EU) nr. 1308/2013;
- f) de Koreaanse wet op de kwaliteitscontrole van landbouwproducten (Wet nr. 9759 van 9 juni 2009), waarnaar wordt verwezen in onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, is gewijzigd. Op 21 december 2021 is de wet op de kwaliteitscontrole van landbouw- en visserijproducten (Wet nr. 18599 van 21 december 2021) in werking getreden⁽¹²⁾. Daarom moet een verwijzing naar de wet op de kwaliteitscontrole van landbouwproducten (Wet nr. 9759 van 9 juni 2009) in de overeenkomst worden beschouwd als een verwijzing naar de wet op de kwaliteitscontrole landbouw- en visserijproducten (Wet nr. 18599 van 21 december 2021);

⁽³⁾ PB L 130 van 17.5.2019, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 93 van 31.3.2006, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 149 van 14.6.1991, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 84 van 20.3.2014, blz. 14.

⁽⁸⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 154 van 17.6.2009, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽¹²⁾ 대한민국정부 관보 제20151호 (staatsblad 20151) van 21.12.2021, blz. 47.

- g) de Koreaanse wet op de alcoholbelasting (Wet nr. 8852 van 29 februari 2008), waarnaar wordt verwezen in onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, is gewijzigd. Op 1 januari 2021 zijn specifieke bepalingen met betrekking tot de administratieve procedures in verband met de productie, verkoop enz., van alcohol opgenomen in de wet inzake vergunningen voor alcohol (inofficiële vertaling/Wet nr. 17761 van 29 december 2020) en in werking getreden ⁽¹³⁾. Sinds januari 2022 zijn zowel de wet op de alcoholbelasting (Wet nr. 18593 van 21 december 2021) ⁽¹⁴⁾ als de wet inzake vergunningen voor alcohol (Wet nr. 18723 van 6 januari 2022) ⁽¹⁵⁾ in werking getreden. Daarom moet een verwijzing naar de wet op de alcoholbelasting (Wet nr. 8852 van 29 februari 2008) in de overeenkomst worden beschouwd als een verwijzing naar de wet op de alcoholbelasting (Wet nr. 18593 van 21 december 2021) en de wet inzake vergunningen voor alcohol (Wet nr. 18723 van 6 januari 2022).
- (9) De partijen zijn overeengekomen 44 geografische aanduidingen van de EU en 41 geografische aanduidingen van Korea toe te voegen aan de bijlagen 10-A en 10-B, via de volgende procedure:
- a) tijdens de zevende vergadering van de GA-werkgroep, die op 6 november 2019 in Seoul is gehouden, hebben de partijen de modaliteiten voor de wijziging van de bijlagen 10-A en 10-B bij de overeenkomst, overeenkomstig artikel 10.24 en artikel 10.25, lid 3, besproken en zijn zij overeengekomen de besprekingen in de volgende maanden voort te zetten teneinde tijdens de volgende vergadering van de GA-werkgroep een akkoord te bereiken over de toevoeging van nieuwe geografische aanduidingen;
 - b) op verzoek van de partijen en overeenkomstig artikel 10.18, leden 3 en 4, en de artikelen 10.24 en 10.25 van de overeenkomst heeft de EU de bezwaarprocedure en het onderzoek van 41 geografische aanduidingen van Korea afgerond. Korea heeft de bezwaarprocedure en het onderzoek van 44 geografische aanduidingen van de EU afgerond.
- (10) De partijen zijn overeengekomen drie geografische aanduidingen van de EU en vier geografische aanduidingen van Korea te schrappen uit de bijlagen 10-A en 10-B, via de volgende procedure:
- a) op 25 oktober 2016 heeft de EU Korea in kennis gesteld van de beëindiging van de bescherming van een Spaanse geografische aanduiding en verzocht om schrapping van de naam “Pacharán” uit bijlage 10-B bij de overeenkomst, overeenkomstig artikel 10.25, lid 3, punt b), aangezien deze in de EU niet langer wordt beschermd;
 - b) na herziening van de in de overeenkomst beschermde geografische aanduidingen van de EU en in het licht van Verordening (EU) 2019/674 van de Commissie van 29 april 2019 tot wijziging van bijlage III bij Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken ⁽¹⁶⁾, heeft de EU in november 2020 verzocht om schrapping van de naam “Polish Cherry” uit bijlage 10-B bij de overeenkomst, overeenkomstig artikel 10.25, lid 3, punt b), aangezien deze in de EU niet langer wordt beschermd;
 - c) overeenkomstig artikel 10.25, lid 3, punt b), heeft Korea op 15 maart 2021 kennisgegeven van en verzocht om schrapping van de geografische aanduidingen “Muan White Lotus Tea (무안백련차)” en “Cheongyang Powdered Hot Pepper (청양고춧가루)” uit de lijst van geografische aanduidingen van Korea in deel B van bijlage 10-A bij de overeenkomst, aangezien deze in Korea niet langer worden beschermd;
 - d) na de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie per 1 januari 2021 hebben de partijen tijdens de virtuele technische vergadering van 16 maart 2021 bevestigd dat de geografische aanduiding “Scotch Whisky” moet worden geschrapt uit bijlage 10-B bij de overeenkomst;
 - e) tijdens de negende vergadering van de GA-werkgroep van 8 december 2021 heeft Korea, overeenkomstig artikel 10.25, lid 3, punt b), kennisgegeven van en verzocht om schrapping van de geografische aanduidingen “Seosan Garlic (서산마늘)” en “Yeoju Sweet Potato (여주고구마)” uit de lijst van geografische aanduidingen van Korea in deel B van bijlage 10-A bij de overeenkomst, aangezien deze in Korea niet langer worden beschermd.

⁽¹³⁾ 대한민국정부 관보 제19907호 (staatsblad 19907) van 29.12.2020, blz. 110.

⁽¹⁴⁾ 대한민국정부 관보 제20151호 (staatsblad 20151) van 21.12.2021, blz. 39.

⁽¹⁵⁾ 대한민국정부 관보 제20163호 별권1 (staatsblad 20163, afzonderlijk volume 1), van 6.1.2022, blz. 4.

⁽¹⁶⁾ PB L 114 van 30.4.2019, blz. 7.

- (11) De partijen zijn overeengekomen vier geografische aanduidingen van de EU in bijlage 10-A bij de overeenkomst die een naamswijziging hebben ondergaan, te vervangen door de bijgewerkte overeenkomstige geografische aanduidingen, via de volgende procedure:
- op 13 juli 2017 heeft de EU Korea ervan in kennis gesteld dat vier in de overeenkomst beschermde geografische aanduidingen naamswijzigingen hebben ondergaan ⁽¹⁷⁾. De EU heeft voorgesteld de overeenkomstige namen en transcripties in de lijst van geografische aanduidingen van de EU die momenteel in Korea worden beschermd, te actualiseren;
 - in dezelfde kennisgeving heeft de EU verzocht om de geografische aanduiding “Originali lietuviška degtinė/vodka lituanienne originale”, waarvoor wordt voorgesteld ze toe te voegen aan bijlage 10-B, te wijzigen in “Originali lietuviška degtinė/Original Lithuanian vodka” (transcriptie 오리지널 리투아니아 보드카).
- (12) Overeenkomstig artikel 12.2 van de bijlage bij Besluit nr. 1 van het EU-Korea-Handelscomité van 23 december 2011 ⁽¹⁸⁾, kan het Handelscomité, indien beide partijen daarmee instemmen, besluiten via een schriftelijke procedure vaststellen in de periode tussen de vergaderingen van het Handelscomité. De schriftelijke procedure bestaat in een uitwisseling van nota's tussen de voorzitters van het Handelscomité,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Verwijzingen naar EU- en Koreaanse wetgeving in hoofdstuk 10, afdeling B, onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, voetnoten 51, 53, 54 en 55, in de in de EU gepubliceerde versie van de overeenkomst of dezelfde als 2, 4, 5 en 6 genummerde voetnoten in de in Korea gepubliceerde versie van de overeenkomst ⁽¹⁹⁾, worden beschouwd als verwijzingen naar die wetgeving zoals gewijzigd of vervangen overeenkomstig bijlage I bij dit besluit.

Artikel 2

De bijlagen 10-A en 10-B bij de overeenkomst worden als volgt gewijzigd:

- toevoeging van de in bijlage II bij dit besluit opgenomen geografische aanduidingen aan de overeenkomstige lijst van geografische aanduidingen van de respectieve lidstaat in deel A van bijlage 10-A bij de overeenkomst;
- toevoeging van de in bijlage III bij dit besluit opgenomen geografische aanduidingen aan de overeenkomstige lijst van geografische aanduidingen van Korea in deel B van bijlage 10-A bij de overeenkomst;
- toevoeging van de in bijlage IV bij dit besluit opgenomen geografische aanduidingen aan de overeenkomstige lijst van geografische aanduidingen van de respectieve lidstaat in bijlage 10-B, deel A, afdeling 1 en afdeling 2, bij de overeenkomst;
- toevoeging van de in bijlage V bij dit besluit opgenomen geografische aanduidingen aan de overeenkomstige lijst van geografische aanduidingen van Korea in deel B van bijlage 10-B bij de overeenkomst;
- schrapping van de geografische aanduidingen “Pacharán” (Spanje), “Polska Wiśniówka/Polish Cherry” (Polen) en “Scotch Whisky” (Verenigd Koninkrijk) uit de lijst van geografische aanduidingen in bijlage 10-B, deel A, afdeling 2, bij de overeenkomst;

⁽¹⁷⁾ “Huile essentielle de lavande de Haute-Provence” werd “Huile essentielle de lavande de Haute-Provence/Essence de lavande de Haute-Provence” (transcriptie: 월 에센씨엘 드 라벵드 드 오프 프로방스 / 에썬스 드 라벵드 드 오프 프로방스 (오프 프로방스 라벵드 에썬스 오일) – “Prosciutto di S. Daniele” werd “Prosciutto di San Daniele” (transcriptie blijft ongewijzigd) — “Jamon de Teruel” werd “Jamón de Teruel/Paleta de Teruel” (transcriptie: 하몬 데 테루엘 / 팔레타 데 테루엘) — “Jamón de Huelva” werd “Jabugo” (transcriptie: 하부고).

⁽¹⁸⁾ Besluit nr. 1 van het EU-Korea-Handelscomité van 23 december 2011 betreffende de vaststelling van het reglement van orde van het Handelscomité (PB L 58 van 1.3.2013, blz. 9).

⁽¹⁹⁾ 대한민국 관보 제17538호(그2) (staatsblad 17538, afzonderlijk volume 2, 28.6.2011, blz. 800).

- 6) schrapping van de geografische aanduidingen “Seosan Garlic (서산마늘)”, “Muan White Lotus Tea (무안백련차)”, “Cheongyang Powdered Hot Pepper (청양고춧가루)” en “Yeoju Sweet Potato (여주고구마)” uit de lijst van geografische aanduidingen van Korea in deel B van bijlage 10-A bij de overeenkomst, en
- 7) vervanging van de geografische aanduidingen die naamswijzigingen hebben ondergaan in de lijst van geografische aanduidingen van de respectieve lidstaat in deel A van bijlage 10-A bij de overeenkomst door de overeenkomstige benamingen van geografische aanduidingen die zijn opgenomen in bijlage VI bij dit besluit.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op de datum waarop de partijen langs diplomatieke weg schriftelijke kennisgevingen hebben uitgewisseld waarin zij verklaren dat zij volledig hebben voldaan aan hun respectieve toepasselijke wettelijke vereisten en procedures die noodzakelijk zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit.

BIJLAGE I

Verwijzingen naar EU- en Koreaanse wetgeving in hoofdstuk 10, afdeling B, onderafdeling C “Geografische aanduidingen”, voetnoten 51, 53, 54 en 55, in de in de EU gepubliceerde versie van de overeenkomst of dezelfde als 2, 4, 5 en 6 genummerde voetnoten in de in Korea gepubliceerde versie van de overeenkomst, worden beschouwd als verwijzingen naar die wetgeving zoals gewijzigd of vervangen op de volgende manieren:

- 1) Voor de verwijzingen naar EU-wetgeving:
 - a) verwijzingen naar “Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1576/89 van de Raad” worden vervangen door verwijzingen naar “Verordening (EU) 2019/787 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de definitie, omschrijving, presentatie en etikettering van gedistilleerde dranken, het gebruik van de namen van gedistilleerde dranken in de presentatie en etikettering van andere levensmiddelen en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken, het gebruik van ethylalcohol en distillaten uit landbouwproducten in alcoholhoudende dranken, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 110/2008”;
 - b) verwijzingen naar “Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen” worden vervangen door verwijzingen naar “Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen”;
 - c) verwijzingen naar “Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad van 10 juni 1991 tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn en gearomatiseerde cocktails van wijnbouwproducten” worden vervangen door verwijzingen naar “Verordening (EU) nr. 251/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 inzake de definitie, de aanduiding, de aanbiedingsvorm, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gearomatiseerde wijnbouwproducten en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad”;
 - d) verwijzingen naar “Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt”, die is ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 479/2008 van de Raad van 29 april 2008 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1493/1999, (EG) nr. 1782/2003, (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 3/2008 en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2392/86 en (EG) nr. 1493/1999, worden vervangen door verwijzingen naar “Verordening (EG) nr. 491/2009 van de Raad van 25 mei 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1234/2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening)”, en
 - e) verwijzingen naar “Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening)” worden vervangen door verwijzingen naar “Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad”.
- 2) Voor de verwijzingen naar Koreaanse wetgeving:
 - a) verwijzingen naar de wet op de kwaliteitscontrole van landbouwproducten (Wet nr. 9759 van 9 juni 2009) worden vervangen door verwijzingen naar de wet op de kwaliteitscontrole van landbouw- en visserijproducten (Wet nr. 18599 van 21 december 2021), en
 - b) verwijzingen naar de wet op de alcoholbelasting (Wet nr. 8852 van 29 februari 2008) worden vervangen door verwijzingen naar de wet op de alcoholbelasting (Wet nr. 18593 van 21 december 2021) en de wet inzake vergunningen voor alcohol (Wet nr. 18723 van 6 januari 2022).

BIJLAGE II

Landcode	Te beschermen naam	Product	Transcriptie naar Koreaans alfabet
AT	Steirisches Kürbiskernöl	Pompoenpitolie	슈타이리셰스 퀴르비스케른윌
CY	Λουκούμι Γεροσκήπου / Loukoumi Geroskipou	Snoepgoed	루꾸미 게로스끼뿌
DE	Hopfen aus der Hallertau	Hop	할러타우 홉펜
DE	Lübecker Marzipan	Snoepgoed	뤼베커 마르지판
DE	Nürnberger Lebkuchen	Snoepgoed	뉘른베르거 렘쿠헌
DE	Schwarzwälder Schinken	Ham	슈바르츠벨더 쉰켄
DK	Danablu	Kaas	다나블루
ES	Aceite de Terra Alta/Oli de Terra Alta	Olijfolie	아세이떼 데 떼라 알따; 올리 데 떼라 알따
ES	Aceite Monterrubio	Olijfolie	아세이떼 몬테루비오
ES	Estepa	Olijfolie	에스테빠
ES	Les Garrigues	Olijfolie	레스 가리게스
ES	Sierra de Cazorla	Olijfolie	씨에라 데 까소를라
ES	Siurana	Olijfolie	씨우라나
EL	Καλαμάτα / Kalamata ⁽¹⁾	Olijfolie	칼라마타
EL	Σητεία Λασιθίου Κρήτης / Sitia Lasithiou Kritis	Olijfolie	시티아 라시티우 크리티스
EL	Λακωνία / Lakonia	Olijfolie	라코니아
EL	Γραβιέρα Κρήτης / Graviera Kritis	Kaas	그라비에라 크리티스
EL	Κασέρι / Kasseri	Kaas	카세리
IT	Aceto Balsamico di Modena	Azijn	아체토 발사미코 디 모데나
IT	Bresaola della Valtellina	Ham	브레사올라 델라 발텔리나
IT	Kiwi Latina	Kiwi's	키위 라티나
IT	Mela Alto Adige / Südtiroler Apfel	Appelen	멜라 알토 아디제; 수드티롤레르 아펠
IT	Toscano	Olijfolie	토스카노
IT	Pecorino Toscano	Kaas	페코리노 토스카노
IT	Salamini italiani alla cacciatora	Salami	살라미니 이탈리아니 알라 카차토라
NL	Edam Holland	Kaas	에담 홀란드
NL	Gouda Holland	Kaas	고다 홀란드

⁽¹⁾ De bescherming van de geografische aanduiding "Kalamata" vormt geen beletsel voor het gebruik van de naam van een plantenras voor olijven op het grondgebied van Korea. Deze formulering wijzigt noch vermindert de bescherming die de overeenkomst reeds verleent aan de beschermde geografische aanduiding "Elia Kalamatas".

BIJLAGE III

Te beschermen naam	Product	Transcriptie naar Latijns alfabet
천안배 (Cheonan Bae (Pear))	Peren	Cheonan Bae
나주배 (Naju Bae (Pear))	Peren	Naju Bae
안성배 (Anseong Bae (Pear))	Peren	Anseong Bae
고려흑삼제품 (Korean Black Ginseng Product)	Producten van zwarte ginseng	Goryeo Heuksamjepum
예산사과 (Yesan Apple)	Appelen	Yesan Sagwa
안성쌀 (Anseong Ssal (Rice))	Rijst	Anseong Ssal
영월고춧가루 (Yeongwol Red Pepper Powder)	Rode peper, gemalen	Yeongwol Gochutgaru
고려흑삼 (Korean Black Ginseng)	Zwarte ginseng	Goryeo Heuksam
보성웅치올벼쌀 (Boseong Ungchi Olbyeossal)	Rijst	Boseong Ungchi Olbyeossal
김포쌀 (Gimpo Ssal (Rice))	Rijst	Gimpo Ssal
진도검정쌀 (Jindo Black Rice)	Rijst	Jindo Geomjeong Ssal
군산쌀 (Gunsan Ssal (Rice))	Rijst	Gunsan Ssal
영월고추 (Yeongwol Red Pepper)	Rode peper	Yeongwol Gochu
영천포도 (Yeongcheon Grapes)	Druiven	Yeongcheon Podo
무주사과 (Muju Apple)	Appelen	Muju Sagwa
삼척마늘 (Samcheok Garlic)	Knoflook	Samcheok Maneul
김천자두 (Gimcheon Jadu (Plum))	Pruimen	Gimcheon Jadu
영동포도 (Yeongdong Grapes)	Druiven	Yeongdong Podo
문경오미자 (Mungyeong Omija)	Omija	Mungyeong Omija
청도반시 (Cheongdo Seedless Flat Persimmon)	Kaki's	Cheongdo Bansi
평창산양삼 (PyeongChang Wild-cultivated Ginseng)	Wilde ginseng	PyeongChang Sanyangsam
보은대추 (Boeun Jujube)	Jujube	Boeun Daechu
충주밤 (Chungju Bam (Chestnut))	Kastanjes	Chungju Bam
가평잣 (Gapyeong Korean Pine nuts)	Pijnboompitten	Gapyeong Jat
정선곤드레 (Jeongseon Gondre)	Gondre (Koreaanse distel)	Jeongseon Gondre
영동곶감 (Yeongdong Persimmon Dried)	Kaki's	Yeongdong Gotgam
부여표고 (Buyeo Pyogo (Oak mushroom))	Eikenpaddenstoelen	Buyeo Pyogo
완도미역 (Wando Sea mustard)	Zeemosterd	Wando Miyeok
완도다시마 (Wando Sea tangle)	Zeewier	Wando Dasima
기장미역 (Gijang sea mustard)	Zeemosterd	Gijang Miyeok
기장다시마 (Gijang sea tangle)	Zeewier	Gijang Dasima

Te beschermen naam	Product	Transcriptie naar Latijns alfabet
완도김 (Wando Laver)	Zeesla	Wando Gim
장흥김 (Jangheung Laver)	Zeesla	Jangheung Gim
여수굴 (Yeosu Gul (Yeosu Oyster))	Oesters	Yeosu Gul
고흥미역 (Goheung Dried Sea mustard)	Zeemosterd	Goheung Miyeok
고흥다시마 (Goheung Dried Sea tangle)	Zeewier	Goheung Dasima
신안김 (Sinan Gim (Laver))	Zeesla	Sinan Gim
해남김 (Haenam Gim (Laver))	Zeesla	Haenam Gim
고흥김 (Goheung Laver)	Zeesla	Goheung Gim
고흥굴 (Goheung Gul (Oyster))	Oesters	Goheung Gul

BIJLAGE IV

AFDELING 1

WIJNEN VAN OORSPRONG UIT DE EUROPESE UNIE

Landcode	Naam van het product	Transcriptie naar Koreaans alfabet
CY	Κομάνδαρια (Transcriptie naar Latijns alfabet: Commandaria)	꼬만다리아
DE	Franken	프랑켄
ES	Utiel-Requena	우띠엘 레께나
FR	Pays d'Oc	페이 독 / 뻬이 독
FR	Romanée-Conti	로마네 콘티 / 로마네 콩띠
FR	Pauillac	포이약 / 뽀이약
FR	Saint-Estèphe	세인트 에스테브 / 썩 에스테프
IT	Prosecco	프로세코
RO	Cotnari	코트나리
SI	Vipavska dolina	비파브스카 돌리나
SK	Vinohradnícka oblasť Tokaj	비노흐라드니스카 오블라스트 토카이

AFDELING 2

GEDISTILLEERDE DRANKEN VAN OORSPRONG UIT DE EUROPESE UNIE

Landcode	Naam van het product	Transcriptie naar Koreaans alfabet
CY	Ζιβανία/Τζιβανία/Ζιβάνα/Zivania	지바니아
ES	Brandy del Penedés	브란디 델 뻬네데스
EL	Τσίπουρο / Tsipouro	치푸로
IE	Irish Cream	아이리쉬 크림
LT	Originali lietuviška degtinė / Original Lithuanian vodka	오리지널 리투아니아 보드카
BE+NL+FR +DE	Genièvre/Jenever/Genever	예네이버/제니버

BIJLAGE V

Te beschermen naam	Transcriptie naar Latijns alfabet
무주머루와인 (Muju Wild Grape Wine)	Muju Meoru Wine

BIJLAGE VI

FRANKRIJK

Huile essentielle de lavande de Haute-Provence/Essence de lavande de Haute-Provence ⁽¹⁾	Etherische lavendelolie	윌 에썩씨엘 드 라방드 드 오뜨 프로방스 / 에썩스 드 라방드 드 오뜨 프로방스 (오뜨 프로방스 라방드 에센스 오일)
--	-------------------------	---

ITALIË

Prosciutto di San Daniele ⁽²⁾	Ham	프로슈토 디 산 다니엘레(생햄)
--	-----	-------------------

SPANJE

Jamón de Teruel/Paleta de Teruel ⁽³⁾	Ham	하몬 데 테루엘 / 팔레타 데 테루엘
Jabugo ⁽⁴⁾	Ham	하부고

⁽¹⁾ “Huile essentielle de lavande de Haute-Provence” werd “Huile essentielle de lavande de Haute-Provence/Essence de lavande de Haute-Provence”.

⁽²⁾ “Prosciutto di S. Daniele” werd “Prosciutto di San Daniele”.

⁽³⁾ “Jamon de Teruel” werd “Jamón de Teruel/Paleta de Teruel”.

⁽⁴⁾ “Jamón de Huelva” werd “Jabugo”.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EU) 2022/2400 van het Europees Parlement en de Raad van 23 november 2022 tot wijziging van de bijlagen IV en V bij Verordening (EU) 2019/1021 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen

(Publicatieblad van de Europese Unie L 317 van 9 december 2022)

Bladzijde 29, bijlage, punt 1), c), tabel, vierde kolom, punt a):

in plaats van: "a) tot en met 29 december 2027, 500 mg/kg;"

lezen: "a) tot en met 29 december 2025, 500 mg/kg;"

Bladzijde 29, bijlage, punt 1), c), tabel, vierde kolom, punt b):

in plaats van: "b) vanaf 30 december 2025 tot en met 28 december 2027: 350 mg/kg of, indien meer, de som van de concentratie van die stoffen indien die stoffen in mengsels of voorwerpen voorkomen, voor de stoffen tetrabroomdifenylether, pentabroomdifenylether, hexabroomdifenylether, heptabroomdifenylether en decabroomdifenylether als uiteengezet in bijlage I, vierde kolom, punt 2;"

lezen: "b) vanaf 30 december 2025 tot en met 29 december 2027: 350 mg/kg of, indien meer, de som van de concentratie van die stoffen indien die stoffen in mengsels of voorwerpen voorkomen, voor de stoffen tetrabroomdifenylether, pentabroomdifenylether, hexabroomdifenylether, heptabroomdifenylether en decabroomdifenylether als uiteengezet in bijlage I, vierde kolom, punt 2;"

Rectificatie van Besluit (EU) 2022/2353 van de Raad van 1 december 2022 betreffende een steunmaatregel uit hoofde van de Europese Vredesfaciliteit ter versterking van de capaciteiten van de strijdkrachten van Bosnië en Herzegovina

(Publicatieblad van de Europese Unie L 311 van 2 december 2022)

In de inhoudsopgave en op bladzijde 149, de titel:

in plaats van: “Besluit (EU) 2022/2353 van de Raad ...”,

lezen: “Besluit (GBVB) 2022/2353 van de Raad ...”.

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL